

## ประวัติความเป็นมาของหนังสือ เยเรมีย์

หนังสือเสฟทูกาจินต์ หนังสือทลมัด โจซิฟัส และทาร์กัม ได้กล่าวว่า เยเรมีย์ เป็นผู้เขียนเล่มนี้ การรับใช้ของอิสยาห์อยู่ก่อนการรับใช้ของเยเรมีย์เป็นเวลา 60 ปี เยเรมีย์พยากรณ์เป็นเวลา 40 ปีในรัชการของกษัตริย์โยสิยาห์ เยโฮอาหาส เยโฮยาคิม เยโฮยาคิน และเศเศเดคิยาห์ เยเรมีย์รับใช้พระเจ้าในสมัยเดียวกันกับผู้พยากรณ์นาอูม ฮะบาคูก และเศฟันยาห์

เยเรมีย์ได้เห็นการสิ้นสุดลงของกษัตริย์องค์สุดท้ายของยูดาห์ ได้เห็นการทำลายพระวิหารและกรุงเยรูซาเล็ม และได้เห็นพวกยูดาห์ถูกนำไป เป็นเชลยในกรุงบาบิโลน ในสมัยของเยเรมีย์ ความบาปเจริญขึ้น และพวกยูดาห์ได้ถูกพระเจ้าพิพากษาอย่างมากมาย ไม่มีเวลาสงบในสมัยเยเรมีย์

เพราะเหตุว่าเยเรมีย์ได้พยากรณ์ถึงการที่อิสราเอลจะเป็นเชลย และมีความโศกเศร้า ถึงเรื่องความบาปของเขา เขาได้ถูกเรียกว่า “ผู้พยากรณ์ที่ร้องไห้” (The Weeping Prophet) หนังสือเยเรมีย์นี้ได้พรรณนาถึงการประกาศของเยเรมีย์ในตอนที่เขาขอร้องให้ยูดาห์กลับมาหาพระเจ้าก่อนที่เขาจะต้องเป็นเชลยในกรุงบาบิโลน

<sup>1</sup> ถ้อยคำของเยเรมีย์บุตรชายของฮิลคิยาห์ ผู้หนึ่งในหมู่ปุโรหิต ผู้อยู่ตำบลอานาโธท ในแผ่นดินของเบนยามิน

<sup>2</sup> พระวอนะของพระเยโฮวาห์มาถึงเยเรมีย์ในรัชกาลโยสิยาห์ โอรสของอาโมน กษัตริย์แห่งยูดาห์ในปีที่สิบสามของ

รัชกาลนี้<sup>3</sup> และมีมาในรัชกาลของเยโฮยาคิม โอรสของโยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ จนถึงปลายปีที่สิบเอ็ดแห่งรัชกาลเศเดคียาห์ โอรสของโยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ จนถึงการกวาดเยรูซาเล็มไปเป็นเชลยในเดือนที่ห้า

พระเจ้า ทรง แต่ง ตั้ง เยเร มีย์ให้เป็น ผู้พยากรณ์ก่อนที่ท่านจะบังเกิด

<sup>4</sup> แล้ว พระ วจนะ ของ พระ เยโฮวาห์ มา ถึง ข้าพเจ้า ว่า  
<sup>5</sup> “เรา ได้รู้จัก เจ้า ก่อน ที่ เรา ได้ ก่อ ร้าง ตัว เจ้า ที่ ใน ครรภ์ และ ก่อน ที่ เจ้า คลอด จาก ครรภ์ เรา ก็ได้กำหนด ตัว เจ้า ไว้ เรา ได้ แต่ง ตั้ง เจ้า เป็น ผู้พยากรณ์ให้แก่บรรดา ประชาชาติ”  
<sup>6</sup> แล้ว ข้าพเจ้า ก็ กราบทูล ว่า “อนิจจา ข้า แต่องค์พระ ผู้ เป็น เจ้าพระเจ้า ดูกิจิต ข้า พระองค์พูดไม่เป็น เพราะว่าข้า พระองค์ เป็น เด็ก”<sup>7</sup> แต่พระเยโฮวาห์ ตรัส กับ ข้าพเจ้า ว่า “อย่าว่าเจ้าเป็นแต่เด็ก เพราะเจ้าจะต้องไปหาทุกคนที่เรา ใช้ให้เจ้าไป และเราบัญชาเจ้าอย่างไรบ้าง เจ้า จะต้องพูด <sup>8</sup> อย่างกล้าหาญเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า จะช่วยเจ้าให้พ้น ” พระ เยโฮวาห์ตรัสตั้ง นี้แหละ <sup>9</sup> แล้ว พระ เยโฮวาห์ ทรง เหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ถูกต้องปากข้าพเจ้า และพระ เยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ดูเถิด เราเอาถ้อยคำของเรา ใส่ในปากของเจ้า <sup>10</sup> ดูซิ ในวันนี้เราได้ตั้งเจ้าไว้เหนือบรรดา ประชาชาติและเหนือราชอาณาจักรทั้งหลาย ให้ถอนออก และให้พังลง ให้ทำลายและให้คว่ำเสีย ให้สร้างและให้ปลูก ”

ผู้พยากรณ์ได้ประกาศการพิพากษาของพระเจ้า

<sup>11</sup> ยิ่ง กว่า นี้ พระ วจนะ ของ พระ เยโฮวาห์มายัง ข้าพเจ้า ว่า “เยเร มีย์เอ๋ย เจ้า เห็น อะไร” ข้าพเจ้า กราบทูล ว่า “ข้า พระองค์เห็น ไม้ ตะ พดอัลมันต์ อัน หนึ่ง” <sup>12</sup> แล้ว พระ เยโฮ

วาทร์ตกับข้าพเจ้าว่า “เจ้าเห็นถูกต้องดีแล้ว เพราะเราจะเร่งเร้าถ้อยคำของเราเพื่อให้กระทำสำเร็จ”<sup>13</sup> พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าครั้งที่สองว่า “เจ้าเห็นอะไร” ข้าพเจ้า กราบทูลว่า “ข้าพระองค์เห็น หม้อ กำลัง เตือดอยู่ หม้อหนึ่ง หันหน้าไปทางทิศเหนือ”<sup>14</sup> แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “เหตุร้ายจะระเบิดจากทิศเหนือมาเหนือชาวแผ่นดินนี้ทั้งสิ้น<sup>15</sup> เพราะ ดูเถิด เราจะร้องเรียกครอบครัวทั้งปวงแห่งบรรดาราชอาณาจักรทิศเหนือ” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ “เขาทั้งหลายจะมา และต่างก็จะวางบัลลังก์ของตนไว้ที่ตรงทางเข้าประตูกรุง เยรูซาเล็ม ตั้งสุลัอมรอบกำแพงทั้งหลาย และตั้งสุลัอมเมืองทั้งสิ้นของยูดาห์<sup>16</sup> และเราจะกล่าว คำพิพากษาของเรา ต่อหัว เมืองเหล่านั้น เพราะบรรดาความชั่วร้ายของเขาในการที่ได้ทอดทิ้งเรา และได้เผาเครื่องหอมบูชาพระอื่น และนมัสการสิ่งที่มือของตนได้กระทำไว้<sup>17</sup> เพราะฉะนั้นส่วนเจ้าจงคาดเอวของเจ้าไว้ จงลุกขึ้นและบอกทุกอย่างที่เราบัญชาเจ้าไว้ นั้น ให้เขาฟัง อย่าสะดุ้งกลัวเพราะหน้าเขาเลย เกรงว่าเราจะทำให้เจ้าหอบต่อหน้าเขาทั้งหลาย<sup>18</sup> เพราะ ดูเถิด ในวันนี้เรากระทำให้เจ้าเป็นเมืองมีป้อม เป็นเสาเหล็ก และเป็นกำแพงทองสัมฤทธิ์ สู้กับแผ่นดินทั้งหมด สู้กับบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ กับเจ้านาย กับบุโรหิตและกับประชาชนแห่งแผ่นดินนี้<sup>19</sup> เขาทั้งหลายจะต่อสู้กับเจ้า แต่จะไม่ชนะเจ้า เพราะเราอยู่กับเจ้าเพื่อจะช่วยเจ้าให้พ้น” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

## 2

คำตรัสจากพระเจ้าถึงยูดาห์ผู้กลับสัตย์

1 ยิ่งกว่านี้ พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า  
 2 “จงไปประกาศ กรอกหูของกรุง เยรูซาเล็มว่า พระเยโฮ  
 วาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เรายังจำเจ้าได้ คือความเมตตาในวัยสาว  
 ของเจ้า ความรักขณะที่เจ้าเข้าพิธีสมรส เมื่อเจ้าตามเรามา  
 ในถิ่นทุรกันดาร ในดินแดนที่ไม่ได้หว่านพืชอะไร 3 อิสราเอล  
 นั้นเป็นส่วนบริสุทธิของพระเยโฮวาห์ คือเป็นผลิตผลรุ่น  
 แรกของพระองค์ คนทั้งปวงที่ได้กินผลนั้นก็ผิด เหตุร้ายจึง  
 จะมาถึงเขา พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ” 4 โอ วงศ์วานของ  
 ยาโคบ และบรรดาครอบครัวแห่งวงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จง  
 ฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ 5 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า  
 “บรรพบุรุษของ เจ้าจับ ความชั่ว ชั่วอะไร ได้ ในเรา เล่า เขา  
 จึงไปห่าง เสียจากเรา และไปดำเนินตามสิ่งไร้ค่า และได้  
 กลายเป็นสิ่งไร้ค่า 6 เขาทั้งหลายมิได้กล่าวว่า ‘พระเยโฮวาห์  
 ประทับที่ไหน ผู้ไต่พาเราขึ้น มาจาก แผ่นดินอียิปต์ ผู้ไต่พา  
 เราอยู่ใน ป่า ถิ่น ทุรกัน ดาร ใน แดน ทะเลทราย มีหลุม ใน  
 แดนที่ กันดารน้ำ และมี เงามัจจุราช ใน แผ่นดินที่ไม่มีผู้ใด  
 ผ่านไปได้ และไม่มียักษ์อาศัยอยู่ที่นั่น’ 7 และเราได้พา  
 เจ้าทั้งหลาย เข้ามา ใน ดิน แดนที่อุดม สมบูรณ์ เพื่อกิน ผล  
 ไม้ และ ของ ดีๆ ใน แผ่น ดิน นั้น แต่เมื่อ เจ้า เข้ามา เจ้าได้  
 กระทำให้แผ่นดินของเรา เป็น มลทิน และกระทำให้มรดก  
 ของเราเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน 8 บุโรหิตทั้งหลายมิได้กล่าว  
 ว่า ‘พระเยโฮวาห์ประทับที่ไหน’ คนเหล่านั้นที่แกล้งพระราช  
 บัญญัติไม่รู้จักเรา บรรดาผู้เลี้ยงแคะก็ละเมิดต่อเรา พวก  
 ผู้พยากรณ์ได้พยากรณ์โดยพระบาอัล และดำเนินติดตาม  
 สิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์”

บรรดาความทุกข์ลำบากของอิสราเอลคือผลแห่งความ  
 บาป

<sup>9</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เพราะฉะนั้นเราจะยังโต้แย้งกับเจ้า เราจะได้โต้แย้งกับลูกหลานของเจ้า <sup>10</sup> เหตุว่า จงข้ามไป ยัง ฝั่ง เกาะคิ ทิมิ แล้ว ก็ดู และ ใช้ คน ไป ถึง เมือง เคดาร์ และ พิจารณาอย่าง ถึ ถ้วน ดู ที่ ว่า เคย มี สิ่ง อย่าง นี้ บ้าง ไหม <sup>11</sup> มี ประชาชาติ ไດ เคย ได้ เปลี่ยน พระ ของ ตน ถึง แม้ ว่า พระ เหล่า นั้น ไม่ เป็น พระ แต่ ประชาชน ของ เรา ได้ เอา ส่ง าราคี ของ เขา แลก กับ สิ่ง ที่ ไม่ เป็น ประโยชน์ ใด ใด ” <sup>12</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “โอ ฟาสรรค์ ทั้ง หลาย เอ๋ย จง ตก ตะลึง ด้วย สิ่ง นี้ จง เกรง กลัว อย่าง สยด สยอง และ จง โดด เดี่ยว อ่าง ว่าง เสีย เลย <sup>13</sup> เพราะ ว่า ประชาชน ของ เรา ได้ กระทำ ความ ชั่ว ถึง สอง ประการ เขา ได้ ทอด ทิ้ง เรา เสีย ซึ่ง เป็น แหล่ง น้ำ เป็น แล้ว สกิด หิน ชั่ง น้ำ ไว้ สำหรับ ตนเอง เป็น ถัง น้ำ แดก ซึ่ง ชั่ง น้ำ ไม่ ได้ <sup>14</sup> อิสราเอล เป็น ทาส เขา หรือ หรือ เป็น ทาส ที่ เกิด มา ใน บ้าน เหตุ ไດ เขา จึง ตก ไป เป็น เหยื่อ <sup>15</sup> สิ่ง โต หมุ่ม ค้า ราม เข้า ใส่ เขา มัน ค้า ราม เสีย ดัง มาก และ มัน ทั้ง หลาย ได้ กระทำ ให้ แผ่น ดิน ของ เขา ทั้ง ร้าง ว่าง เปล่า หัว เมือง ทั้ง หลาย ของ เขา ก็ ถูก เผา ไม่มี คน อาศัย อยู่ <sup>16</sup> ยิ่ง กว่า นั้น อีก ประชาชน เมือง โนฟ และ เมือง ทาปาน เฮส ได้ ทุบ ทุกระ หม่อม ของ เจ้า แล้ว <sup>17</sup> เจ้า หา เรื่อง เหล่า นี้ ให้ มา ใส่ ตัว เจ้าเอง โดยการ ทอด ทิ้ง พระ เยโฮวาห์ พระ เจ้า ของ เจ้า เมื่อ พระ องค์ ทรง นำ เจ้า ไป ตาม ทาง มิ ไซ หรือ <sup>18</sup> บัด นี้ เจ้า ได้ อะไ ร ด้วย การ ลง ไป ยัง อียิปต์ เพื่อ ตั้ม น้ำ ใน แม่ น้ำ ชิ โหร์ หรือ เจ้า ได้ อะไ ร ด้วย การ ที่ ลง ไป ยัง อัสมิเรีย เพื่อ ตั้ม น้ำ ใน แม่ น้ำ นั้น <sup>19</sup> ความ โหด ร้าย ของ เจ้า จะ ตีสอน เจ้าเอง และ การ ที่ เจ้า กลับ สัตย์ นั้น เอง จะ ต่า หิน เจ้า ฉะนั้น เจ้า จง รู้ และ เห็น ถึ ถ้วน ว่า มัน เป็น ความ ชั่ว และ ความ ขม ชื่น ซึ่ง เจ้า ทอด ทิ้ง พระ เยโฮวาห์ พระ เจ้า ของ เจ้า ซึ่ง ความ ย่ำ เกรง เรา มี ได้ อยู่ ใน ตัว เจ้า เลย ” องค์ พระ ผู้ เป็น เจ้า พระ เจ้า จอม โยธา ตริ สตั้ง นี้ แหละ <sup>20</sup> “เพราะ ว่า นาน มา แล้ว เรา ได้ หัก แยก ของ เจ้า และ ระเบิด พันธ ณะ ของ เจ้า

เสีย และเจ้าได้กล่าวว่า ‘ข้าจะไม่ละเมิด’ เออ เจ้าได้โน้มน้าวลงเล่น ชู้บน เนิน เขา สูง ทุก แห่ง และ ได้ ตัด ไม้ เขียว สด ทุก ต้น <sup>21</sup> แต่เรา ได้ ปลุก เจ้า ไว้ เป็น เกา อองุ่น อย่าง ดี เป็น พันธุ์ แท้ ทั้ง นั้น แล้ว ทำ ไหม เจ้า เสื่อม ทราม ลง จน กลาย เป็น เกา แปลก ไป ได้” <sup>22</sup> องค์ พระ ผู้ เป็น เจ้า พระ เจ้า ตรี สว่า “ถึง แม้ ว่า เจ้า ชำระ ตัว ด้วย น้ำ ต่าง และ ใช้ สบู่ มาก แต่ รอย เปื้อน ความ ชั่ว ช้ำ ของ เจ้า ก็ ยัง ปรากฏ อยู่ ต่อ หน้า เรา <sup>23</sup> เจ้า จะ พุด ได้ อย่าง ไร ว่า ‘ข้า ไม่ เป็น มลทิน ข้า มิ ได้ ติด ตาม พระ บา อ้อล ไป’ จง มอง ดู ท่า ทาง ของ เจ้า ที่ ใน หุบ เขา ซี จง สำ นึก ชี ว่า เจ้า ได้ กระ ทำ อะไร เจ้า เหมือน อูฐ สาว คะนอง ที่ เดิน ช้าม ไป ช้าม มา <sup>24</sup> เหมือน ลา ป่า ที่ คู้น เคย กับ ถิ่น ทูร กัน ดาร ได้ สูด ลม ด้วย ความ ออยาก อัน รุน แรง ของ มัน ใคร จะ ระงับ ความ ไคร่ ของ มัน ได้ บรรดา ที่ แสง หามัน จะ ไม่ ต้อง เหน็ด เหนื่อย เมื่อ ถึง เตือน ที่ กำหนด ของ มัน จะ พบ มัน เอง <sup>25</sup> ระวัง อย่า ให้ เท้า ของ เจ้า ขาด รอง เท้า และ ระวัง ล้า คอ ของ เจ้า ให้ พ้น จาก ความ ทรหายน แต่ เจ้า กล่าว ว่า ‘หมด หวัง เสีย แล้ว เพราะ ข้า ได้ รัก พระ อื่น และ ข้า จะ ติด ตาม ไป’ <sup>26</sup> เมื่อ โจร ถูก จับ มีความ ละอาย ฉัน ไต วงศ์ วาน ของ อิสราเอล ก็ จะ ละอาย ฉัน นั้น ทั้ง ตัว เขา กษัตริย์ เจ้า นาย ปุโรหิต และ ผู้ พยากรณ์ ทั้ง หลาย ของ เขา <sup>27</sup> ผู้ กล่าว แก่ ลำ ต้น ว่า ‘ท่าน เป็น บิดา ของ ข้าพเจ้า’ และ กล่าว แก่ ศีล ว่า ‘ท่าน คลอด ข้าพเจ้า มา’ เพราะ เขา ทั้ง หลาย ได้ หัน หลัง ให้ แก่ เรา มิ ไซ่ หัน หน้า มา ให้ แต่ เมื่อ ถึง เวลา ลำบาก เขา จะ กล่าว ว่า ‘ขอ ทรง ลุก ขึ้น ช่วย ข้า พระ องค์ ทั้ง หลาย ให้ รอด’ <sup>28</sup> แต่ บรรดา พระ ของ เจ้า อยู่ ที่ ไหน เล่า ซึ่งเป็น พระ ที่ เจ้า สร้าง ไว้ สำหรับ ตัว เอง ถ้า มัน ช่วย เจ้า ให้ รอด ได้ ก็ ให้ มัน ลุก ขึ้น ช่วย เมื่อ ถึง เวลา ลำบาก ของ เจ้า โอ ยูดา ห้ เอ๋ย เจ้า มี หัว เมือง มาก เท่า ไฉ่ เจ้า ก็ มี พระ มาก เท่า นั้น” <sup>29</sup> พระ เย

โฮวาห์ตรัสว่า “เจ้าทั้งหลายจะมาร้องทุกข์เรื่องเราทำไม เจ้าได้ละเมิดต่อเราหมดทุกคนแล้ว <sup>30</sup> เราได้บอยตีลูกหลานของเจ้าเสียเปล่า เจ้าทั้งหลายก็ไม่ดีขึ้น ดาบของเจ้าเองได้กลืนผู้พยากรณ์ของเจ้า เหมือนอย่างสิงโตที่ทำลาย <sup>31</sup> โอ คนยุคนี้เอ๋ย เจ้าทั้งหลายจงพิจารณาดูพระวณะของพระเยโฮวาห์ เราเป็นเหมือนถิ่นทุรกันดาร แก่อิสราเอล หรือ หรือ เหมือนแผ่นดินที่มีดทับหรือ ทำไมประชาชนของเราจึงกล่าวว่า ‘ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นเจ้านาย ข้าพระองค์จะไม่มาหาพระองค์อีก’ <sup>32</sup> สาวพรหมจารีจะลืมหาภรณ์ของเธอได้หรือ เจ้าสาวจะลืมเครื่องพนักายของตนได้หรือ แต่ประชาชนของเราได้ลืมเรา เป็นเวลากี่วันก็นับไม่ไหวแล้ว <sup>33</sup> ทำไมเจ้านำวิถีของเจ้าไปหาความรักอย่างแนบเนียน ฉะนั้นเจ้าจึงสอนทางของเจ้าให้คนชั่วด้วย <sup>34</sup> ที่ชายเสื้อของเจ้าจะเห็นโลหิตของคนจนที่ไร้ความผิดด้วย เรามีได้พบโดยการสืบหาอย่างลึกลับ แต่โดยเรื่องต่างๆเหล่านี้ <sup>35</sup> เจ้าก็ยังกล่าวว่า ‘เพราะข้าพเจ้าไม่มีความผิดเลย พระพิโรธของพระองค์จะหันกลับจากข้าพเจ้าเป็นแน่’ ดูเถิด เราจะนำเจ้าไปสู่การพิพากษา เพราะเจ้าได้กล่าวว่า ‘ข้าพเจ้ามิได้กระทำบาป’ <sup>36</sup> ทำไมเจ้าท่องเทียวไปๆมาๆอย่างเบาความเช่นนั้น โดยเปลี่ยนเส้นทางของเจ้าอยู่เสมอ อียิปต์จะกระทำให้เจ้าได้อาย เหมือนอัสซีเรียได้กระทำให้เจ้าได้อายมาแล้วนั้น <sup>37</sup> เจ้าจะออกมาจากที่นั่นด้วย โดยเอามือกุมศีรษะของเจ้าไว้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้งบรรดาความไว้วางใจของเจ้าเสีย เจ้าจะเจริญขึ้นมาเพราะเขาก็ไม่ได้”

### 3

<sup>1</sup> “เขาทั้งหลายว่า ‘ถ้าชายคนใดหย่าภรรยาของตนและเธอก็ไปจากเขาเสีย และไปเป็นภรรยาของชายอีกคน

หนึ่ง เขาจะกลับไปหาเธอหรือ แผ่นดินนั้นจะไม่โสโครกมากมายหรือ' แต่เจ้าได้เล่น ชู้กับ คนรักมากมายแล้ว ถึงกระนั้นเจ้าจงกลับมาหาเรา” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ<sup>2</sup> “จง แหงนหน้าขึ้น สู่บรรดาที่สูงนั้น และดูซิ ที่ไหนบ้างที่ไม่มีคนมานอนด้วย เจ้าได้นั่งคอยคนรักของเจ้าอยู่ที่ริมทาง อย่าง คน อาระเบีย ใน ถิ่น ทุรกัน ดาร เจ้า ได้ กระทำ ให้แผ่นดิน โสโครก ด้วยการ แพศยา และ ความชั่ว ชั่ว ของเจ้า<sup>3</sup> เพราะฉะนั้นฝนจึงได้ระงับเสีย และฝนชุกปลายฤดู จึงขาดไป แต่เจ้ามีหน้าผากของหญิง แพศยา เจ้า ปฏิเสธ ไม่ยอมอาย<sup>4</sup> ตั้งแต่เวลานี้เจ้าจะร้องเรียกเรามีใช้หรือว่า ‘พระบิดา ของ ข้า พระองค์ พระองค์ทรง เป็น ผู้ชี้ นำ ตั้งแต่ ข้า พระองค์ ยัง สาวๆ<sup>5</sup> พระองค์จะ ทรง พระพิโรธ อยู่เป็น นิตย์หรือ พระองค์จะ ทรง กริ้ว อยู่ จนถึง ที่สุด ปลาย หรือ’ ดุเถิด เจ้าลั่นวาจาแล้ว แต่เจ้าก็ยังกระทำ ความชั่ว ชั่ว ทุก อย่างซึ่งเจ้าทำได้”

### พระเจ้าทรงอ้อนวอนต่อยูดาห์ผู้กลับสัตย์

<sup>6</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าในรัชกาลของกษัตริย์โยสิยาห์ว่า “เธอทำอะไรรู้เจ้าเห็นหรือ คืออิสราเอลผู้กลับสัตย์ เธอขึ้นไปบนภูเขาสูงทุกลูก และไต่ต้นไม้เขียวสดทุกต้น แล้วก็ไป เล่น ชู้อยู่ที่นั่น<sup>7</sup> เมื่อ เธอทำอย่างนี้จนหมด แล้ว เรากล่าวว่า ‘เจ้าจงกลับมาหาเรา’ แต่เธอก็ไม่กลับมา และ ยูดาห์นี้เองสาวที่ทรยศนั้นก็เห็น<sup>8</sup> และเราเห็นว่า เพราะเหตุ ทั้ง ปวง ที่ อิสราเอล ผู้กลับ สัตย์ได้ล่วง ประเวณนั้น เรา ได้ไล่เธอไปพร้อมกับให้หนังสือหย่า แต่ยูดาห์นี้เองสาวที่ทรยศนั้นก็ไม่ว่าง เธอก็กลับไปเล่นชู้ด้วย<sup>9</sup> ต่อมาเพราะการ แพศยา เป็นการ เบา แก่ เธอ มาก เธอก็กระทำ ให้แผ่นดิน



โสโครกไป โดยไปลวงประเวณีกับศิลากับลำตัน<sup>10</sup> แม้ว่าเธอกระทำไปสิ้นอย่างนี้แล้ว ยูดาห์น้องสาวที่ทรยศของเธอก็มีได้หันกลับมาหาเราด้วยสิ้นสุดใจ แต่แสรังทำเป็นกลับมา” พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ<sup>11</sup> แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “อิสราเอล ผู้กลับ สัตย์ยังสำแดงตัวว่ามีผิดน้อยกว่ายูดาห์ที่ทรยศ<sup>12</sup> จงไปประกาศถ้อยคำเหล่านี้ไปทางเหนือ กล่าว ว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสว่า อิสราเอล ผู้กลับสัตย์เอ๋ย กลับมาเถิด เราจะไม่ให้ความกริ้วของเราสวมทับ เจ้า เพราะเราประคบด้วยพระกรุณา คุณ พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ เราจะไม่กริ้ว เป็น นิตย์<sup>13</sup> เพียงแต่ยอมรับความชั่วช้าของเจ้าว่า เจ้าได้ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และเที่ยวเอาใจพระอื่นที่ได้ตั้งไม้เซียวสดทุก ต้น และเจ้ามิได้เชื่อ ฟัง เสียง ของ เรา’ ” พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ<sup>14</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “โอ ลูกหลานที่กลับสัตย์เอ๋ย กลับมาเถิด เพราะเราแต่งงานกับเจ้าแล้ว เราจะรับเจ้าจากเมืองละคนและจากครอบครัวละสองคน และเราจะนำเจ้ามาถึงศิโยน<sup>15</sup> และเราจะให้ผู้เลียงแกะคนที่พอใจเราแก่เจ้า ผู้ซึ่งจะเลียงเจ้าด้วยความรู้และความเข้าใจ<sup>16</sup> และต่อมาเมื่อเจ้าทวีและเพิ่มขึ้นในแผ่นดินนั้นในครั้งนั้น” พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เขาทั้งหลายจะไม่กล่าวอีกว่า ‘หีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์’ เรื่องนี้จะไม่เกิดขึ้นในใจ ไม่มีใครระลึกถึง ไม่มีใครนึกถึง จะไม่ทำกันขึ้นอีกเลย<sup>17</sup> ในครั้งนั้นเขาจะเรียกกรุงเยรูซาเล็มว่า เป็นพระที่นั่งของพระเยโฮวาห์ และบรรดาประชาชาติจะรวบรวมกันเข้ามาหา ยังพระนามของพระเยโฮวาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม และเขาจะไม่ติดตามใจอันชั่วของเขาอย่างต้อกระต่างอีกต่อไป<sup>18</sup> ในสมัยนั้นนางศิวานของยูดาห์จะเดินมากับวงศิวานของอิสราเอล เขาทั้งสองจะรวมกันมาจากแผ่นดินฝ่ายเหนือ

มายัง แผ่น ดิน ซึ่ง เรา มอบ ให้แก่บรรพบุรุษของ เจ้า ให้ เป็น มรดก <sup>19</sup> แต่เรากล่าวว่า ‘เราจะตั้งเจ้าไว้ท่ามกลางบุตรทั้งหลายของเราอย่างไรดีหนอ และให้แผ่นดินที่น่าปรารถนาแก่เจ้า เป็นมรดกที่สวยงามที่สุดในบรรดาประชาชาติ’ และเรากล่าวว่า ‘เจ้าจะเรียกเราว่า พระบิดาของข้าพระองค์ และจะไม่หันกลับจากการติดตามเรา’ ”

### การสารภาพความผิดบาป

<sup>20</sup> พระ เย โหวาทร์กล่าวว่า “โอ วงศ์วาน อิสราเอล เอ๋ย แน่นอน ที เดียว ที ภรรยา ทรยศ ละทิ้ง สามี ของ นาง ฉันทได้ เจ้าก็ได้ทรยศต่อเรานั่น” <sup>21</sup> เขาได้ยินเสียงมาจากที่สูง เป็น เสียง ร้องไห้ และ เสียง วิงวอน ของ บุตร ทั้ง หลาย ของ อิสราเอล เพราะเขาได้แปรวิถีของเขาเสียแล้ว เขาได้ลืมพระเยโฮวาท์พระเจ้าของเขา <sup>22</sup> “บรรดาบุตรที่กลับสัตย์เอ๋ย จง กลับ มา เกิด เรา จะ รักษา ความ สัตย์ ของ เจ้า ให้หาย ” “ดูเถิด ข้าพระองค์ทั้งหลายมาหาพระองค์แล้ว เพราะพระองค์ ทรง เป็น พระ เย โหวาท์ พระเจ้า ของ ข้า พระองค์ <sup>23</sup> แท้จริงความหวังว่าจะได้ความรอดจากเนินเขาและจากภูเขาหลายลูกก็เป็น ความ ไร้สาระ แท้จริง ความ รอด ของ อิสราเอลนั้นอยู่ในพระเยโฮวาท์พระเจ้าของเรา <sup>24</sup> แต่ว่า สิ่งที่น่าอายนั้นได้กัดกินสิ่งทั้งปวงที่บรรพบุรุษของเราได้ลงแรงทำไว้ ตั้งแต่เรายังเป็นเด็กอนุชนอยู่ คือฝูงแกะ ฝูงวัว บุตรชาย และบุตรสาวทั้งหลายของเขา <sup>25</sup> ให้เรานอนลงจมในความอายของเรา และให้ความอัปยศคลุมเราไว้ เพราะเราได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาท์พระเจ้าของเรา ทั้งตัวเราและบรรพบุรุษของเรา ตั้งแต่เราเป็นอนุชนอยู่จนทุกวันนี้ และเราหาได้เชื่อฟังพระสุรเสียงแห่งพระเยโฮวาท์พระเจ้าของเราไม่”

## 4

<sup>1</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “โอ อิสราเอลเอ๋ย ถ้าเจ้าจะกลับมา เจ้าจงกลับมาหาเรา ถ้าเจ้ายอมเอาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนไปให้พ้นสายตาของเราเสีย เจ้าก็จะไม่โลเล <sup>2</sup> และถ้าเจ้าปฏิบัติตามอย่างจริงจัง อย่างยุติธรรม และอย่างชอบธรรมว่า ‘ตราบไต่ที่พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่นั้น’ แล้วบรรดาประชาชาติ จะให้พร กัน ใน พระนาม พระองค์ และ เขา ทั้งหลายจะอวดพระองค์” <sup>3</sup> เพราะว่า พระเยโฮวาห์ ตรัสกับคนยูดาห์และแก่ชาวเยรูซาเล็มว่า “จงทบทวนที่ไกลไว้แล้วนั้น และอย่าหว่านลงกลางหนาม <sup>4</sup> ดูก่อน คนยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเล็มเอ๋ย จงเอาตัวรับพิธีเข้าสู่หนัดถวายเป็นแต่พระเยโฮวาห์ จงตัดหนั่งปลายหัวใจของเจ้าเสีย เกรงว่า ความกริ้วของเราจะพลุ่งออกไปอย่างไฟและเผาไหม้ ไม่มีใครจะดับได้ เหตุด้วยความชั่วแห่งการกระทำทั้งหลายของเจ้า

## พระเจ้าจะทรงพิพากษาลงโทษยูดาห์

<sup>5</sup> จงประกาศในยูดาห์และโฆษณาในกรุงเยรูซาเล็ม ว่า ‘จงเป่าแตรไปทั่วแผ่นดิน จงรวมกัน จงร้องประกาศตั้งๆ ว่า มารวมกันเถิด ให้เราเข้าไปในบรรดาเมืองที่มีป้อม’ <sup>6</sup> จงยกธงขึ้นสู่ศิโยน จงรีบหนีไปให้ปลอดภัย อย่ารออยู่ เพราะเราจะนำความร้ายมาจากทิศเหนือ และนำการทำลายใหญ่ยิ่งมา <sup>7</sup> สิ่งโตตัวนั้น ได้ออกไปจาก พุ่มไม้ หนาทิบของมันแล้ว และผู้ทำลายเหล่าประชาชาติ กำลังเดินทางมาแล้ว เขา ได้ออก ไป จาก สถานที่ ของ เขา เพื่อ กระทำให้ แผ่น ดิน ของ เจ้า รกร้าง ไป หัว เมือง ของ เจ้า จะ ถูก ทิ้ง ไว้ เสีย เปล่าๆ ปราศจากคนอาศัย <sup>8</sup> ด้วยเหตุนี้ เจ้าจงสวมผ้ากระสอบ จงคร่ำครวญและร้องไห้ เพราะพระพิโรธอันร้อนแรงของพระเยโฮวาห์มิได้หันกลับไปจากเรา” <sup>9</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ต่อ

มาในวันนั้น ทั้ง กษัตริย์ และพวก เจ้า นายจะหมดกำลังใจ บรรดาปุโรหิตจะตกตะลึง และผู้พยากรณ์ก็จะอัศจรรย์ใจ”  
 10 แล้วข้าพเจ้าจึงทูลว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระองค์ทรงล่อลวงชนชาตินี้ และกรุงเยรูซาเล็มแน่นอนทีเดียวว่า ‘เจ้าทั้งหลายจะอยู่เย็นเป็นสุข’ แต่ที่จริงดาบได้มาถึงชีวิตของเขาทั้งหลาย” 11 “ในครั้งนั้น เขาจะกล่าวแก่ชนชาตินี้ และแก่กรุงเยรูซาเล็มว่า ‘ลมร้อนจากที่สูงในถิ่นทุรกันดารพัดมาสู่บุตรสาวประชาชนของเรา ไม่ใช่จะมาพัดหรือมาชำระ’ 12 กระแสลมที่แรงจะพัดมาจากที่เหล่านั้น มาสู่เรา บัดนี้เราจะกล่าวคำตัดสินต่อพวกเขา” 13 ดูเถิด เขาจะขึ้นมาเหมือนเมฆ รถรบของเขาจะเหมือนลมหมุน ม้าทั้งหลายของเขาเร็วยิ่งกว่านกอินทรี วิบัติแก่เราทั้งหลาย เพราะว่าเราจะต้องพินาศ 14 โอ กรุงเยรูซาเล็มเอ๋ย จงล้างจิตใจของเจ้าให้พ้นจากความชั่วร้าย เพื่อเจ้าจะรอดได้ ความคิดชั่วร้ายของเจ้านั้นจะสิงอยู่ในใจของเจ้านานสักเท่าใด 15 เพราะว่ามีเสียงประกาศมาจากเมืองดาน และโฆษณา ความชั่วร้ายจากภูเขาเอเฟราอิม 16 จงกล่าวแก่บรรดาประชาชาติ ดูเถิด จงโฆษณาแก่กรุงเยรูซาเล็มว่า บรรดาผู้ล้อมมาจากแผ่นดินไกล เขาทั้งหลายให้ร้องเข้าใส่หัวเมืองยูดาห์ 17 เขาทั้งหลายล้อมยูดาห์ไว้รอบเหมือนผู้ดูแล ฝั่ นานา เพราะว่า ยูดาห์ได้กบฏต่อเรา” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ 18 “วิถีและการกระทำทั้งหลายของเจ้าได้นำเรื่องนี้มาเหนือเจ้า นี้แหละเป็นผลแห่งความชั่วร้ายของเจ้า เพราะมันขมขื่น เพราะมันมาถึงจิตใจของเจ้าทีเดียว”

เยเรมีย์คร่ำครวญเรื่องยูดาห์

19 แสนระทม แสนระทม ข้าก็บิดตัวด้วยความเจ็บปวด  
 โอ ผนังดวงใจของข้า เอ๋ย จิตใจของข้าก็ว่าวุ่น ข้าจะนิ่ง  
 อยู่ไม่ได้ เพราะจิตใจข้า ได้ยินเสียง แตร เสียง ปลุ๊ก ของ  
 สงคราม 20 การประกาศเรื่องความหายนะไล่ติดตามความ  
 หายนะ แผ่นดินทั้ง สิ้นก็ถูกทิ้งร้าง บรรดา เต็นท์ ของ ข้า  
 ก็ถูกทำลายในฉับพลัน ม่านทั้งหลายของข้าก็สิ้นไปในบัด  
 เดียว เดียว 21 ข้าจะต้อง มอง ดู ธง และ ฟัง เสียง แตร นาน  
 ลึกเท่าใด 22 “เพราะประชาชนของเราโง่เขลา เขาทั้งหลาย  
 ไม่รู้จักเรา เขาทั้งหลายเป็นลูกหลานที่โง่ทึบ เขาทั้งหลาย  
 ไม่มีความเข้าใจ เขาทั้งหลายทำความชั่วเก่ง แต่เขาไม่เข้าใจ  
 ที่จะทำให้ดี” 23 ข้าพเจ้ามองดูพื้นที่โลก และดูเถิด เป็นที่  
 ร้างและว่างเปล่า และมองดูฟ้าสวรรค์ ในนั้นก็ไม่มี ความ  
 สว่าง 24 ข้าพเจ้ามองดูภูเขา ดูเถิด มันกำลังสิ้นอยู่ บรรดา  
 เนิน เขาก็แกว่ง ไป แกว่ง มา 25 ข้าพเจ้า มอง ดู และ ดูเถิด  
 ไม่มีมนุษย์เลย นก ทั้ง ปวง แห่ง ท้อง อากาศ ได้หนีไป แล้ว  
 26 ข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด เรือกสวนไร่นาก็เป็นถิ่นทุรกัน  
 ดาร และหัวเมืองทั้งสิ้นก็ปรักหักพังไปต่อพระพักตร์พระเย  
 โฮวาห์ ต่อพระพิโรธอันร้อนแรงของพระองค์ 27 เพราะพระ  
 เยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า “แผ่นดินทั้งหมดจะเป็นที่รกร้าง ถึง  
 กระนั้นเรากียังมิได้กระทำให้ถึงอวสานเสียทีเดียว 28 เพราะ  
 เรื่องนี้โลกจะไวทุกข์ และฟ้าสวรรค์เบื้องบนจะดำมืด เพราะ  
 เราได้ลั่นวาจาแล้ว เราได้หมายใจไว้แล้ว เราจะไม่เปลี่ยน  
 ใจหรือหัน กลับ 29 เมื่อได้ยินเสียงพล ม้า และนักธนู ชาว  
 เมืองทั้งหมดก็จะหนีไป เขาเข้าไปอยู่ในสมุทมนุ่มไม้ และ  
 ปีน ป่า ไป ท่า มก ลาง ศิลา หัว เมือง ทุก แห่งก็ถูก ทอด ทิ้ง  
 และไม่มีมนุษย์อาศัยอยู่ในเมืองเหล่านั้นเลย 30 เจ้าผู้ที่ถูก  
 ทิ้ง ร้าง เอ๋ย ที่เจ้า แต่ง ตัว สี แดง นั้นเจ้า ทำ อะไร กัน และ

ที่เจ้าประดับตัวด้วยอาภรณ์ทองคำ ที่เจ้าขยายดวงตาให้กว้างด้วยแแต่มีสี เออ เจ้าแต่งตัวให้งามเสียเปล่า คนรักของเจ้าจะดูหมิ่นเจ้า เขาทั้งหลายจะแสวงหาชีวิตของเจ้า<sup>31</sup> เพราะเราได้ยินเสียงเหมือนเสียงหญิงคลอดบุตรร้องแสนเจ็บปวดอย่างกับจะคลอดบุตรหัวปี เสียงร้องแห่งบุตรสาวศิโยนนั้น แทบจะขาดใจ เหยียดมือของเธอออกร้องว่า 'วิบัติแก่ข้าในบัดนี้ จิตใจข้าอ่อนเปลี้ยอยู่เพราะเหตุพวกฆาตกร'

## 5

### ความบาปของยูดาห์ คือการประพฤติชั่วร้าย

1 "จงวิ่งไปวิ่งมาอยู่ในถนนกรุงเยรูซาเล็ม บัดนี้จงมองและรับรู้ จงค้นตามลานเมือง ดูที่ว่า จะหามนุษย์สักคนหนึ่งได้หรือไม่ คือคนที่กระทำการ ยุติธรรม และแสวงหาความจริง เพื่อเราจะได้อภัยโทษให้แก่เมืองนั้น<sup>2</sup> แม้เขาทั้งหลายกล่าวว่า 'ตราบใดที่พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่' เขาก็ยังปฏิเสธทนเท็จอย่างแน่อน"<sup>3</sup> โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระเนตรของพระองค์ ทรงหาความจริงมิใช่หรือ พระองค์ทรงเขียน ดีเขาทั้งหลาย แต่เขาก็ไม่รู้สึกลำบาก พระองค์ทรงล้างผลาญเขา แต่เขาทั้งหลายปฏิเสธไม่ยอมดีขึ้น เขาได้กระทำให้หน้าของเขากระด้างยิ่งกว่าหิน เขาปฏิเสธไม่ยอมกลับใจ<sup>4</sup> แล้วข้าพเจ้าจึงทูลว่า "แน่อน คนเหล่านี้เป็นแต่คนต้อยต่ำ เขาเหล่านี้โง่เขลา เพราะเขาไม่รู้จักพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ ไม่รู้จักคำตัดสินของพระเจ้าของเขา<sup>5</sup> ข้าพระองค์จะไปหาพวกผู้ยิ่งใหญ่ และจะพูดกับเขาทั้งหลาย เพราะเขารู้จักพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ และรู้จักคำตัดสินของพระเจ้าของเขา" แต่เขาทั้งหลายทุกคนก็ได้หักแอกเสีย เขาทั้งหลายได้ระเบิดพันธนะ

เสียม 6 เพราะฉะนั้น สิ่งโตจากป่าจะมาสังหารเขา สุนัขป่า ยามสนธยาจะทำลายเขา เสือดาวจะเผ่าหัวเมืองทั้งหลาย ของเขา ทุกคนที่ไปจากเมืองเหล่านั้นจะถูกฉีกเป็นชิ้นๆ เพราะว่าความละเมิดของเขามากมาย การกลับสัตย์ของ เขาก็ใหญ่ยิ่ง

### ความบาปของยูดาห์ คือการล่วงประเวณี

7 “เราจะให้อภัยเจ้าได้อย่างไร ลูกหลานของเจ้าได้ละทิ้ง เราแล้ว และได้ อ้าง ผู้ที่ไม่ใช่พระ ในการ ทำ สัตย์ปฏิญาณ เมื่อ เรา เลี้ยง เขา ให้อิ่ม เขาก็ ทำการ ล่วง ประเวณี แล้ว ก็ยกขบวนกัน ไปที่ เรือนของหญิง แพศยา 8 เขาทั้งหลาย เหมือนม้าที่กินอิ่มในตอนเช้า ทุกคนก็ร้องหาภรรยาของ เพื่อนบ้าน” 9 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เพราะสิ่งอย่างนี้ เรา จะไม่ ทำโทษ เขา หรือ และจิตใจ เรา ไม่ ควร ที่จะ แก่ แค้น ประชาชาติที่เป็นอย่างนี้หรือ

### ความบาปของยูดาห์ คือการขาดความเคารพ

10 ขึ้น ไป ตาม กำแพง ของ มัน และทำลาย เสียม แต่อย่า ไปถึง อวสานที่เดียว เอา เชิง เทิน ของ มัน ออก เพราะนั้น ไม่ใช่เป็นของพระเยโฮวาห์ 11 เพราะวงศัวานของอิสราเอล และวงศัวานของยูดาห์ได้ทรยศต่อเราอย่างสิ้นเชิง แล้ว” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ 12 เขาทั้งหลาย พุดมูสา ใน เรื่องพระเยโฮวาห์ และได้กล่าวว่า “พระองค์มิได้ทรงกระทำ ประการใด ไม่มีการ ร้าย อันใด จะเกิด ขึ้น แก่เรา เราก็ จะ ไม่เห็นดาบหรือการกันดารอาหาร 13 ผู้พยากรณ์ก็จะเป็น แต่ลมๆ พระวณะไม่มีในคนเหล่านั้น ขอให้เป็นอย่างนั้น แก่ เขาเถิด” 14 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ พระเจ้าจอมโยธาจึงตรัสดังนี้ว่า “เพราะเจ้าทั้งหลายกล่าวถ้อยคำเหล่านี้ ดูเถิด เราจะทำ ถ้อยคำของ เรา ที่อยู่ใน ปาก ของ เจ้า ให้

เป็นไฟ และชนชาตินี้เป็นพิน และไฟนั้นจะเผาผลาญเขาเสีย <sup>15</sup> ดูเถิด โอ วงศ์วาน ของ อิสราเอล เอ๋ย เราจะนำ ประชาชาติ จาก แดน ไกล มา สู้เจ้าทั้งหลาย” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ “เป็นประชาชาติที่มีอำนาจใหญ่โต เป็นประชาชาติดึกดำบรรพ์ เป็นประชาชาติที่เจ้าไม่รู้ภาษาของเขา เขาจะพูดอะไรเจ้าก็ไม่เข้าใจ <sup>16</sup> แล่งธนูของเขาเหมือนอูโมงค์เปิด เขาเป็นทแกล้าวทหารทุกคน <sup>17</sup> เขาจะกินซึ่งเจ้าเกี่ยวได้ และกินอาหารของเจ้าเสีย ซึ่งบุตรชายและบุตรสาวของเจ้าควรจะได้กิน เขาจะกินฝูงแกะฝูงวัวของเจ้าเสีย เขาจะกินถาอุงุ่นและต้นมะเดื่อของเจ้าเสีย เขาจะทำลายตัวเมืองที่มีป้อมของเจ้า ซึ่งเจ้าวางใจนั้นเสียด้วยดาบ”

**ความบาปของยูดาห์ คือความชั่วร้ายจิตวิญญาณและฝ่ายบ้านเมือง**

<sup>18</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ถึงแม้ว่าในวันเหล่านั้น เราก็ยังไม่กระทำแก่เจ้าให้ถึงอวสาน <sup>19</sup> และต่อมาเมื่อเจ้าทั้งหลายจะกล่าวว่า ‘ทำไม พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย จึงกระทำบรรดาสิ่งเหล่านี้แก่เรา’ เจ้าจะกล่าวแก่เขาว่า ‘เจ้าได้ละทิ้งเราไป ปราณินบิตีพระต่างดาวในแผ่นดินของเจ้า ฉันทใด เจ้าจะต้องไป ปราณินบิตีคนต่างชาติในแผ่นดิน ซึ่งไม่ใช่ของเจ้า ฉันทนั้น’ <sup>20</sup> จงประกาศข้อความต่อไปนี้ในวงศ์วานของยาโคบ และจงโฆษณาเรื่องนี้ในยูดาห์ ว่า <sup>21</sup> โอ ชนชาติที่โง่เขลา และไร้ความเข้าใจ เอ๋ย ผู้มีตา แต่มองไม่เห็น ผู้มีหู แต่ฟังไม่ได้ยิน จงฟังข้อความนี้” <sup>22</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “เจ้าไม่ยำเกรงเราหรือ เจ้าไม่ตัวสั่นอยู่ต่อหน้าเราหรือ คือเราผู้วางกองทรายไว้เป็นเขตล้อมทะเล เป็นเครื่องกีดขวางเป็นนิตย์มิให้ผ่านไปได้ แม้ว่าคลื่นจะซัด ก็เอาชนะไม่ได้ แม้คลื่นจะคะนอง ก็ข้าม



ไปไม่ได้ 23 แต่ชนชาตินี้มีใจ ตื้อดิ่ง และกบฏ เขาได้ หันเห  
และจาก ไป เสีย 24 ข้อความนี้ เขาไม่มุ่ง อยู่ในใจ ของ เขา  
ทั้งหลายว่า ‘บัดนี้ให้เรายำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ผู้ทรงประทານฝนตามฤดูของมันเป็นฝนต้นฤดูและฝน  
ชุกปลายฤดู และทรงรักษาสัปดาห์ที่กำหนดการเกี่ยวข้าว  
ไว้ให้แก่เรา’ 25 ความชั่วช้าของเจ้าได้กระทำให้สิ่งเหล่านี้หัน  
ไปเสีย และบาปของเจ้าทั้งหลายก็กินสิ่งที่ดีไว้เสียจากเจ้า  
26 เพราะท่ามกลางประชาชนของเราจะพบ คนชั่ว เขาชุ่ม  
คอยเหมือนคนตักนกชุ่มอยู่ เขาวางกับไว้ เขาตักคน 27 เรือน  
ของเขาเต็มด้วยความหลอกลวงเหมือนกระเจาดที่มีนกกเต็ม  
เพราะฉะนั้นเขาจึงใหญ่โตและมั่งมี 28 เขาจึงอ้วนพินตัว  
เกลี้ยง เกลา ใน เรื่อง การกระทำความชั่ว เขา ล้ำหน้า เขา  
มิได้ตัดสินคดี คือคดีของลูกกำพร้าพ่อ ด้วยความยุติธรรม  
ถึงกระนั้น เขาก็เจริญ เขามีได้ป้องกันสิทธิของ คนขัดสน”  
29 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เพราะสิ่งอย่างนี้เราจะไม่ทำโทษ  
เขาหรือ และไม่ควรที่จิตใจเราจะแค้นประชาชนชาติที่เป็น  
อย่างนี้หรือ 30 สิ่งที่น่าตกตะลิ่งและนำหवादเสียวได้เกิดขึ้น  
ในแผ่นดินนี้ 31 คือผู้พยากรณ์ได้พยากรณ์เท็จ และบรรดา  
ปุโรหิตก็ปกครองตามการขึ้นนิ้วของเขา และประชาชนของ  
เราชอบที่มีการอย่างนี้ แต่เจ้าทั้งหลายจะกระทำอะไรเมื่อ  
กาลสุดปลายมาถึง”

## 6

### การทำลายยูดาห์

1 โอ ประชาชนเบนยามินเอ๋ย จงรวมกันหนีไปจากกลาง  
กรุงเยรูซาเล็ม จงเป่าแตรในเมืองเทโคอา และยกสัญญาณ  
ไฟขึ้นไว้บนเบธอัคเคเรม เพราะเหตุร้ายร้ายโผล่ออกมาจาก  
ทิศเหนือ คือการทำลายอย่างใหญ่หลวง 2 เราเปรียบบุตร

สาวของ ศิโยน เสมือนสาวสวยและบอบบาง<sup>3</sup> ผู้เลี้ยงแกะพร้อมกับฝูงแกะจะมาสู่เธอ เขาจะตั้งเต็นท์ไว้รอบเธอ ต่างก็จะหากินอยู่ในที่ของมัน<sup>4</sup> “จงเตรียมทำสงครามกับเธอ ลุกขึ้น ให้เราโจมตีเวลาเที่ยงวัน” “วิบัติแก่พวกเรา เพราะว่างานวันค่อยเสียแล้ว เงาของเวลาเย็นก็ยาวออกไป”<sup>5</sup> “ลุกขึ้น ให้เราเข้าตีเวลากลางคืน และทำลายบรรดาวังของเธอเสีย”<sup>6</sup> เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า “จงโค่นต้นไม้ของเธอลง จงก่อเชิงเทินไว้สู้กรุงเยรูซาเล็มนี้แหละนครที่ต้องถูกทำโทษ ภายในเธอไม่มีอะไรนอกจากการบีบบังคับ<sup>7</sup> น้ำพุปล่อยน้ำของมันออกมาฉันใด เธอก็ปล่อยความชั่วของเธอออกมาฉันนั้น ได้ยินถึงความทารุณและการทำลายมีภายในเธอ ความเศร้าโศกและความบาดเจ็บก็ปรากฏต่อเราเสมอ”<sup>8</sup> โอ กรุงเยรูซาเล็มเอ๋ย จงรับคำสั่งสอนเถิด เกรงว่าจิตใจเราจะพรากจากเจ้าไปเสีย เกรงว่าเราจะกระทำให้เจ้าเป็นที่รกร้าง เป็นแผ่นดินที่ปราศจากคนอาศัย”<sup>9</sup> พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า “เขาทั้งหลายจะกวาดชนอิสราเอลที่เหลืออยู่นั้นเสียให้เกลี้ยงอย่างเล็มเถาอ่อน เหมือนคนเก็บผลอ่อนเอามือเก็บผลใส่ในตะกร้าอีกคำรบหนึ่ง”<sup>10</sup> ข้าพเจ้า ควรจะพูด และให้คำตักเตือนแก่ผู้ใดดีนะ เพื่อเขาจะได้ยิน ดูเถิด หูของเขาตันเสียแล้ว เขาฟังไม่ได้ ดูเถิด พระวอนะของพระเยโฮวาห์เป็นสิ่งที่เขาดูหมิ่น เขาไม่พอใจฟัง<sup>11</sup> เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงมีพระพิโรธของพระเยโฮวาห์เต็มไปหมด ข้าพเจ้าจะเก็บไว้อีกไม่ไหวแล้ว “เราจะเทออกรดเด็ก ๆ ที่ตามถนน และรดพวกหนุ่ม ๆ ที่ขมขมกันอยู่ด้วย ทั้งสามีและภรรยา ก็จะต้องเอาไป ทั้งคนแก่และคนชราด้วย<sup>12</sup> บ้านเรือนของเขาจะต้องยกให้เป็นของคนอื่น ทั้งไร่นาและภรรยาของเขาด้วย

เพราะเราจะเหยียดมือของเราออกต่อผู้ชาวแผ่นดิน” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ <sup>13</sup> “เพราะว่า ตั้งแต่คนที่ต่ำต้อยที่สุดจนถึงคนใหญ่โตที่สุด ทุกคนโลภอยากได้กำไร และทุกคนก็กระทำการด้วยความเท็จ ตั้งแต่ผู้พยากรณ์ตลอดถึงปุโรหิต <sup>14</sup> เขาทั้งหลายได้รักษาแพลงแห่งบุตรสาวประชาชนของเรา แต่เล็ก น้อย กล่าว ว่า ‘สันติภาพ สันติภาพ’ เมื่อไม่มีสันติภาพเลย <sup>15</sup> เขาจะอายหรือเมื่อเขากระทำการอันน่าสะอิดสะเอียน เปล่าเลย เขาไม่ละอายเสียเลย เขาหน้าแดงด้วยความละอายไม่เป็นเลย เพราะฉะนั้น เขาจะล้มลงท่ามกลางพวกที่ล้มแล้ว เมื่อถึงเวลาที่เราลงอาญาเขาทั้งหลาย เขาจะล้มคว่ำลง” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ <sup>16</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “จงยืนที่ถนนและมองให้ดี และถามหาทางโบราณนั้นว่า ทาง ด้อยู่ที่ไหน แล้ว จง เดิน ในทาง นั้น และ ท่าน จะ พบ ที่ พัก สงบ สำหรับ จิตใจ ของ ท่าน แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า ‘เราจะไม่เดินในนั้น’ <sup>17</sup> เราวางยามไว้เหนือเจ้า สิ่งว่า ‘จงฟังเสียงแตร’ แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า ‘เราทั้งหลายจะไม่ยอมฟัง’ <sup>18</sup> เพราะฉะนั้น บรรดาประชาชาติเอ๋ย จงฟัง โอ ที่ประชุมเอ๋ย จงทราบเถิดว่า อะไรจะบังเกิดขึ้นแก่เขา <sup>19</sup> โอ พิภพเอ๋ย จงฟังเถิด ดูเถิด เรา จะ นำ ความ ร้าย มา เหนือ ชนชาติ นี้ คือ ผล แห่ง ความ คิด ทั้ง หลาย ของ เขา เพราะ เขา มิ ได้ เชื่อ ฟัง ถ้อย คำ ของ เรา ส่วน ราช บัญ ญัตติ ของ เรา นั้น เขา ปฏิเสธ เสีย <sup>20</sup> มี กายาน มา ถึง เรา จาก เมือง เซบา มี ตะไคร้ ส่ง มา จาก เมือง ไกล เพื่อ อะไร เล่า เครื่อง เฝาบูชา ของ เจ้า ก็ ยัง ไม่ เป็น ที่ รับ ได้ หรือ เครื่อง สักการ บูชา ของ เจ้า ก็ ไม่ เป็น ที่ พอใจ เรา” <sup>21</sup> เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ จึง ตรัส ดังนี้ ว่า “ดูเถิด ต่อ หน้า ชนชาติ นี้ เรา จะ วาง เครื่อง สะดุด ไว้ ให้ เขา สะดุด ทั้ง บิดา และ บุตร ชาย ด้วย กัน ทั้ง เพื่อ นบ้าน และ มิตร สหาย จะ พิณาค” <sup>22</sup> พระเยโฮ

วาห์ตรัสตั้งนี้ว่า “ดูเถิด คนชาติหนึ่งกำลังมาจากแดนเหนือ ประชาชาติใหญ่ชาติหนึ่ง จะถูก เรา ให้ มา จาก ส่วน ที่ ไกล ที่ สุด ของ พิกพ <sup>23</sup> เขาทั้งหลายจะจับ คันธนู และ หอก เขาทั้งหลาย ดุร้าย และ ไม่ มีความ สงสาร เสียง ของ เขาก็ เหมือน เสียง ทะเล ก่า เรียบ เขาทั้งหลาย ชี้ ม้า และ จัด เตรียม กระบวน เหมือน ชาย ที่ จะ เข้า สงคราม โอ บุตรสาว ศิโยน เอ๋ย เขาทั้งหลาย มา ต่อ สู้ เจ้า ” <sup>24</sup> พวก เรา ได้ ยิน กิตติ ศัพท์ พวก นั้น มือ ของ เรา ก็ อ่อน ลง อย่าง ช่วย ไม่ได้ ความ แสน ระทม ได้ จับ เรา ไว้ เป็น ความ เจ็บ เหมือน สตรี กำลัง คลอด บุตร <sup>25</sup> อย่า เดิน ออก ไป ใน ทุ่ง นา หรือ เติ นบน ถนน เพราะ ดาบ ของ ศัตรู และ ความ สยด สยอง อยู่ ทุก ด้าน <sup>26</sup> โอ บุตรสาว แห่ง ประชาชน ของ เรา เอ๋ย จง เอา ผ้า กระสอบ คาด เอว ไว้ และ กิ่ง กะลือ กอยู่ ใน กอง เถ่า จง ไว้ ทุก ข์ เหมือน เพื่อ บุตร ชาย คน เดียว เป็น การ คร่ำ ครวญ อย่าง แสน ขมขื่น ที่ สุด เพราะ ว่า ผู้ ทำ ลาย มา สู้ เรา ใน ทัน ที่ ทัน ใด <sup>27</sup> “เรา ได้ กระทำ ให้ เจ้า เป็น หอคอย และ ป้อม ปราการ ท่า มกลาง ประชาชน ของ เรา เพื่อ เจ้า จะ ทราบ และ ลอง พฤติ การณ์ ทั้ง หลาย ของ เขา <sup>28</sup> เขาทั้งหลาย มัก กบฏ อย่าง ตื้อ ด่าน ทั้ง สิ้น เทียว นิ นทา เขา ไป เขาทั้งหลาย เป็น ทอง สัมฤทธิ์ และเป็น เหล็ก เขา ทุก คน ประพฤติ เลว ทราม ทั้ง นั้น <sup>29</sup> เครื่อง สุป ลม ของ เขา สุป อย่าง ดุ เดือด ตะ กั่ว ก็ ถูก ไฟ เผา พลาญ เสีย ถลุง กัน เรื่อย ไป ก็ เปลา่ ประโยชน์ เพราะ ว่า คน ชั่ว ก็ ยัง ไม่ได้ ถูก ถอน ออก ไป <sup>30</sup> จะ เรียก เขา ทั้ง หลาย ได้ ว่า เป็น ชี้ เงิน เพราะ พระ เยโฮวาห์ ทรง ปฏิเสธ เขา เสีย แล้ว ”

## 7

การประกาศที่ประตูกำแพงพระวิหาร

1 พระวอณะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ว่า 2 “เจ้าจงยืนอยู่ในประตูกำแพงพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และประกาศ ถ้อยคำ เหล่า นี้ที่นั่นว่า บรรดา คน ยูดาห์ทั้ง ปวง ผู้เข้ามาในประตูกำแพงนี้เพื่อจะนมัสการพระเยโฮวาห์ จงฟังพระวอณะพระเยโฮวาห์ 3 พระเยโฮวาห์จอมโยธาพระเจ้าของอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า จงซ่อมพฤติกรรมและการกระทำของเจ้าเสีย และเราจะให้เจ้าอาศัยอยู่ในสถานที่นี้ 4 อย่าไว้วางใจในคำเท็จเหล่านี้ที่ว่า ‘นี่เป็นพระวิหารของพระเยโฮวาห์ พระวิหารของพระเยโฮวาห์ พระวิหารของพระเยโฮวาห์’ 5 เพราะว่า ถ้าเจ้าซ่อมพฤติกรรมและการกระทำของเจ้าจริงๆ ถ้าเจ้าให้ความยุติธรรมระหว่าง คนหนึ่งกับเพื่อนบ้าน ของเขาจริงๆ 6 ถ้าเจ้าไม่บีบบังคับ คนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ่อหรือแม่ม่าย และไม่หลั่งโลหิตที่ไร้ความผิดให้ถึงตายในที่นี้ และเจ้าทั้งหลายไม่ติดตามพระอื่นไปให้เจ็บตัวเอง 7 แล้วเราจะให้เจ้าอาศัยอยู่ใน สถานที่นี้ ใน แผ่นดิน ซึ่งเรา ได้ยก ให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า เป็น นิตย์ 8 ดูเถิด เจ้าวางใจในคำเท็จอย่างไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย 9 เจ้าจะสักท้อพย กระทำฆาตกรรม ลวงประเวณี ปฏิญาณเท็จ เผาเครื่องบูชา ถวายพระบาอัล และติดตาม พระอื่น ซึ่งเจ้าทั้งหลาย มิได้รู้จัก ไปหรือ 10 แล้วจึงมายืนต่อหน้าเราในนิเวศนี้ ซึ่ง เรียก ตาม นาม ของเรา และ กล่าว ว่า ‘เราทั้งหลาย ได้รับการช่วยเหลือพ้นมาแล้ว เพื่อจะไป กระทำ สิ่ง ที่ น่า สะอิดสะเอียน เหล่านี้ทั้งสิ้น’ 11 นิเวศนี้ซึ่งเรียกตามนามของเรา ในสายตาของเจ้าได้กลายเป็นที่ซ่อนสุมของพวกโจรไปแล้วหรือ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด แม้แต่เราก็ได้เห็นเองแล้ว 12 แต่จงไปยังสถานที่ของเราซึ่งเคยอยู่ในเมืองซีโลห์ ซึ่งที่แรกเราได้กระทำให้นามของเราอยู่ที่นั่น จงดูว่าเพราะ

ความชั่วร้ายของอิสราเอลประชาชนของเรา เราได้กระทำอะไรต่อสถานที่นั้น<sup>13</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า และบัดนี้ เพราะเจ้าทั้งหลายได้กระทำสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น และเมื่อเราพูดกับเจ้าอย่างไม่หยุดยั้ง แต่เจ้าทั้งหลายหาได้ฟังไม่ และเมื่อเราได้เรียกพวกเจ้า แต่เจ้ามิได้ตอบ<sup>14</sup> เหตุฉะนั้นเราจะกระทำต่อนิเวศน์ซึ่งเราเรียกตามนามของเรา และซึ่งพวกเจ้าได้วางใจนั้น และกระทำแก่สถานที่ซึ่งเราได้ยกให้แก่เจ้าและแก่บรรพบุรุษของเจ้าเหมือนเราได้กระทำแก่ซีโลห์<sup>15</sup> และเราจะเหวี่ยงเจ้าทิ้งจากสายตาของเรา เหมือนอย่างที่เราได้ทิ้งบรรดาพวกพี่น้องของเจ้า คือบรรดาเชื้อสายของเอฟราอิมทั้งหมดนั้น<sup>16</sup> เพราะฉะนั้นเจ้าอย่าอธิษฐานเพื่อชนชาตินี้ อย่าร้องขึ้นหรืออธิษฐานเพื่อเขา และอย่าวิงวอนขอต่อเรา เพราะเราจะไม่ฟังเจ้า<sup>17</sup> เจ้ามิได้เห็นดอกหรือว่า เขากระทำอะไรกันในตัวเมืองทั้งหลายแห่งยูดาห์ และตามถนนหนทางในเยรูซาเล็ม<sup>18</sup> พวกเขาเด็ก ๆ ก็เก็บฟืน พวกเขาถือไฟ พวกเขาผู้หญิงก็กวาดแบ่ง เพื่อทำขนมถวายแด่พระเจ้าแม่แห่งฟ้าสวรรค์ และเขาเทเครื่องดื่มบูชาถวายแด่พระอื่น ๆ เพื่อช่วยเราให้รอด<sup>19</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “คือเราที่เขาย้วยหรือ มิใช่ช่วยตัวเขาเองให้ไปสู่ความขายหน้าของเขาทั้งหลายดอกหรือ”<sup>20</sup> ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสตั้งนินว่า “ดูเถิด ความกริ้วและความโกรธของเราจะเทลงมาบนสถานที่นี้ บนมนุษย์และสัตว์ บนต้นไม้ในท้องทุ่งและบนพืชผลของแผ่นดิน จะเผาผลาญเสียและจะดับไม่ได้”

ยูดาห์ถูกลงโทษเพราะเขากบฏต่อพระเจ้า

<sup>21</sup> พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนินว่า “จงเพิ่มเครื่องเผาบูชา เข้ากับเครื่องสักการบูชาของ

เจ้า และจงรับประทานเนื้อ <sup>22</sup> เพราะในวันที่เราได้พาเขาทั้งหลายออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ เรามิได้พูดกับบรรพบุรุษของเจ้า หรือ สั่ง เขา เรื่อง เครื่อง เผา บูชา และ เครื่อง สัก การ บูชา <sup>23</sup> แต่เราบัญชาเขาทั้งหลายอย่างนี้ว่า ‘จงเชื่อฟังเสียงของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า และเจ้าจะเป็นประชาชนของเรา และดำเนินในหนทางที่เราได้บัญชาเจ้าไว้ เพื่อเจ้าจะได้อยู่เย็นเป็นสุข’ <sup>24</sup> แต่เขาทั้งหลายมิได้เชื่อฟัง หรือ เจียหุฟัง แต่เขาทั้งหลายดำเนินตามแผนการของเขาเอง และในความ ตื้อ กระจ่าง ตาม จิตใจ ชั่ว ของเขาทั้งหลาย และเดินถอยหลัง มิได้เดินขึ้นหน้า <sup>25</sup> ตั้งแต่วันที่บรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายออกจากแผ่นดินอียิปต์จนทุกวันนี้ เราได้ส่งบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของเราไปยังเขาอย่าง ไม่หยุดยั้ง วัน แล้ว วัน เล่า <sup>26</sup> ถึง กระนั้น เขาก็ยังไม่ฟังเรา หรือ เจียหุฟัง แต่ได้กระทำ ให้ คอ ของ ตน แข็ง เขาได้กระทำชั่วร้ายยิ่งกว่าบรรพบุรุษทั้งหลายของเขาเสียอีก <sup>27</sup> เจ้าจึงกล่าวบรรดาถ้อยคำเหล่านี้แก่เขา แต่เขาจะไม่ฟังเจ้า เจ้าจงร้องเรียกเขา แต่เขาจะไม่ยอมตอบเจ้า <sup>28</sup> แต่เจ้าจงพูดแก่เขาว่า ‘นี่เป็นประชาชาติที่ไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา และไม่ยอมรับการแก้ไขความจริงพินาศเสียแล้ว ถูกตัดขาดเสียจากปากของเขาแล้ว <sup>29</sup> โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย จงตัดผมของเจ้าออกเหวี่ยงทิ้งไป จงคร่ำครวญบนที่สูง เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงปฏิเสธ และละทิ้งชั่วอายุแห่งพระพิโรธของพระองค์แล้ว’ <sup>30</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะคนยูดาห์ได้กระทำ ความชั่ว ใน สายตาของเรา เขาได้ตั้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนไว้ในนิเวศซึ่งเรียกตามนามของเรา กระทำให้นิเวศนั้นมัวหมองไป <sup>31</sup> และได้สร้างปูชนียสถานสูงของโทเฟท ซึ่งอยู่ในหุบเขาแห่งบุตร

ชายของอินโนม เพื่อจะเผาบุตรชายและบุตรสาวของเขาทั้งหลายเสียด้วยไฟ ซึ่งเรามีได้บัญญัติ และไม่เคยมีขึ้นในใจของเรา <sup>32</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะฉะนั้น ดูเถิด วันเวลาจะมาถึงเมื่อเขาจะไม่เรียกที่นั่นอีกว่าโทเฟท หรือภูเขาแห่งบุตรชายของอินโนม แต่จะเรียกว่า หุบเขาแห่งการฆ่าฟันกัน เพราะเขาจะฝังกันไว้ในโทเฟทจนไม่มีที่ว่างแล้ว <sup>33</sup> และศพของชนชาตินี้จะเป็นอาหารของนกในอากาศ และแก่สัตว์แห่งแผ่นดินโลก และไม่มีใครจะขุดโลให้มันไปเสียได้ <sup>34</sup> เราจะกระทำให้เสียงรีนเริงและเสียงยินดี เสียงของเจ้าบ่าวและเสียงของเจ้าสาว ขาดหายไปจากหัวเมืองของยูดาห์ และจากถนนหนทางแห่งกรุงเยรูซาเล็ม เพราะว่าแผ่นดินนั้นจะต้องรกร้างไป”

## 8

### ความบาปและการทรยศของยูดาห์

<sup>1</sup> “พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในกาลครั้งนั้น กระจุกของบรรดาภคินียูดาห์ กระจุกเจ้านาย กระจุกปุโรหิต กระจุกผู้พยากรณ์ และกระจุกของชาวเมืองเยรูซาเล็มจะมีคนเอาออกมาจากอุโมงค์ของเขาทั้งหลายเหล่านั้น <sup>2</sup> และเขาจะกระจายกระจุกเหล่านั้นออกต่อหน้าดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และปรีวารแห่งฟ้าสวรรค์ทั้งสิ้น ซึ่งเขาทั้งหลายรักและปรนนิบัติ ซึ่งเขาได้ติดตาม ซึ่งเขาได้แสวงหาและนมัสการ จะไม่มีใครรวบรวมหรือฝัง กระจุกเหล่านี้ แต่จะเป็นเหมือนมูลสัตว์ที่พื้นดิน <sup>3</sup> บรรดาคนที่เหลืออยู่จากครอบครัวร้ายนี้ ซึ่งตกค้างอยู่ในสถานที่ทั้งสิ้นซึ่งเราได้ขุดไล่เขาไป จะเลือกความตายยิ่งกว่าที่จะมีชีวิตอยู่ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ <sup>4</sup> เจ้าจงพูดกับเขาทั้งหลายว่า พระเยโฮ



วาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อมนุษย์ล้มลง เขาจะไม่ลุกขึ้นอีกหรือ ถ้า  
ผู้หนึ่งผู้ใดหันไป เขาจะไม่หันกลับมาหรือ <sup>5</sup> ทำไมชาวเยรู  
ซาเลมนี้จึงได้หันไป เป็นการกลับสัตย์อยู่เป็นนิตย์ เขายึด  
การหลอกลวงไว้มั่น เขาทั้งหลายปฏิเสธไม่ยอมกลับ <sup>6</sup> เรา  
ได้ตั้งใจและคอยฟัง แต่เขาทั้งหลายก็พูดไม่ถูกต้อง ไม่มีคน  
ใดกลับใจจากความชั่วของตน กล่าวว่า ‘ฉันได้ทำอะไร  
ไปแล้วบ้าง’ ทุกคนหันไปตามทางของเขาเอง เหมือนม้า  
วิ่งหัวทิ่มเข้าไปในสงคราม <sup>7</sup> แม้ว่ามันกระสาต่าบนฟ้ายัง  
รู้จักเวลากำหนดของมัน และนกเขา นกนางแอ่น และนก  
กรอด ได้รักษาเวลาของมัน แต่ประชาชนของเราไม่รู้จัก  
คำตัดสินของพระเยโฮวาห์ <sup>8</sup> เจ้าจะพูดได้อย่างไรว่า ‘เรา  
มีปัญญา และพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ก็อยู่กับเรา’  
แต่ดูเถิด แน่นอนเขาทำอย่างไรประโยชน์ คือปากกาของ  
พวกอาลักษณ์ได้ทำอย่างไรประโยชน์ <sup>9</sup> คนมีปัญญาจะได้  
รับความอาย เขาจะคร่ำมกลัวและถูกจับตัวไป ดูเถิด เขา  
ได้ปฏิเสธ พระวณะของพระเยโฮวาห์ และปัญญาอย่าง  
ใดมีในตัวเขาเล่า <sup>10</sup> เพราะฉะนั้น เราจะให้ภรรยาของเขา  
ตกไป เป็นของ คนอื่น ให้ไร่นาของเขา ตกแก่ผู้ที่จะได้ รับ  
เป็นมรดก เพราะว่าตั้งแต่คนที่ต่ำต้อยที่สุดถึงคนที่ใหญ่โต  
ที่สุด ทุกคนโลภอยากได้กำไร ตั้งแต่ผู้พยากรณ์ถึงปุโรหิต  
ทุกคนก็ทำการ ฉ้อ เขา <sup>11</sup> เขาได้รักษา แผลแห่งบุตรสาว  
ประชาชนของเราแต่เล็กน้อย กล่าวว่า ‘สันติภาพ สันติภาพ’  
เมื่อไม่มีสันติภาพ เสียเลย <sup>12</sup> เมื่อ เขา กระทำ การ อันน่า  
สะอิดสะเอียน เขาละอายหรือ เปล่าเลย เขาไม่ละอายเสีย  
เลย เขาหน้าแดงด้วยความละอายไม่เป็นเลย เพราะฉะนั้น  
เขาจะล้มลงท่ามกลาง พวกที่ล้มแล้ว ในเวลาแห่งการ  
ลงอาญาเขาทั้งหลาย เขาจะล้มคว่ำลง พระเยโฮวาห์ตรัสตั้ง

นี้แหละ 13 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะผลาญเขาเป็นแน่  
 เถาองุ่นจะไม่มีผล หรือต้นมะเดื่อไม่มีผล ไบก็จะเป็นเหี่ยวแห้ง  
 ไป และสิ่งใดที่เราให้เขาก็อันตรธานไปจากเขา” 14 ทำไม  
 เราจึงนั่งนิ่งๆ จงพากันมา ให้เราเข้าไปในหัวเมืองที่มีป้อม  
 และนั่งเสียด้านที่นั่น เกิด เพราะพระเยโฮวาห์ พระเจ้า ของ  
 เรา จะทรงให้เรา นั่ง และทรง ประทาน น้ำดีหมีให้เรา ต้ม  
 เพราะ เรา ได้ กระทำ บาป ต่อ พระเยโฮวาห์ 15 เรามองหา  
 สันติภาพ แต่ไม่มีความดีอะไรมาเลย เรามองหาเวลารักษา  
 ให้หาย แต่ประสบความสยดสยอง 16 “เสียงคนร้องแห่งม้า  
 ของ เขาก็ได้ยิน มา จาก เมือง ดาน แผ่น ดิน ทั้ง ลิ่นก็ ห้วน  
 ไหว ด้วย เสียง ร้อง ของ กอง อาชา ของ เขา มัน ทั้ง หลาย มา  
 กิน แผ่น ดิน และ สิ่ง ทั้ง ปวง ที่ อยู่ บน นั้น จน หมด ทั้ง เมือง  
 และ ผู้ที่ อาศัย อยู่ใน เมือง 17 เพราะ ดูเถิด เราจะส่งงูเข้ามา  
 ท่วมกลางเจ้า คือ งู ทับ ทาง ซึ่ง จะ ผูก ด้วย มนตร์ ไม่ได้ และ มัน  
 จะ กัด เจ้า ทั้ง หลาย” พระเยโฮวาห์ตรัสตั้ง นี้แหละ 18 เมื่อ  
 ข้าพเจ้า จะ ปลอบ โยน ตัว เอง เนื่อง ด้วย ความ เศร้า โศก จิต  
 ใจ ของ ข้าพเจ้า ก็ อ่อน เปื่อย อยู่ ภายใน 19 ฟัง ชี เสียง ร้อง  
 แห่ง บุตรสาว ประชาชน ของ ข้าพเจ้า เพราะ เหตุ คน ที่ อาศัย  
 อยู่ใน แผ่น ดิน ห่าง ไกล “พระเยโฮวาห์มิได้สถิตในศิโยนหรือ  
 กษัตริย์ของ เมือง นั้น ไม่อยู่ใน นั้น หรือ” “ทำไม เขา ยั่ว ยุ เรา  
 ให้ โกรธ ด้วย รูป เคารพ สลัก ของ เขา และ ด้วย พระ ต่าง ดาว  
 ของ เขา” 20 “ฤดู เกี่ยว ก็ ผ่าน ไป ฤดู แล้ง ก็ สิ้น ลง แล้ว และ  
 เรา ทั้ง หลาย ก็ ไม่ รอด” 21 เพราะ แผล แห่ง บุตรสาว ประชาชน  
 ของ ข้าพเจ้า หัวใจ ข้าพเจ้า จึง เป็น แผล ข้าพเจ้า เศร้า หมอง  
 และ ความ สยด สยอง ก็ ยึด ข้าพเจ้า ไว้ มัน 22 ไม่มี พิน เสน ใน กิ  
 เลอาด หรือ ไม่มี แพทย์ ที่ นั้น หรือ ทำไม อนามัย แห่ง บุตรสาว  
 ประชาชน ของ ข้าพเจ้า จึง ไม่ กลับ สู่ สภาพ เดิม ได้

## 9

## การไม่เชื่อฟังพระเจ้า นำการพิพากษามาสู่ยูดาห์

<sup>1</sup> โอ ถ้าศีรษะของข้าพเจ้าเป็นน้ำ และดวงตาของข้าพเจ้าเป็นบ่อน้ำพุก็จะดี เพื่อข้าพเจ้าจะได้ร้องให้ทั้งกลางวันและกลางคืน เพราะบุตรสาวประชาชนของข้าพเจ้าที่ถูกฆ่า <sup>2</sup> โอ ถ้าข้าพเจ้ามีที่พักสำหรับคนเดินทางอยู่ที่ในถิ่นทุรกันดาร ก็ จะดี เพื่อ ข้าพเจ้า จะ ได้ พราง จาก คนชาติ ของ ข้าพเจ้า และ ไป ให้ พัน เขา เสีย เพราะ เขา ทั้ง หลาย เป็น คน ล่อง ประเวณีทั้งหมด และเป็นหมู่คนที่มักทรยศ <sup>3</sup> “เขาทั้งหลายงอลิ้น ของ เขา เหมือน คัน ธนู เพื่อ กล่าว ความ เท็จ แต่เขาทั้งหลายไม่กล้าสู้เพื่อความจริงในแผ่นดิน เพราะเขาทั้งหลายจากความชั่วอย่างนี้ไปสู่อุบายอย่างนั้น และเขาทั้งหลายไม่รู้จักเรา” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ <sup>4</sup> “ขอให้ทุกคนระวังเพื่อนบ้านของตน และอย่าวางใจในพี่น้องคนใดเลย เพราะว่าพี่น้องทุกคนจะเป็นคนหลอกล่อ และเพื่อนบ้านทุกคนจะเที่ยวไป เป็น คน ครหา นินทา <sup>5</sup> ทุกคนจะล่องลวงเพื่อนบ้านของตัว ไม่มีใครจะพูดความจริงสักคนเดียว เขาได้สอนลิ้นของเขาให้พูดมุสา เขาได้กระทำ ความ ชั่ว ช้ำ จน นำ เบื่อหน่าย <sup>6</sup> เจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางการ ล่องลวง โดยการ ล่องลวง เขา ปฏิเสธ ที่จะ รู้จัก เรา” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ <sup>7</sup> เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัส ดังนี้ว่า “ดูเถิด เราจะ ถลุง เขา และ ทดลอง เขา เหตุบุตรสาวประชาชนของเรา เราจะทำอย่างอื่นได้อย่างไร <sup>8</sup> ลิ้นของเขาเป็นลูกศรคมฤดูม้วน มันพูดมารยา เขาพูดอย่าง สันติ กับ เพื่อนบ้าน ของ เขา ด้วย ปาก แต่ ใน ใจ ของ เขา เขา วางแผนการคอยดักเขาอยู่” <sup>9</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ไม่ควร

ที่เราจะลงโทษเขาเพราะสิ่งเหล่านี้หรือ ไม่ควรที่จิตใจเราจะแก้แค้นประชาชาติที่เป็นอย่างนี้หรือ <sup>10</sup> เราจะร้องไห้และครวญครางเหตุภูเขานั้น และคร่ำครวญเหตุลานหญ้าในถิ่นทุรกันดาร เพราะว่ามันถูกเผาเสีย ไม่มีผู้ใดผ่านไปมา ไม่ได้ยินเสียงสัตว์เลี้ยงร้อง ทั้งนกในอากาศและสัตว์ได้หนีไปเสียแล้ว <sup>11</sup> เราจะกระทำให้เยรูซาเล็มเป็นกองซากปรักหักพัง เป็น ถ้ำ ของ มังกร และเราจะกระทำให้หัว เมือง ของ ยูดาห์เป็นที่รกร้าง ไม่มีชาวเมืองสักคนเดียว” <sup>12</sup> ใครเป็น คน มี ปัญญา ที่จะเข้าใจความนี้ได้ และมีผู้ใด ที่ พระโอรสผู้ ของ พระเยโฮวาห์ได้ตรัส แก่เขา เขาจึง ประกาศ ความ นั้น ได้ เหตุใดแผ่นดินจึงพังทำลายและถูกเผาเสียเหมือนถิ่น ทุรกันดาร จึงไม่มีใครผ่านไปมา <sup>13</sup> และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เพราะเขาทั้งหลายทอดทิ้งราชบัญญัติของเรา ซึ่งเราได้ ตั้งไว้ต่อหน้าเขา และไม่ได้เชื่อฟังเสียงของเขา หรือดำเนิน ตามนั้น <sup>14</sup> แต่ได้ดำเนินตามใจของตนเองอย่างดื้อดึง และติดตาม พระบาอัล อย่างที่ บรรพบุรุษ ได้ สั่ง สอน เขา ไว้” <sup>15</sup> เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล จึงตรัสว่า “ดูเถิด เราจะเลี้ยงชนชาตินี้ด้วยบอระเพ็ด และให้น้ำดื่มให้เขา ต็ม <sup>16</sup> เรา จะ กระจาย เขา ไป ท่วมกลาง ประชาชาติ ที่ตัวเขาเองและบรรพบุรุษของเขาไม่รู้จัก และเราจะส่งดาบให้ไล่ตามเขาทั้งหลาย จนเราจะผลาญเขา สิ้น”

### การอ้อนวอนให้วางใจในพระเจ้า

<sup>17</sup> พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสตั้ง นี้ว่า “จงพิจารณา ดู และเรียกนางร้องไห้ให้มา จงให้คนไป ตาม หลุม ที่ ชำนาญ มา <sup>18</sup> ให้เขาริบส่งเสียงคร่ำครวญเพื่อเราทั้งหลาย เพื่อน้ำ ตาจะอาบตาของเรา และหนังตาของเราจะมีน้ำตาพุดอก

มา 19 เพราะได้ยินเสียง คร่ำ ครวญ จาก คี โยนา ว่า ‘เราทั้งหลายย่อยับเพียงใดแล้ว เราอับอายหนักหนา เพราะเราได้ทอดทิ้งแผ่นดิน เพราะที่อาศัยของเราได้เหวี่ยงพวกเราออกไป’” 20 โอ หญิงเอ๋ย จงฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ และให้หูของ เจ้า รับ พระวณะจาก พระโอษฐ์ของ พระองค์ จงสอนบทคร่ำครวญแก่บุตรสาวของเจ้า จงสอนบทเพลงศพแก่เพื่อนบ้านของเธอทุกคน 21 เพราะความตายได้ขึ้นมาเข้าหน้าต่างของเรา มันเข้ามาในวังทั้งหลายของเรา ตัดพวกเด็กๆออกเสียจากข้างนอก และตัดคนหนุ่มๆออกเสียจากถนนทั้งหลาย 22 จงพูดว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ‘ศพมนุษย์จะล้มลงเหมือนมูลสัตว์ตกตามพื้นทุ่ง เหมือนฟ่อนข้าว ล้มตามผู้เกี่ยว และไม่มีผู้ใด จะเก็บ’” 23 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า “อย่าให้ผู้มีปัญญา อวด ใน สติ ปัญญา ของ ตน อย่าให้ชาย ฉกรรจ์อวด ใน ความ เข้ม แข็ง ของ ตน อย่าให้คน มั่งมีอวด ใน ความ มั่งคั่ง ของ ตน 24 แต่ให้ผู้อวดอวด ใน สิ่ง นี้ คือ ใน การ ที่ เขา เข้าใจ และ รู้จัก เรา ว่า เรา คือ พระเยโฮวาห์ ทรง สำแดง ความ เมตตา ความ ยุติธรรม และความชอบธรรมในโลก เพราะว่าเราพอใจในสิ่งเหล่านี้” พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ 25 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ดูเถิด วันเวลากำลังมาถึงแล้ว เมื่อเราจะลงโทษบรรดาผู้ที่รับพิธีเข้าสู่หน้ตพร้อมด้วยผู้ที่ไม่ได้รับพิธีเข้าสู่หน้ต คือ 26 อียิปต์ ยูดาห์ เอโดม และคนอัมโมน โมอับและบรรดาคนที่อยู่ในมมที่ไกลที่สุด ทุกคนที่อาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร เพราะ บรรดา ประชาชาติเหล่านี้ นี้มิได้รับพิธีเข้า สู่หน้ต และ บรรดาวางศ์วานอิสราเอลก็มีได้รับพิธีเข้าสู่หน้ตทางใจ”

## 10

## พระเจ้ากับบรรดารูปเคารพ

<sup>1</sup> โอ วงศ์วาน อิสราเอล เอ๋ย จงฟัง พระวจนะซึ่ง พระเยโฮวาห์ตรัสกับเจ้า <sup>2</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “อย่าเรียนวิธีทางแห่งบรรดาประชาชาติ หรืออย่าคร่ำมกลัวเพราะหมายสำคัญ ของ ท้องฟ้า ตาม ที่บรรดา ประชาชาติ คร่ำมกลัวนั้น <sup>3</sup> เพราะธรรมเนียมของชนชาติทั้งหลายก็ไร้สาระ เขาตัดต้นไม้มาจากป่าต้นหนึ่ง เป็นสิ่งที่มีมือช่างได้กระทำด้วยขวาน <sup>4</sup> เขาทั้งหลายก็เอา เงิน และ ทอง มา ประดับเขา ตอกไว้แน่น ด้วย ค้อน และ ตะปู มันก็เคลื่อนไหว ไปมาไม่ได้ <sup>5</sup> มัน ตั้ง ขึ้น เหมือน ต้นอินทผลัม มัน พุด ไม่ได้ คนต้องขนมันไป เพราะมันเดินไม่ได้ อย่างกล้วมันเลย เพราะมันทำร้ายไม่ได้ มันก็ทำดีไม่ได้ด้วย” <sup>6</sup> โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ห้ามผู้ใดเหมือนพระองค์ไม่ พระองค์ทรงเป็นใหญ่ และพระนามของพระองค์มีฤทธิ์มาก <sup>7</sup> โอ ข้าแต่กษัตริย์แห่งบรรดาประชาชาติ ผู้ใดจะไม่ยำเกรงพระองค์ เพราะพระองค์สมควรแก่การอย่างนี้ เพราะในบรรดาปราชญ์ของบรรดาประชาชาติ และใน บรรดา ราชา อาณาจักร ทั้ง สิ้น ของ เขา ไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์ <sup>8</sup> เขาทั้งหลายทั้ง โฉดและ โง่เขลา ไม้อันนั้นเป็นแต่คำสอนไร้สาระ <sup>9</sup> เครื่องเงินทูนั้นเขาเอามาจากทาร์ซิช และเอาทองคำมาจากเมืองอูฟาส เป็นผลงานของช่างฝีมือ และเป็นผลน้ำมือของช่างทอง เสื้อผ้าของรูปเคารพ นั้น สี คราม และ สีม่วง เป็น ผลงาน ของ คน ชำนาญ ทั้ง นั้น <sup>10</sup> แต่พระเยโฮวาห์ เป็น พระเจ้า เทียง แท้ พระองค์ทรงเป็น พระเจ้า ผู้ทรง พระชนม์ และเป็น พระมหากษัตริย์เนื่องนิรันดร์ พอทรงพระพิโรธแผ่นดินก็หวั่นไหว และบรรดา ประชาชาติ จะ ทน ต่อ ความ กริ้ว ของ พระองค์ไม่ได้ <sup>11</sup> เจ้าจงพูดกับเขาทั้งปวงดังนี้ว่า “บรรดาพระผู้ที่มีได้ทรง

สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก จะพินาศไปจากแผ่นดินโลกและจากภายใต้ฟ้าสวรรค์เหล่านี้”<sup>12</sup> พระองค์ทรงสร้างโลกด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์ พระองค์ทรงสถาปนาพิภพไว้ด้วยพระสติปัญญาของพระองค์ และทรงชิงฟ้าสวรรค์ออกด้วยความเข้าใจของพระองค์<sup>13</sup> เมื่อพระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียงก็มีเสียงน้ำคะนองในท้องฟ้า และทรงกระทำให้หมอกลอยขึ้นจากปลายพิภพ ทรงกระทำฟ้าแลบเพื่อฝนและทรงนำลมมาจากพระคลังของพระองค์<sup>14</sup> มนุษย์ทุกคน โน้ดในทาง ความรู้ของตน ช่างทองทุกคนจะได้อาย เพราะรูปเคารพสลักของตน เพราะรูปเคารพหล่อของเขาเป็นของเท็จ และไม่มีลมหายใจในรูปเคารพนั้น<sup>15</sup> มันเป็นของไร้ค่า และเป็นผลงานแห่งความผิดพลาด มันจะต้องพินาศเมื่อถึงเวลาการลงโทษ<sup>16</sup> พระองค์ผู้ทรงเป็นส่วนของยาโคบ ไม่เหมือนสิ่งเหล่านี้ เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ก่อร่างทุกสิ่งขึ้น และอิสราเอลเป็นตระกูลที่เป็นมรดกของพระองค์ พระเยโฮวาห์จอมโยธาเป็นพระนามของพระองค์<sup>17</sup> โอ เจ้าทั้งหลายที่อาศัยอยู่ภายใต้การถูกล้อมเอ๋ย จงเก็บข้าวของจากพื้นดิน<sup>18</sup> เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า “ดูเถิด เราจะเหวี่ยงชาวแผ่นดินออกไปเสีย ณ เวลานี้ และเราจะนำความทุกข์ใจมาถึงเขาเพื่อให้เขารู้สึก”<sup>19</sup> วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะความเจ็บปวดของข้าพเจ้า บาดแผลของข้าพเจ้าก็ร้ายหนัก แต่ข้าพเจ้าว่า “แท้จริงนี่เป็นความทุกข์ใจ และข้าพเจ้าจะต้องทนเอา”<sup>20</sup> เต้นท์ของข้าพเจ้าก็ถูกทำลาย และเชือกของข้าพเจ้าก็ขาดสิ้น ลูกๆของข้าพเจ้าจากข้าพเจ้าไปหมด และไม่มีเขาอีกแล้ว ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดที่จะกางเต็นท์ให้ข้าพเจ้าอีก และแขวนม่านของข้าพเจ้าให้<sup>21</sup> เพราะว่าผู้เลี้ยงแกะก็โหนด และ

ไม่ได้เสาะหาพระเยโฮวาห์ เพราะฉะนั้นเขาจะมีได้จำเริญขึ้น และฝูงแกะทั้งหลายของเขาก็จะกระจัดกระจายไป <sup>22</sup> ดูเถิด เสียงลือมาถึงแล้ว เสียงโกลาหลยิ่งใหญ่จากแดนเหนือมากกระทำให้หัวเมืองยูดาห์เป็นที่รกร้าง และให้เป็นถ้ำของมัจกร <sup>23</sup> โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ทราบแล้วว่าทางของมนุษย์ไม่อยู่ที่ตัวเขา คือไม่อยู่ที่มนุษย์ผู้ซึ่งดำเนินไปที่จะนำฝัก้าวของตนเอง <sup>24</sup> โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงโปรดติสอนข้าพระองค์ด้วยความยุติธรรม มิใช่ด้วยความกริ้วของพระองค์ เกรงว่าพระองค์จะทรงนำข้าพระองค์มาถึงความสูญเปล่า <sup>25</sup> ขอพระองค์ทรงเทพพระพิโรธของพระองค์เหนือเหล่าประชาชาติที่ไม่รู้จักพระองค์ และเหนือครอบครัวทั้งหลายที่ไม่ออกพระนามของพระองค์ เพราะเขาทั้งหลายได้กินเผาผลาญยาโคบ เขาได้เขมือบท่านเสีย และเผาผลาญท่านเสีย และกระทำที่อาชัย์ของท่านให้รกร้างไป

## 11

### เยเรมีย์ประกาศเรื่องพันธสัญญาที่ยูดาห์ไม่รักษา

<sup>1</sup> พระวอนซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ว่า <sup>2</sup> “เจ้าจงฟัง ถ้อยคำในพันธสัญญานี้เถิด และจงกล่าวแก่คนยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเล็ม <sup>3</sup> เจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า คนหนึ่งคนใดที่ไม่เชื่อฟังถ้อยคำในพันธสัญญานี้ ให้ผู้นั้นเป็นที่แข่งเถิด <sup>4</sup> ซึ่งเป็นพันธสัญญาที่เราบัญญัติแก่บรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลาย ในวันที่เราได้นำเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ จากเตาไฟเหล็ก กล่าวว่าจะเชื่อฟังเสียงของเรา และจงกระทำทุกอย่างที่เราบัญชาเจ้าไว้ เจ้าจึงจะเป็นประชาชนของ



เรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า <sup>5</sup> เพื่อเราจะกระทำให้สำเร็จตาม คำปฏิญาณ ซึ่งเราได้ ปฏิญาณไว้ กับบรรพบุรุษของเจ้าว่า จะ ประทาน แผ่นดิน ซึ่งมี น้ำนม และ น้ำ ผีง ไหลบริบูรณ์แก่เขาอย่าง ที่เป็น อยู่ทุกวันนี้” แล้ว ข้าพเจ้า จึง ทูล ตอบว่า “โอ ข้า แต่ พระ เย โห วาห์ ขอ ให้ เป็น ดัง นั้นเถิด” <sup>6</sup> และ พระ เย โห วาห์ ตรัส แก่ ข้าพเจ้า ว่า “จง ป่าวร้อง ถ้อยคำ เหล่า นี้ ทั้ง สิ้น ใน หัว เมือง ของ ยู ดาห์ และ ใน ถนนหนทางเยรูซาเล็มว่า จงฟังถ้อยคำแห่งพันธสัญญา นี้ และประพุดิตตาม <sup>7</sup> เพราะเรา ได้กล่าว ตักเตือนอย่าง แข็งแรง ต่อ บรรพบุรุษ ของ เจ้า ในวันที่ เรา นำ เขา ขึ้น มา จาก แผ่นดินอียิปต์ แม้จนถึงทุกวันนี้ อย่าง ไม่หยุดยั้ง กล่าว ตักเตือนว่า จงเชื่อฟัง เสียงของ เรา <sup>8</sup> ถึง กระนั้น เขา ทั้ง หลาย ก็ไม่เชื่อ ฟัง หรือ เจียหูฟัง แต่ทุก คน ดำเนิน ตาม ความ ต้อ กระต่าง แห่ง จิตใจ อัน ชั่วร้าย ของ เขา เหตุฉะนี้ เรา จึง จะ นำซึ่งตามบรรดาถ้อยคำแห่งพันธสัญญา นี้ที่เรา ได้บัญชา ให้ เขา กระทำ แต่เขา มิได้กระทำ ตาม นั้น ให้มา ตก เหนือเขา” <sup>9</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า “มีการคิดกบฏท่ามกลางคนยูดาห์และท่ามกลางชาวกรุงเยรูซาเล็ม <sup>10</sup> เขา ได้หันกลับไปหาความชั่วช้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ผู้ปฏิเสธ ไม่ยอมฟัง ถ้อยคำของ เรา เขาติดตามพระอื่นๆ และปรนนิบัติพระนั้น วงศ์วาน อิสราเอล และ วงศ์วาน ยูดาห์ ได้ผิด พันธสัญญา ของ เรา ซึ่ง เรา กระทำ ต่อ บรรพบุรุษ ของ เขา <sup>11</sup> เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำ เหตุร้ายมาเหนือเขา ซึ่งเขาหนีไม่พ้น ถึง เขาจะร้องทุกข์ ต่อ เรา เรา จะไม่ ฟัง เขา ทั้ง หลาย <sup>12</sup> แล้ว หัว เมือง ยูดาห์ และ ชาว กรุง เยรูซาเล็ม จะ ไป ร้องทุกข์ ต่อ พระ ซึ่ง เขา ทั้ง

หลายได้เผาเครื่องหอมถวายนั้น แต่พระเหล่านั้นจะช่วย  
 เขาให้รอดในเวลาลำบากไม่ได้ <sup>13</sup> โอ ยูดาห์เอ๋ย พระทั้งหลาย  
 ของเจ้าก็มาก เท่ากับ หัว เมือง ทั้งหลาย ของเจ้า และตาม  
 จำนวนหนทางในกรุงเยรูซาเล็มเจ้าได้ตั้งแท่นบูชาถวายสิ่ง  
 ที่อับอาย คือแท่นสำหรับเผาเครื่องหอมถวายแก่พระบาอัล  
<sup>14</sup> เพราะฉะนั้น เจ้าอย่าอธิษฐานเพื่อชนชาตินี้ อย่าร้องขึ้น  
 หรืออธิษฐานเพื่อเขาทั้งหลาย เพราะเราจะไม่ฟัง เมื่อเขา  
 ร้องต่อเราในเวลาลำบาก <sup>15</sup> ผู้ที่รักของเรานั้นมีสิทธิอะไร  
 ในนิเวศของเราเล่า ในเมื่อนางนั้นได้กระทำการชั่วช้ามาก  
 และเนื้ออันบริสุทธิ์ได้พ้นไปจากเจ้าแล้ว เมื่อเจ้ากระทำชั่ว  
 เจ้าจึงเรงโลด <sup>16</sup> พระเยโฮวาห์ทรงเคยเรียกเจ้าว่า ‘ต้น  
 มะกอกเทศสดดงงามด้วยผลเป็นอย่างดี’ แต่พระองค์ทรง  
 ก่อไฟเผามัน เสียด้วยเสียงพายุใหญ่ และกิ่งทั้งหลายของ  
 มันก็ถูกหัก เสียแล้ว <sup>17</sup> ด้วยว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธา  
 ผู้ได้ปลุกเจ้า ได้ทรงประกาศความร้ายให้ตกแก่เจ้า เพราะ  
 ความชั่วช้าของวงศ์วานอิสราเอลและวงศ์วานยูดาห์ ซึ่งเขา  
 ได้กระทำต่อสู้นตนเอง เพื่อได้ช่วยให้เราโกรธ ด้วยการเผา  
 เครื่องหอมถวายแก่พระบาอัล” <sup>18</sup> พระเยโฮวาห์ทรงสำแดง  
 แก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็รู้แล้ว พระองค์ทรงสำแดงการก  
 กระทำของเขาก่อนแก่ข้าพระองค์ <sup>19</sup> แต่ข้าพระองค์เป็นเหมือน  
 ลูก แกะ หรือ วัว ซึ่ง ถูก พา มา ถึงที่ฆ่า ข้าพระองค์ไม่ทราบ  
 เลยว่า พวกเขาได้ออกอุบายต่อสู้อข้าพระองค์โดยกล่าวว่า  
 “ให้เราทำลายต้นไม้กับผลของมัน เสียด้วย ให้เราตัดเขา  
 ออกเสียจากแผ่นดินของคนเป็น เพื่อชื่อของเขาจะไม่เป็นที่  
 ระลึกถึงอีกเลย” <sup>20</sup> แต่ว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์จอมโยธา  
 ผู้ทรงพิพากษาอย่างชอบธรรม ผู้ทรงทดลองดูตั้งใจและ  
 จิต ขอให้ข้าพระองค์แลเห็นการแก้แค้นของพระองค์ ตก  
 แก่เขา เพราะข้าพระองค์ได้มอบเรื่องของข้าพระองค์ไว้กับ

พระองค์แล้ว <sup>21</sup> เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้เกี่ยวกับคนตำบลอานาโธท ผู้แสวงหาชีวิตของเจ้าและกล่าวว่า “อย่าพยากรณ์ในพระนามของพระเยโฮวาห์ หรือมีฉะนั้น เจ้าจะต้องตายด้วยมือของเรา” <sup>22</sup> เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า “ดูเถิด เราจะลงโทษเขาทั้งปวง พวกเขาคนหนุ่มจะตายด้วยดาบ บรรดาบุตรชายและบุตรสาวของเขาจะตายด้วยการกินดาร์อาหาร <sup>23</sup> จะไม่มีเหลือสักคนเดียว เพราะเราจะนำความร้ายมาสู่คนตำบลอานาโธท คือปีแห่งการลงโทษเขา”

## 12

### คำร้องทุกข์ของเยเรมีย์และคำตอบจากพระเจ้า

<sup>1</sup> โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เมื่อข้าพระองค์สู้คดีกับพระองค์ พระองค์ก็ทรง เป็น ฝ่าย ถูก แม้กระนั้น ข้า พระองค์ ยัง ขอ ทูล เสนอ มูล คดี ของ ข้า พระองค์ ต่อ พระองค์ ไฉน ทาง ของ คน ชั่ว จึง จำ เจริญ ขึ้น ไฉน ทุก คน ที่ ทรยศ ก็ อยู่ เย็น เป็น สุข <sup>2</sup> พระองค์ทรงปลุกเขาทั้งหลาย และเขาทั้งหลายก็หยิ่งรากลง เขาทั้งหลายงอกงามขึ้น และบังเกิดผล พระองค์ทรง อยู่ ใกล้ ที่ ปาก ของ เขา แต่ ไกล จาก ใจ ของ เขา <sup>3</sup> โอ ข้า แต่ พระเยโฮวาห์ แต่ พระองค์ ทรง รู้ จัก ข้า พระองค์ พระองค์ ทรง เห็น ข้า พระองค์ และ ทรง ทดลอง ใจ ของ ข้า พระองค์ ที่มี ต่อ พระองค์ ขอ ทรง งด เขา ออก มา เหมือน แกะ สำหรับ การ ฆ่า และ ตั้ง เขา ทั้ง หลาย ไว้ ต่าง หาก เพื่อ วัน ฆ่า <sup>4</sup> แผ่นดิน นี้ จะ ไว้ ทุก ชั่ว นาน เท่าใด และ ผัก หญ้า ตาม ท้อง นา ทุก แห่ง จะ เหี่ยวแห้ง ไป นาน เท่าใด เพราะ ความ ชั่ว ของ ผู้ที่อาศัย อยู่ใน นั้น สัตว์ และ นก ก็ ถูก ผลาญ ไป เสีย สิ้น เพราะ เขา ว่า “พระองค์จะไม่ทอดพระเนตรบน สุด ปลาย ของ เรา ทั้ง

หลาย” 5 “ถ้า เจ้า วิ่ง แข่งกับ ทหาร ราบ และ เขา ทำให้ เจ้า เหน็ดเหนื่อย เจ้า จะ แข่งกับ ม้า ได้อย่างไร และ ถ้า เจ้า ยัง เหน็ดเหนื่อย ใน แผ่น ดิน แห่ง สันติภาพ ซึ่ง เจ้า วางใจ นั้น เจ้า จะ ทำอย่างไร ใน คลื่น ของ ลุ่ม แม่ น้ำ จอร์แดน 6 เพราะ ว่า แม่ พี่น้อง ของ เจ้า และ วงศ์วาน ของ บิดา เจ้า แม้ว่า เขา ก็ ได้ กระทำ การ ทรมาน ต่อ เจ้า เขา ยัง เรียก ให้ ผุ่ งชน ไล่ ตาม เจ้า ไป ถึง แม้ว่า เขา พุด ถ้อย คำ อย่าง ดี แก่ เจ้า อย่า เชื่อ เขา เลย 7 เรา ได้ ละทิ้ง นิเวศ ของ เรา เรา ได้ เหยียด มรดก ของ เรา ทิ้ง เรา ได้ มอบ ผู้ที่ รัก ของ จิตใจ เรา ไว้ ใน มือ ศัตรู ของ เธอ 8 มรดก ของ เรา ได้ กลาย เป็น เหมือน สิ่ง โต ใน ป่า ต่อ เรา เขา ตะเบ็ง เสียง ของ เขา เข้า ใส่ เรา เพราะ ฉะนั้น เรา จึง เกลียด เขา 9 มรดก ของ เรา เป็น แก่ เรา เหมือน นก ลาย ต่าง นก ซึ่ง อยู่ รอบ ต่อ สุนัข นั้น ไป เถอะ ไป ชุม นุ่ มสัตว์ ป่า พุง ทั้ง สิ้น นำ มัน ให้ มากิน เสีย 10 ผู้เลี้ยง แกะ เป็น อัน มาก ได้ ทำ ลาย สวน อกุ่น ของ เรา เสีย เขา ทั้ง หลาย ได้ เหยียบ ย่ำ ส่วน ของ เรา ไว้ ได้ ฝ่า เท้า เขา ทั้ง หลาย ได้ กระทำ ให้ ส่วน อัน พึง ใจ ของ เรา กลาย เป็น ถิ่น ทุกรกัน ดาร ที่ รกร้าง 11 เขา ทั้ง หลาย ได้ กระทำ ส่วน ของ เรา ให้ รกร้าง เมื่อ รกร้าง ส่วน นั้น ก็ คร่ำ ครวญ ต่อ เรา แผ่น ดิน ทั้ง สิ้น ก็ ถูก ทิ้ง ให้ รกร้าง เพราะ ไม่มี ผู้ใด เอา ใจ ใส่ ใน เรื่อง นี้ 12 ผู้ทำ ลาย ล้าง ได้ มา บน บรรดา ที่ สูง ทั้ง ปวง ใน ถิ่น ทุกรกัน ดาร เพราะ ว่า แสง ดาบ ของ พระ เยโฮว้า ห้ จะ ทำ ลาย จาก ปลาย แผ่น ดิน นี้ ไป ถึง ปลาย อีก ข้าง หนึ่ง ไม่มี เนื้อ หนึ่ง ไตๆ ที่ จะ มี สันติภาพ 13 เขา ทั้ง หลาย ได้ หว่าน ข้าว สาลี แต่ จะ เกี้ยว หนาม เขา ได้ กระทำ ให้ ตัว เจ็บ ปวด แต่ จะ ไม่ได้ กำไร ะไร เขา ทั้ง หลาย จะ ละอาย ด้วย ผล การ เกี้ยว ของ เขา ด้วย เหตุ ความ โกรธ เกี้ยว กราด ของ พระ เยโฮว้า” 14 พระ เยโฮว้า ตรัส ตั้ง นี้ ด้วย เรื่อง บรรดา เพื่อน บ้าน ที่ ชั่วร้าย ของ เรา ผู้ ที่ ได้ แต่ ต้อง มรดก ซึ่ง เรา ได้ ให้ อิสราเอล ประชาชน ของ เรา สืบ มรดก นั้น ว่า “ดูเถิด

เราจะถอนเขาทั้งหลายขึ้นจากแผ่นดินของเขา และเราจะถอนวงศ์วานยูดาห์จากท่ามกลางเขาทั้งหลาย<sup>15</sup> และต่อมาหลังจากที่เราได้ถอนเขาทั้งหลายขึ้นแล้ว เราจะกลับมีความเมตตาต่อเขาอีก และเราจะนำเขาทั้งหลายมาอีก ให้ต่างก็มายังมรดกของตน และยังแผ่นดินของตน<sup>16</sup> และจะเกิดกรณีขึ้นว่า ถ้าเขาทั้งหลายจะอุตสาห์ศึกษาทางแห่งประชาชนของเรา คือปฏิญาณในนามของเราว่า ‘ตราบไธที่พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่’ อย่างที่เขาได้สอนประชาชนของเราให้ปฏิญาณโดยพระบาอัล แล้วเขาจะได้รับการสร้างขึ้นไว้ท่ามกลางประชาชนของเรา<sup>17</sup> แต่ถ้าเขาทั้งหลายจะไม่เชื่อฟัง แล้วเราจะถอนประชาชนชาตินั้นขึ้น และทำลายเขาจนสิ้น” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

## 13

### ผ้าป่านคาดเอวที่สกปรกเปรียบได้กับอิสราเอล

<sup>1</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าพเจ้าด้วยว่า “จงไปซื้อผ้าป่านคาดเอว มา ผืนหนึ่ง คาดเอวของเจ้าไว้ และอย่าจุ่มน้ำ”  
<sup>2</sup> ข้าพเจ้าจึงซื้อผ้าคาดเอวผืนหนึ่งตามพระวณะของพระเยโฮวาห์ และคาดเอวของข้าพเจ้าไว้<sup>3</sup> และพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าครั้งที่สองว่า<sup>4</sup> “จงเอาผ้าคาดเอวซึ่งเจ้าได้ซื้อมา ซึ่งอยู่ที่เอวของเจ้า และจงลุกขึ้นไป ยิ่งแม่น้ำยูเฟรติส แล้วซ่อนผ้านั้นไว้ในซอกหินแห่งหนึ่ง”  
<sup>5</sup> ข้าพเจ้าก็ไปและซ่อนผ้านั้นไว้ข้างแม่น้ำยูเฟรติส ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาข้าพเจ้า<sup>6</sup> ต่อมาอีกหลายวันพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “จงลุกขึ้นไปยังแม่น้ำยูเฟรติส และเอาผ้าคาดเอวซึ่งเราได้สั่งเจ้าให้ซ่อนไว้ที่นั่นนั้นมาเสียจากที่นั่น”<sup>7</sup> แล้วข้าพเจ้าก็ไปที่แม่น้ำยูเฟรติส และขุดเอาผ้าคาดเอวมาจากที่ซึ่งข้าพเจ้าได้ซ่อนไว้ ดูเถิด ผ้าคาดเอวนั้น

เสียมหมด จะใช้การสิ่งใดก็ไม่ได้<sup>8</sup> แล้วพระวจนะของพระเยโฮวาห์ก็มายังข้าพเจ้าว่า<sup>9</sup> “พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เราจะทำลายความทะนงใจของยูดาห์ และความทะนงใจใหญ่ยิ่งของเยรูซาเล็มเสียอย่างนั้นแหละ<sup>10</sup> คือชนชาติที่ชั่วร้ายนี้ ผู้ปฏิเสธไม่ฟัง ถ้อยคำของเรา ผู้ที่ดำเนินตามความดื้อกระด้างแห่งจิตใจของตนเอง และได้ติดตามพระอื่น เพื่อจะปรนนิบัติและนมัสการ พระเหล่านั้น จะเป็นเหมือนผ้าคาดเอวนี้ ซึ่งจะใช้การสิ่งใดก็ไม่ได้<sup>11</sup> เพราะผ้าคาดเอวติดอยู่ที่เอวของมนุษย์ฉันใด เราก็ได้กระทำให้วงศ์วานทั้งสิ้น ของอิสราเอล และวงศ์วานทั้งสิ้น ของยูดาห์ติดอยู่กับเราฉันนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ เพื่อเขาทั้งหลายจะเป็นประชาชน ชื่อเสียง ที่สรรเสริญ และสง่าราศีแก่เรา แต่เขาทั้งหลายก็ไม่ฟัง

### การที่อิสราเอลจะตกเป็นเชลยกำลังใกล้เข้ามา

<sup>12</sup> ฉะนั้น เจ้าจงกล่าว ถ้อยคำนี้แก่เขาทั้งหลาย พระเยโฮวาห์ พระเจ้า แห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า ‘น้ำ อุ่น จะเต็มไห ทุกลูก’ และเขาทั้งหลาย จะพูดกับ เจ้าว่า ‘เราไม่รู้หรือว่า น้ำ อุ่น จะ ต้อง เต็ม ไห ทุกลูก’<sup>13</sup> แล้ว เจ้าจงพูดกับ เขาทั้งหลายว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะให้ชาวแผ่นดินนี้ ทั้งสิ้น เต็มไป ด้วย ความ มินเมา คือ ฤษัตรีย์ ทั้งหลายของผู้ประทับบนบัลลังก์ของดาวิด พวกปุโรหิต พวกผู้พยากรณ์ และชาวกรุงเยรูซาเล็มทั้งสิ้น<sup>14</sup> และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะเหวี่ยง เขาทั้งหลายให้ชนกัน และกัน พวกพ่อก็ชนพวกลูก เราจะไม่สงสาร หรือ ไม่ไว้ชีวิต หรือ ไม่เมตตา แต่เราจะทำลายเขา”<sup>15</sup> จงฟังและเงี้ยวหูฟัง อย่ายโสไปเลย เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสิ้นพระวาจาแล้ว<sup>16</sup> จงถวายสง่าราศีแด่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของ เจ้าทั้งหลาย

ก่อนที่พระองค์จะทรงนำความมืดมา ก่อนที่เท้าของเจ้าจะสะดุดบนภูเขาที่มีแสงโพล้เพล้ และขณะที่เจ้าทั้งหลายมองหาความสว่าง พระองค์ทรง กลับ ให้ เป็น เงามัจจุราช และทรงกระทำให้เป็นความมืดทึบ <sup>17</sup> แต่ถ้าเจ้าทั้งหลายจะไม่ฟัง จิตใจของข้าพเจ้าก็จะร้องไห้ลับๆ เพราะความทะนงใจของเจ้า ตาของข้าพเจ้าจะร้องไห้ มากนัก และมีน้ำตาอาบหน้า เพราะฝูงแกะของพระเยโฮวาห์ถูก ต้อนเอาไป เป็นเชลย <sup>18</sup> จงกล่าวแก่กษัตริย์และพระราชินีว่า “ขอทรงประทับ ณ ที่ต่ำ เพราะว่าอำนาจของพระองค์ คือ มงกุฏแห่งสง่าราศีของพระองค์จะหล่นมา” <sup>19</sup> หัวเมืองแห่งภาคใต้ก็ถูกปิด ซึ่งไม่มีใครจะเปิดได้ ยูดาห์ทั้งสี่ก็จะถูกกวาดไป เป็นเชลย จะถูกกวาดไป เป็นเชลยหมดทีเดียว <sup>20</sup> “จงเงยหน้าของเจ้า ขึ้นดู เขาเหล่านั้นที่ มาจากทิศเหนือ ฝูงแกะที่ได้มอบไว้ให้แก่เจ้านั้น อยู่ที่ไหน คือฝูงแกะที่ดังามของเจ้านั้นนะ <sup>21</sup> เจ้าจะว่าอย่างไร เมื่อเขาจะลงโทษเจ้า เพราะเจ้าเองได้สอนเขา ให้เป็นนาย และเป็นประมุขของเจ้า ความเจ็บปวดจะไม่เข้ามาครอบงำเจ้า อย่างความเจ็บปวดของผู้หญิงที่กำลังคลอดบุตรหรือ <sup>22</sup> และถ้าเจ้าว่าในใจของเจ้าว่า ‘ทำไมสิ่งเหล่านี้จึงเกิดกับข้า’ ก็เพราะความชั่วช้าที่ มากมายใหญ่โตของเจ้า เลือดของเจ้า จึง ต้อง ถูกกลกขึ้น และสันเท้าของเจ้า จึง ไม่ปิดบัง <sup>23</sup> คนเอธิโอเปีย เปลียนวรณ ของตนเอง ได้หรือ หรือ เสือดาว เปลียนลายของมัน ถ้าได้แล้วเจ้าทั้งหลายผู้ที่เคยต่อกรกระทำ ความชั่วจะมากกระทำ ความดีก็ได้ <sup>24</sup> ฉะนั้นเราจะกระจายเขาทั้งหลาย ไป เหมือน แกลบที่ถูกลมจากถิ่นทุรกันดาร <sup>25</sup> นี่เป็นส่วนของเจ้า เป็นส่วนที่เราได้ดวงออกให้แก่เจ้า” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ “เพราะเจ้าได้ลืมเราเสีย และไว้วางใจในการมูสา <sup>26</sup> ฉะนั้น เราเองจะถลกเลือดคลุ้มของเจ้ามาปก

หน้าเจ้า คือให้เห็นความอัปอายขายหน้าของเจ้า 27 เราได้เห็นการลวงประเวณีของเจ้า การครวญหา การเล่นชู้อย่างแก่ราคะของเจ้า และการที่น่าสะอิดสะเอียนของเจ้า บนเนินเขาทั้งหลายที่ในทุ่งนา โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย วิบัติแก่เจ้าอีกนานสักเท่าใดเจ้าจึงจะยอมกระทำให้เจ้าสะอาดได้”

## 14

### ผู้พยากรณ์ประกาศเรื่องความแห้งแล้ง

1 พระวอนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งมาถึงเยเรมีย์ เกี่ยวด้วยความแห้งแล้งว่า 2 “ยูดาห์ไว้ทุกข์ และประตูเมืองทั้งปวงของเธอก็อ่อนกำลังลง ประชาชนของเธอก็แต่งตัวหน้าก้มอยู่บนแผ่นดิน และเสียงร้องของเยรูซาเล็มก็ขึ้นไป 3 ชุนนางของเธอส่งผู้น้อยของเธอให้ไปตักน้ำ เขาทั้งหลายไปยังที่ซึ่งน้ำเห็นว่าไม่มีน้ำ เขาทั้งหลายก็กลับไปด้วยภาชนะเปล่า เขาทั้งหลาย ได้อาย และขายหน้า เขา จึง คลุม ศีรษะของเขาทั้งหลายเสีย 4 เพราะเรื่องแผ่นดินที่แห้งแล้งเนื่องจากไม่มีฝน ตก บน แผ่น ดิน ชาวนา ทั้ง หลาย ก็อัปอาย เขาทั้งหลาย จึง คลุม ศีรษะของเขาเสีย 5 แม้วางตัวเมียที่อยู่ในท้องทุ่งก็ละทิ้งลูกที่ตกใหม่ของมันเสีย เพราะว่าไม่มีหญ้า 6 ลาป่ายืนอยู่บนที่สูง มันสุดลมหายใจเหมือนมังกร ตาของมันก็มีตมัว เพราะไม่มีหญ้า” 7 “แม้ว่าความชั่วช้าของข้าพระองค์ ทั้ง หลาย ก็ เป็นพยาน ปรีกปรีำข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอพระองค์โปรดเถิดเพื่อเห็นแก่พระนามของพระองค์ ด้วยว่าบรรดาการกลับสัตย์ของข้าพระองค์ ทั้ง หลาย ก็ มาก ยิ่ง ข้า พระองค์ ทั้ง หลาย กระทำ บาป ต่อพระองค์ 8 โอ ข้าแต่พระองค์ผู้เป็นความหวังแห่งอิสราเอล เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขาในยามลำบาก ไฉนพระองค์จะทรงเป็นเหมือนคนต่างด้าวในแผ่นดิน หรือเหมือนคน



เดินทาง แวะอาศัย ค้าง เพียง คืนเดียว <sup>9</sup> ในพระองค์ จะทรงเป็นเหมือนชายที่ง่วง หรือเหมือนคนที่มีกำลังมาก แต่ช่วยใครให้รอดไม่ได้ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แม้กระนั้นก็ตีพระองค์ทรงสถิตท่ามกลางข้าพระองค์ทั้งหลาย คนเขา เรียก พวก ข้า พระองค์ โดย พระนาม ของ พระองค์ ขออย่าทรง ละข้า พระองค์ ทั้งหลาย ไว้เสีย” <sup>10</sup> พระเยโฮวาห์ตรัส แก่ชนชาตินี้ว่า “เขาทั้งหลาย รักที่จะพเนจร ไปอย่างนี้ เขาทั้งหลาย ไม่ยับยั้ง เท้า ของ เขา ไว้ ฉะนั้น พระเยโฮวาห์ จึง ไม่ ทรง รับ เขา บัดนี้พระองค์จะทรง ระลึก ถึง ความชั่วช้า ของ เขา และลงโทษ การ ผิดบาป ของ เขา” <sup>11</sup> พระเยโฮวาห์ตรัส แก่ข้าพเจ้าว่า “อย่าอธิษฐาน เพื่อความอยู่เย็นเป็นสุข ของ ชนชาติ นี้ เลย <sup>12</sup> แม้ว่า เขาอดอาหาร เราก็จะไม่ฟัง เสียง ร้อง ของ เขา แม้ เขา ถวาย เครื่อง เผาบูชา และ เครื่อง ธิษฐานบูชา เราก็จะไม่รับ มัน แต่เราจะ ผลาญ เขา เสีย ด้วยดาบ ด้วยการ กัณดาธอาหาร และด้วย ไรศรบาด” <sup>13</sup> แล้วข้าพเจ้า พูด ว่า “ข้า แต่องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า พระเจ้า ดูเถิด พวก ผู้พยากรณ์ กล่าว แก่ เขา ว่า ‘ท่าน ทั้ง หลาย จะ ไม่เห็นดาบ หรือ จะ มี การ กัณ ดาธ อาหาร แต่เรา จะ ให้สันติภาพ ที่แน่นอน แก่เจ้า ในสถาน ที่นี้’ ” <sup>14</sup> และพระเยโฮวาห์ตรัส แก่ข้าพเจ้าว่า “พวก ผู้พยากรณ์ เหล่า นั้น พยากรณ์ เท็จ ในนาม ของ เรา เรา มิ ได้ ใช้ เขา ทั้ง หลาย และ เรา มิ ได้ บัญชา เขา หรือ พูด กับ เขา เขา พยากรณ์ นิमित และ การ ทำนาย เท็จ แก่เจ้า ทั้ง หลาย เป็นการ ทำนาย ที่ไร้ค่า เป็นการ ล่อลวง ของ จิตใจ เขาเอง <sup>15</sup> ฉะนั้น พระเยโฮวาห์ จึง ตรัส ดังนี้ เกี่ยว ด้วย พวก ผู้พยากรณ์ ผู้พยากรณ์ ในนาม ของ เรา แม้ว่า เรา มิ ได้ ใช้ เขา ทั้ง หลาย และ ผู้กล่าวว่า ‘ดาบ และ การ กัณดาธ อาหาร จะไม่มาถึง แผ่นดิน นี้’ พวก ผู้พยากรณ์ เหล่า นั้น จะ ถูก ผลาญ เสีย ด้วย ดาบ และ การ กัณดาธ อาหาร <sup>16</sup> และ ประชาชน ผู้ ซึ่ง เขา พยากรณ์ ให้ฟัง นั้น จะ ถูก ทิ้ง ไว้ ใน ถนน หนทาง

กรุงเยรูซาเล็ม เพราะเหตุการณ์กันดารอาหารและดาบ ซึ่งไม่มีผู้ใดจะฝังเขา คือทั้งตัวเขาทั้งหลาย ภรรยาของเขา บุตรชายและบุตรสาวของเขา เพราะเราจะเทความชั่วของเขาสนองเขา <sup>17</sup> เจ้าจงกล่าวถ้อยคำนี้แก่เขาว่า ‘ขอให้ตาของเรามีน้ำตาไหลทั้งกลางคืนและกลางวัน อย่าให้หยุดยั้ง เพราะบุตรสาวพรหมจารีแห่งประชาชนของเรา ถูกขี้ด้วย ความหายนะยิ่งใหญ่มาก ถูกตีอย่างหนักมาก <sup>18</sup> ถ้าเราออกไปในท้องนา ดูเถิด นั่นคนที่ถูกฆ่าเสียด้วยดาบ ถ้าเราเข้าไปในกรุง ดูเถิด นั่นโรคอันเนื่องจากการกันดาร เพราะว่ทั้งพวกผู้พยากรณ์และปุโรหิตไปค้ากันในแผ่นดินที่เขาไม่รู้จัก’ ” <sup>19</sup> พระองค์ทรงปฏิเสธไม่รับยูดาห์เสียทีเดียวแล้ว หรือ พระทัยของพระองค์เกลียดศิโยนเสียแล้ว หรือ ไฉนพระองค์ทรงเมียนต์ข้าพระองค์ทั้งหลาย จนไม่มีการรักษา ข้าพระองค์ให้หาย ข้าพระองค์ทั้งหลาย มองหา สันติภาพ แต่ไม่มีความดีมาเลย เรามองหาเวลาเยียวยา แต่ประสบความสยดสยอง <sup>20</sup> โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอสารภาพความชั่วของพวกข้าพระองค์ และความชั่วช้าของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลาย ได้กระทำบาปต่อพระองค์ <sup>21</sup> เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ ขออย่าทรงเกลียดพวกข้าพระองค์ ขออย่าให้หลู่เกียรติแห่งพระที่นั่งอันรุ่งเรืองของพระองค์ ขอทรงระลึก และอย่าทรงหักพันธสัญญาของพระองค์ ซึ่งมีไว้กับข้าพระองค์ <sup>22</sup> ในบรรดาพระเทียม เท็จ แห่งประชาชาติทั้งหลาย มีพระองค์ใด เล่า ที่ทำให้เกิด ฝน ได้หรือ ท้องฟ้าประทาน ห่า ฝน ได้หรือ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ พระองค์มิใช่พระเจ้าองค์นั้นดอกหรือ พวกข้าพระองค์จึงคอยหวังในพระองค์ เพราะพระองค์ทรงกระทำสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น

## 15

## การพิพากษาของพระเยโฮวาห์ต่อยูดาห์

<sup>1</sup> ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “แม้ว่าโมเสส และชามูเอล จะมายืนอยู่ต่อหน้าเรา จิตใจของเราจะไม่หันไปหาชนชาตินี้ ไล่เขาทั้งหลายออกไปให้พ้นสายตาของเรา แล้วให้เขาไป <sup>2</sup> และต่อมาถ้าเขาถามเจ้าว่า ‘เราจะไปที่ไหน’ เจ้าจงพูดกับเขาว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ‘คนเหล่านั้นที่กำหนดให้แก่ความตายจะไปหาความตาย คนเหล่านั้นที่กำหนดให้แก่ดาบจะไปหาดาบ คนเหล่านั้นที่กำหนดให้แก่การกัณดารอาหารจะไปหาการกัณดารอาหาร คนที่กำหนดให้แก่การเป็นเชลยจะไปหาการเป็นเชลย’” <sup>3</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เราจะกำหนดสี่อย่างไว้เหนือเขา คือ ดาบสังหาร สุนัขกัดฉีก นกในอากาศ และสัตว์บนแผ่นดินโลกที่จะกัดกินและทำลาย <sup>4</sup> และเราจะกระทำให้เขาถูกถอดไปยังราชอาณาจักรทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลก เหตุด้วยการกระทำซึ่งมนัสเสห์บุตรเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้กระทำในเยรูซาเล็ม <sup>5</sup> โอ เยรูซาเล็ม เอ๋ย ใครจะสงสารเจ้า หรือใครจะเสียใจกับเจ้า หรือใครจะแวมะถามทุกข์สุขของเจ้า” <sup>6</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เจ้าได้ปฏิเสธเรา เจ้าถอยหลังเรื่อยไป เราจึงจะเหยียดมือออกไปต่อสู่เจ้าและทำลายเจ้า เราเอื้อมต่อการผ่อนผันแล้ว <sup>7</sup> เราจะชั้เขาด้วยล้อมขัดข้าวในบรรดาประตูเมืองแห่งแผ่นดินนั้น เราจะทำให้ลูกของเขาทั้งหลายตาย เราจะทำลายประชาชนของเรา เพราะเขาทั้งหลายมิได้เห็นกลับจากพฤติกรรมของเขา <sup>8</sup> เรากระทำให้หญิงม่ายของเขามีมาก ยิ่งกว่าเม็ดทรายในทะเล ณ เวลาที่ถึงวัน เราได้นำผู้ทำลายมาสู่บรรดาแม่ของคนหนุ่มทั้งหลาย เราได้กระทำให้ความสยดสยองตก

เหนือกรุงนั้นโดยฉับพลัน <sup>9</sup> เธอที่คลอດบุตรเจ็ดคนก็อ่อนกำลัง เธอตายไปแล้ว ดวงอาทิตย์ของเธอตกเมื่อยังวันอยู่ เธอได้รับความละอายและขายหน้า เราจะมอบผู้ที่เหลืออยู่ให้แก่ดาบ ต่อหน้า ศัตรูของเขา” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

### พระสัญญาและการชู้เชิญ

<sup>10</sup> แม่จ๋า วิบัติแก่ฉัน ที่แม่คลอດ ฉัน มา เป็น คน ที่ให้เกิ ดการ แกร่งแย่ง และ การ ชิงดีแก่แผ่นดิน ทั้ง สิ้นฉันก็มิได้ให้ยืม โดย คิด ดอกเบี้ย หรือ ฉันก็มิได้ยืม เขา โดย คิดดอกเบี้ย แต่เขาทุกคนแข่งฉัน <sup>11</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “พวก ที่เหลือ อยู่จะ อยู่เย็น เป็นสุข เรา จะ กระทำให้ พวก ศัตรูกระทำ ดี ต่อ เจ้า ใน เวลา ลำบาก และ ใน เวลา ทุกข์ใจ <sup>12</sup> เหล็ก จะ หัก เหล็ก จาก ทิศ เหนือ และ เหล็กกล้า หรือ <sup>13</sup> บรรดา สิ่งของ และ ทรัพย์สมบัติของเจ้า เรา จะ มอบ ให้ เป็นของริบไม่คิดค่า เพราะบาปทั้งสิ้นของเจ้าตลอดทั่วดินแดนของเจ้า <sup>14</sup> เราจะกระทำให้เจ้าไปกับพวกศัตรูของเจ้า ยังแผ่นดินซึ่งเจ้าไม่รู้จัก เพราะความโกรธของเรา เราก่อไฟขึ้น ซึ่งจะเผาเจ้าทั้งหลายเสีย”

### การคร่ำครวญของเยเรมีย์

<sup>15</sup> โอ ข้า แต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงทราบ ขอทรงระลึกถึง ข้า พระองค์ และ เยี่ยมเยียน ข้า พระองค์ ขอทรงแก้แค้น ผู้ ช่มเหง ข้า พระองค์ เพื่อ ข้า พระองค์ เพราะการอดกลั้นพระทัยของพระองค์นั้น ขออย่าทรงนำข้าพระองค์ไป เสีย ขอ ทรง ตระหนัก ว่า ข้า พระองค์ ทน การ ดี เดียน ด้วยเห็นแก่พระองค์ <sup>16</sup> เมื่อพบพระวณะของพระองค์แล้ว ข้า พระองค์ก็กิน เสีย พระ วณะ ของ พระองค์ เป็น ความขึ้นบาน แก่ ข้า พระองค์ และ เป็น ความ ปิติยินดีแห่งจิตใจของ ข้า พระองค์ โอ ข้า แต่ พระ เย โฮ วาห์ พระเจ้า จอม

โยธา เพราะว่า เขา เรียก ข้า พระองค์ ตามพระนาม ของ พระองค์ <sup>17</sup> ข้า พระองค์มิได้นั่ง อยู่ใน หมู่คนที่ เยาะ เย้ยกัน ทั้งข้า พระองค์ก็มีได้เปรม ปรีดี ข้า พระองค์ นั่ง อยู่คนเดียว เพราะ เหตุ พระหัตถ์ ของ พระองค์ เพราะ พระองค์ ทรง ให้ ข้า พระ องค์ เต็มด้วย ความ กริ้ว <sup>18</sup> ใน ความ เจ็บ ของ ข้า พระองค์มิได้หยุด ยิ่ง บาดแผล ของ ข้า พระองค์ก็รักษา ไม่หาย มันไม่ยอมหาย พระองค์ทรงเป็นเหมือนผู้มูสาแก่ข้า พระองค์หรือ หรืออย่างน้ำที่เหือดแห้ง

**พระเยโฮวาห์ทรงให้เยเรมีย์มั่นใจในพระองค์**

<sup>19</sup> เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จึงตรัสว่า “ถ้าเจ้ากลับมา เราจะให้เจ้ากลับมาอีก และเจ้าจะยืนอยู่ต่อหน้าเรา ถ้า เจ้าแยกสิ่งประเสริฐไปจากสิ่งเลวทราม เจ้าจะเป็นเหมือน ปากของเรา จง ให้เขาทั้งหลายหันกลับมาหาเจ้า แต่เจ้า อย่าหันไปหาเขา <sup>20</sup> เราจะกระทำเจ้าให้เป็นก้าแพงบ่อมทอง สัมฤทธิ์แก่ชนชาตินี้ เขาทั้งหลายก็จะต่อสู้กับเจ้า แต่เขาจะไม่ชนะเจ้า เพราะเราอยู่กับเจ้า จะช่วยเจ้าให้รอดและช่วย เจ้าให้พ้น” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ <sup>21</sup> “เราจะช่วยเจ้าให้พ้น จากมือของคนชั่ว และไถ่เจ้าจากกำมือของคนอำมหิต”

## 16

**พระเจ้าไม่ให้เยเรมีย์มีครอบครัว**

<sup>1</sup> พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า <sup>2</sup> “เจ้าอย่า มีภรรยา เจ้าอย่ามีบุตรชายหรือบุตรสาวในที่นี้ <sup>3</sup> เพราะพระ เยโฮวาห์ตรัสดังนี้ เรื่องบุตรชายและบุตรสาวที่เกิดในที่นี้ และทรง กล่าว ถึง พวก มารดาที่ คลอดบุตร เหล่านั้น และ พวกบิดาที่ ให้บังเกิด คนเหล่านั้น ใน แผ่นดินนี้ว่า <sup>4</sup> เขาทั้งหลายจะตายด้วยโรคร้าย จะไม่มีการไถ่กรรมอาลัยเขา ทั้งหลาย หรือจะไม่มีใครจัดการฝังเขา เขาจะเป็นเหมือน

มูลสัตว์ที่อยู่บนพื้นแผ่นดิน เขาทั้งหลายจะพินาศด้วยดาบ และการกัณดารอาหาร และศพทั้งหลายของเขาจะเป็นอาหารของนกในอากาศและของสัตว์แห่งแผ่นดิน <sup>5</sup> เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า อย่าเข้าไปในเรือนที่ครวญคร่ำ หรือไปโอดครวญ หรือไปเสียใจด้วย พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะเราได้เอาสันติภาพของเราไปจากชนชาตินี้แล้ว ทั้งความเมตตา และกรุณาคุณของเรา <sup>6</sup> ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อยจะตายในแผ่นดินนี้ จะไม่มีใครจัดการฝังเขา จะไม่มีใครมาโอดครวญอาลัยเขา หรือมากรีดตัวหรือมาโกนศีรษะเพื่อเขา <sup>7</sup> จะไม่มีผู้ใดฉีกตัวเองเพื่อเขาเมื่อไว้ทุกข์ เพื่อจะปลอบโยนเขาเหตุคนที่ตายนั้น เพราะบิดามารดาของเขา จะไม่มีใครมอบถ้วยแห่งความเล้าโลมใจให้เขาดื่ม <sup>8</sup> เจ้าอย่าเข้าไปนั่งกินและดื่มกับเขาในเรือนที่มีการเลี้ยง <sup>9</sup> เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะกระทำให้เสียงบันเทิง และเสียงรื่นเรียงเสียงเจ้าบ่าวและเสียงเจ้าสาว ขาดจากสถานที่นี้ต่อสายตาของเจ้าทั้งหลายและในวันของเจ้า <sup>10</sup> ต่อมาเมื่อเจ้าบอกบรรดาถ้อยคำเหล่านี้แก่ชนชาตินี้ และเขาทั้งหลายพูดกับเจ้าว่า ‘ทำไมพระเยโฮวาห์จึงทรงประกาศความร้ายใหญ่ยิ่งทั้งสิ้นนี้ให้ตกแก่เรา ความชั่วช้าของเราคืออะไรเล่า เราได้กระทำบาปอะไรต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราเล่า’ <sup>11</sup> แล้วเจ้าฟังกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะบรรพบุรุษของเจ้าได้ละทิ้งเรา และได้ติดตามพระอื่น และได้ปรนนิบัติและนมัสการพระนั้น และได้ละทิ้งเรา และมิได้รักษาราชบัญญัติของเรา <sup>12</sup> และเพราะเจ้าทั้งหลายได้กระทำชั่วร้ายยิ่งเสียกว่าบรรพบุรุษของเจ้า เพราะดูเถิด เจ้าทุกคนได้ดำเนินตามความดื้อกระด้างแห่งจิตใจอันชั่วร้ายของตนเอง ปฏิเสธไม่ยอมฟังเรา <sup>13</sup> เพราะฉะนั้น

เราจะเหวี่ยงเจ้าออกเสียจากแผ่นดินนี้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งเจ้าหรือบรรพบุรุษของเจ้าไม่รู้จัก และที่นั่นเจ้าจะปรนนิบัติพระอื่น ทั้ง กลาง วัน และ กลาง คืน เพราะ เรา จะ ไม่ สำแดงพระคุณแก่เจ้าเลย' <sup>14</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะ ฉะนั้น ดูเถิด วัน เดือน จะ มา ถึง เมื่อ ไม่มีใคร กล่าว ต่อ ไป อีกว่า 'พระเยโฮวาห์ผู้ทรงนำประชาชนอิสราเอลขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ ทรง พระชนม์อยู่แน่ฉันใด' <sup>15</sup> แต่จะ พูด ว่า 'พระเยโฮวาห์ผู้ทรงนำประชาชนอิสราเอลขึ้นมาจากแดนเหนือ และขึ้นมาจากบรรดาประเทศซึ่งพระองค์ได้ทรงขับไล่เขาให้ไปอยู่นั้น ทรงพระชนม์อยู่ฉันใด' เพราะเราจะนำเขาทั้งหลายกลับมาสู่แผ่นดินของเขาเอง ซึ่งเราได้ยกให้บรรพบุรุษของเขาแล้วนั้น <sup>16</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด เรา จะส่งชาวประมงมาเป็นอันมาก และเขาจะจับเขาทั้งหลาย ภายหลังเราจะให้เขาพาพรานมาเป็นอันมาก พรานจะล่าเขาทั้งหลายตามภูเขาทุกแห่งและตามเนินเขาทุกลูกและตามซอกหิน <sup>17</sup> เพราะว่า ตาเรามองดูพฤติกรรมทั้งสิ้นของเขา จะปิดบังไว้จากหน้าเราไม่ได้ และความชั่วช้าของเขาทั้งหลายจะซ่อนพ้นตาเราไม่ได้ <sup>18</sup> และก่อนอื่นเราจะตอบสนอง ความชั่วช้าและบาปของเขาเป็นสองเท่า เพราะเขาได้กระทำให้แผ่นดินเราเป็นมลทินไป และกระทำให้มรดกของเราเต็มไป ด้วยซากของสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนและสิ่งที่น่าเกลียดน่าชังของเขาทั้งหลาย" <sup>19</sup> โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ กำลั้งและที่กำบังเข้มแข็งของข้าพระองค์ เป็นที่ลี้ภัยของข้าพระองค์ในวันยากลำบาก บรรดาประชาชาติจะมาเผ่าพระองค์จากที่สดปลายโลก และทูลว่า "บรรพบุรุษของเราไม่ได้รับมรดกอันใด นอกจากสิ่งมูสา สิ่งไร้ค่า และสิ่งซึ่งไม่มีประโยชน์อะไรในตัว <sup>20</sup> มนุษย์จะสร้างพระไว้สำหรับตนเองได้หรือ สิ่งอย่างนั้นไม่ใช่พระ" <sup>21</sup> "เพราะฉะนั้น ดูเถิด

เราจะกระทำให้เขารู้จักกาลครั้งนี้ เราจะกระทำให้เขารู้จักมือของเราและฤทธานุภาพของเรา และเขาทั้งหลายจะรู้ว่านามของเราคือพระเยโฮวาห์”

## 17

### จิตใจอันหลอกลวงของยูดาห์

1 “บาปของ ยูดาห์ นั้น บันทึก ไว้ ด้วย ปากกา เหล็ก ด้วย ปลาย เพชรจารึก ไว้บน แผ่นหนัง จิตใจ ของ เขา และ บน เชิงงอน ที่ แทน บูชา ของ เขา ทั้ง หลาย 2 ฝ่าย ลูก หลาน ของ เขาก็ ระลึก ถึง แทน บูชา และ เหล่า เสารูป เคารพ ของ เขา ข้าง ต้น ไม้ สด ทุก ต้น บน เนิน เขา สูง 3 โอ ภูเขา ที่ อยู่ กลาง ท่ง เอ๋ย เรา จะ ให้ บรรดา ลิง ของ และ ทรี พืช สมบัติ ทั้ง สิ้น ของ เจ้า เป็น ของ ริม และ เรา จะ นับ ว่า ปุชนิยสถาน สูง ทั้ง หลาย ของ เจ้า เป็น ความ บาป ของ เจ้า ตลอด ที่ บริเวณ ชาย แดน ของ เจ้า 4 เจ้า จะ ต้อง ปล่อย มือ ของ เจ้า จาก มรดก ซึ่ง เรา ได้ ยก ให้ แก่ เจ้า และ เรา จะ กระทำ ให้ เจ้า ประณิน บิดี ศัตรู ของ เจ้า ใน แผ่น ดิน ซึ่ง เจ้า ไม่ รู้ จัก เพราะ ความ โกรธ ของ เรา เจ้า ก่อ ไฟ ขึ้น ซึ่ง จะ ไหม้อยู่ เป็น นิตย์ ” 5 พระเยโฮวาห์ ตรัส ดัง นี้ ว่า “คนที่ วางใจ ใน มนุษย์ และ ให้ เนื้อ หนึ่ง เป็น แขน ของ เขา และ ใจ ของ เขา หัน ออก จาก พระเยโฮวาห์ คน นั้น ก็ เป็น ที่ สาป แห้ง 6 เขา จะ เป็น เหมือน พุ่ม ไม้ ที่ อยู่ ใน ทะเลทราย และ จะ ไม่ เห็น ความ ดี อัน ไต มา ถึง เลย เขา จะ อาศัย อยู่ ใน แผ่น ดิน ที่ แดก ระแหง ที่ ใน ถิ่น ทุรกันดาร ใน แผ่น ดิน เค็ม ที่ ไม่มี คน อาศัย

### คนที่วางใจในพระเยโฮวาห์ย่อมได้รับพระพร

7 คนที่ วางใจ ใน พระ เย โฮ วาห์ ย่อม ได้ รับ พระพร คือ ผู้ที่ ความ วางใจ ของ เขา อยู่ ใน พระ เย โฮ วาห์ 8 เขา จะ เป็น เหมือน ต้น ไม้ ที่ ปลูกลง ไว้ ริม น้ำ ซึ่ง หยั่ง ราก ของ มัน ออก ไป



ข้างลำน้ำ เมื่อแดดส่องมาถึงก็จะไม่สังเกตเห็น เพราะใบของ  
 มันเขียวอยู่เสมอ และจะไม่กระวานกระวายในปีที่แห้งแล้ง  
 เพราะมัน ไม่หยุด ที่จะออกผล” 9 จิตใจ ก็ เป็น ตัว ล่อลวง  
 เหนือกว่าสิ่งใดทั้งหมด มันเลื่อมทราวมอย่างร้ายทีเดียว ผู้ใด  
 จะรู้จักใจนั้นเล่า 10 “เรา คือ พระเยโฮวาห์ ตรวจ ค้น ดูจิต  
 และทดลอง ดูใจ เพื่อให้แก่ทุกคน ตาม พฤติกรรม ของ เขา  
 ตาม ผล แห่ง การกระทำ ของ เขา” 11 เหมือนนกกระทากก  
 ไข่ แต่ไม่ให้ออก เป็น ตัว ฉนั้นใด คนที่ได้ความ มั่งมีมา อย่าง  
 ไม่ เป็น ธรรม ก็ ฉนั้น นั้น พอ ถึง กลาง วย มัน ก็ พราก จาก คน  
 นั้น เสีย และ ใน ตอน ปลาย ของ เขา เขา จะ เป็น คน โฉด  
 เขลา 12 ที่ ตั้ง แห่ง สถาน บริสุทธิ ของ เรา ทั้ง หลาย เป็น  
 พระที่ นั่ง รุ่ง เรือง ซึ่ง ตั้ง อยู่ สูง ตั้ง แต่ เดิม นั้น 13 โอ ข้า แต่  
 พระ เย โฮ วาห์ ความ หวัง แห่ง อิส รา เอล บรรดา คน เ  
 ล่า นั้น ที่ ละทิ้ง พระองค์ จะ ต้อง รับ ความ อับอาย บรรดา คน  
 ทั้ง ปวง ที่ หัน ไป จาก เรา จะ ต้อง จารึก ไว้ ใน แผ่น ดิน โลก  
 เพราะ เขา ได้ ละทิ้ง พระเยโฮวาห์ ผู้ เป็น แหล่ง น้ำ แห่ง ชีวิต  
 เสีย 14 โอ ข้า แต่ พระเยโฮวาห์ ขอ ทรง รักษา ข้า พระองค์  
 ข้า พระองค์ จะ ได้ หาย ขอ ทรง ช่วย ข้า พระองค์ ให้ รอด ข้า  
 พระองค์ จึง จะ รอด เพราะ พระ องค์ เป็น ที่ สรรเสริญ ของ  
 ข้า พระองค์ 15 ดูเถิด เขา ทั้ง หลาย ได้ พูด กับ ข้า พระองค์ ว่า  
 “พระ วณะ ของ พระ เย โฮ วาห์ อยู่ที่ ไหน ให้ มา เกิด” 16 ข้า  
 พระองค์ มิ ได้ หา โอกาส เล็ก เป็น ผู้ เลี้ยย เกะ ที่ ตาม พระองค์ ไป  
 ข้า พระองค์ ก็ ไม่ ประสงค์ วัน แห่ง ความ หายนะ พระองค์ ทรง  
 ทราบ แล้ว สิ่ง ซึ่ง ออก มา จาก ริม ฝี ปาก ของ ข้า พระองค์ ก็ ถูก  
 ต้อง ต่อ พระ พักตร์ ของ พระองค์ 17 ขออย่า ทรง เป็น เหตุ ให้ ข้า  
 พระองค์ ครั้น คร้าม พระองค์ ทรง เป็น ความ หวัง ของ ข้า พระ  
 องค์ ใน วัน ร้าย 18 ผู้ใด ช่ม เหนง ข้า พระองค์ ขอ ให้ เขา ได้ รับ  
 ความ ละอาย แต่ ขออย่า ให้ ข้า พระองค์ ได้ รับ ความ ละอาย ขอ



นำเอาเครื่องเผาบูชา และเครื่องสักการบูชา เครื่องธัญญา  
บูชาและกำยาน และนำเครื่องบูชาแห่งการสรรเสริญมายัง  
นิเวศของพระเยโฮวาห์ <sup>27</sup> แต่ถ้าเจ้าทั้งหลายไม่ฟังเราที่จะ  
รักษาวันสะบาโตให้บริสุทธิ์ และที่จะไม่แบกภาระเข้าทาง  
ประตูทั้งหลายของเยรูซาเล็มในวันสะบาโต แล้วเราจะก่อ  
ไฟไว้ในประตูเมืองเหล่านั้น และไฟนั้นจะเผาผลาญราชวงศ์  
ทั้งหลายของเยรูซาเล็ม และจะดับก็ไม่ได้”

## 18

### การปั้นภาชนะที่เสียแล้วให้เป็นภาชนะอีกลูกหนึ่ง

<sup>1</sup> พระวอณะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ยังเยเรมีย์ว่า <sup>2</sup> “จง  
ลุกขึ้นไปที่บ้านของช่างหม้อ เราจะให้เจ้าได้ยินถ้อยคำของ  
เราที่นั่น” <sup>3</sup> ช่างหม้อจึงลงไปที่บ้านของช่างหม้อ และดูเถิด  
เขากำลังทำงาน อยู่ที่แป้นเวียน <sup>4</sup> และภาชนะซึ่งทำด้วย  
ดินก็เสียอยู่ในมือของช่างหม้อ เขาจึงปั้นใหม่ให้เป็นภาชนะ  
อีกลูกหนึ่ง ตามที่ช่างหม้อเห็นว่าควรทำ <sup>5</sup> แล้วพระวอณะ  
ของพระเยโฮวาห์มายังช่างหม้อว่า <sup>6</sup> “โอ วงศ์วานอิสราเอล  
เอ๋ย เราจะกระทำแก่เจ้าอย่างช่างหม้อนี้กระทำไม่ได้หรือ  
พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ ดูเถิด โอ วงศ์วานอิสราเอล  
เอ๋ย เจ้าอยู่ในมือของเราอย่างดินเหนียวอยู่ในมือของช่าง  
หม้อ <sup>7</sup> ถ้าเวลาใดก็ตามเราประกาศเกี่ยวกับประชาชาติหนึ่ง  
หรือราชอาณาจักรหนึ่งว่า เราจะถอนและพังและทำลาย  
มันเสีย <sup>8</sup> และถ้าประชาชาติหนึ่ง ซึ่งเราได้ลั่นวาจาไว้เกี่ยว  
ข้อด้วย หันเสียจากความชั่วร้ายของตน เราก็จะกลับใจ  
จากความชั่วซึ่งเราได้ตั้งใจจะกระทำแก่ชาติหนึ่งเสีย <sup>9</sup> และ  
ถ้าเวลาใดก็ตาม เราได้ ประกาศ เกี่ยวกับ ประชาชาติหนึ่ง  
หรือราชอาณาจักรหนึ่งว่า เราจะสร้างขึ้นและปลูกฝังไว้

10 และถ้าชาตินั้นได้กระทำชั่วในสายตาของเรา ไม่เชื่อฟังเสียงของเรา เราก็จะกลับใจจากความดีซึ่งเราได้กล่าวไปแล้วว่าเราจะให้ประโยชน์แก่ชาตินั้นเสีย 11 เพราะฉะนั้นคราวนี้จงกล่าวกับคนยูดาห์และชาวเมืองเยรูซาเล็มว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เรากำลังก่อสิ่งร้ายไว้สู้เจ้า และคิดแผนงานอย่างหนึ่งไว้สู้เจ้า ทุกๆคนจงกลับเสียจากทางชั่วของตน และจงซ่อมทางและการกระทำของเจ้าทั้งหลายเสีย’ 12 แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า ‘เหลวไหล เราจะดำเนินตามแผนงานของเราเอง และต่างจะกระทำตามความต้อตึงแห่งจิตใจชั่วของตนทุกคน’ 13 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงตรัสดังนี้ว่า จงไปเที่ยวถามดูท่ามกลางประชาชนชาติว่า ผู้ใดเคยได้ยินเหมือนอย่างนี้บ้าง อิสราเอลพรหมจารีนั้นได้กระทำสิ่งอันน่าหวาดเสียวนัก 14 คนจะละทิ้งหิมะแห่งภูเขาเลบานอนซึ่งมาจากหน้าผาแห่งทุ่งหรือลำธารที่ไหลเย็นจากที่อื่นจะแห้งไปหรือ 15 เพราะเหตุว่าประชาชนของเราได้ลืมนเราเสีย เขาทั้งหลายจึงเผาเครื่องหอมบูชาสิ่งไร้สาระ ทำให้เขาได้สะดุดในหนทางของเขาในถนนโบราณ และเดินตามทางซอຍไม่ไปตามถนนหลวง 16 ได้กระทำทำให้แผ่นดินของเขาทั้งหลายเป็นที่รกร้าง เป็นสิ่งที่เขาเหยยหยันอยู่เนื่องนิตย์ ทุกคนที่ผ่านไปทางนั้นก็ตกตะลึงและสั่นศีรษะของเขา 17 เราจะให้เขากระจัดกระจายออกไป ดูถูก ถูกพืด ด้วยลมตะวันออก ต่อหน้าศัตรู เราจะหันหลังให้เขา ไม่ใช่หันหน้าให้ ในวันแห่งความพายนะของเขา นั้น” 18 แล้วเขากล่าวว่า “มาเถิด ให้เราปองร้ายเยเรมีย์ เพราะว่า พระราชบัญญัติจะไม่พินาศไปจากบรรดาบุโรหิต หรือ คำปรึกษาย่อมไม่ขาดจากนักปราชญ์ หรือ ถ้อยคำไม่ขาดจากผู้พยากรณ์ มาเถิด ให้เราโจมตีเขาด้วยลิ้น และอย่าให้เราฟัง คำของเขาเลย” 19 โอ ข้าแต่พระ

เยโฮวาคบ ขอทรงฟังข้าพระองค์ ขอทรงฟังเสียงปรักษ์ของข้าพระองค์สิ พระเจ้าข้า <sup>20</sup> ความชั่วเป็นของสำหรับตอบแทนความดีหรือ ถึงกระนั้น เขายังขุดหลุมไว้ป้องกันชีวิตของข้าพระองค์ ขอทรงระลึกว่าข้าพระองค์ยืนเฝ้าพระองค์ทุกขอความดีเพื่อเขา เพื่อจะหันพระพิโรธของพระองค์ไปเสียจากเขา <sup>21</sup> เพราะฉะนั้น ขอทรงมอบลูกหลานของเขาให้แก่การกันดารอาหาร ให้โลหิตของเขาทั้งหลายไหลออกด้วยอำนาจของดาบ ให้ภรรยาของเขาทั้งหลายขาดบุตร และเป็นหญิงม่าย ขอให้ผู้ชายของเขาประสบความตาย ให้อนุชนของเขาถูกดาบตายในสงคราม <sup>22</sup> ขอให้ได้ยินเสียงร้องมาจากเรือนของเขาทั้งหลาย เมื่อพระองค์ทรงพากองทหารมาปล้นเขาอย่างฉับพลัน เพราะเขาทั้งหลายได้ขุดหลุมไว้ตักข้าพระองค์ และวางบ่วงตักเท้าของข้าพระองค์ <sup>23</sup> แม้กระนั้น ข้าแต่พระเยโฮวาคบ พระองค์ทรงทราบการปองร้ายทั้งสิ้นของเขาที่จะฆ่าข้าพระองค์เสีย ขออย่าทรงลบความชั่วข้าของเขา หรือลบบาปของเขาเสียจากสายพระเนตรของพระองค์ ขอให้เขาถูกคว่ำลงต่อพระพิภพพระองค์ ขอทรงจัดการเขาทั้งหลายในเวลาแห่งความกริ้วของพระองค์

## 19

### บทเรียนจากเหยือกดินที่แตกแล้ว

<sup>1</sup> พระเยโฮวาคบตรัสดังนี้ว่า “จงไปซื้อเหยือกดินของช่างหม้อมาลูกหนึ่ง แล้วพาผู้ใหญ่บางคนของประชาชนและปุโรหิตอาวุโสบางคน <sup>2</sup> ไปที่หุบเขาบุตรชายของอินโนมตรงทางเข้าประตูตะวันออก และป่าวร้องถ้อยคำที่เราบอกเจ้าไว้นั้น <sup>3</sup> เจ้าจงว่า โอ ข้าแต่บรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ และชาวกรุงเยรูซาเล็ม ขอทรงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาคบ พระเยโฮวาคบจอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสรา

เอลตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เรา จะนำ เหตุร้าย มา ถึง สถานที่นี้ อย่าง ที่หูของ ผู้ใด ที่ได้ยิน จะ เข้า ไป <sup>4</sup> เพราะว่า ประชาชน ได้ ละทิ้ง เรา และได้ ห่างเหิน ไป จาก สถานที่นี้ และได้ เฝ้า เครื่องหอม ในที่นี้ เพื่อบูชา แก่ พระอื่น ผู้ซึ่ง ตัวเขาเอง หรือ บรรพบุรุษ ของ เขา หรือ บรรดา กษัตริย์ ของ ยูดาห์ ไม่รู้จัก และ เพราะ เขา ได้ กระทำ ให้ โลหิต ของ ผู้ไม่มีผิด เต็ม ในที่นี้ <sup>5</sup> และได้ สร้าง ปูนินยสถาน สูง สำหรับ พระบาอัล เพื่อ จะ เเผาบุตรชาย ของ เขา เสีย ในไฟ เป็น เครื่องเผาบูชา แต่ พระบาอัล ซึ่ง เรา มิได้ บัญชา หรือ ให้ ประภาศิต หรือ ได้ นึก ในใจ ของ เรา <sup>6</sup> ฉะนั้น พระเยโฮวาห์ ตรัส ว่า ดูเถิด วัน เวลา จะ มา ถึง เมื่อ สถานที่นี้ จะ ไม่มี ใคร เรียก ชื่อ ว่า โทเฟท หรือ หุบเขา บุตรชาย ของ อินโนมิก แต่ เรียก ว่า หุบเขา ของ การฆ่า <sup>7</sup> และ ใน สถานที่นี้ เรา จะ กระทำ ให้ แผนงาน ของ ยูดาห์ และ เยรูซาเล็ม สูญ สิ้น ไป และ จะ กระทำ ให้ เขา ทั้ง สอง ล้ม ลง ด้วย ดาบ ต่อ หน้า ศัตรู ของ เขา ทั้ง หลาย และ ด้วย มือ ของ บรรดา ผู้ที่ แสวงหา ชีวิต ของ เขา เรา จะ ให้ ศพ ของ เขา ทั้ง หลาย เป็น อาหาร ของ นก ใน อากาศ และ สัตว์ ที่ แผ่นดิน โลก <sup>8</sup> และ เรา จะ กระทำ ให้ เมือง นี้ เป็น ที่ รกร้าง เป็น สิ่ง ที่ เขา เย้ยหยัน ทุก คน ที่ ผ่าน ไป จะ ตก ตะลึง และ เย้ยหยัน เพราะ ภัย พิบัติ ทั้ง สิ้น ใน เมือง นี้ <sup>9</sup> และ เรา จะ กระทำ ให้ เขา ทั้ง หลาย กิน เนื้อ ของ บุตรชาย และ เนื้อ ของ บุตรสาว ของ เขา และ ทุก คน จะ กิน เนื้อ ของ เพื่อน ของ เขา ใน การ ที่ ถูก ล้อม และ ทุก ชี้อใจ คือ ที่ ซึ่ง ศัตรู ของ เขา และ ผู้ที่ แสวงหา ชีวิต ของ เขา ได้ ช่ม ใจ เขา ทั้ง หลาย <sup>10</sup> แล้ว เจ้าจง ทำ เขียว กให้ แดก ท่า มกลาง สายตา ของ คน ที่ ไป กับ เจ้า นั้น <sup>11</sup> และ จง กล่าว แก่ เขา ทั้ง หลาย ว่า ‘พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัส ตั้ง นี้ ว่า เรา จะ ให้ ประชาตินี้ และ เมือง

นี้แตก เช่นเดียวกับที่คนทำให้ภาชนะของช่างหม้อแตก จนซ่อมแซมไม่ได้อีก เขาจะฝังคนไว้ในโทเฟท จนไม่มีที่อื่นให้ฝังอีก <sup>12</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะกระทำดังนี้แก่สถานที่นี่ และแก่ชาวเมืองนี้ กระทำเมืองนี้ให้เหมือน โท เฟท <sup>13</sup> บรรดาเรือนแห่งเยรูซาเล็ม และราชวังทั้งหลายแห่งบรรดาภคินีผู้ยูดาห์ จะเป็นมลทินเหมือนสถานโทเฟท เพราะเขาเผาเครื่องหอมให้แก่บรรดาบวัวร์แห่งฟ้าสวรรค์ และเทเครื่องดื่มถวายแก่พระอื่น บนหลังคาของบรรดาบ้านทั้งปวง” <sup>14</sup> แล้วเยเรมีย์ก็มาจากโทเฟท ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงรับสั่งให้ท่านพยากรณ์นั้น และท่านก็ยืนอยู่ในลานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และกล่าวแก่ประชาชนทั้งปวงว่า <sup>15</sup> “พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสว่า ดูก่อน เราจะทำร้ายทั้งสิ้นซึ่งเราได้บอกกล่าวไว้ให้ตกอยู่บนเมืองนี้ และบรรดาหัวเมืองขึ้นทั้งสิ้น เพราะเขาทั้งหลายได้แข็งคอของเขา ปฏิเสธไม่ฟังถ้อยคำของเรา”

## 20

### เยเรมีย์ถูกจับใส่คุกเพราะเหตุการณ์ประกาศของท่าน

<sup>1</sup> ฝ่าย ปา ช เฮอร์โรหิต บุตร ชาย ของ อิม เมอร์ ผู้เป็น นาย ใหญ่ ใน พระ นิเวศ ของ พระ เย โฮ วาห์ ได้ยินว่าเยเรมีย์พยากรณ์ถึงสิ่งเหล่านี้ <sup>2</sup> ปาชเฮอร์ก็ตีเยเรมีย์ผู้พยากรณ์และจับท่านใส่คุก ซึ่ง ตั้ง อยู่ ทาง ประตู เบน ยามิน ด้านบน แห่ง พระ นิเวศ ของ พระ เย โฮ วาห์ <sup>3</sup> ต่อมา พอ รุ่ง ขึ้น เมื่อ ปา ช เฮอร์ ปลด เยเร มีย์ ออก จาก คุก เยเร มีย์ พูดกับท่านว่า “พระเยโฮวาห์มิได้ทรงเรียกชื่อของท่านว่า ปาชเฮอร์ แต่ทรงเรียกว่า มากอร์มิสสะบับ <sup>4</sup> เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งชื่อว่า ดูก่อน เราจะทำเจ้าให้เป็นที่น่าหวาดเสียวต่อตัวเจ้าเอง และต่อมิตรสหายทั้งสิ้นของ

เจ้า เขาทั้งหลายจะล้มลงด้วยดาบของศัตรูของเขา ขณะที่ดาเข้ามอดอยู่ และเราจะมอบยูดาห์ทั้งสิ้นไว้ในมือของกษัตริย์บาบิโลน เขาจะกวาดเอาไปเป็นเชลยยังบาบิโลน และจะฆ่า เสีย ด้วย ดาบ <sup>5</sup> ยิ่ง กว่า นั้นอีก เรา จะ ยก ความ มั่งคั่งของเมืองนี้ ผลแรงงานทั้งสิ้นและของมีค่าทั้งสิ้นของเมืองนี้ และทรัพย์สินสมบัติทั้งสิ้น ของ บรรดากษัตริย์ของ ยูดาห์ไว้ในมือของศัตรูของเขาทั้งหลาย ผู้ซึ่งจะปล้นและจุดคร่าและขนเอาเขาเหล่านั้นไปบาบิโลน <sup>6</sup> ส่วนตัวท่านนะ ปาเชเฮอร์และบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในเรือนของท่าน จะต้องไปเป็นเชลย ท่านจะต้องไปยังบาบิโลน และท่านจะตายและถูกฝังไว้ที่นั่น ทั้งท่านและมิตรสหายทั้งสิ้นของท่าน ผู้ซึ่งท่านได้พยากรณ์เท็จแก่เขา”

### การคร่ำครวญของเยเรมีย์

<sup>7</sup> โอ ข้า แต่ พระ เย โห วาห์ พระองค์ทรง หลอก ลวง ข้า พระองค์ และ ข้า พระองค์ก็ถูก หลอก ลวง พระองค์ทรง มี กำลัง ยิ่ง กว่า ข้า พระองค์ และ พระองค์ก็ชนะ ข้า พระองค์ เป็นที่ ให้เขา หัวเราะ วัน ยัง ค่ำ ทุก คน เยาะ เย้ย ข้า พระองค์ <sup>8</sup> เพราะ ว่า ข้า พระองค์พูด เมื่อไร ข้า พระองค์ ร้อง ให้ช่วย ข้า พระองค์ ตะโกน ว่า “ความ ทารุณ และ การ ปล้น” เพราะ ว่า พระ วจนะ ของ พระ เย โห วาห์ ได้เป็น เหตุ ให้ข้า พระ องค์ เป็นที่ ตำหนิและ เยาะ เย้ย ตลอด วัน <sup>9</sup> แล้ว ข้า พระองค์กล่าว ว่า “ข้าพเจ้า จะ ไม่ อ้าง ถึง พระองค์ หรือ กล่าว ใน พระนาม ของ พระองค์อีก ” แต่พระ วจนะ ของ พระองค์อยู่ใน ใจ ของ ข้า พระองค์ เหมือน ไฟ ไหม้ อัดอยู่ ใน กระดูก ของ ข้า พระองค์ และ ข้า พระองค์ก็อ่อน เปื่อย ที่ ต้อง อัด ไว้ และ ข้า พระองค์ก็อัด ไว้ไม่ ไหว <sup>10</sup> เพราะ ข้า พระองค์ได้ยินเสียงซุบซิบเป็นอันมาก ความหวาดเสียวอยู่



รอบทุกด้าน เขากล่าวว่า “ใส่ความเขา ให้เราใส่ความเขา” มิตรสหายที่คุ้นเคยทั้งสิ้นของข้าพระองค์เฝ้าดูความลุ่มจมของข้าพระองค์ กล่าวว่า “ชะรอยเขาจะถูกหลอกหลงแล้ว เราจะชนะเขาได้ และจะทำการแก้แค้นเขา” <sup>11</sup> แต่พระเยโฮวาทรงอยู่ข้างข้าพเจ้าตั้งนักรบที่น่ากลัว เพราะฉะนั้นผู้ข่มเหงข้าพเจ้าจะสะดุด เขาจะไม่ชนะข้าพเจ้า เขาจะขายหน้ามาก เพราะเขาจะไม่เจริญขึ้น ความอับยศอดสูเป็นนิตย์ของเขานั้น จะไม่มีวันลิม <sup>12</sup> โอ ข้า แต่พระเยโฮวาท้องใจและจิต ขอให้ข้าพระองค์ได้เห็นการแก้แค้นของพระองค์เหนือเขาทั้งหลาย เพราะข้าพระองค์ได้ทูลเสนอคดีของข้าพระองค์แล้ว <sup>13</sup> จง ร้อง เพลง ถวาย พระเยโฮวาท้อง สรรเสริญ พระเยโฮวาท้อง เพราะว่าพระองค์ทรงช่วยชีวิตของผู้ขัดสน ให้พ้น จาก มือ ของ ผู้ กระทำ ความ ชั่ว ร้าย <sup>14</sup> ขอให้วันที่ข้าพเจ้าเกิดมานั้น ถูกสาปแช่ง อย่าให้วันที่มารดาของข้าพเจ้าคลอดข้าพเจ้าได้รับพร <sup>15</sup> ขอให้ชายคนนั้นถูกสาปแช่ง คือคนที่เขานำข่าวไปบอกบิดาข้าพเจ้าว่า “บุตรชายคนหนึ่งเกิดมาแก่ท่านแล้ว” อันกระทำให้บิดามีความยินดีมาก <sup>16</sup> ขอให้ชายคนนั้นเหมือนกับบรรดาเมืองซึ่งพระเยโฮวาทรงคว่ำเสีย และมีได้ทรง กลับ พระทัย ขอให้เขาได้ยินเสียงร้องให้ช่วยในเวลาเช้า และให้ได้ยินเสียงไววายในเวลาเที่ยง <sup>17</sup> เพราะเขามีได้ฆ่าข้าพเจ้าเสียตั้งแต่ในครรภ์ ให้มารดา ของ ข้าพเจ้า เป็น หลุม ฝัง ศพ ของ ข้าพเจ้า และครรถ์นั้นจะได้โตอยู่เป็นนิตย์ <sup>18</sup> ทำไมข้าพเจ้าจึงออกมาจากครรถ์มาเห็น ความ ล้ำบาก และ ความ ทุกข์ และ วัน คืน ของ ข้าพเจ้าก็สิ้นเปลืองไปด้วยความอับอาย

## 21

## คำตักเตือนจากเยเรมีย์

<sup>1</sup> พระวจนะ ซึ่ง มา จาก พระเยโฮวาห์ ถึง เยเรมีย์ เมื่อ กษัตริย์เศเดคียาห์ ทรง ใช้ให้ปาซเฮอรบุตรชายมัลคียาห์ และเศฟันยาห์บุตรโหริตบุตรชายมาอาเสอาห์ไปหาเยเรมีย์ว่า <sup>2</sup> “ขอจงทูลถามพระเยโฮวาห์เพื่อเรา เพราะเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลนกำลังทำสงครามกับเรา ชะรอยพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำกับเราตามบรรดาราชกิจอันมหัศจรรย์ของพระองค์ และจะทรงกระทำให้นบูกัดเนสซาร์ถอยทัพไปจากเรา” <sup>3</sup> แล้วเยเรมีย์บอกเขาทั้งสองว่า “ท่านจงทูลแก่เศเดคียาห์ดังนี้ว่า <sup>4</sup> ‘พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เรา จะ หัน กลับ ซึ่ง ยุทโธปกรณ์ อัน อยู่ใน มือ ของ เจ้า และ ซึ่ง เจ้า ใช้สู้รบ กับ กษัตริย์แห่งบาบิโลน และ กับชนเคลเดีย ซึ่ง กำลัง ล้อม เจ้า อยู่ นอก กำแพง และ เรา จะ รวบรวม มัน มา ไว้ ใน ใจกลาง เมือง นี้ <sup>5</sup> เราเอง จะ ต่อสู้ กับ เจ้า ด้วย มือ ที่เหยียด ออก และ ด้วย แขน ที่แข็งแรง ด้วยความกริ้ว ด้วยความเกรี้ยวกราดและพิโรธมากยิ่งขึ้น <sup>6</sup> และเราจะโจมตีชาวกรุงนี้ ทั้งคนและสัตว์ แล้วก็จะตายลงด้วยโรคระบาดขนาดหนัก <sup>7</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ภายหลัง เรา จะ มอบ เศเดคียาห์กษัตริย์ของ ยูดาห์ และ บรรดาข้าราชการ ของ เขา และ ประชาชน เมือง นี้ ซึ่ง รอดตายจากโรคระบาด ดาบ และการ กินดาโรอาหาร ไว้ ใน มือ ของเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน และมอบไว้ในมือของศัตรูของเขาทั้งหลาย ในมือของคนเหล่านั้นที่แสวงหาชีวิตของเขา ท่านจะฟันเขาเสียด้วยคมดาบ ท่านจะไม่สงสารเขาทั้งหลาย หรือไว้ชีวิตเขา หรือมีความเมตตาต่อเขา’ <sup>8</sup> และเจ้าจงพูดกับชนชาตินี้ว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เรา ได้ตั้งวิถีแห่งชีวิตและทางแห่งความตายไว้

ต่อหน้าเจ้า <sup>9</sup> คนที่อยู่ในเมืองนี้จะตายเสียด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหาร และด้วยโรคระบาด แต่ผู้ที่ออกไปยอมมอบตัวกับชนเคลเดียผู้ตั้งล้อมอยู่นั้น ก็จะมีชีวิตอยู่ได้ และจะมีชีวิตของตน เป็นบำเหน็จแห่งการสงคราม <sup>10</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะเราได้มุ่งหน้าต่อสู้อำนาจเมืองนี้ ด้วยความร้าย ไม่ใช้ด้วยความดี คือเมืองนี้จะถูกมอบไว้ในมือของกษัตริย์แห่งบาบิโลน และท่านจะเผามันเสียด้วยไฟ'

### การกล่าวโทษกรุงเยรูซาเล็ม

<sup>11</sup> จงกล่าวต่อวงศ์วานของกษัตริย์ยูดาห์ว่า 'จงฟังพระวอนนะของพระเยโฮวาห์ <sup>12</sup> โอ วงศ์วานดาวิดเอ๋ย พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า จงให้ความยุติธรรมในเวลาเช้า จงช่วยผู้ที่ถูกปล้นให้พ้นจากมือผู้ที่บีบบังคับ เกรงว่าความพิโรธของเราจะออกไปเหมือนไฟ และเผาไหม้อย่างที่ไม่มีใครดับได้ เพราะการกระทำอันชั่วร้ายของเจ้าทั้งหลาย <sup>13</sup> โอ ชาวที่ลุ่มเอ๋ย ดูเถิด เราต่อสู้เจ้า ศิลาแห่งที่ราบเอ๋ย พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ พวกเจ้าผู้กล่าวว่า "ใครจะลงมาต่อสู้กับเรา หรือใครจะเข้ามาในที่อาศัยของเรา" <sup>14</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะลงโทษเจ้าทั้งหลายตามผลแห่งการกระทำของเจ้า เราจะก่อไฟไว้ในป่าของเมืองนั้น และไฟนั้นจะเผาผลาญสิ่งต่างๆที่อยู่รอบเมืองนั้นสิ้น' "

## 22

### คำพยากรณ์ต่อกษัตริย์แห่งยูดาห์

<sup>1</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า จงลงไปยังราชสำนักของกษัตริย์ยูดาห์ และกล่าวถ้อยคำเหล่านี้ที่นั่น <sup>2</sup> ว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์แห่งยูดาห์ ผู้ประทับบนพระที่นั่งของดาวิด จงฟังพระวอนนะของพระเยโฮวาห์ ทั้งตัวท่าน ข้าราชการของ

ท่าน และประชาชนของท่านผู้เข้ามาในประตูเมืองนี้<sup>3</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า จงกระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม จงช่วยผู้ที่ถูกปล้นให้พ้นมือของผู้ที่บีบบังคับ และอย่าได้กระทำความผิดหรือความทารุณแก่ชนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ่อ และหญิงม่าย หรือหลังโลหิตที่ไร้ความผิดให้ถึงตายในสถานที่นี้<sup>4</sup> เพราะถ้าท่านกระทำสิ่งนี้จริงๆแล้วจะมีกษัตริย์ผู้ประทับบนพระที่นั่งของดาวิดเข้ามาทางประตูของพระราชวังนี้ เสด็จมาโดยรถรบและม้า ทั้งตัวกษัตริย์บรรดาข้าราชการ และประชาชนของท่านนั้น<sup>5</sup> แต่ถ้าท่านไม่ฟังถ้อยคำเหล่านี้ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราปฏิญาณต่อตัวของเราเองว่า ราชาสำนักนี้จะเป็นที่รกร้าง”<sup>6</sup> เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แก่ราชสำนักแห่งกษัตริย์ของยูดาห์ ว่า “เจ้าเป็นเหมือนกิเลอาดแก่เรา เป็นดังยอดภูเขาเลบานอนถึงกระนั้น เราจะกระทำเจ้าให้เป็นที่รกร้างกันดารแน่ เป็นเมืองที่ไม่มีคนอาศัย<sup>7</sup> เราจะเตรียมผู้ทำลายไว้ต่อเจ้า ต่างก็มีอาวุธของตน และเขาทั้งหลายจะตัดต้นสนสีดาร์อย่างดีของเจ้าลง และโยนเข้าในไฟ<sup>8</sup> และประชาชาติเป็นอันมากจะผ่านเมืองนี้ไป และทุกคนจะพูดกับเพื่อนบ้านของตนว่า ‘ทำไม พระเยโฮวาห์จึงทรงกระทำ เช่นนี้แก่เมืองใหญ่นี้’<sup>9</sup> และเขาทั้งหลายจะตอบว่า ‘เพราะเขาทั้งหลายได้ละทิ้ง พันธสัญญา ของ พระเยโฮวาห์ พระเจ้า ของ เขา และ นมัสการ กับ ปณนิบัติพระอื่น’ ”<sup>10</sup> อย่าร้องให้อาลัยแก่ผู้ที่ตายไป อย่าครวญคร่ำด้วยเขาเลย แต่จงร้องให้รำไรอาลัย ผู้ที่ไป แล้ว เพราะเขา จะไม่ได้กลับมา เห็นบ้านเกิดเมืองนอนของเขาอีกเลย<sup>11</sup> เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละเกี่ยวกับ ซัลลูม บุตรชาย โยสิยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ ผู้ซึ่ง ครอง ราชย์ แทน โยสิยาห์ ราชบิดา และ ผู้ที่ไป

จากสถานที่นี่ “ท่านจะไม่ได้กลับมาที่นี่อีก <sup>12</sup> ท่านจะสิ้นชีวิตในที่ซึ่งเขาจับท่านไป เป็นเชลย และท่านจะไม่เห็นแผ่นดินนี้อีกเลย” <sup>13</sup> “วิบัติแก่เขา ผู้สร้างวังของตนด้วยความอธรรม และสร้างห้องชั้นบนไว้ด้วยความอยุติธรรม ผู้ที่ทำให้เพื่อนบ้านของเขาปรนนิบัติเขาโดยไม่ได้อะไรเลย และได้จ่ายค่าจ้างให้แก่เขา <sup>14</sup> ผู้กล่าวว่า ‘เราจะสร้างวังใหญ่อยู่เอง กับมีห้องชั้นบนกว้างขวาง และเจาะหน้าต่างให้ห้องนั้น และบุฟาผนังด้วยไม้สนสีดาร์และทาด้วยสีแดงเข้ม’ <sup>15</sup> เจ้าคิดว่า เจ้าจะครองราชสมบัติ เพราะเจ้าแข่งไม้สนสีดาร์กันหรือ ราชบิดาของเจ้ามิได้กินและดื่ม และกระทำความยุติธรรมและความเที่ยงธรรมดอกหรือ ฝ่ายราชบิดาก็อยู่เย็นเป็นสุข <sup>16</sup> เขาพิพากษาคดีของคนจนและคนขัดสน เขาก็อยู่เย็นเป็นสุข ทำอย่างนี้เป็นการรู้จักเราหรือ” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ <sup>17</sup> “แต่เจ้ามีตาและใจไว้เพื่อความโลภ เพื่อหลังโลหิตที่ไร้ความผิดให้ถึงตาย และเพื่อปฏิบัติกิจการบีบบังคับและความทารุณ” <sup>18</sup> เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงตรัสดังนี้เกี่ยวกับเยโฮยาคิม ราชบุตรของโยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า “เขาทั้งหลายจะไม่โอดครวญอาลัยเขาว่า ‘อนิจจา พี่ชายเอ๋ย’ หรือ ‘อนิจจา พี่สาวเอ๋ย’ เขาทั้งหลายจะไม่โอดครวญอาลัยเขาว่า ‘อนิจจา พระองค์ท่าน’ หรือ ‘อนิจจา ความสง่างามของพระองค์ท่าน’ <sup>19</sup> ท่านจะถูกฝังไว้อย่างฝังลา คือถูกลากไปโยนทิ้งไว้ข้างนอกประตูเมืองเยรูซาเล็ม <sup>20</sup> จงขึ้นไปที่เลบานอน และร้องว่า และจงเปล่งเสียงของเจ้าในเมืองบาซาน จงร้องจากทางผ่านข้างนอก เพราะว่าคนรักทั้งสิ้นของเจ้าถูกทำลายเสียแล้ว <sup>21</sup> เราได้พูดกับเจ้าเมื่อเจ้าอยู่เย็นเป็นสุข แต่เจ้ากล่าวว่า ‘เราจะไม่ฟัง’ นี่เป็นวิธีการของเจ้าตั้งแต่ยังหนุ่มๆ คือเจ้า

ไม่เชื่อฟังเสียงของเรา <sup>22</sup> ลมจะทำลายผู้เลี้ยงแกะทั้งสิ้นของเจ้า และบรรดาคนรักของเจ้าจะไปเป็นเชลย แล้วเจ้าจะอับอายขายหน้า เป็นแน่เนื่องด้วยความชั่วทั้งสิ้นของเจ้า <sup>23</sup> โอ ชาวเมืองเลบานอนเอ๋ย ที่สร้างรังอยู่ท่ามกลางไม้สนสีดาร์ เจ้าจะได้รับ ความกรุณาสักเท่าใด เมื่อความเจ็บปวดมาเหนือเจ้า อย่างความเจ็บปวดของหญิงที่คลอดบุตร” <sup>24</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เรามีชีวิตอยู่ตราบไต่ แม้ว่าโคनियाห์ ราชนบุตรของเยโฮยาคิม กษัตริย์แห่งยูดาห์ เป็นแหวนตราอยู่ที่มือขวาของเรา ถึงกระนั้นเราจะถอดออกเสีย <sup>25</sup> และมอบเจ้าไว้ในมือของคนเหล่านั้นที่แสวงหาชีวิตของเจ้า ในมือของคนเหล่านั้นซึ่งพวกเจ้ากลัวหน้าตาของเขา คือว่า ในมือของ เนบูคัด เนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน และในมือของคนเคลเดีย <sup>26</sup> เราจะเหวี่ยงเจ้าและมารดาผู้คลอดเจ้าไปยังอีกประเทศหนึ่ง ที่ซึ่งเจ้ามิได้เกิดที่นั่น และเจ้าจะตายที่นั่น <sup>27</sup> แต่แผ่นดินซึ่งเขาอาลัยอยากจะกลับนั้น เขาจะไม่ได้กลับไปสู่ได้” <sup>28</sup> โคनियाห์ชายผู้นี้เป็นรูปเคารพที่ถูกดูหมิ่น และแตก หรือ เป็นภานะที่ไม่มีใครชอบหรือทำไม้ตัว เขาและเชื้อสายของเขาจึงถูกเหวี่ยง และถูกโยนเข้าในแผ่นดินซึ่งเขาทั้งหลายไม่รู้จัก <sup>29</sup> โอ แผ่นดิน แผ่นดิน แผ่นดินเอ๋ย จงฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ <sup>30</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า “จงเขียนลงว่าชายคนนี้มีบุตร เป็นชายซึ่งไม่เจริญขึ้นในชีวิตของเขา เพราะไม่มีคนแห่งเชื้อสายของเขาสักคนหนึ่งที่จะเจริญขึ้น ในการประทับบนพระที่นั่งของดาวิด และปกครองในยูดาห์อีก”

## 23

คำพยากรณ์ถึงการรวบรวมอิสราเอล

1 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “วิบัติจึงมีแก่ผู้เลี้ยงแกะผู้ทำลาย และกระจายแกะของลานหญ้าของเรา”<sup>2</sup> เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสกับ ผู้เลี้ยงแกะผู้ดูแล ประชาชนของเราดังนี้ว่า “เจ้าทั้งหลายได้กระจายฝูงแกะของเรา และได้ขับไล่มันไปเสีย และเจ้ามิได้เอาใจใส่มัน” พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ดูเถิด เราจะลงโทษเจ้าเพราะการกระทำที่ชั่วของเจ้า<sup>3</sup> แล้วเราจะรวบรวมฝูงแกะของเราที่เหลืออยู่ออกจากประเทศทั้งปวงซึ่งเราได้ขับไล่ให้เขาไปอยู่นั้น และจะนำเขากลับมายัง คอกของเขา เขาจะมีลูกดก และทวีมากขึ้น”<sup>4</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เราจะตั้งผู้เลี้ยงแกะไว้เหนือเขา ผู้จะเลี้ยงดูเขา และเขาทั้งหลายจะไม่กลัวอีกเลย หรือครั้นคร้าม จะไม่ขาดไปเลย”<sup>5</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง เมื่อเราจะเพาะอังกูร ขอบรรณให้ดาวิด และกษัตริย์องค์หนึ่งจะทรงครอบครอง และเจริญขึ้น และจะทรงประทานความยุติธรรมและความเที่ยงธรรมในแผ่นดินนั้น<sup>6</sup> ในสมัยของท่าน ยูดาห์จะรอดได้ และอิสราเอลจะอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย และนี่จะเป็นนามซึ่งเราจะเรียกท่าน คือ พระเยโฮวาห์เป็นความขอบรรณของเรา”<sup>7</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เพราะฉะนั้น ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง เมื่อคนของเขาจะไม่กล่าวอีกต่อไปว่า ‘พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ตราบใด ผู้ซึ่งได้นำประชาชนอิสราเอลออกมาจาก แผ่นดินอียิปต์’<sup>8</sup> แต่จะว่า ‘พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ตราบใด ผู้ซึ่งได้นำและพาเชื้อสายแห่งวงศ์วานอิสราเอลออกมาจากแดนเหนือ’ และออกมาจากประเทศทั้งปวงที่เราขับไล่ให้ไปอยู่นั้น แล้วเขาทั้งหลายจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินของเขาเอง”

### พระเจ้าทรงพิพากษาผู้พยากรณ์เท็จทั้งหลาย

<sup>9</sup> เกี่ยว กับ เรื่อง บรรดา ผู้พยากรณ์มีว่า ใจ ของ ข้า เป็น ทุกข์อยู่ภายในข้า และกระดูกทั้ง สิ้น ของ ข้า ก็สิ้น ข้า เป็น เหมือนคนเมา ข้าเป็นเหมือนคนหงำด้วยเหล้าองุ่น เนื่อง ด้วย พระ เยโฮวาทห์ และ เนื่อง ด้วย พระ วอนะ แห่ง ความ บริสุทธิ์ของพระองค์ <sup>10</sup> เพราะว่า แผ่นดินนั้นเต็มไปด้วยคน ล่องประเวณี ด้วยเหตุคำสาปแช่งแผ่นดินนั้นก็ไร้ทุกข์ และ ลานหญ้าในถิ่นทุรกันดารก็แห้งไป วิถีของเขาทั้งหลายก็ซัง ข้า และอำนาจของเขาทั้งหลายก็ไม่เป็นธรรม <sup>11</sup> พระเยโฮวาทห์ตรัสว่า “ทั้งผู้พยากรณ์และปุโรหิตก็อธรรม ถึงแม้ว่าใน นิเวศของเรา เราก็ได้เห็นความชั่วของเขา <sup>12</sup> เพราะฉะนั้น หนทาง ของ เขา ทั้ง หลาย จะ เป็น เหมือน ทาง สิ้น ใน ความ มิตร แก่เขา เขาจะ ถูก ขับ ไล่ เข้า ไป และ ล้ม ลง ใน นั้น เพราะ เรา จะ นำ เหตุ ร้าย มา เหนือ เขา ใน ปี แห่ง การ ลง โทษ เขา” พระเยโฮวาทห์ตรัสตั้งนี้แหละ <sup>13</sup> “เราได้เห็น ความ โง่เขลา ในบรรดาผู้พยากรณ์แห่งสะมาเรีย เขาได้พยากรณ์ในนาม ของพระบาอัล และได้ทำให้อิสราเอลประชาชนของเราหลง ไป <sup>14</sup> แต่ในผู้พยากรณ์แห่งเยรูซาเล็ม เราได้เห็นสิ่งอันน่า หวาดเสียว เขาล่องประเวณีและดำเนินอยู่ในความมูสา เขา ทั้งหลายหนุนกำลังมือของผู้กระทำความชั่ว จึงไม่มีผู้หนึ่ง ผู้ใดหันจากความชั่วของเขา เขาทุกคนกลายเป็นเหมือน เมือง โสโดม แก่เรา และชาวเมืองนั้นก็เหมือนเมืองโกโมรธา” <sup>15</sup> เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาทห์จอมโยธาจึงตรัสเกี่ยว กับเรื่องผู้พยากรณ์เหล่านั้นว่า “ดูเถิด เราจะเลี้ยงเขาด้วย บอระเพ็ด และให้น้ำดื่มเขาดื่ม เพราะว่า ความ อธรรม ได้ ออก ไป ทิ้ง แผ่น ดิน นี้ จาก ผู้พยากรณ์แห่ง เยรูซาเล็ม” <sup>16</sup> พระเยโฮวาทห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า “อย่าฟังถ้อยคำของ



ผู้พยากรณ์ที่พยากรณ์ให้ท่านฟัง เขากระทำให้ท่านไร้สาระ เขากล่าวถึงนิมิตแห่งใจของเขาเอง มิใช่จากพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์<sup>17</sup> เขายังพูดกับคนที่ดูหมิ่นเราว่า ‘พระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า ท่านจะสุขสบาย’ และแก่ทุกคนที่ดำเนินตามความต้อกระด้างแห่งจิตใจของตนเอง เขาทั้งหลายกล่าวว่า ‘จะไม่มีเหตุร้ายมาเหนือเจ้า’”<sup>18</sup> เพราะว่าผู้ใดเล่าที่ได้ยินอยู่ในคำตักเตือนของพระเยโฮวาห์ ที่จะพิเคราะห์เห็นและฟัง พระวณะของพระองค์ หรือผู้ใดที่เชื่อฟัง พระวณะของพระองค์ และคอยฟัง<sup>19</sup> ดูกิจนั้น ลมหมุนของพระเยโฮวาห์ได้ออกไปแล้ว ด้วยพระพิโรธ เป็นลมหมุนอย่างรุนแรง มันจะตกหนักบน ศิระษะของ คนชั่ว<sup>20</sup> ความกริ้วของพระเยโฮวาห์จะไม่หันกลับ จนกว่าพระองค์จะทรงกระทำให้สำเร็จ และจนกว่าพระองค์ทรงกระทำตามพระเจตนาแห่งพระหฤทัยของพระองค์ ในวันหลังๆเจ้าทั้งหลายจะเข้าใจเรื่องนี้แจ่มแจ้ง<sup>21</sup> “เรามีได้ใช้ผู้พยากรณ์เหล่านั้น แต่เขาทั้งหลายยังวิ่งไป เราไม่ได้พูดกับเขาทั้งหลาย แต่เขาทั้งหลายยังพยากรณ์<sup>22</sup> แต่ถ้าเขาทั้งหลายได้ยินอยู่ในคำตักเตือนของเรา แล้วเขาจะได้ป่าวร้องถ้อยคำของเราต่อประชาชนของเรา และเขาทั้งหลายจะได้ให้ประชาชนหันกลับจากทางชั่วของเขาแล้ว และหันกลับจากความชั่วร้ายในการกระทำของเขา”<sup>23</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เราเป็นพระเจ้าใกล้แค่คืบ มิใช่พระเจ้าที่อยู่ไกลด้วยดอกหรือ”<sup>24</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “คนใดจะซ่อนจากเราไป อยู่ในที่ลับเพื่อเราจะมีได้เห็นเขาได้หรือ” พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เรามีได้อยู่เต็มฟ้าสวรรค์ และโลกดอกหรือ”<sup>25</sup> เราได้ยินผู้พยากรณ์ ผู้ซึ่งพยากรณ์เรื่องเท็จในนามของเรา ได้กล่าวแล้วว่า ‘ข้าพเจ้า ฝัน ไป ข้าพเจ้า ฝัน ไป’<sup>26</sup> นาน สักเท่าใด

ที่ คำ มุสา จะ อยู่ใน ใจ ของ ผู้พยากรณ์ ซึ่ง พยากรณ์ เรื่อง เท็จ และผู้พยากรณ์ตามการหลอกลวงแห่งจิตใจของเขาเอง <sup>27</sup> ผู้ซึ่ง คิด ว่า จะ กระทำ ให้ ประชาชน ของ เรา ลืม นาม ของ เรา โดย ความ ผัน ของ เขา ทั้ง หลาย ซึ่ง เขา เล่า ลู่ กัน และ กัน ฟัง อย่าง กับ บรรพบุรุษ ของ เขา ลืม นาม ของ เรา ไป ติดตาม พระบาอัล <sup>28</sup> จง ให้ผู้พยากรณ์ที่ผัน เล่า ความ ผัน แต่ให้คนที่มิถ้อยคำของเรากล่าวถ้อยคำของเราอย่างสุจริต” พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ฟางข้าวมีอะไรบ้างที่เหมือนข้าวสาลี” <sup>29</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ถ้อยคำของเราไม่เหมือนไฟหรือ หรือเหมือนก้อนที่ทุบหินให้แตกเป็นชิ้นๆ” <sup>30</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เพราะฉะนั้น ดูเถิด เรา ต่อสู้ กับ บรรดา ผู้พยากรณ์ ผู้ขโมยถ้อยคำของเราจากกันและกัน” <sup>31</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ดูเถิด เรา ต่อสู้ กับ บรรดา ผู้พยากรณ์ ผู้ใช้สิ้น ของ เขา กล่าว ว่า ‘พระ เจ้า ตรัสว่า’ ” <sup>32</sup> พระ เย โฮ วาห์ตรัสว่า “ดูเถิด เรา ต่อสู้ คน เหล่า นั้น ที่ พยากรณ์ ความ ผัน เท็จ และ ผู้ ซึ่ง บอก และ นำ ประชาชน ของ เรา ให้ หลง ไป โดย คำ มุสา และ คำ ใ้อวด ของ เขา เมื่อ เรา มิ ได้ ใช้ เขา หรือ สั่ง เขา เพราะ ฉะนั้น เขา จึง ไม่ เป็น ประโยชน์ แก่ ชนชาติ นี้ อย่าง ไດเลย” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ <sup>33</sup> “เมื่อมีประชาชนคนหนึ่งคนใด หรือผู้พยากรณ์คนใด หรือปุโรหิตคนใดถามเจ้าว่า ‘อะไรเป็นภาระของพระเยโฮวาห์’ เจ้าจงตอบเขาว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสว่า อะไรเป็นภาระหรือ เราก็จะโยนเจ้าไปเสีย’ <sup>34</sup> และส่วนผู้พยากรณ์ ปุโรหิตหรือประชาชนผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งพูดว่า ‘ภาระของพระเยโฮวาห์’ เราจะลงโทษผู้นั้นและครัวเรือนของเขา <sup>35</sup> เจ้าทั้งหลายจงพูดดังนี้ คือทุกคนพูดกับเพื่อนบ้านของตน และทุกคนพูดกับพี่น้องของตนว่า ‘พระเยโฮวาห์ตอบว่าอะไร’ หรือ ‘พระเยโฮวาห์ทรงลั่นวาจาว่า

กระไร' <sup>36</sup> แต่เจ้าทั้งหลายอย่าเอ๋ยว่า 'ภาระของพระเยโฮวาท์' อีกเลย เพราะว่าภาระนั้นเป็นคำของแต่ละคน ด้วยว่าเจ้าได้ผันแปรพระวอนะของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ พระเยโฮวาท์จอมโยธาพระเจ้าของเรา <sup>37</sup> เจ้าจงกล่าวกับผู้พยากรณ์ตั้งนี้ว่า 'พระเยโฮวาท์ทรงตอบท่านว่า กระไร' หรือ 'พระเยโฮวาท์ทรงลั่นวาจาว่า กระไร' <sup>38</sup> แต่ถ้าเจ้าทั้งหลายพูดว่า 'ภาระของพระเยโฮวาท์' " พระเยโฮวาท์ตรัสตั้งนี้ว่า "เพราะเจ้าทั้งหลายได้กล่าว คำเหล่านี้ว่า 'ภาระของพระเยโฮวาท์' เมื่อเราใช้ไปหาเจ้าทั้งหลาย เราว่า เจ้าอย่าพูดว่า 'ภาระของพระเยโฮวาท์' <sup>39</sup> เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะลี้มเจ้าทั้งหลายเสียเป็นแน่ และโยนเจ้าไปเสียจากหน้าเรา ทั้งเจ้าและเมืองซึ่งเราได้ให้แก่เจ้าและแก่บรรพบุรุษของเจ้า <sup>40</sup> และเราจะนำความถูกต้องดำเนินเป็นนิตย์และความอายเนื่องนิตย์มาเหนือเจ้าทั้งหลาย ซึ่งจะลี้มเสียไม่ได้เลย"

## 24

### กระจาดสองลูกใส่มะเดื่อ

<sup>1</sup> หลังจาก เนบูกัด เนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้จับเยโคนิยาห์ราชบุตรของเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ไปเป็นเชลยเสียจากเยรูซาเล็ม พร้อมกับเจ้านายแห่งยูดาห์ ทั้งพวกช่างไม้ และช่างเหล็ก และนำ เขามาถึง กรุงบาบิโลนแล้ว พระเยโฮวาท์ก็ทรงสำแดงนิมิตแก่ข้าพเจ้าดังนี้ ดูเถิด มีกระจาดสองลูกใส่มะเดื่อ วางไว้หน้าพระวิหารของพระเยโฮวาท์ <sup>2</sup> กระจาดลูกหนึ่งมีมะเดื่ออย่างดีนัก เหมือนมะเดื่อที่สุก ต้น ฤดู แต่กระจาด อีกลูกหนึ่ง นั้นมีมะเดื่ออย่างเลวทีเดียว เลวจนรับประทานไม่ได้ <sup>3</sup> และพระเยโฮวาท์ ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า "เยเรมีย์เอ๋ย เจ้าเห็นอะไร" ข้าพเจ้าทูลตอบ

ว่า “เห็นมะเดื่อที่ดีก็ดีมาก และที่เลวก็เลวมาก เลวจนรับประทานไม่ได้ พระเจ้าข้า” <sup>4</sup> แล้วพระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า <sup>5</sup> “พระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า ก็เหมือนอย่างมะเดื่อที่ดีเหล่านี้แหละ เราจะถือว่า พวก เหล่านี้ที่ถูกกวาดไปจากยูดาห์ยังติดอยู่ คือผู้ที่เราได้ส่งไปจากสถานที่นี้ไป สู่แผ่นดินของชาวเคลเดีย <sup>6</sup> เราจะตั้งตาของเราดูเขาเพื่อจะกระทำความดี และเราจะพาเขาทั้งหลายกลับมายังแผ่นดินนี้อีก เราจะสร้างเขาทั้งหลายขึ้น และจะไม่รื้อลง เราจะปลูกฝังเขาและไม่ถอนเขาเสีย <sup>7</sup> เราจะให้จิตใจแก่เขาที่จะรู้จักเราว่า เราคือพระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายจะเป็น ประชาชนของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา เพราะเขาทั้งหลายจะกลับมาหาเราด้วยความเต็มใจ” <sup>8</sup> แต่พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “เหมือนอย่างมะเดื่อที่เลว ซึ่งเลวมากจนรับประทานไม่ได้นั้น เราจะกระทำต่อเศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ ทั้งเจ้านายของเขา และชาวเยรูซาเล็มที่เหลืออยู่ ผู้ซึ่งยังค้างอยู่ในแผ่นดินนี้ และผู้ที่ยังอาศัยอยู่ในประเทศอียิปต์ <sup>9</sup> เราจะมอบเขาไว้ให้ย้ายไปอยู่ในอาณาจักรทั้งสิ้นในโลกเพื่อให้เขาเจ็บปวด ให้เป็นที่ถูกตำหนิ เป็นคำภาษิต เป็นที่ถูกเยาะเย้ย และเป็นที่ถูกสาปแช่ง ในที่ทุกแห่งซึ่งเราขับไล่เขาให้ไปอยู่นั้น <sup>10</sup> และเราจะส่งดาบและการกันดารอาหาร และโรคระบาดมาท่ามกลางเขา จนเขาจะถูกทำลายอย่างสิ้นเชิงจากแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่เขาและแก่บรรพบุรุษของเขา”

## 25

แผ่นดินอิสราเอลจะถูกทิ้งร้างเป็นเวลาเจ็ดสิบปี

<sup>1</sup> พระวอณะ ซึ่ง มา ถึง เยเร มีย์เกี่ยวกับด้วย เรื่อง  
 ชนชาติยูดาห์ทั้งสิ้น ในปีทีสี่แห่งรัชกาลเยโฮยาคิม ราชนบุตร  
 ของ โย ลี ยาห์กษัตริย์แห่ง ยู ดาห์ ปีนั้น เป็น ปีต้นรัช กาล  
 ของ เนบู คัด เนส ซาร์กษัตริย์ของ กรุง บา บิโลน <sup>2</sup> ซึ่ง เยเร  
 มีย์ผู้พยากรณ์ได้กล่าวแก่ประชาชนยูดาห์ และแก่ชาวเยรู  
 ซาเล็มทั้งสิ้น ว่า <sup>3</sup> “ตั้งแต่ปีที่สิบสามของโยลียาห์ ราชนบุตร  
 ของอาโมนกษัตริย์แห่งยูดาห์ จนถึงวันนี้เป็นเวลาสี่สิบสาม  
 ปี พระวอณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้า และข้าพเจ้า  
 ก็ได้บอก แก่ ท่าน ทั้ง หลาย อย่าง ไม่หยุดยั้ง แต่ท่าน หา ได้  
 ฟังไม่ <sup>4</sup> ท่านไม่ฟังหรือเอียงหูของท่านฟัง แม้ว่าพระเยโฮ  
 วาห์ทรงส่งบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์มาอย่าง  
 ไม่หยุดยั้ง <sup>5</sup> กล่าวว่ ‘บัดนี้เจ้าทุกคนจงหันกลับจากทางชั่ว  
 ของ ตน และจากการกระทำผิดของ ตน และอาศัยอยู่ใน  
 แผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงประทานแก่เจ้าและบรรพบุรุษ  
 ของเจ้าต่อไปเป็นนิตย์ <sup>6</sup> อย่าไปติดตามพระอื่นเพื่อจะปรน  
 นิบัติและนมัสการพระเหล่านั้น หรือยั่วเย้าเราให้โกรธด้วย  
 ผลงาน แห่งมือ ของ เจ้า แล้ว เรา จะ ไม่ ทำ อันตราย แก่เจ้า  
 ’ <sup>7</sup> พระ เย โฮ วาห์ตรัสว่า ‘แม้กระนั้น เจ้า ทั้ง หลาย ก็ไม่ฟัง  
 เรา เพื่อเจ้าจะได้ยั่วเย้าเราให้กริ้วด้วยผลงานแห่งมือของ  
 เจ้า ซึ่ง เป็น ผล ร้าย แก่เจ้าเอง’ <sup>8</sup> เพราะฉะนั้น พระ เย โฮ  
 วาห์จอมโยธาจึง ตรัสตั้งนี้ว่า ‘เพราะเจ้าไม่ฟังถ้อยคำของ  
 เรา’ <sup>9</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ‘ดูเถิด เราจะส่งคนไปนำครอบครัว  
 คราวทั้ง สิ้น ของ ทิศ เหนือ และเนบู คัด เนส ซาร์กษัตริย์บา บิ  
 โลนผู้รับใช้ของเรา และเราจะนำเขาทั้งหลายมาต่อสู้อแผ่นดิน  
 นี้และต่อสู้อคนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้และต่อสู้อบรรดา  
 ประชาชาติเหล่านี้ซึ่งอยู่ล้อมรอบ เราจะทำลายเขาทั้งหลาย  
 อย่าง สิ้น เชน และ เรา จะ กระทำ ให้ เขา เป็น ที่ นำ ตก ตะลึง

และเป็นที่ย่ำเหยียบและเป็นทีรกร้างอยู่เนื่องนิตย์ <sup>10</sup> ยิ่งกว่านั้นอีก เราจะกำจัดเสียงบันเทิง และเสียงร่าเริง เสียงเจ้าบ่าวและเสียงเจ้าสาว เสียงหินโม่และแสงตะเกียงเสียงจากเจ้า <sup>11</sup> แผ่นดินนี้ทั้งสิ้นจะเป็นทีรกร้างและที่นำตกตะลึงและ ประชาชาติเหล่า นี้จะ ปรน นิบัติกษัตริย์กรุงบา บิโลน อยู่เจ็ดสิบปี <sup>12</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ‘ต่อมาเมื่อครบเจ็ดสิบปีแล้ว เราจะลงโทษกษัตริย์บาบิโลนและประชาชาตินั้นคือแผ่นดินของชาวเคลเดีย เพราะความชั่วช้าของเขาทั้งหลาย กระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้างอยู่เนื่องนิตย์ <sup>13</sup> เราจะนำถ้อยคำทั้งสิ้นให้สำเร็จที่แผ่นดินนั้น คือถ้อยคำที่เราได้กล่าวสู่เมืองนั้น คือทุกสิ่งที่เขียนไว้ในหนังสือนี้ ซึ่งเยเรมีย์ได้พยากรณ์แก่บรรดาประชาชาติทั้งสิ้น <sup>14</sup> เพราะว่าจะมีหลายประชาชาติและบรรดามหากษัตริย์กระทำให้เขาเหล่านั้นเป็นทาส ทั้งเขาทั้งหลายด้วย และเราจะตอบแทนเขาทั้งหลายตามการกระทำและผลงานแห่งมือของเขา”

### ถ้อยนำอ่องุ่นแห่งพระพิโรธสำหรับบรรดาประชาชาติ

<sup>15</sup> พระเยโฮวาห์พระเจ้า แห่งอิสราเอล ตรัสกับข้าพเจ้า ดังนี้ว่า “จง เอา ถ้อยนำ อ่องุ่น แห่ง ความ พิโรธ นี้ ไป จาก มือเรา และบังคับบรรดาประชาชาติซึ่งเราส่งเจ้าไปนั้นให้ดื่มจากถ้อยนั้น <sup>16</sup> เขาจะดื่มและเดินโซเซและบ้าคลั่งไปเนื่องด้วยดาบ ซึ่งเราจะส่งไปท่ามกลางเขาทั้งหลาย” <sup>17</sup> ดังนั้นข้าพเจ้าจึงรับถ้อยมาจากพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ และบังคับประชาชาติทั้งสิ้น ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ข้าพเจ้าไปหา นั้นดื่ม <sup>18</sup> คือกรุง เยรูซาเล็ม และหัวเมืองแห่งยูดาห์ ทั้งบรรดากษัตริย์และเจ้านายของเมืองนั้น เพื่อจะกระทำให้เป็นทีรกร้างและเป็นที่น่าตกตะลึง เป็นที่ย่ำเหยียบและเป็นทีสาปแช่งอย่างทุกวันนี้ <sup>19</sup> ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์กับบรรดาข้าราชการ และเจ้านาย และประชาชนของท่านนั้น

20 และบรรดาชนที่ปะปนกัน บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินอุส และบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินฟีลิสเตีย เมืองอัชเคโลน กาซา เอโครน และส่วนชาวเมืองอัชโดดที่เหลืออยู่<sup>21</sup> เอโดม โมอับ และคนอัมโมน<sup>22</sup> บรรดากษัตริย์แห่งเมืองไทระ บรรดากษัตริย์เมืองไซดอน และบรรดากษัตริย์แห่งเกาะต่างๆ ฟากทะเลข้างโน้น<sup>23</sup> เมืองเดดาน เทมา บุส และบรรดาคนที่อยู่ในมุมที่ไกลที่สุด<sup>24</sup> บรรดากษัตริย์แห่งอาระเบีย และบรรดากษัตริย์แห่งประชาชนที่ปะปนกัน อยู่ในถิ่นทุรกันดาร<sup>25</sup> บรรดากษัตริย์แห่งคิมรี และบรรดากษัตริย์แห่งเอกลาม และบรรดากษัตริย์ของมีเดีย<sup>26</sup> บรรดากษัตริย์แห่งเมืองทิศเหนือ ทั้งไกลและใกล้ ทีละเมืองๆ และบรรดาราชอาณาจักรแห่งโลกซึ่งอยู่บนพื้นพิภพ และกษัตริย์แห่งเซซัค จะตี้มภายหลังกษัตริย์เหล่านี้<sup>27</sup> “แล้วเจ้าจงพูดกับเขาทั้งหลายว่า ‘พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า จงตี้มให้มา แล้วก็อาเจียน จงล้มลงและอย่าลุกขึ้นอีกเลย เนื่องด้วยดาบซึ่งเราจะส่งมาท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย’<sup>28</sup> และถ้าเขาปฏิเสธไม่รับ ถ้วยจากมือของเจ้าตี้ม เจ้าจงพูดกับเขาทั้งหลายว่า ‘พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าจะต้องตี้ม<sup>29</sup> เพราะ ดูกิจ เราได้เริ่มทำโทษ เมือง ซึ่ง เรียก ตาม นาม ของ เรา แล้ว และเจ้าจะลายนวลไปได้โดยไม่ถูกโทษหรือ พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสว่า เจ้าจะลายนวลไปไม่ได้ เพราะเราจะเรียกดาบเล่มหนึ่งมาเหนือชาวแผ่นดินโลกทั้งสิ้น’<sup>30</sup> เพราะฉะนั้น เจ้าจงพยากรณ์คำเหล่านี้ทั้งสิ้นสู่เขาทั้งหลาย และกล่าวแก่เขาว่า ‘พระเยโฮวาห์จะทรงเปล่งเสียงคำรามจากที่สูง และจากที่พำนักอันบริสุทธิ์ของพระองค์ พระองค์จะเปล่งพระสุรเสียง พระองค์จะเปล่งเสียงคำรามมากมาย ต่อ คอก แกะของพระองค์ และทรงโห่ร้องอย่าง กับ คนที่

ย้ำอ้อนให้ร้องต่อชาวพิภพทั้งสิ้น <sup>31</sup> เสียงกัมปนาทจะก้อง  
 ไปทั่วปลายพิภพ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงมีคติดับบรรดา  
 ประชาชาติ พระองค์จะทรงเข้าพิพากษา เนื้อหนังทั้งสิ้น  
 ส่วนคนชั่วนั้น พระองค์จะทรงพินเสียด้วยดาบ' พระเยโฮ  
 วาห์ตรัสดังนี้แหละ <sup>32</sup> พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสดังนี้ว่า  
 'ดูเถิด ความร้ายจะไป จาก ประชาชาตินี้ถึง ประชาชาตินั้น  
 และลม หมุน ใหญ่ จะปั่น ป่วน ขึ้น มา จาก ส่วน พิภพ โลก ที่  
 ไกล ที่สุด <sup>33</sup> และบรรดา ผู้ที่พระเยโฮวาห์ ทรง ประหาร ใน  
 วันนั้น จะมีจากปลายโลกข้างนี้ถึงปลายโลกข้างนั้น เขา  
 เหล่านั้น จะไม่มีใคร โอด ครวญ ให้ หรือ รวบรวม หรือ ฝัง ไว้  
 แต่จะ เป็น มูล สัตว์ อยู่บน พื้น ดิน' ” <sup>34</sup> ท่าน ผู้ เลี้ยง แกะ ทั้ง  
 หลาย เอ๋ย จง คร่ำครวญ และ ร้อง เกิด ท่าน เจ้า ของ ผู่ง แกะ  
 จง กลิ้ง กลือก ใน ขี้เถ่า เพราะ วัน เวลา ของ การ สั่ง หาร เจ้า  
 และ ที่ เจ้า ต้อง กระจัด กระจาย มา ถึง แล้ว และ เจ้า ทั้ง หลาย  
 จะ ล้ม ลง เหมือน ภาชนะ งาม <sup>35</sup> ผู้ เลี้ยง แกะ จะ ไม่มี ทาง หนี  
 หรือ เจ้า ของ ผู่ง แกะ ไม่มี ทาง รอด หนี ไป <sup>36</sup> จะ ได้ ฟัง เสียง ร้อง  
 ของ ผู้ เลี้ยง แกะ และ เสียง คร่ำครวญ ของ เจ้า ของ ผู่ง แกะ  
 เพราะ ว่า พระ เย โฮ วาห์ ทรง ทำ ลาย ลาน หญ้า ของ เขา ทั้ง  
 หลาย เสีย แล้ว <sup>37</sup> และ คอก แกะ ที่ สงบ สุข ก็ ถูก ตัด ให้ ล้ม ลง  
 เสีย แล้ว เนื่อง ด้วย ความ กริ้ว อัน แรงกล้า ของ พระ เย โฮ วาห์  
<sup>38</sup> พระ องค์ ทรง ออก จาก ที่ ชุ่ม ตัว ของ พระ องค์ อย่าง สิงโต  
 เพราะ ว่า แผ่น ดิน ของ เขา ทั้ง หลาย เป็น ที่ รกร้าง เพราะ เหตุ  
 ความ ดุดัน ของ พระ ผู้ เข้มงวด และ เพราะ เหตุ ความ กริ้ว อัน  
 แรงกล้า ของ พระ องค์

## 26

ประชาชนชู้เชื่อว่า จะฆ่าเยเรมีย์



1 ในต้นรัชกาลของเยโฮยาคิมราชบุตรของโยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ พระวอนะนี้มาจากพระเยโฮวาห์ว่า  
 2 “พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า จงยืนอยู่ในลานพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ และจงพูดกับบรรดาหัวเมืองแห่งยูดาห์ ซึ่งมานมัสการในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ คือพูดบรรดาถ้อยคำที่เราสั่งเจ้าให้พูดกับเขา อย่าเก็บไว้สักคำเดียว  
 3 บางทีเขาจะฟัง และทุกคนจะกลับจากทางชั่วของเขา และเราจะกลับใจไม่ทำความร้ายซึ่งเราเจตนาจะกระทำต่อเขาทั้งหลาย เนื่องด้วยการกระทำที่ชั่วร้ายของเขาทั้งหลาย  
 4 เจ้าจงพูดกับเขาทั้งหลายว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ถ้าเจ้าทั้งหลายไม่ฟังเรา ที่จะดำเนินตามราชบัญญัติที่เราได้วางไว้ต่อหน้าเจ้า 5 และเชื่อฟังถ้อยคำของบรรดาผู้รับใช้ของเรา คือบรรดาผู้พยากรณ์ ซึ่งเราได้ส่งไปหาเจ้าอย่างไม่หยุดยั้ง คือส่งพวกเขาไป ถึงเจ้าจะมีได้เชื่อฟัง  
 6 แล้วเราจะกระทำให้พระนิเวศนี้เหมือนอย่างซีโลห์ และเราจะกระทำให้เมืองนี้เป็นที่สาปแก่บรรดาประชาชาติทั่วโลก’ ” 7 บรรดาปุโรหิต และผู้พยากรณ์ และประชาชนทั้งสิ้น ได้ยินเยเรมีย์พูดถ้อยคำเหล่านี้ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 8 และต่อมา เมื่อเยเรมีย์ได้จบคำพูดทั้งสิ้นซึ่งพระเยโฮวาห์ได้บัญชาท่านให้พูดแก่บรรดาประชาชนนั้น พวกปุโรหิตและผู้พยากรณ์และประชาชนทั้งสิ้นได้จับเยเรมีย์กล่าวว่า “เจ้าจะต้องตายแน่ 9 ทำไมเจ้าจึงพยากรณ์ในพระนามของพระเยโฮวาห์ว่า ‘พระนิเวศนี้จะเหมือนซีโลห์ และเมืองนี้จะรกร้างปราศจากคนอาศัย’ ” และประชาชนทั้งสิ้นก็รวมตัวกันต่อต้านเยเรมีย์ที่พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 10 เมื่อบรรดาเจ้านายแห่งยูดาห์ได้ยินสิ่งเหล่านี้แล้ว ท่านก็ขึ้นมาจากพระราชวังถึงพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

และมานั่งในทางเข้าประตูใหม่แห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ <sup>11</sup> แล้วบรรดาปุโรหิตและผู้พยากรณ์จึงทูลเจ้านายและบอกประชาชนทั้งปวงว่า “ชายคนนี้ควรแก่การตัดสินลงโทษถึงความตาย เพราะเขาพยากรณ์กล่าวโทษเมืองนี้ดังที่ท่านทั้งหลายได้ยินกับหูของท่านเองแล้ว” <sup>12</sup> เยเรมีย์จึงทูลเจ้านายทั้งสี่และบอกประชาชนทั้งปวงว่า “พระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ข้าพเจ้ามาพยากรณ์ต่อพระนิเวศและเมืองนี้ ตามถ้อยคำทั้งสิ้นซึ่งท่านทั้งหลายได้ยินมา <sup>13</sup> เพราะฉะนั้น บัดนี้ท่านทั้งหลายจงแก้ไขพฤติกรรมและการกระทำของท่านทั้งหลาย และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ พระเจ้า ของท่าน และพระเยโฮวาห์ จะทรงกลับพระทัยจากความร้ายซึ่งพระองค์ได้ทรงประกาศเตือนท่าน <sup>14</sup> แต่ส่วนตัวข้าพเจ้า ดูเถิด ข้าพเจ้าอยู่ในมือของท่านทั้งหลาย ท่านจะกระทำแก่ข้าพเจ้าตามที่ท่านเห็นดีและเห็นชอบ <sup>15</sup> ขอแต่เพียงให้ทราบแน่ชัดว่า ถ้าท่านประหารข้าพเจ้าที่คนไร้ความผิดต้องตายนั้น ตัวท่านเองและเมืองนี้และชาวเมืองนี้ต้องรับผิดชอบ เพราะความจริงพระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ข้าพเจ้า มาพูด ถ้อยคำเหล่านี้ทั้งสิ้น ให้เข้าหูของท่าน” <sup>16</sup> แล้วเจ้านายและประชาชนทั้งสิ้นได้พูดกับบรรดาปุโรหิตและผู้พยากรณ์ว่า “ชายผู้นี้ไม่สมควรที่จะต้องคำพิพากษาถึงความตาย เพราะเขาได้พูดกับเราในพระนามของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเรา” <sup>17</sup> และผู้ใหญ่บางคนแห่งแผ่นดินนั้นก็ลุกขึ้นพูดกับประชาชนทั้งสิ้นที่ประชุมกันอยู่ว่า <sup>18</sup> “มีคำห์ชาวเมืองโมเรเซทได้พยากรณ์ในสมัยเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ และกล่าวแก่ประชาชนทั้งสิ้นของยูดาห์ว่า ‘พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า เมืองศิโยนจะถูกไถเหมือนกับไถนา กรุงเยรูซาเล็มจะกลายเป็นกองสิ่ง

ปรักหักพัง และภูเขาที่ตั้งของพระนิเวศนั้นจะเป็นเหมือน  
ที่สูงในป่าไม้' 19 เฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ และคนยู  
ดาห์ทั้งสิ้นได้ฆ่าเขาเสียหรือ ท่านได้ยำเกรงพระเยโฮวาห์  
และทูลวิงวอนขอพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ได้กลับ  
พระทัยต่อความร้ายซึ่งพระองค์ทรงประกาศเตือนเขาห  
ล่านั้นมิใช่หรือ แต่เรากำลังจะนำเหตุร้ายใหญ่ยิ่งมาสู่จิตใจ  
เราเอง

### ผู้พยากรณ์อูริยาห์ถูกฆ่าเสีย

20 ยังมีชายอีกคนหนึ่ง ผู้พยากรณ์ในพระนามของพระ  
เยโฮวาห์ ชื่ออูริอาห์ บุตรชายเซไมอาห์ ชาวศิรียาทเยอา  
ริม ท่านได้พยากรณ์กล่าวโทษเมืองนี้และแผ่นดินนี้ ตาม  
บรรดาถ้อยคำของเยเรมีย์ 21 และเมื่อกษัตริย์เยโฮยาคิม  
พร้อม กับ บรรดาทแกล้วทหาร และบรรดาเจ้านาย ได้ยิน  
ถ้อยคำนี้ กษัตริย์ก็ทรงแสวงหา จะสังหารท่าน เสีย และ  
เมื่ออูริอาห์ได้ยินเรื่องนี้ ท่านก็กลัวจึงหนีรอด ไปยังอียิปต์  
22 แล้วกษัตริย์เยโฮยาคิมก็ส่งชายบางคน คือเอลนาธันบุตร  
ชายอัคโบร์ และคนอื่นอีก ไปยังอียิปต์ 23 และเขาทั้งหลาย  
จับอูริอาห์มาจากอียิปต์ และนำท่านมาถวายกษัตริย์เยโฮ  
ยาคิม พระองค์ทรงประหารท่านเสียด้วยดาบ และโยนศพ  
เข้าไปในที่ฝังศพของคนสามัญ” 24 แต่มือของอาหิเศบ  
บุตรชายฟาานอยู่กับเยเรมีย์ ฉะนั้นเยเรมีย์จึงมิได้ถูกมอบให้  
ในมือประชาชนเพื่อประหารชีวิตท่าน

## 27

### บทเรียนจากเอก

1 ในต้นรัชกาล เยโฮยาคิม มราชบุตรของโยสิยาห์  
กษัตริย์แห่งยูดาห์ พระวจนะนี้ มาจากพระเยโฮวาห์ถึง  
เยเรมีย์ว่า 2 พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าดังนี้ว่า “จงทำ

สายรัดและแอกสำหรับตัวเจ้า จงสวมคอกของเจ้า <sup>3</sup> และส่งมัน ไปยัง กษัตริย์แห่ง เอ โดม กษัตริย์แห่ง โม อับ และ กษัตริย์แห่งคนอัมโมน กษัตริย์แห่งไทระ และกษัตริย์แห่งไซดอน ด้วยมือของทูตที่เข้ามาเข้าเฝ้าเศเดคิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ที่กรุงเยรูซาเล็ม <sup>4</sup> จงฝากคำกำชับเหล่านี้แก่บรรดานายของเขาว่า ‘พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า เจ้าจงกล่าวเรื่องต่อไปนี้ให้นายของเจ้าฟังว่า <sup>5</sup> นี่คือเราเอง ผู้ได้สร้างโลก ทั้งมนุษย์และสัตว์ซึ่งอยู่บนพื้นดิน ด้วยฤทธานุภาพใหญ่ยิ่ง และด้วยแขนที่เหยียดออกของเรา และเราจะให้แก่ผู้ใดก็ได้สุดแต่เราเห็นชอบ <sup>6</sup> บัดนี้ เราได้ให้แผ่นดินเหล่านี้ทั้งสิ้นไว้ในมือของเนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลน ผู้รับใช้ของเรา และเราได้ให้สัตว์ป่าทุ่งแก่เขาด้วยที่จะปรนนิบัติเขา <sup>7</sup> บรรดาประชาชาติทั้งสิ้น จะต้องปรนนิบัติตัวเขา ลูกและหลานของเขา จนกว่า เวลา กำหนด แห่ง แผ่นดิน ของ ท่าน เอง จะมาถึง แล้ว หลายประชาชาติ และบรรดามหากษัตริย์ จะกระทำ ให้ท่าน เป็น ทาส ของ เขา ทั้ง หลาย <sup>8</sup> แต่ต่อมา ถ้าประชาชาติใด หรือราชอาณาจักรใด จะไม่ปรนนิบัติเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนคนนี้ และไม่ยอมวางคอกไว้ใต้แอกของกษัตริย์บาบิโลน เราจะลงโทษประชาชาตินั้นด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหาร และด้วยโรคระบาด พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ จนกว่าเราจะล้างผลาญเสียด้วยมือของเขา <sup>9</sup> เพราะฉะนั้นอย่าฟังผู้พยากรณ์ หรือพวกโหร หรือคนช่างฝันของเจ้า หรือหมอดูหรือนักวิทยาศาสตร์ของเจ้า ผู้ซึ่งกล่าวแก่เจ้าว่า “ท่านจะไม่ปรนนิบัติกษัตริย์แห่งกรุงบาบิโลนดอก” <sup>10</sup> เพราะซึ่งเขาพยากรณ์ให้ท่านนั้นเป็นความเท็จ อันยังผลให้ท่านต้องโยกย้ายไกลไปจากแผ่นดินของท่าน และเราจะขับไล่ท่านออกไป และท่านจะ

พินาศ <sup>11</sup> แต่ประชาชาติใดซึ่งเอาคอกของตนวางไว้ใต้แอกของ  
กษัตริย์แห่งบาบิโลนและปรนนิบัติท่าน เราจะละเขาไว้บน  
แผ่นดินของเขา เพื่อให้ทำไร่ไถนาและให้อาศัยอยู่ที่นั่น พระ  
เยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ ”

### เยเรมีย์เตือนให้เชื่อฟังกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์

<sup>12</sup> ข้าพเจ้า ได้ ทูล เศเด คี ยาห์กษัตริย์แห่ง ยู ดาห์ ตาม  
บรรดา ถ้อยคำ เหล่า นี้ว่า “จงเอาคอกของท่านไว้ใต้แอกของ  
กษัตริย์แห่งบา บิโลน และ ปรน นิบัติเขา และ ประชาชน  
ของ เขา และ จง มีชีวิต อยู่ <sup>13</sup> ทำไม ท่าน กับ คนชาติ ของ  
ท่าน จะ มา ตาย เสีย ด้วย ดาบ ด้วยการ กั้น ดาร อาหาร และ  
ด้วย โรคระบาด ดัง ที่ พระเย โฮวาท் ทรง ลั่น วาจา เกี่ยว ด้วย  
ประชา ชา ติ ไฉน ซึ่ง จะ ไม่ ปรน นิบัติ กษัตริย์ แห่ง บา บิโลน  
<sup>14</sup> อย่า ฟัง ถ้อยคำ ของ ผู้พยากรณ์ ผู้กล่าว แก่ เจ้า ว่า ‘ท่าน  
จะ ไม่ ปรน นิบัติ กษัตริย์ แห่ง บา บิโลน ดอก’ เพราะ ซึ่ง เขา  
ทั้ง หลาย พยากรณ์ แก่ ท่าน นั้น ก็ เป็น การ มุสา <sup>15</sup> พระ เย  
โฮ วาท் ตรัส ว่า เรา ไม่ได้ ใช้ เขา แต่ เขา พยากรณ์ เท็จ ใน  
นาม ของ เรา ซึ่ง ยัง ผล ให้ เรา ต้อง ขับ ไล่ เจ้า ออก ไป และ  
เจ้า จะ ต้อง พินาศ ทั้ง ตัว เจ้า และ ผู้พยากรณ์ ทั้ง หลาย ซึ่ง  
พยากรณ์ ให้ แก่ เจ้า ” <sup>16</sup> และ ข้าพเจ้า ก็ ได้ พุด กับ บุโรหิต และ  
ประชาชน นี้ ทั้ง สิ้น ว่า “พระเยโฮวาท் ตรัส ดังนี้ว่า อย่า เชื่อ ฟัง  
ถ้อยคำ ของ ผู้พยากรณ์ ของ เจ้า ซึ่ง พยากรณ์ ให้ แก่ เจ้า ว่า  
‘ดูเถิด ไม่ช้า เขา จะ นำ เครื่อง ใช้ ของ พระ นิเวศ แห่ง  
พระ เย โฮ วาท் กลับ มา จาก กรุง บา บิโลน ’ เพราะ ซึ่ง เขา  
พยากรณ์ แก่ ท่าน นั้น ก็ เป็น ความ เท็จ <sup>17</sup> อย่า เชื่อ ฟัง เขา  
เลย จง ปรน นิบัติ กษัตริย์ แห่ง บา บิโลน และมีชีวิต อยู่ ทำไม  
เมือง นี้ จะ ร้าง เปล่า <sup>18</sup> แต่ถ้า เขา เหล่า นั้น เป็น ผู้พยากรณ์  
และ ถ้า พระวณะ ของ พระเยโฮวาท் อยู่ กับ เขา ก็ ขอให้ เขา

ทูลวิงวอนต่อพระเยโฮวาห์จอมโยธาว่า ให้เครื่องใช้ซึ่งยังเหลืออยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และในพระราชวังของกษัตริย์แห่งยูดาห์ และในกรุงเยรูซาเล็ม อย่าให้ไปยังบาบิโลน<sup>19</sup> เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้เกี่ยวกับบรรดาเสา ชั้น สากร และขาตั้ง และเครื่องใช้อื่นๆ ที่เหลืออยู่ในเมืองนี้<sup>20</sup> ที่เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน มิได้รับเอาไป เมื่อท่านได้จับเอาเยโคนิยาห์ราชบุตรของเยโฮยาคิมกษัตริย์ของยูดาห์ และบรรดาขุนนางของยูดาห์ และ เยรูซาเล็ม ถูกกวาดต้อนจากกรุงเยรูซาเล็มไป เป็นเชลยยังกรุงบาบิโลน<sup>21</sup> พระเยโฮวาห์จอมโยธาพระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้เกี่ยวกับเรื่องเครื่องใช้ซึ่งยังเหลืออยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ในพระราชวังของกษัตริย์แห่งยูดาห์ และในกรุงเยรูซาเล็ม<sup>22</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เครื่องใช้เหล่านี้จะถูกขนไปยังบาบิโลน และจะค้างอยู่ที่นั่นจนถึงวันที่เราเอาใจใส่มัน แล้วเราจึงจะนำมันกลับขึ้นมา และให้กลับสู่สถานที่นี้”

## 28

### คำพยากรณ์เท็จของฮานันยาห์

<sup>1</sup> ต่อ มา ใน ปี เดียวกัน นั้น เมื่อ ต้นรัช กาล เศเด คียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ ในเดือนที่ห้าปีที่สี่ ฮานันยาห์บุตรชายของอัซซัวร์ ผู้พยากรณ์จากกิเบโอน ได้พูดกับข้าพเจ้าในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ต่อหน้าบรรดาปุโรหิตและประชาชนทั้งหลายว่า <sup>2</sup> “พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า เราได้หักแอกของกษัตริย์แห่งบาบิโลนแล้ว <sup>3</sup> ภายในสองปี เราจะนำเครื่องใช้ทั้งสิ้นของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์กลับมาอยู่ที่นี้ ซึ่งเป็นภาชนะที่เนบู

คัด เนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน หนีไป จากที่นี่และชนไป  
 ยังบาบิโลน <sup>4</sup> เราจะนำเยโคนิยาห์ราชบุตรของเยโฮยาคิ  
 มกษัตริย์แห่งยูดาห์และบรรดาผู้ที่ถูกกวาดจากยูดาห์ ผู้ซึ่ง  
 ไปยังบาบิโลน กลับมายังที่นี่ พระเยโฮวาทร์สดั้งนี้แหละว่า  
 “เพราะเราจะหัก แอกของกษัตริย์แห่งบาบิโลน” <sup>5</sup> แล้วเยเร  
 มีย์ผู้พยากรณ์ก็พูดกับฮานันยาห์ผู้พยากรณ์ต่อหน้าบรรดา  
 บุรุษ และต่อหน้า ประชาชน ทั้ง ปวง ผู้ ซึ่ง ยืน อยู่ ใน พระ  
 นิเวศของพระเยโฮวาทร์ <sup>6</sup> และเยเรมีย์ผู้พยากรณ์กล่าวว่า  
 “เอเมน ขอพระเยโฮวาทร์ทรงกระทำเช่นนั้น เกิด ขอพระ  
 เยโฮวาทร์ทรงกระทำให้ ถ้อยคำ ซึ่ง ท่าน พยากรณ์ นั้น เป็น  
 จริง และนำ เครื่องใช้แห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาทร์และ  
 บรรดาผู้ถูกกวาดไปทั้งสิ้นกลับมาจากบาบิโลนยังที่นี่ <sup>7</sup> ถึง  
 กระนั้นก็ขอฟังถ้อยคำนี้ซึ่งข้าพเจ้าพูดให้ท่านได้ยินและให้  
 ประชาชนทั้งหลายนี้ได้ยิน <sup>8</sup> บรรดา ผู้พยากรณ์ซึ่งอยู่ก่อน  
 ท่านและข้าพเจ้าตั้งแต่โบราณกาลได้พยากรณ์ถึงสงคราม  
 เหตุร้ายต่างๆ และโรคระบาดอันมีแก่หลายประเทศ และ  
 หลายราชอาณาจักรใหญ่ๆ <sup>9</sup> ส่วนผู้พยากรณ์ผู้พยากรณ์ว่า  
 จะมีสันติภาพ เมื่อเป็นจริงตามถ้อยคำของผู้พยากรณ์นั้น  
 จึงรู้กันว่าพระเยโฮวาทร์ทรงใช้ผู้พยากรณ์นั้นจริง” <sup>10</sup> แล้ว  
 ฮานันยาห์ผู้พยากรณ์ก็ปลดแอก ออก จาก คอ ของ เยเร  
 มีย์ผู้พยากรณ์และหักมันเสีย <sup>11</sup> และฮานันยาห์ได้กล่าวต่อ  
 หน้า ประชาชน ทั้ง สิ้นว่า “พระเยโฮวาทร์สดั้งนี้ว่า อย่าง  
 นั้นแหละ เราจะหัก แอกของ เนบูคัด เนสซาร์กษัตริย์ของ  
 บาบิโลนจาก คอ ของ บรรดา ประชาชาติ ทั้ง สิ้น ภายใน สอง  
 ปี” แต่เยเรมีย์ผู้พยากรณ์ก็ออกไปเสีย <sup>12</sup> หลังจากที่ฮานัน  
 ยาห์ผู้พยากรณ์หักแอกจากคอของเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ พระ  
 วาจาของพระเยโฮวาทร์มายังผู้พยากรณ์เยเรมีย์ว่า <sup>13</sup> “จง

ไปบอกฮานันยาห์ว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เจ้าได้หัก แอกไม้’ แต่เจ้าจะทำแอกเหล็กไว้ให้พวกเขาแทน <sup>14</sup> เพราะ พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า เราได้วาง แอกเหล็กไว้บน คอบรรดา ประชาชาติเหล่านี้ทั้งสิ้น ให้เขา ประณ นิบัติเนบู คัด เนส ซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน และเขาทั้งหลายจะประณ นิบัติเขา เพราะเราได้ยกให้เขาแล้ว ถึงแม้ว่าสัตว์ป่าทุ่งด้วย”

### เยเรมีย์พยากรณ์ถึงความตายของฮานันยาห์

<sup>15</sup> และ เยเร มีย์ผู้พยากรณ์ได้พูดกับ ฮา นัน ยาห์ผู้พยากรณ์ว่า “ฮา นัน ยาห์ ขอ ท่าน ฟัง พระ เย โฮ วาห์มิได้ทรง ใช้ท่าน แต่ท่าน ได้ กระทำ ให้ชนชาตินี้วางใจ ในความเท็จ <sup>16</sup> เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด เรา จะย้ายเจ้า ไปจากพื้นโลก ในปีเดี๋ยวนี้เอง เจ้าจะต้องตาย เพราะเจ้าได้สอนให้กบฏต่อพระเยโฮวาห์” <sup>17</sup> ในปีเดียวกัน นั้น ในเดือนที่เจ็ด ฮานันยาห์ผู้พยากรณ์ก็ตาย

## 29

### เยเรมีย์เขียนถึงพวกเชลยในบาบิโลน

<sup>1</sup> ต่อ ไป นี้เป็น ถ้อยคำ ใน จด หมาย ซึ่ง เยเร มีย์ผู้พยากรณ์ฝาก ไป จาก กรุง เยรูซาเล็ม ถึง พวก ผู้ใหญ่ที่เหลืออยู่ของพวกที่เป็นเชลย และถึงบรรดาบุโรหิต บรรดา ผู้พยากรณ์ และประชาชนทั้งสิ้น ผู้ซึ่ง เนบู คัด เนส ซาร์ได้ให้กวาด ไป จาก กรุง เยรูซาเล็ม ถึง บาบิโลน <sup>2</sup> (นี่เป็น เรื่องหลังจากกษัตริย์เยโคนิยาห์ และพระราชินี พวกชนที่ บรรดาเจ้านายของยูดาห์และเยรูซาเล็ม และบรรดาช่างไม้ และช่างเหล็กได้ออกไปจากกรุงเยรูซาเล็มแล้ว) <sup>3</sup> จดหมาย นั้นได้ส่งไปด้วยมือของเอลาสาห์บุตรชายของซาฟานและ เกมาริยาห์บุตรชายฮิลคิยาห์ (ผู้ซึ่งเศเดคิยาห์กษัตริย์แห่ง



ยูดาห์ส่งไปที่บาบิโลนยังเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน) จดหมายนั้นว่า <sup>4</sup> “พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้แก่บรรดาผู้เป็นเชลย ผู้ซึ่งเราได้เนรเทศเขาไปจากกรุงเยรูซาเล็มถึงบาบิโลนนั้นว่า <sup>5</sup> จงสร้างเรือนของเจ้าและอาศัยอยู่ในเรือนนั้น จงปลูกสวนและรับประทานผลไม้ที่ได้นั้น <sup>6</sup> จงมีภรรยาและให้กำเนิดบุตรชายบุตรสาว จงหาภรรยาให้บุตรชายของเจ้าทั้งหลาย และยกบุตรสาวของเจ้าให้แต่งงานเสีย เพื่อนางจะให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาว เพื่อเจ้าทั้งหลายจะทวีมากขึ้นที่นั่นและไม่ค่อยลง <sup>7</sup> แต่จงส่งเสริมสันติภาพของเมืองซึ่งเราได้กวาดเจ้าให้ไปเป็นเชลยอยู่ ณั้่น และจงอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์เพื่อเมืองนั้น เพราะว่าเจ้าทั้งหลายจะพบสันติภาพของเจ้าในสันติภาพของเมืองนั้น <sup>8</sup> เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า อย่ายอมให้ผู้พยากรณ์ของเจ้าทั้งหลาย หรือพวกโหรของเจ้า ผู้อยู่ท่ามกลางหลอกลวงเจ้า และอย่าเชื่อความฝันซึ่งเขาทั้งหลายได้ฝันเห็น <sup>9</sup> เพราะที่เขาพยากรณ์แก่เจ้าในนามของเรานั้นเป็นความเท็จ เรามีได้ใช้เขาไป พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ <sup>10</sup> เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เมื่อเจ็ดสิบปีแห่งบาบิโลนครบแล้ว เราจะเยี่ยมเยียนเจ้าและจะให้ถ้อยคำอันดีของเราสำเร็จเพื่อเจ้า และจะนำเจ้ากลับมาสู่สถานที่นี้ <sup>11</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะเรารู้แผนงานที่เรามีไว้สำหรับเจ้า เป็นแผนงานเพื่อสันติภาพ ไม่ใช่เพื่อความทุกข์ยาก เพื่อจะให้อนาคตตามที่คาดหมายไว้แก่เจ้า <sup>12</sup> แล้วเจ้าจะทูลขอต่อเรา และมาอธิษฐานต่อเรา และเราจะฟังเจ้า <sup>13</sup> เจ้าจะแสวงหาเราและพบเราเมื่อเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้นสุดใจของเจ้า <sup>14</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า

เราจะให้เจ้าพบเรา และเราจะให้การเป็นเชลยของเจ้ากลับสู่สภาพดี และรวบรวมเจ้ามาจากบรรดาประชาชาติ และจากทุกที่ที่เราขับไล่เจ้าให้ไปอยู่นั้น พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ และเราจะนำเจ้า กลับ มายัง ที่ซึ่งเรา เนรเทศ เจ้า ให้จาก ไปนั้น <sup>15</sup> เพราะเจ้าทั้งหลาย ได้กล่าวว่า ‘พระเยโฮวาห์ได้เพาะ ให้มีผู้พยากรณ์สำหรับ เรา ทั้ง หลาย ขึ้น ใน บา บิโลน’ <sup>16</sup> จงทราบ ว่าพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้เกี่ยวกับกษัตริย์ ผู้ประทับบนพระที่นั่งของดาวิด และเกี่ยวกับประชาชนทั้ง สิ้นผู้อาศัยอยู่ในเมืองนี้ คือญาติพี่น้องของท่าน ผู้มิได้ถูก เนรเทศไปกับท่านว่า <sup>17</sup> พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะส่งดาบ การกันดารอาหาร และโรคระบาดมา เหนือเขาทั้งหลาย และเราจะกระทำ ให้เขาทั้งหลาย เหมือน กับมะเดื่อที่เสียซึ่งเลวมากจนเขารับประทานไม่ได้ <sup>18</sup> เราจะ ช่มเหงเขาด้วยดาบ การกันดารอาหาร และโรคระบาด และ จะกระทำ เขาให้ย้ายไปอยู่ในราชอาณาจักรทั้งสิ้นแห่งแผ่นดิน โลก ให้เป็น คำสาป ให้เป็นที่น่า ตก ตะลึง ให้เป็นที่เย้ย หัน เป็นที่นินทาท่ามกลางบรรดาประชาชาติซึ่งเราได้ขับไล่ให้เขาไปอยู่นั้น <sup>19</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะว่า เขา ทั้ง หลาย ไม่เชื่อฟัง ถ้อยคำของ เรา ที่ ส่ง มา ยัง เขา อย่าง ไม่หยุด ยั้ง โดยผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของเรา แต่เจ้าทั้งหลาย ไม่ยอม ฟัง พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ” <sup>20</sup> เจ้าทั้งปวงผู้ถูกเนรเทศ ผู้ซึ่ง เรา ส่ง ไป จาก กรุง เยรูซาเล็ม ถึง บา บิโลน จง ฟัง พระ วอนนะของพระเยโฮวาห์ที่ว่า <sup>21</sup> “พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้า ของ อิสราเอล ตรัสตั้ง นี้ เกี่ยว กับ อา หับ บุตร ชาย ของ โคลายาห์ และเศเดคิยาห์บุตรชายมาอาเสอาห์ ผู้ซึ่ง ได้พยากรณ์เท็จแก่เจ้าในนามของเรา ดูเถิด เราจะมอบเขา ทั้ง สอง ไว้ใน มือของ เนบู คัด เนส ซาร์กษัตริย์แห่งบา บิโลน

และท่านจะฆ่าเขาทั้งสองเสียต่อหน้าต่อตาเจ้า <sup>22</sup> เหตุเขาทั้งสองบรรดาผู้ที่ถูกเนรเทศจากยูดาห์ไปถึงบาบิโลนจะใช้คำสาปต่อไปนี้ว่า ‘ขอพระเยโฮวาทรงกระทำให้เจ้าเหมือนเศเดคียาห์ และอาหับ ผู้ที่กษัตริย์บาบิโลนคลอกเสียด้วยไฟ’ <sup>23</sup> เพราะเขาทั้งสองได้กระทำ ความเลวร้ายในอิสราเอล ได้ล่วงประเวณีกับภรรยาของเพื่อนบ้าน และได้พูดถ้อยคำเท็จในนามของเรา ซึ่งเรามีได้บัญชาเขา เราเป็นผู้ที่รู้และเราเป็นพยาน” พระเยโฮวาทรงตรัสดังนี้แหละ <sup>24</sup> เจ้าจงบอกเซไมอาห์ชาวเนเฮลามว่า <sup>25</sup> “พระเยโฮวาทรงจอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า เจ้าได้ส่งจดหมายในนามของเจ้าไปยังประชาชนทั้งปวงผู้อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม และยังเศฟันยาห์บุตรชายมาอาเสอาห์ปุโรหิต และยังปุโรหิตทั้งปวงว่า <sup>26</sup> ‘พระเยโฮวาทรงได้ทรงกระทำเจ้าให้เป็นปุโรหิตแทนเยโฮยาดาปุโรหิต ให้เป็นเจ้าหน้าที่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาทรง ควบคุมคนบ้ำทุกคนที่ตั้งตัวเองเป็นผู้พยากรณ์ ให้จับเขาใส่คุกและใส่ค้ำ’ <sup>27</sup> ฉะนั้นบัดนี้ทำไมเจ้ามิได้ต่อว่าเยเรมีย์ชาวอานาโธทผู้ซึ่งตั้งตัวเองเป็นผู้พยากรณ์แก่เจ้า <sup>28</sup> เพราะเขาได้ส่งจดหมายมายังเราในบาบิโลนว่า ‘การที่เจ้าเป็นเชลยนั้นจะเนิ่นนาน จงสร้างเรือนของเจ้าและอาศัยอยู่ในเรือนนั้น และปลูกสวนและรับประทานผลที่ได้นั้น’ ” <sup>29</sup> เศฟันยาห์ปุโรหิตอ่านจดหมายนี้ให้เยเรมีย์ผู้พยากรณ์ฟัง <sup>30</sup> แล้วพระวจนะของพระเยโฮวาทรงมายังเยเรมีย์ว่า <sup>31</sup> “จงเขียนไปถึงบรรดาผู้เป็นเชลยทั้งปวงว่า ‘พระเยโฮวาทรงตรัสเกี่ยวกับเซไมอาห์ชาวเนเฮลามว่า เพราะว่าเซไมอาห์ได้พยากรณ์แก่เจ้าเมื่อเรามีได้ใช้เขา และได้กระทำให้เจ้าวางใจในคำเท็จ <sup>32</sup> เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาทรงตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะลงโทษเซไมอาห์ชาวเนเฮ

ลามและเชื้อสายของเขา เขาจะไม่มีสักคนหนึ่งที่จะอาศัยอยู่ในท่ามกลางชนชาตินี้ ทั้งเขาจะมีได้เห็นความดีซึ่งเราจะกระทำแก่ประชาชนของเรา เพราะเขาได้สอนให้กบฏต่อพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ”

## 30

พระเจ้า ทรง บัญชา ให้ เยเร มีย์เขียน นพ ระวณะ ของ พระองค์

<sup>1</sup> พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ว่า <sup>2</sup> “พระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า จงเขียน ถ้อยคำทั้งสิ้นที่เราได้บอกแก่เจ้าไว้ในหนังสือม้วนหนึ่ง <sup>3</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะ ดูเถิด วัน เวลาจะมาถึง เมื่อเราจะให้ ประชาชน ของ เรา คืออิสราเอล และยูดาห์ที่เป็นเชลยกลับ คืน สู่สภาพ เดิม พระ เย โฮ วาห์ตรัสดังนี้แหละ และเราจะนำ เขามายัง แผ่น ดิน ซึ่ง เรา ได้ ให้ แก่บรรพบุรุษของเขา ทั้ง หลาย และ เขา ทั้ง หลาย จะ ได้ ถึง กรรมสิทธิ์ที่ดินนั้น” <sup>4</sup> ต่อ ไป นี้เป็น พระวณะ ซึ่ง พระ เย โฮ วาห์ ตรัส เกี่ยว กับอิสราเอลและยูดาห์ว่า <sup>5</sup> “พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เราได้ยินเสียงร้องเพราะความกลัวตัวสั้น ความสยดสยองและความไร้สันติภาพ <sup>6</sup> จง ถาม เกิด และ ดูว่า ผู้ชายจะคลอดบุตรได้หรือ ทำไมเราจึงเห็นผู้ชายทุกคนเอามือกดไว้ที่เอวเหมือนผู้หญิงจะคลอดบุตร ทำไมหน้าตาทุกคนจึงซีดไป <sup>7</sup> อนิจจา เอ๋ย เพราะวัน นั้น ใหญ่ โต เหลือ เกิน ไม่มีวันใดเหมือน เป็น เวลา ทุกข์ ใจ ของ ยา โคบ แต่เขาก็ ยัง จะ รอดวัน นั้น ไป ได้ <sup>8</sup> พระ เย โฮ วาห์ จอม โยธา ตรัสว่า ใน วัน นั้น เหตุการณ์จะเกิดขึ้น คือเราจะหัก แยก จาก คอ ของ เจ้า ทั้ง หลาย เสีย และเราจะระเบิดพันธนะของเจ้าเสีย และคนต่างชาติจะไม่ทำให้เขาเป็นทาสอีก

### ผู้ที่ใหญ่กว่าดาวิดจะครอบครองในอิสราเอล

9 แต่เขาทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย และดาวิดกษัตริย์ของเขาทั้งหลาย ผู้ซึ่งเราจะตั้งขึ้นเพื่อเขา 10 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า โอ ยาโคบ ผู้รับใช้ของเราเอ๋ย อย่างกลัวเลย โอ อิสราเอลเอ๋ย อย่าครั่นคร้าม เพราะดุเถิด เราจะช่วยเจ้าจากที่ไกลให้รอด ทั้งเชื้อสายของเจ้าจากแผ่นดินที่เขาไปเป็นเชลย ยาโคบจะกลับมา และมีความสงบและความสบาย และจะไม่มีผู้ใดกระทำให้เขากลัว 11 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะเราอยู่กับเจ้าเพื่อช่วยเจ้าให้รอด เราจะกระทำให้บรรดาประชาชาติทั้งสิ้นถึงอวสาน คือผู้ซึ่งเราได้กระจายเจ้าให้ไปอยู่ท่ามกลางเขานั้น แต่ส่วนเจ้าเราจะไม่กระทำให้ถึงอวสาน เราจะติสอนเจ้าตามขนาด และด้วยประการใดก็ตามเราจะไม่ปล่อยเจ้าโดยไม่ลงโทษ 12 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า รอยฟกช้ำของเจ้ารักษาไม่หาย และบาดแผลของเจ้าก็ฉกรรจ์ 13 ไม่มีผู้ใดที่จะช่วยคิดของเจ้า ไม่มีการรักษาบาดแผลของเจ้า ไม่มียารักษาเจ้า 14 คนรักทั้งสิ้นของเจ้าได้ลืมเจ้าเสีย เขาทั้งหลายไม่แสวงหาเจ้าแล้ว เพราะเราตีเจ้าอย่างการโบยตีของศัตรู เป็นการลงโทษอย่างของคนโหดร้าย เพราะว่าความชั่วช้าของเจ้าก็มากมาย เพราะว่าบาปของเจ้าก็ทวีขึ้น 15 ไฉนเจ้าร้องเพราะความเจ็บของเจ้า ความเศร้าโศกของเจ้ารักษาไม่หาย เพราะว่าความชั่วช้าของเจ้ามากมาย เพราะว่าบาปของเจ้าทวีขึ้น เราได้กระทำให้สิ่งเหล่านี้แก่เจ้า 16 เพราะฉะนั้นทุกคนที่กินเจ้า เขาจะถูกกิน ปรบักษ์ของเจ้าหมดสิ้นทุกคนจะตกไปเป็นเชลย ผู้เหล่านั้นที่ปล้นเจ้า เขาจะเป็นของถูกปล้น และทุกคนที่กินเจ้าเป็นเหยื่อ เราจะทำเขาให้เป็นเหยื่อ 17 เพราะเราจะให้เจ้ากลับมาสู่สุขภาพดี และเราจะรักษาบาดแผลของเจ้าให้หาย พระเยโฮวาห์ตรัส

เพราะเขาทั้งหลายเรียกเจ้าว่า พวกนอกคอก คือ คิโยน ซึ่งไม่มีใครแสวงหา <sup>18</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เรา จะให้เต็นท์แห่งยาโคบที่เป็นเชลยกลับสู่สภาพเดิม และ มีความเอ็นดูในเรื่องที่อาศัยของเขา เขาจะสร้างเมือง นั้นขึ้นใหม่บนเนินของเมือง และพระราชวังจะตั้งอยู่ใน ที่ที่เคยอยู่ <sup>19</sup> จะมีเพลงโมทนาพระคุณออกมาจากที่เหล่านั้น และมีเสียงของผู้ที่รื่นเริง เราจะทวีเขาขึ้น และเขาจะ ไม่มีเพียงน้อยคน เราจะกระทำให้เขามีเกียรติ เขาจะไม่เป็น แต่ผู้เล็กน้อย <sup>20</sup> ลูกหลานของเขาจะเป็นเหมือนสมัยก่อน และขุมนมของเขาจะได้ถูกสถาปนาไว้ต่อหน้าเรา และทุก คนที่บีบบังคับเขา เราจะลงโทษ <sup>21</sup> ขุนนางของเขาจะเป็น คนหนึ่งในพวกเขาทั้งหลาย ผู้ครอบครองของเขาจะออกมาจากท่ามกลางเขาเอง เราจะกระทำให้ท่านนั้นเข้ามา ใกล้ และท่านนั้นจะเข้าใกล้เรา เพราะใครเล่าตั้งใจเข้ามา ใกล้เราได้เอง พระเยโฮวาห์ตรัส <sup>22</sup> และเจ้าทั้งหลายจะเป็น ประชาชนของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า” <sup>23</sup> ดูเถิด นั้นลมหมุนของพระเยโฮวาห์ได้ออกไปแล้ว ด้วยพระพิโรธ เป็นลมหมุนกวาด มันจะตกลงอย่างเจ็บปวดบนศีรษะของ คนชั่ว <sup>24</sup> ความกริ้วอันแรงกล้าของพระเยโฮวาห์จะไม่หยุด ยั้ง จนกว่าพระองค์จะทรงกระทำ และให้สำเร็จตามพระทัย พระองค์ประสงค์ ในวาระสุดท้าย เจ้าทั้งหลายจะพิจารณา ถึงข้อความนี้

## 31

อิสราเอลจะกลับไปอยู่ที่แผ่นดินของตน

<sup>1</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ในวาระนั้น เราจะเป็นพระเจ้า ของ บรรดา ครอบครัว แห่งอิส รา เล และ เขา ทั้ง หลาย จะ เป็น ประชาชน ของ เรา” <sup>2</sup> พระ เย โฮ วาห์ตรัสตั้ง นี้ว่า

“ชนชาติที่รอดตายจากดาบได้ ประสบ พระกรุณา คุณที่ใน  
 ถิ่นทุรกันดาร คืออิสราเอล เมื่อเราให้เขาหยุดพัก<sup>3</sup> พระ  
 เยโฮวาทรง ปรากฏ แก่ข้าพเจ้า แต่ก่อน ตรัสว่า ‘เราได้  
 รัก เจ้า ด้วยความรัก นิรันดร์ เพราะฉะนั้น เราจึงชวนเจ้า  
 มาด้วยความเมตตา<sup>4</sup> เราจะสร้างเจ้าอีก และเจ้าจะถูก  
 สร้างใหม่นะ โอ อิสราเอล พรหมจารีเอ๋ย เจ้าจะตกแต่งตัว  
 เจ้าด้วยร่ามะนาอีก และจะออกไปเดินรำกับผู้ที่สนุกสนาน  
 กัน<sup>5</sup> เจ้าจะปลูกสวนองุ่นที่บนภูเขาสะมาเรียอีก ผู้ปลูกก็  
 จะปลูก และจะกินผลนั้น’<sup>6</sup> เพราะว่าจะมีวัน เมื่อคนเฝ้า  
 ยาม ที่อยู่บน แดน เทือก เขา เอฟราอิม จะร้อง เรียกว่า ‘จง  
 ลุกขึ้น ให้เราไปยังศิโยนเถิด ไปเฝ้าพระเยโฮวาท พระเจ้า  
 ของเรา’ ”<sup>7</sup> เพราะพระเยโฮวาทร์สดั้งนี้ว่า “จงร้องเพลง  
 ด้วยความยินดี เพราะยาโคบ และเปล่งเสียง โห่ร้อง เพราะ  
 ประมุขของบรรดาประชาชาติ จงป่าวร้อง สรรเสริญ และ  
 กล่าวว่า ‘โอ ข้าแต่พระเยโฮวาท ขอทรงช่วยประชาชนของ  
 พระองค์ให้รอด คือคนที่เหลืออยู่ของอิสราเอล’<sup>8</sup> ดูเถิด เรา  
 จะนำ เขามา จาก แดน เหนือ และรวบรวม เขา จาก ส่วน ที่  
 ไกลที่สุดของพิภพ มีคนตาบอด คนง่อยอยู่ท่ามกลางเขา  
 ผู้หญิงที่มีครรภ์และผู้หญิงที่คลอดบุตรจะมาร่วมด้วยกัน เขา  
 จะกลับมาที่นี่เป็นหมู่ใหญ่<sup>9</sup> เขาจะมาด้วยการร้องไห้ และ  
 ด้วยการ ทูล ร้องวอน เราก็จะนำเขา เราจะให้เขาเดินตาม  
 แม่น้ำเป็นทางตรง ซึ่งเขาจะไม่สะดุด เพราะเราเป็นบิดา  
 แก่อิสราเอล และ เอฟราอิม เป็นบุตรหัวปีของเรา<sup>10</sup> โอ  
 บรรดาประชาชาติเอ๋ย จงฟัง พระวอนของพระเยโฮวาท  
 และจงประกาศ พระวอนนั้น ในเกาะทั้งหลายที่ห่าง ออก  
 ไป จงกล่าวว่า ‘ท่านที่กระจ่ายอิสราเอลนั้นจะรวบรวมเขา  
 และจะดูแล เขาอย่างกับผู้เลี้ยง แกะดูแลฝูง แกะของเขา’

11 เพราะพระเยโฮวาห์ทรงไถ่ยาโคบไว้แล้ว และได้ไถ่เขามาจากมือที่แข็งแกร่งเกินกว่าเขา 12 เขาทั้งหลายจึงจะมาร้องเพลงอยู่บนที่สูงแห่งศิโยน และเขาจะไปอย่างราบรื่นเพราะความดีของพระเยโฮวาห์ เพราะเมล็ดข้าว น้ำองุ่น และน้ำมัน และเพราะลูกของแกะและวัว ชีวิตของเขาทั้งหลายจะเหมือนกับสวนที่มีน้ำรด และเขาจะไม่โศกเศร้าอีกต่อไป 13 แล้วพวกพรหมจารีจะเปรมปรีดีในการเดินรำ ทั้งคนหนุ่มกับคนแก่ด้วยกัน เราจะกลับความโศกเศร้าของเขาให้เป็นความชื่นบาน เราจะปลอบโยนเขา และให้ความยินดีแก่เขาแทนความเศร้าโศก 14 เราจะเล็งใจของปุโรหิตด้วยความอุดมสมบูรณ์ และประชาชนของเราจะพอใจด้วยความดีของเรา” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ 15 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “ได้ยินเสียงในรามมา เป็นเสียงโอดครวญและร่ำไห้ ราเชลร้องให้คร่ำครวญเพราะบุตรทั้งหลายของตน นางไม่รับคำเล่าโลมในเรื่องบุตรทั้งหลายของตน เพราะว่าบุตรทั้งหลายนั้นไม่มีแล้ว” 16 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “ระงับเสียงร้องให้คร่ำครวญไว้ และระงับน้ำตาจากตาของเจ้าเสีย เพราะว่าการงานของเจ้าจะได้รับรางวัล พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ และเขาทั้งหลายจะกลับมาจากแผ่นดินของศัตรู” 17 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เรื่องอนาคตของเจ้ายังมีหวัง ว่าลูกหลานของเจ้าจะกลับมายังพรมแดนของเขาเอง 18 เราได้ยินเอฟราอิม คร่ำครวญว่า ‘พระองค์ทรงติสอนข้าพระองค์ และข้าพระองค์ก็ถูกติสอน อย่างลูกวัวที่ยังไม่เชื่อง ขอทรงนำข้าพระองค์กลับ เพื่อข้าพระองค์จะได้กลับสู่สภาพเดิม เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ 19 เพราะแน่นอน หลังจากที่ข้าพระองค์หันไปเสีย ข้าพระองค์ก็กลับใจ และหลังจากที่



ข้าพระองค์รับคำสั่งสอนแล้ว ข้าพระองค์ก็ทูปุดดินขาของ  
 ข้าพระองค์ ข้าพระองค์อับอาย และข้าพระองค์ก็ขายหน้า  
 เพราะว่าข้าพระองค์ได้ทนความหยามน้ำหน้าซึ่งเกิดขึ้นเมื่อ  
 ยังหนุ่มอยู่” <sup>20</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เอฟราอิมเป็นบุตร  
 ชายที่รักของเราหรือ เขาเป็นลูกที่รักของเราหรือ เพราะ  
 ตั้งแต่เราพูดกล่าวโทษเขาตราบใด เราก็ยังระลึกถึงเขาอยู่  
 ตราบนั้น เพราะฉะนั้นจิตใจของเราจึงอาลัยเขา เราจะมี  
 ความกรุณาต่อเขาแน่ <sup>21</sup> จงปักเสากฤษทางไว้สำหรับตน  
 จงทำป้ายบอกทางไว้สำหรับตัว จงปักใจให้ติดถึงทางหลวง  
 คือทางซึ่งเจ้าได้ไปนั้น โอ อิสราเอลพรหมจารีเอ๋ย จงกลับ  
 เล็ด จงกลับมายังหัวเมืองเหล่านี้ของเจ้า <sup>22</sup> โอ บุตรสาว  
 ผู้กลับสัตย์เอ๋ย เจ้าจะเกลไถลอยู่อีกนานสักเท่าใด เพราะ  
 พระเยโฮวาห์ได้สร้างสิ่งใหม่บนพิภพแล้ว คือ ผู้หญิงจะ  
 ล้อมผู้ชาย” <sup>23</sup> พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสรา  
 เอล ตรัสตั้งนี้ว่า “เมื่อเราจะให้การเป็นเชลยของเขากลับ  
 สู่สภาพ เดิม เขาจะใช้ ถ้อยคำ ต่อ ไป นี้ ใน แผ่น ดิน ของ ยู  
 ดาห์ และในหัวเมืองทั้งหลายอีกครั้งหนึ่ง คือ โอ ที่อยู่แห่ง  
 ความเที่ยงธรรมเอ๋ย ภูเขาบริสุทธิ์เอ๋ย ขอพระเยโฮวาห์ทรง  
 อำนวยพระพรเจ้า <sup>24</sup> ยูดาห์และหัวเมืองทั้งสิ้นนั้น ทั้งบรรดา  
 ชาวนา บรรดาผู้ที่ท่องเที่ยวไปมาพร้อมกับฝูงแกะของเขา  
 จะอาศัยอยู่ด้วยกันที่นั่น <sup>25</sup> เพราะเราจะให้จิตใจที่อ่อนระ  
 อานนั้นอ้อม และจิตใจที่โศกเศร้าทุกดวงเราจะให้บริบูรณ์”  
<sup>26</sup> เมื่อ นั้น ข้าพเจ้า ตื่น ขึ้น และ มอง ดู และ การ กลับ นอน  
 ของข้าพเจ้าก็เป็นทีชื่นใจข้าพเจ้า <sup>27</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า  
 “ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง เมื่อเราจะหว่านพืชคนและพืชสัตว์  
 ในวงศ์วานอิสราเอล และวงศ์วานยูดาห์ <sup>28</sup> และจะเป็นไป  
 อย่างนี้ คือเมื่อเราเฝ้าดูเขา เพื่อจะถอนออกและพังลงคว่ำ

เสียดทำลาย และนำเหตุร้ายมาฉันใด เราจะเฝ้าดูเหนือเขา เพื่อจะสร้างขึ้นและปลูกฝังฉันนั้น” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ <sup>29</sup> “ในสมัยนั้น เขาจะไม่กล่าวต่อไปอีกว่า ‘บิดา รับประทานองุ่นเปรี้ยว และบุตรก็เข็ดฟัน’ <sup>30</sup> แต่ทุกคนจะต้องตายเพราะความชั่วช้าของตนเอง มนุษย์ทุกคนที่รับประทานองุ่นเปรี้ยว ก็จะเข็ดฟัน”

### พันธสัญญาใหม่

<sup>31</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ดูเถิด วัน เวลาจะมาถึง ซึ่งเราจะทำพันธสัญญาใหม่ กับ วงศ์วาน อิสราเอล และ วงศ์วานยูดาห์ <sup>32</sup> ไม่เหมือนกับพันธสัญญาซึ่งเราได้กระทำกับบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย ในวันที่เราจูงมือเขาเพื่อนำเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ เป็นพันธสัญญาของเราซึ่งเขาผิด ถึงแม้ว่าเราได้เป็นสามีของเขา” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ <sup>33</sup> “แต่นี้จะเป็นพันธสัญญา ซึ่งเราจะกระทำกับวงศ์วานอิสราเอล ภายหลังสมัยนั้น” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ “เราจะบรรจุราชบัญญัติของเรา ไว้ภายในเขาทั้งหลาย และเราจะจารึกมัน ไว้ที่ในดวงใจของเขาทั้งหลาย และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา <sup>34</sup> และทุกคนจะไม่สอนเพื่อนบ้านของตนและพี่น้องของตนแต่ละคนอีกว่า ‘จงรู้จักพระเยโฮวาห์’ เพราะเขาทั้งหลายจะรู้จักเราหมด ตั้งแต่คนเล็กน้อยที่สุดถึงคนใหญ่โตที่สุด” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ “เพราะเราจะให้อภัยความชั่วช้าของเขา และจะไม่จดจำบาปของเขาทั้งหลายอีกต่อไป” <sup>35</sup> พระเยโฮวาห์ผู้ทรงให้ดวงอาทิตย์เป็นสว่าง กลางวัน และทรงให้ระเบียบตายตัวของดวงจันทร์ และทรงให้บรรดา ดวงดาว เป็นสว่าง กลางคืน ผู้ทรงกวน

ทะเลให้คลื่นกำเร็บ พระนามของพระองค์คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสตั้งนี้ว่า <sup>36</sup> “ถ้าระเบียบตายตัวนี้ต้องพรากไปจากต่อหน้าเรา แล้วเชื้อสายของอิสราเอลก็ต้องหยุดยั้งจากการ เป็น ประชาชาติหนึ่ง ต่อหน้าเราเป็น นิตย์” พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ <sup>37</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า “ถ้าฟ้าสวรรค์เบื้องบนเป็นที่วัดได้ และรากฐานของพิภพเบื้องล่างเป็นที่ให้สำรวจได้ แล้วเราก็จะเหวี่ยงเชื้อสายอิสราเอลทิ้งไปเสียหมด ด้วยเหตุบรรดาการซึ่งเขาได้กระทำนั้น” พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ <sup>38</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง ที่เมืองนี้จะต้องสร้างขึ้นใหม่เพื่อพระเยโฮวาห์ตั้งแต่หอคอยฮานันเอลไปถึงประตูมูม <sup>39</sup> และเชือกวัดจะไปไกลกว่านั้นตรงไปถึงเนินเขากาเรบ แล้วจะเลี้ยวไปถึงตำบลโกอาห์ <sup>40</sup> หุบเขาแห่งชากศพและขี้เถ้าทั้งสิ้นนั้น และทุ่งนาทั้งหมดไกลไปจนถึงลำธารซิดโรนจนถึงมุมประตูม้าไปทางตะวันออก จะเป็นทีบริสุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์ จะไม่เป็นที่ถอนรากหรือคว่ำต่อไปอีกเป็นนิตย์”

## 32

### เยเรมีย์ซื้อนาแปลงหนึ่ง

<sup>1</sup> พระวอนะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ในปีที่สิบแห่งเศเด คียาห์กษัตริย์ของยูดาห์ ซึ่งเป็นปีที่สิบแปดของเนบู คัด เนส ซาร์ <sup>2</sup> ครั้ง นั้น กองทัพ ของกษัตริย์แห่งบาบิโลนกำลังล้อมกรุงเยรูซาเล็มอยู่ และเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ถูกขังอยู่ในบริเวณทหารรักษาพระองค์ ซึ่ง อยู่ใน พระราชวังของกษัตริย์แห่ง ยูดาห์ <sup>3</sup> เพราะเศเด คียาห์กษัตริย์แห่ง ยูดาห์ได้คุมขังท่านไว้ ตรัสว่า “ทำไมท่านจึงพยากรณ์และกล่าวว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เรา จะให้เมือง

นี้ไว้ในมือของกษัตริย์แห่งบาบิโลน และเขาจะยึดเมืองนี้  
 4 เศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์จะหนีไปไม่พ้นจากมือของ  
 คนเคลเดีย แต่จะถูกมอบไว้ในมือของกษัตริย์แห่งบาบิโลน  
 เป็นแน่ และจะได้พูดกันปากต่อปาก และจะแลเห็นตา  
 ต่อตา 5 และเขาจะนำเศเดคียาห์ไปยังบาบิโลน และท่าน  
 จะอยู่ที่นั่นจนกว่าเราจะไปเยี่ยมท่าน พระเยโฮวาห์ตรัสตั้ง  
 นี้แหละ ถึงแม้เจ้าจะต่อสู้กับชาวเคลเดีย เจ้าก็จะไม่เจริญ  
 ' ” 6 เยเรมีย์ทูลว่า “พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้า  
 พระองค์ว่า 7 ดูเถิด ฮานันมเอลบุตรชายซัลลุม อาของเจ้า  
 จะมาหาเจ้าและกล่าวว่า ‘จงซื้อนาของข้าพเจ้าซึ่งอยู่ที่อา  
 นาโธท เพราะว่าสิทธิของการไถ่ด้วยการซื้อนั้นเป็นของ  
 ท่าน’ 8 แล้วฮานันมเอลลูกของอาของข้าพเจ้ามาหาข้าพเจ้าที่  
 บริเวณของทหารรักษาพระองค์ถูกต้องตามพระวณะของ  
 พระเยโฮวาห์ และพูดกับข้าพเจ้าว่า ‘จงซื้อนาของข้าพเจ้า  
 ซึ่งอยู่ที่อานาโธท ในแผ่นดินเบนยามิน เพราะสิทธิของ  
 การถือกรรมสิทธิ์และการไถ่เป็นของท่าน จงซื้อไว้เถิด’  
 แล้วข้าพระองค์จึงทราบว่าเป็นพระวณะของพระเยโฮ  
 วาห์ 9 และข้าพระองค์ก็ซื้อนาที่อานาโธทจากฮานันมเอล  
 ลูกของอาของข้าพระองค์ และได้ชั่งเงินให้แก่เขา คือเงิน  
 สิบเจ็ดเชเชล 10 ข้าพระองค์ก็ลงนามในโฉนดประทับตรา  
 ไว้ เป็นพยานและเอาตาชั่งชั่งเงิน 11 แล้วข้าพระองค์ก็รับ  
 โฉนดของการซื้อทั้งฉบับที่ประทับตราแล้ว ตามกฎหมาย  
 และธรรมเนียมและฉบับที่เปิดอยู่ 12 และข้าพระองค์ก็มอบ  
 โฉนดของการซื้อให้แก่บารุคบุตรชายเนริยาห์ ผู้เป็นบุตร  
 ชายของมาอาเสอาห์ ต่อสายตาของฮานันมเอลลูกของ  
 อาของข้าพระองค์ ต่อหน้าพยานผู้ที่ลงนามในโฉนดการ  
 ซื้อและต่อหน้าบรรดาพวกยิว ผู้ซึ่งนั่งอยู่ในบริเวณทหาร

รักษาพระองค์ 13 ข้าพระองค์ก็กำชับบารุค ต่อหน้าเขาทั้งหลายว่า 14 ‘พระเจ้าโฮวาทห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า จงเอาโนนดเหล่านี้ไปเสีย ทั้งโนนดของการซื้อที่ประทับตรากับฉบับที่เปิดนี้ และบรรจุไว้ในภาชนะดิน เพื่อจะทนอยู่ได้หลายวัน 15 เพราะพระเจ้าโฮวาทห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า บ้านเรือนและไร่นาและสวนองุ่นจะมีการถือกรรมสิทธิ์กันอีกในแผ่นดินนี้’

### เยเรมีย์เชื่อว่าอิสราเอลจะกลับมาสู่สภาพเดิม

16 หลัง จาก ที่ข้า พระองค์ มอบ โนนด การ ซื้อ ให้แก่บารุคบุตรชาย เนริยาห์แล้ว ข้าพระองค์ได้อธิษฐาน ต่อ พระเย โฮวาทห์ว่า 17 ‘ข้า แต่องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า พระเจ้า ดุเถิด คือ พระองค์เอง ผู้ได้ทรง สร้าง ฟ้า สวรรค์ และ แผ่น ดิน โลก ด้วย ฤทธา นุ ภาพ ใหญ่ ยิ่ง ของ พระองค์ และ ด้วย พระกรซึ่งเหยียดออกของพระองค์ สำหรับพระองค์ไม่มีสิ่งใด ที่ ยาก เกิน 18 ผู้ทรง สำแดง ความ เมตตา ต่อ คน เป็น พันๆ แต่ทรง ตอบ สนอง ความ ชั่วช้า ของ บิดา ให้ ตก ถึง ออก ของ ลูก หลาน สืบ ต่อ มา ข้า แต่พระเจ้า ผู้ใหญ่ยิ่ง และ ทรง ฤทธิ พระนาม ของ พระองค์ คือ พระ เย โฮ วา ห์ จอม โยธา 19 พระองค์ทรง เป็น ใหญ่ ใน การ ให้ คำ ปรีกษา ทรง ฤทธา นุ ภาพ ใน พระราชกิจ พระเนตรของพระองค์เห็นทุกวิถีทาง บุตร ทั้ง หลาย ของ มนุษย์ ประทาน รางวัล แก่ทุก คน ตาม พฤติการณ์ของ เขา และ ตาม ผล แห่ง การกระ ทำ ของ เขา 20 ทรง เป็น ผู้ สำแดง หมายถึง สำคัญ และ การ มหัศจรรย์ ใน แผ่นดินอียิปต์ และจนถึง สมัย นี้ก็ทรง สำแดง ใน อิสราเอล และท่ามกลาง มนุษยชาติ และทรง ทำให้พระนาม เลื่องลือ ไปอย่าง ทุกวัน นี้ 21 พระองค์ได้ทรง นำ อิสราเอล ประชาชน

ของ พระองค์ ออก จาก แผ่นดินอียิปต์ ด้วย หมาย สำคัญ และการมหัศจรรย์ และด้วยพระหัตถ์เข้มแข็ง และพระกร ที่เหยียด ออก และ ด้วย ความ สยดสยอง ยิ่ง นึก <sup>22</sup> และ พระองค์ ประทาน แผ่น ดิน นี้แก่เขา ทั้ง หลาย ซึ่ง พระองค์ ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษของเขาทั้งหลายว่าจะประทาน แก่เขา คือแผ่นดินซึ่งมีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ <sup>23</sup> และ เขาทั้งหลายก็ได้เข้าไปและถือกรรมสิทธิ์แผ่นดินนั้น แต่เขา ทั้งหลายมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ หรือดำเนิน ตามพระราชบัญญัติของ พระองค์ สิ่ง ทั้ง ปวง ซึ่ง พระองค์ ทรง บัญชา เขา ให้ กระทำ นั้น เขา ทั้ง หลาย มิได้กระทำ เสีย เลย เพราะฉะนั้น พระองค์ ทรง กระทำ ให้เหตุร้าย ทั้ง สิ้น นี้ มาถึงเขาทั้งหลาย <sup>24</sup> ดูกิจิต เชิงเทินที่ล้อมอยู่ได้มาถึงกรุง เพื่อจะยึดเอา แล้ว และเพราะเหตุด้วยดาบ การกันดาร อาหาร และโรคระบาด เมืองนี้ก็ได้ถูกมอบไว้ในมือของคน เคลเดียผู้กำลังต่อสู้อยู่นั้นแล้ว พระองค์ตรัสสิ่งใดก็เป็นไป อย่างนั้นแล้ว และดูเถิด พระองค์ทอดพระเนตรเห็น <sup>25</sup> โอ ข้า แต่องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า พระเจ้า พระองค์ยัง ตรัส แก่ ข้า พระองค์ว่า “จงเอาเงินซื้อนาและหาพยานเสีย” แม้ว่าเมือง นั้นจะถูกมอบไว้ในมือของคนเคลเดีย”

### กรุงเยรูซาเล็มจะถูกทำลายแล้วจะสร้างขึ้นใหม่

<sup>26</sup> พระวอนนะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ว่า <sup>27</sup> “ดูเถิด เรา คือ พระ เย โฮ วาห์ พระเจ้า ของ บรรดา เนื้อ หนั ง ทั้ง สิ้น สำหรับเรามีสิ่งใดที่ยากเกินหรือ <sup>28</sup> เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูกิจิต เราจะมอบเมืองนี้ไว้ในมือของชาวเคลเดีย และในมือของเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน และเขาจะยึดเอาแน่ <sup>29</sup> ชาวเคลเดียผู้ต่อสู้กับเมืองนี้ จะมา

เผาเมืองนี้เสียด้วยไฟให้ไหม้หมด ทั้งบรรดาบ้านที่เขาเผา  
 เครื่องถ้วยพระบาอัลที่บนหลังคา และเทเครื่องดื่มบูชา  
 ถวายแก่พระอื่นเพื่อยั่วเย้าเราให้กริ้ว<sup>30</sup> เพราะประชาชน  
 ของ อิสราเอล และ ประชาชน ของ ยูดาห์ไม่ ได้กระทำ อะไร  
 เลย นอกจากความชั่วต่อหน้าต่อตาของเราตั้งแต่หนุ่มๆมา  
 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ประชาชนอิสราเอลไม่ได้กระทำอะไร  
 เลย นอกจากยั่วเย้าเราให้กริ้วด้วยผลงานแห่งมือของเขา  
<sup>31</sup> เมืองนี้ได้รู้ความกริ้วและความพิโรธของเรา ตั้งแต่วัน  
 ที่ได้สร้างมันขึ้นจนถึงวันนี้ เพราะฉะนั้นเราจะถอนออกไป  
 ไป เสีย จาก หน้า ของ เรา<sup>32</sup> เพราะว่า ความ ชั่วทั้ง สิ้น ของ  
 ประชาชนอิสราเอล และประชาชนยูดาห์ซึ่งเขาได้กระทำอัน  
 ยั่วเย้าให้โกรธ คือทั้งตัวเขา บรรดาภักษัตริย์และเจ้านายของ  
 เขา บรรดาบุโรหิตและผู้พยากรณ์ของเขา คนยูดาห์และ  
 ชาวกรุงเยรูซาเล็ม<sup>33</sup> เขาทั้งหลายได้หันหลังให้เรา มิใช่หัน  
 หน้า แม้ว่าเราได้สอนเขาอยู่อย่างไม่หยุดยั้ง เขาก็มิได้ฟัง  
 ที่จะรับคำสั่งสอนของเรา<sup>34</sup> แต่เขาทั้งหลายได้ตั้งสิ่งที่  
 นำสะอิดสะเอียนของเขาไว้ในนี้เวศ ซึ่งเรียกตามนามของ  
 เรา กระทำให้มีมลทิน<sup>35</sup> เขาทั้งหลายได้สร้างปูชนียสถาน  
 สูงสำหรับพระบาอัลซึ่งอยู่ในหุบเขาแห่งบุตรชายของอิน  
 โนม เพื่อให้บุตรชายและบุตรสาวของเขาลุยไฟถวายแก่  
 พระโมเลค ซึ่งเรามีได้บัญชาเขาเลยและไม่ได้มีอยู่ในจิตใจ  
 ของเราว่า เขาควรจะทำสิ่งที่นำสะอิดสะเอียนนี้ เพื่อ  
 เป็นเหตุให้ยูดาห์กระทำผิดบาปไป<sup>36</sup> เพราะฉะนั้นบัดนี้ พระ  
 เยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสเกี่ยวกับเมืองนี้แก่เจ้า  
 ทั้งหลายว่า ‘เมืองนี้จะถูกยกให้ไว้ในมือของภักษัตริย์แห่งบา  
 บิโลน ด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหาร และด้วยโรคระบาด’  
<sup>37</sup> ดูเถิด เราจะรวบรวมเขามาจากประเทศทั้งปวง ซึ่งเรา  
 ได้ขับไล่เขาให้ไปอยู่ด้วยความกริ้ว ด้วยความพิโรธ และ

ความซึ่งโกรธของเรา นั้น เราจะนำเขาทั้งหลายกลับมายังที่นี่ และจะกระทำให้เขาอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย <sup>38</sup> เขาทั้งหลายจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา <sup>39</sup> เราจะให้ใจเดียวและทางเดียวแก่เขา เพื่อเขาจะยำเกรงเราอยู่เป็นนิตย์ เพื่อเป็นประโยชน์แก่เขา และแก่ลูกหลานของเขาที่ตามเขา มา <sup>40</sup> เราจะกระทำพันธสัญญา นิรันดร์ กับเขาทั้งหลายอันว่า เราจะไม่หันจากการกระทำความดีแก่เขาทั้งหลาย และเราจะบรรจุความยำเกรงเราไว้ในใจของเขาทั้งหลาย เพื่อว่าเขาจะมีได้เห็นไปจากเรา <sup>41</sup> เออ เราจะเปรมปรีดีในการที่จะกระทำความดีแก่เขา และเราจะปลูกเขาไว้ในแผ่นดินนี้ด้วยความมุ่งมั่นด้วยสุดใจของเรา และสุดจิตของเรา <sup>42</sup> เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เราได้นำเอาความร้ายยิ่งใหญ่อันทั้งสิ้นมาเหนือชนชาตินี้ฉันใด เราก็จะนำความดีทั้งสิ้นซึ่งเราได้สัญญาไว้้นั้นมาเหนือเขาฉันนั้น <sup>43</sup> และจะมีการซื้อขายกันบนแผ่นดินนี้ซึ่งเจ้ากล่าวถึงว่าเป็นที่รกร้างปราศจากมนุษย์หรือสัตว์ ถูกมอบไว้ในมือของคนเคลเดีย <sup>44</sup> ที่นั่นนั้นจะซื้อกันด้วยเงิน ไบโนนดก็จะต้องลงนามและประทับตรา และลงนามพยานที่ในแผ่นดินของเบนยามิน ในที่ต่างๆ แแถบกรุงเยรูซาเล็ม และในหัวเมืองยูดาห์ ในหัวเมืองแแถบแดนเมืองเทือกเขา ในหัวเมืองแแถบหุบเขา และในหัวเมืองแแถบภาคใต้ เพราะเราจะให้การเป็นเชลยของเขาทั้งหลายกลับสู่สภาพเดิม” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

### 33

กรุง เยรูซาเล็ม ถูก ทำลาย และ อิสราเอล ถูก นำ ไป เป็น เชลย



<sup>1</sup> พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ ครั้งที่สอง เมื่อท่านยังถูกกักตัวอยู่ในบริเวณของทหารรักษาพระองค์ นั้นว่า <sup>2</sup> “พระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้าง พระเยโฮวาห์ผู้ทรงปั้น เพื่อสถาปนาไว้ พระเยโฮวาห์ คือพระนามของพระองค์ ตรัสดังนี้ว่า <sup>3</sup> จงทูลเรา และเราจะตอบเจ้า และจะสำแดงสิ่งที่ใหญ่ยิ่ง และที่มีอำนาจใหญ่โต ซึ่งเจ้าไม่รู้ นั้นให้แก่เจ้า <sup>4</sup> เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้ตรัสดังนี้เกี่ยวกับเรื่องบ้านในกรุงนี้ และเกี่ยวกับเรื่องพระราชวังของบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ ซึ่งถูกรื้อลง เพื่อทำการต่อต้านเชิง เทิน และดาบ <sup>5</sup> เขาทั้งหลายจะมารบกับชาวเคลเดีย และทำให้คนเป็นศพไปเต็มบ้านเต็มเรือน เป็นคนที่เราสังหารด้วยความกริ้วและความพิโรธของเรา เพราะได้ข่อนหน้าของเราจากกรุงนี้เนื่องด้วยความชั่วของเขาทั้งหลาย <sup>6</sup> ดูเถิด เราจะนำอานามัย และการรักษามาให้ และเราจะรักษาเขาทั้งหลายให้หาย และเผยสันติภาพและความจริงอย่างอุดม <sup>7</sup> เราจะให้พวกเขลยแห่งยูดาห์และพวกเขลยแห่งอิสราเอลกลับสู่สภาพเดิม และจะสร้างเขาทั้งหลายเสียใหม่อย่างที่เขาเป็นมาแต่เดิมนั้น <sup>8</sup> เราจะชำระเขาจากบรรดาความชั่วช้าของเขา ซึ่งเขาได้กระทำต่อเรา และจะให้อภัยบรรดาความชั่วช้าของเขา ซึ่งเขาได้กระทำ และการละเมิดของเขา ต่อเรา <sup>9</sup> และกรุงนี้ จะให้เรามีชื่ออันให้ความชื่นบาน เป็นที่สรรเสริญและเป็นศักดิ์ศรีต่อหน้าบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลก ซึ่งจะได้ยินถึงความดีทั้งสิ้น ซึ่งเราได้กระทำ เพื่อเขาทั้งหลาย เขาจะกลัวและสะทกสะท้าน เพราะความดีและความเจริญทั้งสิ้น ซึ่งเราได้จัดทำให้เมืองนั้น <sup>10</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า และจะมีเสียงให้ได้ยินกันอีกครั้งในสถานที่นี้ซึ่งเจ้ากล่าวว่าจะเป็นที่รกร้างปราศจากมนุษย์และปราศจากสัตว์ ใน

หัวเมืองแห่งยูดาห์และตามถนนในกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งร้างเปล่า ปราศจากมนุษย์ ปราศจากคนอาศัย และปราศจากสัตว์ใดๆ <sup>11</sup> ที่นั่นจะได้ยินเสียงบันเทิงและเสียงรีนเริง และเสียง เจ้า บ่าว และเสียง เจ้า สาว และเสียง บรรดาคนเหล่านั้นที่ ร้อง เพลง อีก ขณะที่เขา นำ เครื่อง บูชา แห่ง การสรรเสริญมายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ว่า ‘จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์จอมโยธา เพราะพระเยโฮวาห์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์’ เพราะเราจะให้พวกเขลยแห่งแผ่นดินนั้นกลับสู่สภาพเดิม พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ <sup>12</sup> พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า ในสถานที่นี้ซึ่งเป็นที่รกร้าง ปราศจากมนุษย์และปราศจากสัตว์ และใน หัว เมือง ทั้ง สิ้น ของ ที่นี้ จะ เป็น ที่ อาศัย ของ ผู้เลี้ยงแกะทั้งหลายให้แกะของเขาได้นอนลงอีก

### ผู้สืบสายโลหิตของดาวิดจะครอบครองอีก

<sup>13</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในหัวเมืองแถบแดนเทือกเขา ในหัวเมืองแถบหุบเขา ในหัวเมืองแถบภาคใต้ ในแผ่นดินแห่งเบนยามิน ตามสถานที่รอบกรุงเยรูซาเล็ม ในหัวเมืองยูดาห์ จะมีฝูงแกะผ่านไต้มือของผู้ที่นับอีก <sup>14</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด วันนั้นจะมาถึง คือเมื่อเราจะให้สิ่งดีที่เราสัญญาไว้ ต่อ วงศ์วาน อิสราเอล และ วงศ์วาน ยูดาห์สำเร็จ <sup>15</sup> ในวันเหล่านั้นและในเวลานั้น เราจะให้อังกฤษขอบธรรมเกิดมาเพื่อดาวิด และท่านจะให้ความยุติธรรมและความชอบธรรมในแผ่นดินนั้น <sup>16</sup> ในกาลครั้งนั้น ยูดาห์จะได้รับการช่วยให้รอด และเยรูซาเล็มจะอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย และนี่เป็นชื่อซึ่งเขาจะเรียกเมืองนั้นคือ ‘พระเยโฮวาห์ทรงเป็นความชอบธรรมของเรา’ <sup>17</sup> เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้

นี้ว่า ดาวิดจะไม่ขัดสนบุรุษที่จะประทับบนพระที่นั่งแห่งวงศ์วานอิสราเอล<sup>18</sup> และปุโรหิตคนเลวจะไม่ขัดสนบุรุษที่อยู่ต่อหน้าเรา เพื่อถวายเครื่องเผาบูชา และเผาเครื่องธัญญาบูชา และกระทำการสักการบูชาเป็นนิตย์”<sup>19</sup> พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ว่า<sup>20</sup> “พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ถ้าเจ้าหักพันธสัญญาของเรา ด้วย วัน และหักพันธสัญญาของเรา ด้วย คิน ได้ จนวัน และคิน มาถึง ตาม เวลา กำหนด ไม่ได้<sup>21</sup> แล้วจึงจะหักพันธสัญญาของเราซึ่งมีต่อดาวิดผู้รับใช้ของเราได้ จนท่านไม่มีโอรสที่จะเสวยราชย์บนพระที่นั่งของท่าน และหักพันธสัญญาของเรา ซึ่งมีต่อปุโรหิตคนเลวผู้ปรนนิบัติของเราเสียได้<sup>22</sup> บริวารของฟ้าสวรรค์จะนับไม่ได้ และเม็ดทรายที่ทะเลก็ตวงไม่ได้ฉันใด เราก็จะให้เชื้อสายของดาวิดผู้รับใช้ของเราและคนเลวผู้ปรนนิบัติของเราทวีมากขึ้นฉันนั้น”<sup>23</sup> พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงเยเรมีย์ว่า<sup>24</sup> “เจ้าไม่ได้พิจารณาดอกหรือว่า ประชาชนเหล่านี้พูดกันอย่างไร คือพูดกันว่า ‘พระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้งสองครอบครัวที่พระองค์ทรงเลือกไว้ เสียแล้ว’ ดังนี้แหละ เขาทั้งหลายได้ดูหมิ่นประชาชนของเรา ฉะนั้นเขาจึงไม่เป็นประชาชาติ ต่อ หน้า เขา ทั้ง หลาย อีก ต่อ ไป”<sup>25</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ถ้าเรามีได้สถาปนาพันธสัญญาของเรากับวันและคิน และสถาปนากฎต่างๆของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกแล้ว<sup>26</sup> เราจึงจะทอดทิ้งเชื้อสายของยาโคบและดาวิดผู้รับใช้ของเรา และจะไม่เลือกผู้หนึ่งจากเชื้อสายของเขาให้ครอบครองเหนือเชื้อสายของอับราฮัม อิสอัคและยาโคบ เพราะเราจะให้การเป็นเชลยของเขากลับสู่สภาพเดิม และจะมีความกรุณาเหนือเขา”

## 34

## เยเรมีย์ตักเตือนเศเดคียาห์

<sup>1</sup> พระวณะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ เมื่อเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งเมืองบาบิโลน และกองทัพทั้งหมดของพระองค์ และบรรดาราชาอาณาจักรในแผ่นดินโลกซึ่งอยู่ใต้การครอบครองของพระองค์ และชนชาติทั้งหลายที่ต่อสู้กับกรุงเยรูซาเล็ม และหัวเมืองทั้งปวงของกรุงนั้นว่า

<sup>2</sup> “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า จงไปพูดกับเศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ และกล่าวแก่ท่านว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะมอบกรุงนี้ไว้ในมือกษัตริย์บาบิโลน และเขาจะเผาเสียด้วยไฟ <sup>3</sup> ท่านจะไม่รอดไปจากมือของเขา แต่จะถูกจับแน่และถูกมอบไว้ในมือของเขา ท่านจะได้เห็นกษัตริย์แห่งบาบิโลนตาต่อตา และจะได้พูดกัน ปากต่อปาก และท่านจะต้องไปยังบาบิโลน’ <sup>4</sup> โอ ข้าแต่เศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ อย่างไรก็ตามก็ดีขอทรงสดับ พระวณะของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับพระองค์ตั้งนี้ว่า ท่านจะไม่ตายด้วยดาบ <sup>5</sup> ท่านจะตายด้วยความสงบ และเขาจะเผาเครื่องหอมเพื่อศพบรรพบุรุษของท่าน คือบรรดากษัตริย์ซึ่งอยู่ก่อนท่านฉันใด คนเขาก็จะเผาเครื่องหอมเพื่อท่านฉันนั้น และเขาจะคร่ำครวญเพื่อท่านว่า ‘อนิจจาเอ๋ย พระองค์เจ้าข้า’ เพราะเราได้ลั่นวาจาไว้แล้ว” พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ

<sup>6</sup> แล้วเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ได้ทูลบรรดาพระวณะเหล่านี้ต่อเศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม <sup>7</sup> ขณะเมื่อกองทัพของกษัตริย์แห่งบาบิโลนกำลังล้อมกรุงเยรูซาเล็ม และหัวเมืองแห่งยูดาห์ทั้งสิ้นที่ยังเหลืออยู่ คือ เมืองลาศิซ

และเมืองอาเซคาคห์ เพราะยังเหลืออยู่สองเมืองนี้เท่านั้นที่เป็นหัวเมืองยูดาห์ที่มีกำแพงล้อม

### กรุงเยรูซาเล็มจะรับโทษเพราะได้บีบบังคับคนจน

<sup>8</sup> พระวอณะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ยังเยเรมีย์ หลังจาก ที่กษัตริย์เศเดคียาห์ได้ทรง กระทำพันธสัญญา กับ บรรดา ประชาชน ใน กรุง เยรูซาเล็ม ว่า จะ ประกาศ ราช กฤษฎีกา เรื่อง อิศรภาพ แก่เขาทั้งหลาย ดังนี้ <sup>9</sup> ให้ทุกคนปล่อยทาส อีบรู ของ ตน ทั้ง ชาย และ หญิง เสีย ให้เป็น อิสระ เพื่อ ว่า จะ ไม่มีผู้ใด กระทำ ให้ยิวพี่น้องของตนเป็นทาส <sup>10</sup> เมื่อบรรดา เจ้า นาย และบรรดาประชาชน ผู้เข้า กระทำพันธสัญญา ได้ ยินว่า ทุกคนจะปล่อยทาสของตนทั้งชายและหญิง เพื่อ ว่าเขาทั้งหลายจะไม่ถูกกระทำให้เป็นทาสอีก เขาทั้งหลาย ก็ได้เชื่อฟัง และปล่อยทาสให้เป็นอิสระ <sup>11</sup> แต่ภายหลังเขา ได้หวนกลับ และจับทาสชายและหญิง ซึ่งเขาได้ปล่อยให้ เป็นอิสระนั้น มาให้อยู่ใต้บังคับของการ เป็นทาสชาย และ หญิงอีก <sup>12</sup> พระวอณะแห่งพระเยโฮวาห์จึงมายังเยเรมีย์ จากพระเยโฮวาห์ว่า <sup>13</sup> “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า เราได้กระทำพันธสัญญากับบรรพบุรุษของ เจ้า ในวันที่เรานำเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ ออกจาก เรือนทาสว่า <sup>14</sup> เมื่อสิ้นเจ็ดปีแล้วเจ้าทุกคนจะต้องปล่อย พี่น้อง อีบรูผู้ที่เขาเอามาขายไว้กับเจ้า และได้รับใช้เจ้า มาหกปี เจ้าต้องปล่อยเขาให้เป็นอิสระพ้นจากการรับ ใช้เจ้า แต่บรรพบุรุษของเจ้าไม่ฟังเราและไม่เจียหุฟังเรา <sup>15</sup> บัดนี้เจ้าได้ หัน กลับ และกระทำ สิ่ง ที่ถูก ต้อง ในสายตา ของเรา โดยการประกาศอิสรภาพทุกคนต่อเพื่อนบ้านของตน และเจ้าได้ กระทำพันธสัญญา ต่อหน้าเราในนิเวศซึ่ง

เรียกตามนามของเรา <sup>16</sup> แต่แล้วเจ้าก็หวนกลับกระทำให้นามของเราเป็นมลทิน ในเมื่อเจ้าทุกคนจับทาสชายหญิงของเจ้า ซึ่งเจ้าได้ปล่อยให้เป็นอิสระไปตามความปรารถนาของเขาทั้งหลายแล้วนั้นกลับมาให้อยู่ใต้บังคับของการเป็นทาสชาย และหญิงอีก <sup>17</sup> เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จึงตรัสดังนี้ว่า เจ้าทั้งหลายมิได้เชื่อฟังเราด้วยการป่าวร้องเรื่องอิสราเอลต่อพี่น้องและเพื่อนบ้านของตน พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด เราป่าวร้องว่า เจ้าทั้งหลายเป็นอิสระต่อดาบ ต่อโรคระบาด และต่อการกันดารอาหาร เราจะกระทำเจ้าให้ย้ายไปอยู่ในบรรดาราชอาณาจักรของแผ่นดินโลก <sup>18</sup> และคนที่ละเมิดต่อพันธสัญญาของเรา และมีได้กระทำตามข้อตกลงในพันธสัญญาซึ่งเขาได้กระทำต่อหน้าเรานั้น เป็นดังลูกวัวที่เขาตัดออกเป็นสองท่อน และเดินผ่านกลางท่อนเหล่านั้นไป <sup>19</sup> เจ้านายแห่งยูดาห์ก็ดี เจ้านายแห่งกรุงเยรูซาเล็ม ก็ดี ชันทีก็ดี บุโรหิต และบรรดาประชาชน แห่งแผ่นดินนั้นก็ดี ผู้ผ่านระหว่างท่อนลูกวัวนั้น <sup>20</sup> เราจะมอบเขาไว้ในมือศัตรูของเขา และในมือของบรรดาผู้ที่แสวงหาชีวิตของเขา ศพของเขาจะเป็นอาหารของนกในอากาศและของสัตว์ในแผ่นดินโลก <sup>21</sup> ส่วนเศเดคิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์และเจ้านายทั้งหลายของเขานั้น เราจะมอบไว้ในมือศัตรูของเขา และในมือของบรรดาผู้ที่แสวงหาชีวิตของเขา ในมือของกองทัพแห่งกษัตริย์บาบิโลนซึ่งได้ถอยไปจากเจ้าแล้วนั้น <sup>22</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด เราจะบัญชาและจะกระทำให้เขากลับมายังกรุงนี้ และเขาจะสู้รบกับกรุงนี้ และยึดเอาจนได้ และเผาเสียด้วยไฟ เราจะกระทำให้หัวเมืองยูดาห์เป็นที่รกร้างปราศจากคนอาศัย”

## 35

## วงศ์วานเรคาบเป็นแบบอย่างที่ดี

<sup>1</sup> พระวอณะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ในรัชกาลเยโฮยาคิมราชบุตรของโยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า <sup>2</sup> “จงไปหาวงศ์วานเรคาบและพูดกับเขา และนำเขามาที่พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เข้ามาในห้องเฉลียงห้องหนึ่ง แล้วเชิญให้เขาดื่มเหล้าองุ่น” <sup>3</sup> ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงนำยาอาซันยาห์ บุตรชายเยเรมีย์ ผู้เป็นบุตรชายฮาบาซันยาห์และพี่น้องของเขา และบุตรชายของเขาทั้งหมด และวงศ์วานเรคาบทั้งหมด <sup>4</sup> ข้าพเจ้านำเขามายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ มาในห้องเฉลียงของบุตรชายของฮานัน ผู้เป็นบุตรชายอิกดาลียาห์ ผู้เป็นคนของพระเจ้า ซึ่งอยู่ใกล้กับห้องเฉลียงของเจ้านาย เหนือห้องเฉลียงของมาอาเสอาห์บุตรชายชัลลูม ผู้ดูแลธรณีประตุ <sup>5</sup> แล้วข้าพเจ้าก็วางเหยือกเหล้าองุ่นกับถ้วยหลายลูกไว้หน้าเหล่าบุตรชายแห่งวงศ์วานเรคาบ และข้าพเจ้าพูดกับเขาทั้งหลายว่า “เชิญดื่มเหล้าองุ่น” <sup>6</sup> แต่เขาทั้งหลายตอบว่า “เราจะไม่ดื่มเหล้าองุ่นเพราะโยนาดับบุตรชายเรคาบ ผู้เป็นบิดาของเราบัญชาเราว่า ‘เจ้าทั้งหลายอย่าดื่มเหล้าองุ่น ทั้งตัวเจ้าและลูกหลานของเจ้าเป็นนิตย์ <sup>7</sup> เจ้าอย่าสร้างเรือน เจ้าอย่าหว่านพืช เจ้าอย่าปลูกหรือมีสวนองุ่น และเจ้าจงอยู่ในเต็นท์ตลอดชีวิตของเจ้า เพื่อเจ้าจะมีชีวิตยืนนานในแผ่นดินซึ่งเจ้าอาศัยอยู่’ <sup>8</sup> เราทั้งหลายได้เชื่อฟังเสียงของโยนาดับบุตรชายเรคาบ ผู้เป็นบิดาของเราในสิ่งทั้งปวงซึ่งท่านได้บัญชาเรา คือไม่ดื่มเหล้าองุ่นตลอดชีวิตของเรา ทั้งตัวเรา ภรรยา บุตรชาย บุตรสาวของเรา <sup>9</sup> และไม่สร้างเรือนเพื่อ

จะอาศัยอยู่ เราไม่มีสวนองุ่นหรือนาหรือพืช <sup>10</sup> แต่เราเคยอยู่ในเต็นท์ และได้ เชื้อ ฟิง และกระทำทุกสิ่ง ซึ่งโยนาดับบิดาของเราได้ บัญชา เรา ไว้ <sup>11</sup> แต่ต่อ มา เมื่อ เนบู คัด เนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้ ยก มา ต่อสู้ กับ แผ่น ดิน นี้ เราพูดว่า ‘มาเถิด ให้เราไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพราะกลัวกองทัพคนเคลเดีย และเพราะกลัวกองทัพคนซีเรีย’ ดังนั้นเราจึงอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม” <sup>12</sup> แล้วพระวณะแห่งพระเยโฮวาท่จึงมาถึงเยเรมีย์ว่า <sup>13</sup> “พระเยโฮวาท่จอมโยธาพระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า จงไปบอกบรรดาผู้ชายของยูดาห์ และบอกชาวกรุงเยรูซาเล็มว่า พระเยโฮวาท่ตรัสว่า เจ้าจะไม่รับคำสั่งสอนเพื่อจะ เชื้อ ฟิง ถ้อยคำของเรา หรือ <sup>14</sup> คำบัญชาซึ่งโยนาดับบุตรชายเรคาบให้ไว้แก่บุตรชายทั้งหลายของตน ไม่ให้ดื่มเหล้าองุ่นนั้น เขาก็ได้รักษากันไว้แล้ว และเขาทั้งหลายมิได้ดื่มเลยจนถึงวันนี้ เพราะเขาทั้งหลายได้ เชื้อ ฟิง คำบัญชาแห่งบิดาของเขา แต่เราได้พูดกับพวกเจ้าอย่างไม่หยุดยั้ง แต่เจ้าทั้งหลายหาได้ ฟิง เรา ไม่ <sup>15</sup> เราได้ส่งบรรดาผู้รับใช้ของเราคือผู้พยากรณ์มาหาเจ้า ส่งเขามาอย่างไม่หยุดยั้ง กล่าว ว่า ‘บัดนี้เจ้าทุกคนจงหัน กลับ จากทางชั่ว ของตน และแก้ไข การกระทำของเจ้าทั้งหลายเสีย อย่าไปติดตามพระอื่นเพื่อปรนนิบัติพระเหล่านั้น แล้วเจ้าจะได้ อาศัย อยู่ใน แผ่น ดิน ซึ่ง เรา ได้ ประทาน แก่เจ้า และบรรพบุรุษของเจ้า’ แต่เจ้ามิได้เงี้ยวหรือ เชื้อ ฟิง เรา <sup>16</sup> บุตรชายทั้งหลายของโยนาดับบุตรชายของเรคาบ ได้ กระทำตามคำบัญชาซึ่งบิดาของเขาได้สั่งไว้ แต่ชนชาตินี้ไม่ได้ เชื้อ ฟิง เรา <sup>17</sup> เหตุฉะนั้นพระเยโฮวาท่พระเจ้าจอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เรา จะ นำ ความ ร้าย ทั้ง



สิ้น ซึ่งเราประกาศไว้มา เห็นอยู่ดาห์ และบรรดาชาวกรุงเยรูซาเล็ม เพราะว่าเราพูดกับเขาทั้งหลายและเขาก็ไม่ฟัง เราได้เรียกเขาและเขาไม่ขานตอบ”<sup>18</sup> แต่เยเรมีย์ได้พูดกับวงศ์วานเรคาบว่า “พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า เพราะว่าเจ้าได้เชื่อฟังคำบัญชาของโยนาตันบิดาของเจ้า และถือรักษาข้อบังคับของท่านทั้งสิ้น และกระทำทุกอย่างที่ท่านบัญชาเจ้า<sup>19</sup> เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า โยนาตันบุตรชายเรคาบจะไม่ขัดสนผู้ชายที่ยืนอยู่ต่อหน้าเราเลยเป็นนิตย์”

## 36

### เยเรมีย์บันทึกคำพยากรณ์ต่างๆของท่าน

<sup>1</sup> ต่อมาในปีที่สี่แห่งรัชกาลเยโฮยาคิม ราชบุตรของโยสิยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ พระวอนนะต่อไปนี้ มาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ว่า <sup>2</sup> “เจ้าจงเอาหนังสือม้วนม้วนหนึ่ง และเขียนถ้อยคำนี้ทั้งสิ้นลงไว้ เป็นคำที่เราได้พูดกับเจ้า ปรีกปรีาอิสราเอลและยูดาห์ และบรรดาประชาชาติทั้งสิ้น ตั้งแต่วันที่เราได้พูดกับเจ้า ตั้งแต่รัชกาลโยสิยาห์จนถึงวันนี้<sup>3</sup> ชะรอยวงศ์วานยูดาห์จะได้ยินถึงความร้ายทั้งสิ้นซึ่งเราประสงค์จะกระทำแก่เขาทั้งปวง เพื่อว่าทุกคนจะหันกลับจากทางชั่วร้ายของเขา และเพื่อเราจะอภัยโทษความชั่วช้าของเขาและบาปของเขา”<sup>4</sup> แล้วเยเรมีย์จึงเรียกบารุกบุตรชายเนริยาห์ให้บารุกเขียนพระวอนนะทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ตรัสแก่เยเรมีย์ ตามคำบอกของท่านไว้ในหนังสือม้วน<sup>5</sup> และเยเรมีย์ก็สั่งบารุกว่า “ข้าพเจ้าถูกห้ามไม่ให้ไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์<sup>6</sup> ฉะนั้นเจ้าต้องไป

และในวันถืออดอาหาร เจ้าจงอ่านพระวจนะของพระเยโฮวาทห์จากหนังสือม้วน ซึ่งเจ้าเขียนไว้ตามคำบอกของเราให้ประชาชนทั้งสิ้นในพระนิเวศของพระเยโฮวาทห์ได้ยิน เจ้าจงอ่านให้คนทั้งปวงแห่งยูดาห์ ผู้ออกมาจากหัวเมืองของเขาให้เขาได้ยินด้วย <sup>7</sup> ชะรอยเขาจะถวายเป็นคำทูลวิงวอนของเขาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาทห์ และทุกคนจะหันกลับจากทางชั่วของตน เพราะความกริ้วและความพิโรธซึ่งพระเยโฮวาทห์ทรงประกาศเป็นโทษเหนือชนชาตินี้ฉันใหญ่หลวงนัก” <sup>8</sup> และบารุคบุตรชายเนรียาห์ได้กระทำทุกอย่างตามซึ่งเยเรมีย์ผู้พยากรณ์สั่งเขา ถึงเรื่องให้อ่านพระวจนะของพระเยโฮวาทห์จากหนังสือม้วนในพระนิเวศของพระเยโฮวาทห์ <sup>9</sup> ต่อมาในปีที่ห้าแห่งรัชกาลเยโฮยาคิม ราชบุตรของโยสิยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ ณ เดือนที่เก้า เขาได้ป่าวร้องแก่ประชาชนทั้งสิ้นในกรุงเยรูซาเล็ม และประชาชนทั้งสิ้นผู้มาจากหัวเมืองแห่งยูดาห์ยัง กรุงเยรูซาเล็ม ให้ถืออดอาหารต่อพระพักตร์พระเยโฮวาทห์ <sup>10</sup> แล้วบารุคจึงได้อ่านถ้อยคำของเยเรมีย์จากหนังสือม้วนให้ประชาชนทั้งสิ้นฟังในพระนิเวศของพระเยโฮวาทห์ ในห้องเฉลียงของเกมารียาห์ บุตรชายซาฟาน ผู้เป็นเลขานุการ ซึ่งอยู่ในลานบนตรงทางเข้าของประตูใหม่แห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาทห์ <sup>11</sup> เมื่อมีคายาห์ บุตรชายเกมารียาห์ ผู้เป็นบุตรชายซาฟาน ได้ยินพระวจนะทั้งสิ้นของพระเยโฮวาทห์จากหนังสือม้วนแล้ว <sup>12</sup> ท่านได้ลงมาที่พระราชวังของกษัตริย์เข้าไปในห้องราชเลขา และดูเถิด เจ้านายทั้งสิ้นก็นั่งอยู่ที่นั่น คือเอลีชามาราชเลขา เดไลยาห์บุตรชายเซไมอาห์ เอลนาอันบุตรชายอัคโบร์ เกมารียาห์บุตรชายซาฟาน เศเดคียาห์บุตรชายฮานันยาห์ และบรรดาเจ้านายทั้งสิ้น <sup>13</sup> และมีคายาห์ก็เล่า

ถ้อยคำทั้ง สิ้น ซึ่งท่าน ได้ยิน เมื่อ บารุคอ่าน จาก หนังสือม้วน ให้ ประชาชน ฟัง นั้น <sup>14</sup> เหตุตั้ง นั้น บรรดา เจ้า นาย จึง ใช้ เยฮูดีบุตรชาย เนธานียาห์ ผู้เป็น บุตรชาย ของ เซเลมียาห์ ผู้เป็น บุตรชาย ของ คูซี ให้ ไป พุด กับ บารุค ว่า “จง ถือ หนังสือม้วน ซึ่ง เจ้า อ่าน ให้ ประชาชน ฟัง นั้น มา” ดังนั้น บารุค บุตรชาย เนรียาห์ จึง ถือ หนังสือม้วน นั้น มา หา เขา ทั้ง หลาย <sup>15</sup> และ เขา ทั้ง หลาย จึง พุด กับ เขา ว่า “จง นั่ง ลง อ่าน หนังสือ นั้น ให้ เรา ฟัง” บารุค จึง อ่าน ให้ เขา ฟัง <sup>16</sup> ต่อ มา เมื่อ เขา ได้ ยิน คำ ทั้ง หมด นั้น ก็ หัน มา หา กัน ด้วย ความ กลัว เขา ทั้ง หลาย จึง พุด กับ บารุค ว่า “เรา จะ ต้อง บอก บรรดา ถ้อยคำ เหล่า นี้ ต่อ กษัตริย์” <sup>17</sup> แล้ว เขา ทั้ง หลาย จึง ถาม บารุค ว่า “จง บอก เรา ว่า เจ้า เขียน ถ้อยคำ เหล่า นี้ ทั้ง สิ้น อย่างไร เขียน ตาม คำ บอก ของ เขา หรือ” <sup>18</sup> บารุค ตอบ เขา ทั้ง หลาย ว่า “ท่าน ได้ บอก ถ้อยคำ เหล่า นี้ ทั้ง สิ้น แก่ ข้าพเจ้า ฝ่าย ข้าพเจ้า ก็ เขียน มัน ไว้ ด้วย หมึก ใน หนังสือม้วน” <sup>19</sup> แล้ว เจ้า นาย ทั้ง หลาย บอก บารุค ว่า “ทั้ง เจ้า และ เยเรมีย์ จง ไป ช้อน เสีย อย่า ให้ ผู้ใด ทราบ ว่า เจ้า อยู่ที่ ไหน” <sup>20</sup> แล้ว เขา ทั้ง หลาย ก็ เข้า ไป ใน ท้อง พระโรง เพื่อ ฝาก กษัตริย์ เมื่อ เอา หนังสือม้วน เก็บ ไว้ ใน ห้อง ของ เอลีชามาราช เลขา แล้ว เขาก็ กราบ ทูล ถ้อยคำ ทั้ง สิ้น นั้น แก่ กษัตริย์

### กษัตริย์เยโฮยาคิมเฝ้าพระวณะของพระเจ้าเสียบ

<sup>21</sup> กษัตริย์ก็รับสั่งให้เยฮูดีไปเอาหนังสือม้วนนั้นมา เขาก็ไปเอามาจากห้องของเอลีชามาราชเลขา และเยฮูดีก็อ่านถวาย กษัตริย์ และ แก่ บรรดา เจ้า นาย ทั้ง สิ้น ผู้ ยืน อยู่ ข้างๆ กษัตริย์ <sup>22</sup> เวลานั้น เป็น เดือน ที่ เก้า กษัตริย์ ประทับ อยู่ใน พระราชวัง เหมันต์ และมี ไฟ ลุก อยู่ ใน โถ ไฟ หน้า พระพักตร์ <sup>23</sup> ต่อ มา เมื่อ เยฮูดี อ่าน ไป ได้ สาม หรือ สี่ แถบ กษัตริย์ ทรง เอา

มีดอลักษณ์ตัดออก และทรงโยนเข้าไปในไฟที่ในโถไฟ จนหนังสือม้วนนั้นถูกไฟที่ในโถไฟเผาผลาญหมด<sup>24</sup> ถึงกระนั้น กษัตริย์หรือข้าราชการของพระองค์ผู้ได้ยินบรรดาถ้อยคำเหล่านี้หาได้เกรงกลัวหรือฉีกเสื้อผ้าของตนไม่<sup>25</sup> แม้ว่าเมื่อเอลนาธันและเดลายาห์และเกมาริยาห์ได้ทูลวิงวอนกษัตริย์มิให้พระองค์ทรงเผาหนังสือม้วน พระองค์หาทรงฟังไม่<sup>26</sup> กษัตริย์ทรงบัญชาให้เยราเมเอลบุตรชายฮามเมเลค และเสไรอาห์บุตรชายอัสรีเอล และเซเลมียาห์บุตรชายอับเดเอล ให้จับบารุคเสมียนและเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ แต่พระเยโฮวาห์ทรงซ่อนท่านทั้งสองเสีย

### พระเจ้าทรงให้เยเรมีย์บันทึกพระวจนะอีกครั้ง

<sup>27</sup> หลังจากทีกษัตริย์ทรงเผาหนังสือม้วนอันมีถ้อยคำซึ่งบารุคเขียนตามคำบอกของเยเรมีย์แล้ว พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ว่า <sup>28</sup> “จงเอาหนังสือม้วนอีกม้วนหนึ่งและจงเขียนถ้อยคำแรกซึ่งอยู่ในหนังสือม้วนก่อนลงไว้ทั้งหมด คือซึ่งเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงเผาเสีย นั้น <sup>29</sup> และเกี่ยวกับเรื่องเยโฮยาคิมกษัตริย์ยูดาห์นั้น เจ้าจงกล่าวตั้งนี้ว่า ‘พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ท่านได้เผาหนังสือม้วนนี้เสียและกล่าวว่า ทำไมเจ้าจึงได้เขียนไว้ในนั้นว่า “กษัตริย์บาบิโลนจะมาทำลายแผ่นดินนี้เป็นแน่ และจะตัดมนุษย์และสัตว์ออกเสียจากแผ่นดินนั้น” <sup>30</sup> เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงตรัสตั้งนี้เกี่ยวกับเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า เยโฮยาคิมจะไม่มีการที่จะประทับบนพระที่นั่งของดาวิด และศพของท่านจะถูกทิ้งไว้ให้ตากแดดกลางวัน และตากน้ำค้างแข็งเวลากลางคืน <sup>31</sup> เราจะลงโทษท่านและเชื้อสายของท่านและข้าราชการของท่าน เพราะความชั่วช้าของเขาทั้งหลาย เราจะนำเหตุร้ายทั้งสิ้นที่เราได้ประกาศต่อ

พวกเขา แต่เขาไม่ฟังนั้น ให้ตกลงบนเขา และบนชาวกรุงเยรูซาเล็ม และบนคนยูดาห์”<sup>32</sup> แล้วเยเรมีย์จึงเอาหนังสือม้วนอีกม้วนหนึ่ง มอบให้บารุกบุตรชายเนริยาห์เสมียนผู้เขียน ถ้อยคำทั้ง สั้น ใน นั้น ตาม คำบอก ของ เยเร มีย์ คือ ถ้อยคำ ทั้ง สั้น ใน หนังสือ ม้วน ซึ่ง เยโฮยาคิม กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เผาเสียในไฟ และมี ถ้อย คำ เป็นอัน มาก ที่ คล้ายคลึงกันเพิ่มขึ้น

## 37

### เยเรมีย์ถูกคุมขัง

<sup>1</sup> เศเด คี ยาห์ ราชบุตร ของ โย ลี ยาห์ ผู้ซึ่ง เนบูกัด เนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้ ตั้ง ให้ เป็นกษัตริย์ ใน แผ่นดิน ยูดาห์ ได้เสวยราชย์แทนโคนิยาห์ราชบุตรของเยโฮยาคิม <sup>2</sup> แต่ท่านเอง กิติ หรือ ข้าราชการ ของ ท่าน กิติ หรือ ประชาชน แห่ง แผ่นดินกิติ หา ได้ ฟัง พระวณะ ของ พระเยโฮวาห์ ซึ่ง พระองค์ ตรัส โดย เยเร มีย์ผู้พยากรณ์ไม่ <sup>3</sup> กษัตริย์เศเด คี ยาห์ ทรง ใช้ เยอูคัลบุตรชายเซเลมียาห์ และเศฟันยาห์ปุโรหิตบุตรชายมาอาเสอาห์ให้ไปยังเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ กล่าว ว่า “ขออธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราเพื่อเรา” <sup>4</sup> ฝ่ายเยเรมีย์นั้น ยัง เข้า นอก ออก ใน ท่ามกลาง ประชาชน อยู่ เพราะท่านยังมีได้ถูกจำขัง <sup>5</sup> กองทัพ ของ ฟาโรห์ได้ออก มา จาก อียิปต์ และ เมื่อ คนเคลเดีย ผู้ซึ่ง กำลั ง ล้อม กรุงเยรูซาเล็ม อยู่ได้ยิน ข่าว นั้น เขา ทั้ง หลาย ก็ ถอยทัพ ไป จาก กรุงเยรูซาเล็ม <sup>6</sup> พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ว่า <sup>7</sup> “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้ง นี้ว่า เจ้าจงไปบอกกษัตริย์แห่งยูดาห์ ผู้ซึ่ง ใช้เจ้า มา ถ้าม ต่อ เรา ว่า

‘ดูเถิด กองทัพ ของ ฟาโรห์ ซึ่ง ได้ มา ช่วย เจ้า กำลัง จะ กลับ ไป อียิปต์ ไป ยัง แผ่น ดิน ของ เขา <sup>8</sup> และ คน เคล เดียว จะ กลับ มา ต่อสู้ กับ กรุง นี้ อีก เขา ทั้ง หลาย จะ ยึด ไว้ และ เผา เสีย ด้วย ไฟ <sup>9</sup> พระ เยโฮวาทร์สดัง นี้ ว่า อย่า ล่องลง ตัว เจ้า โดย กล่าว ว่า “คน เคล เดียว จะ ถอย ออก ไป จาก เรา ที่ เดียว แน่” เพราะ ว่า เขา จะ ไม่ ถอย ออก ไป เลย ที่ เดียว <sup>10</sup> ถึง แม้ ว่า เจ้า กระทำ ให้ กองทัพ ทั้ง สิ้น ของ คน เคล เดียว ที่ กำลัง ต่อสู้ เจ้า ให้ พ่าย แพ้ และ มี เหลือ แต่ คน ที่ บาด เจ็บ เท่านั้น เขา ทั้ง หลาย จะ ลุก ขึ้น ทุก คน ใน เติ่นท์ ของ เขา และ เผา กรุง นี้ เสีย ด้วย ไฟ” <sup>11</sup> ต่อ มา เมื่อ กองทัพ ของ คน เคล เดียว ได้ ถอย จาก กรุง เยรูซาเล็ม เพราะ กองทัพ ของ ฟาโรห์ เข้า มา ประชิด <sup>12</sup> เยเรมีย์ ก็ ออก ไป จาก กรุง เยรูซาเล็ม มุ่ง ไป ยัง แผ่น ดิน เบน ยา มิน เพื่อ จะ รับ ส่วน ของ ท่าน ท่ามกลาง ประชาชน ที่ นั้น <sup>13</sup> เมื่อ ท่าน อยู่ที่ ประตู่ เบน ยา มิน ทหาร ยาม คน หนึ่ง อยู่ ที่ นั้น ชื่อ อิริยาห์ บุตร ชาย เซเล มิยาห์ ผู้ เป็น บุตร ชาย ฮา นั้น ยาห์ ได้ จับ เยเร มีย์ ผู้ พยากรณ์ กล่าว ว่า “ท่าน กำลัง หนี ไป หา คน เคล เดียว” <sup>14</sup> และ เยเร มีย์ ตอบ ว่า “ไม่จริง เลย ข้าพเจ้า มิได้ กำลัง หนี ไป หา คน เคล เดียว” แต่ อิริยาห์ ไม่ ฟัง ท่าน และ จับ เยเร มีย์ นำ มา หา พวก เจ้า นาย <sup>15</sup> และ บรรดา เจ้า นาย ก็ เตือด ดาล ต่อ เยเร มีย์ และ เขา ทั้ง หลาย ก็ ตี ท่าน และ ชัง ท่าน ไว้ ใน เรือน ของ โยนาธาน เลซานูการ เพราะ ได้ ทำ ให้ เป็น คุก <sup>16</sup> เมื่อ เยเร มีย์ เข้า ไป ใน คุก ใต้ ดิน และ ใน ห้อง เล็ก แล้ว เยเร มีย์ ก็ ค้าง อยู่ ที่ นั้น หลาย วัน แล้ว <sup>17</sup> กษัตริย์ เศเด คิยาห์ ใช้ ให้ คน ไป เอา ตัว ท่าน ออก มา กษัตริย์ ได้ สอบถาม ท่าน เป็น ความลับ ที่ ใน พระราชวัง ว่า “มี พระวจนะ อันใด มา จาก พระเยโฮวาท์ บ้าง หรือ” เยเร มีย์ ทูล ว่า “มี พะยะคะ” แล้ว ท่าน ทูล อีก ว่า “พระองค์ จะ ถูก มอบ ไว้ ใน มือ ของ กษัตริย์ แห่ง บา บิโลน” <sup>18</sup> เยเร มีย์ ได้ ทูล

กษัตริย์เศเดคียาห์อีกว่า “ข้าพระองค์ได้กระทำอะไรผิดต่อพระองค์ หรือต่อข้าราชการของพระองค์ หรือต่อชนชาตินี้ พระองค์จึงได้จำขังข้าพระองค์ไว้ในคุก <sup>19</sup> ผู้พยากรณ์ของพระองค์ผู้ได้พยากรณ์ให้พระองค์ว่า ‘กษัตริย์แห่งบาบิโลนจะไม่มาต่อสู้พระองค์ หรือ ต่อสู้แผ่นดินนี้’ นั้น อยู่ที่ไหน <sup>20</sup> เพราะฉะนั้น บัดนี้ โอ ข้า แต่กษัตริย์ผู้เป็นเจ้านายของข้าพระองค์ ขอพระองค์สดับฟัง ขอคำทูลของข้าพระองค์เป็นที่โปรดปรานต่อพระพักตร์ของพระองค์ ขออย่าส่งข้าพระองค์กลับไป ที่ เรือน ของ โย นานา ธาน เลขานุการ นั้น เลย เกรง ว่า ข้า พระองค์ จะ ตาย เสีย ที่นั่น ” <sup>21</sup> กษัตริย์เศเด คียาห์จึงมีรับสั่ง ให้ เขา มอบ เยเร มีย์ไว้ที่บริเวณ ทหาร รักษา พระองค์ และเขา ให้ ขนมปัง แก่ ท่าน วัน ละ ก้อน จาก ถนน ช่างทำขนมจนขนมปังในกรุงนั้นหมด เยเรมีย์จึงค้างอยู่ใน บริเวณทหารรักษาพระองค์อย่างนั้น

## 38

### เยเรมีย์ถูกหย่อนลงไปในคุกใต้ดิน

<sup>1</sup> ฝ่ายเซฟาதியาห์บุตรชายมัธธาน เกดาลียาห์บุตรชาย ปาซเฮอร์ และยูคาลบุตรชายเซเลมียาห์ และปาซเฮอร์บุตรชายมัลคียาห์ได้ยินถ้อยคำของเยเรมีย์ที่กล่าวแก่ประชาชนทุกคนว่า <sup>2</sup> “พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ผู้ใดอยู่ในกรุงนี้ จะต้องตายด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหาร และด้วยโรคระบาด แต่ผู้ใดที่ออกไปหาคนเคลเดียจะมีชีวิตอยู่ เขาจะมีชีวิต เป็นบำเหน็จ แห่ง การ สงคราม และยังมีชีวิตอยู่ <sup>3</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า แน่นอนกรุงนี้จะต้องมอบไว้ในมือของกองทัพของกษัตริย์แห่งบาบิโลนและท่านจะยึดไว้” <sup>4</sup> และบรรดาเจ้านายจึงทูลกษัตริย์ว่า “ขอประหารชายคน นี้เสีย เพราะเขากระทำให้มือของทหารซึ่งเหลืออยู่ในเมือง

นี้อ่อนลง ทั้งมือของประชาชนทั้งหมดด้วย โดยพูดถ้อยคำ เช่นนี้แก่เขาทั้งหลาย เพราะว่าชายคนนี้มีได้แสวงหาความอยู่เย็นเป็นสุขของชนชาตินี้ แต่หาความทุกข์ยากลำบาก”<sup>5</sup> กษัตริย์เศเดคียาห์ตรัสว่า “ดูเถิด ชายคนนี้อยู่ในมือของท่านทั้งหลายแล้ว เพราะกษัตริย์ จะทำ อะไร ชัด ท่านทั้งหลายได้เล่า”<sup>6</sup> เขาจึงจับเยเรมีย์หย่อนลงไปในคุกใต้ดินของมัลคิยาห์บุตรชายฮามเมเลคซึ่งอยู่ในบริเวณทหารรักษาพระองค์ เขาเอาเชือกหย่อนเยเรมีย์ลงไปในคุกใต้ดินนั้น ไม่มีน้ำ มีแต่โคลน และเยเรมีย์ก็จมลงไปในโคลน

#### เอเบตเมเลคช่วยเยเรมีย์

<sup>7</sup> เมื่อ เอเบต เมเลค คนเอธิโอเปีย ชั้นที่คนหนึ่งในพระราชวัง ได้ยินว่า เขา หย่อน เยเรมีย์ ลงไปในคุกใต้ดินนั้น ฝ่ายกษัตริย์ประทับอยู่ที่ประตูเบนยามิน <sup>8</sup> เอเบตเมเลค ก็ออกไปจากพระราชวัง และทูลกษัตริย์ว่า <sup>9</sup> “ข้าแต่กษัตริย์ผู้เป็นเจ้านายของข้าพระองค์ คนเหล่านี้ได้กระทำความชั่วร้ายในบรรดาการที่ เขาได้กระทำต่อเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ โดยที่ได้ทิ้งท่านลงไปในคุกใต้ดิน ท่านคง หิว ตาย ที่นั่น เพราะในกรุงนี้ไม่มีขนมปัง เหลือ อยู่เลย” <sup>10</sup> แล้วกษัตริย์มีรับสั่งให้ เอเบต เมเลค คนเอธิโอเปียว่า “จงเอาคนไปจากที่นี่กับเจ้าสามสิบคน แล้ว จูดเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ออกมาจากคุกใต้ดินก่อน เขาตาย” <sup>11</sup> เอเบตเมเลคจึงเอาคนไปด้วยและไปที่พระราชวังไปยังเรือนพัสดุเพื่อเอาผ้าเก่าๆและเสื้อผ้าขาดๆ ซึ่งเขาเอาเชือกผูกหย่อนลงไปให้เยเรมีย์ที่ในคุกใต้ดิน <sup>12</sup> แล้วเอเบตเมเลคคนเอธิโอเปียพูดกับเยเรมีย์ว่า “ท่านจงคล้องผ้าและเสื้อเก่า นั้นไว้ใต้รักแร้และเชือก” เยเรมีย์กระทำตาม <sup>13</sup> แล้วเขาก็จูดเยเรมีย์ขึ้นมาด้วยเชือก และยกท่านขึ้นมาจาก



คุก ได้ดิน และ เยเรมีย์ก็ยังคง ค้าง อยู่ใน บริเวณ ทหาร รักษา พระองค์

### เศเดคียาห์ทรงขอคำแนะนำจากเยเรมีย์

14 กษัตริย์เศเด คี ยาห์ ทรง ใช้ คน ไป นำ เยเรมีย์ผู้พยากรณ์มาที่ทางเข้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ช่องที่สาม กษัตริย์ตรัสกับเยเรมีย์ว่า “เราจะถามท่านสักข้อหนึ่งขออย่าปิดบังไว้จากเราเลย” 15 เยเรมีย์จึงทูลเศเดคียาห์ว่า “ถ้า ข้า พระองค์ จะ ทูล พระองค์ พระองค์จะ ประหาร ข้า พระองค์แน่มิใช่หรือ และถ้าข้าพระองค์จะถวายคำปรึกษา พระองค์จะไม่ฟังข้าพระองค์มิใช่หรือ” 16 แล้วกษัตริย์เศเดคียาก็ทรงปฏิญาณแก่เยเรมีย์เป็นการลับว่า “พระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้างวิญญานของเราทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด เราจะ ไม่ ประหาร ท่าน หรือ มอบ ท่าน ไว้ ใน มือ ของ คน เหล่า นี้ที่แสวงหาชีวิตของท่านฉันนั้น” 17 แล้วเยเรมีย์ทูลเศเดคียาห์ว่า “พระเยโฮวาห์ พระเจ้าจอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า ถ้าพระองค์จะยอม มอบตัว แก่ พวก เจ้า นายแห่งกษัตริย์บาบิโลนแล้ว เขาจะไว้ชีวิตของพระองค์ และกรุงนี้ จะ ไม่ ต้อง ถูก ไฟ เผา พระองค์และวงศ์วานของพระองค์ จะ มีชีวิต ต่อ อยู่ได้ 18 แต่ถ้า พระองค์ไม่ยอม มอบตัว แก่ พวก เจ้า นายแห่งกษัตริย์ของบาบิโลนแล้ว กรุงนี้ จะ ต้อง ถูก มอบ ไว้ ใน มือ ของ คน เกล่ เดียว และ เขา ทั้ง หลาย จะ เอา ไฟ เผา เสีย และ พระองค์ จะ หนี ไม่ รอด ไป จาก มือ ของ เขา ทั้ง หลาย” 19 กษัตริย์เศเด คี ยาห์ จึง ตรัส กับ เยเรมีย์ ว่า “เรากลัวพวกยิวซึ่งเล็ดลอดไปหาคนเคลเดีย เก่งกว่าเราจะถูกมอบไว้ในมือของพวกเขาเหล่านั้น และเขาทั้งหลายจะกระทำความอัปยศแก่เรา” 20 เยเรมีย์ทูลว่า “เขาจะไม่มอบพระองค์ไว้ ขอพระองค์ เชื่อ ฟัง พระสุรเสียง ของ พระเยโฮวาห์ตามสิ่งซึ่งข้าพระองค์ได้ทูลพระองค์ และพระองค์ก็จะ

เป็นสุข และ เขา ก็ จะ ไว้พระชนม์ของ พระองค์ <sup>21</sup> แต่ถ้า พระองค์ไม่ยอม มอบตัว ต่อ ไป นี้เป็น พระวอนะซึ่ง พระเยโฮวาห์ทรง สำแดง ต่อ ข้าพระองค์ <sup>22</sup> ดูเถิด บรรดา ผู้หญิง ที่เหลือ อยู่ใน วัง ของกษัตริย์แห่ง ยูดาห์จะ ได้ถูกนำ ออกไป ให้พวก เจ้า นายของกษัตริย์แห่งบาบิโลน และผู้หญิง เหล่า นั้นจะว่า ‘เพื่อนทั้งหลายของพระองค์ได้หลอกลวงพระองค์ และได้ ชนะ พระองค์แล้ว พระบาท ของ พระองค์ จม ลง ใน โคลนแล้ว และเขาทั้งหลายก็ หันไปจากพระองค์’ <sup>23</sup> เขาจะ พา บรรดา สนม และมเหสี และบุตร ของ พระองค์ ไป ให้ คน เคลเดีย และพระองค์เอง ก็ จะ ไม่ทรงรอด ไป จาก มือของ เขาทั้งหลาย แต่พระองค์จะถูกกษัตริย์แห่งบาบิโลนจับได้ และพระองค์ จะ เป็น เหตุที่พวก เขา เผา กรุง นี้เสียด้วยไฟ” <sup>24</sup> แล้วเศเดคียาห์ตรัสกับเยเรมีย์ว่า “อย่าให้ผู้ใดรู้ถ้อยคำ เหล่านี้ และท่านจะไม่ตาย <sup>25</sup> แต่ถ้าพวกเจ้า นายได้ยินว่าเรา ได้พูดกับท่าน และมาหาท่านพูดว่า ‘จงบอกมาว่า เจ้าพูดอะไรกับกษัตริย์ และกษัตริย์ตรัสอะไรกับเจ้า อย่าซ่อนอะไร จากเราเลย และเราจะไม่ฆ่าเจ้า’ <sup>26</sup> ท่านจงบอกเขาทั้งหลาย ว่า ‘ข้าพเจ้าได้ทูลขอต่อพระพักตร์กษัตริย์มิให้พระองค์ทรง ส่งข้าพเจ้ากลับไป ที่เรือนของโยนาธานเพื่อให้ตายเสียที่นั่น’” <sup>27</sup> และเจ้า นายทั้งปวงก็มาหาเยเรมีย์และซักถามท่าน และท่านก็ตอบเขาตามบรรดาถ้อยคำเหล่านี้ที่กษัตริย์ทรง รับสั่งท่าน เขาทั้งหลายจึงหยุดถามท่าน เพราะการสนทนา นั้น ไม่มีใคร ได้ยิน <sup>28</sup> และเยเรมีย์ก็ค้าง อยู่ในบริเวณ ทหาร รักษาพระองค์จนถึงวันที่เยรูซาเล็มถูกยึด ท่านอยู่ในที่นั้น เมื่อเยรูซาเล็มถูกยึด

### 39

ครั้งสุดท้ายที่ยูดาห์ถูกนำไปเป็นเชลย

<sup>1</sup> ในปีแรกที่เก้าแห่ง เศเด คียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ ในเดือน  
 ที่สิบ เนบู คัด เนส ซาร์กษัตริย์แห่งบา บิโลน และ กองทัพ  
 ทั้ง สิ้น ของ ท่าน ได้ มา ล้อม กรุง เยรูซาเล็ม และได้ ล้อม  
 ไว้ <sup>2</sup> ในปีที่สอง เดือนแห่งรัชกาล เศเด คียาห์ เมื่อวันที่เก้า  
 ของ เดือน ที่สิบ กรุงนั้นก็แตก <sup>3</sup> แล้ว บรรดา เจ้า นาย ของ  
 กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้เข้ามาในที่ประตูกลาง มีเนอร์กัล  
 ซาเรเซอร์ สัม การ์ เนโบ สารเสคิม รับ สาริส เนอร์กัล  
 ซาเรเซอร์ รับ มัก และบรรดาเจ้านายที่เหลืออยู่ที่สิ้นของ  
 กษัตริย์แห่งบาบิโลน <sup>4</sup> ต่อมาเมื่อเศเด คียาห์กษัตริย์แห่ง  
 ยูดาห์และบรรดาทหารได้เห็นแล้ว เขาทั้งหลายได้หนีออก  
 จากกรุงในเวลากลางคืนไปทางอุทยานของกษัตริย์ ออก  
 ทาง ประตู ระหว่าง กำแพง ทั้ง สอง และ ท่าน ได้หนีไป ยัง  
 ทางที่ราบ <sup>5</sup> แต่กองทัพของ คนเคล เดีย ได้ติดตามเขาทั้ง  
 หลาย ไปทันเศเด คียาห์ที่ราบ เมืองเยรีโค และ เมื่อเขา  
 ทั้ง หลาย จับท่านได้แล้ว เขาได้นำท่านไปยังเนบู คัด เนส  
 ซาร์กษัตริย์แห่งบา บิโลนที่ตำบลริบลาค์ในแผ่นดินฮามัท  
 และพระองค์ก็พิพากษาโทษท่าน <sup>6</sup> กษัตริย์แห่งบาบิโลน  
 ได้ฆ่า บรรดา บุตร ชาย ของ เศเด คียาห์ที่ตำบลริบลาค์ ต่อ  
 หน้าต่อตาของท่าน และกษัตริย์แห่งบา บิโลนได้ประหาร  
 พวกขุนนาง ทั้ง สิ้น ของ ยูดาห์เสีย <sup>7</sup> พระองค์ทรงทำ นัยน์  
 ตาของเศเด คียาห์ให้บอดไป แล้วตีตรวนท่านไว้เพื่อจะ  
 นำไป บา บิโลน <sup>8</sup> คนเคล เดียได้ เผา พระราชวัง และบ้าน  
 เรือนของประชาชน และ ฟัง กำแพง กรุง เยรูซาเล็ม เสีย  
<sup>9</sup> แล้วเนบูซาระดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้จับ  
 ส่วนประชาชนที่เหลืออยู่ในกรุงเป็นเชลยพาไปยังบาบิโลน  
 ทั้งคน ที่เล็ดลอด คือ คน ที่ เล็ดลอด มา หา ท่าน และ ส่วน  
 คนที่เหลืออยู่ <sup>10</sup> เนบูซาระดาน ผู้บัญชาการทหารรักษา

พระองค์ได้ทิ้ง คนจน แห่ง ประชาชน ที่ไม่มีสมบัติอะไร ไว้ใน  
แผ่นดินยูดาห์บ้าง และในเวลาเดียวกัน ได้มอบสวนองุ่น  
และไร่นาให้แก่เขา

### เนบูกัดเนสซาร์รับสั่งให้ดูแลรักษาเยเรมีย์

11 เนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ประทานบัญชา  
เกี่ยวกับเยเรมีย์ ทาง เนบู ซา ระ ดาน ผู้บัญชาการทหาร  
รักษาพระองค์ว่า 12 “จงรับท่านไป ดูแลท่านให้ดี และอย่า  
ทำอันตรายแก่ท่าน แต่จง กระทำ แก่ ท่าน ตาม ที่ ท่าน จะ  
บอกให้” 13 ดังนั้น เนบูซาระดานผู้บัญชาการทหารรักษา  
พระองค์ เนบูซัสบาน รับ สารี ส เน อร์ กิล ชา เร เซอร์ รับ  
มัก และบรรดาเจ้านายของกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ใช้คนไป  
14 คือพวกท่านได้ใช้คนไปนำเยเรมีย์มาจากบริเวณทหาร  
รักษาพระองค์ เขาทั้งหลายมอบท่านไว้กับเกดาลิยาห์บุตร  
ชายาอาคิม ผู้เป็นบุตรชายซาฟาน ให้นำท่านไปบ้าน ดัง  
นั้นท่านจึงได้อยู่ท่ามกลางประชาชน 15 พระวอนะของพระ  
เยโฮวาทมายังเยเรมีย์ ขณะที่ท่าน ถูก ชัง อยู่ใน บริเวณ  
ทหารรักษาพระองค์นั้นว่า 16 “จงไปบอกเอเบต เมเลคคน  
เอธิโอเปียว่า พระเยโฮวาทจอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสรา  
เอลตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะให้ถ้อยคำของเราที่มีอยู่ต่อกรุง  
นี้สำเร็จในทางร้ายไม่ใช่ทางดี และจะสำเร็จต่อหน้าเจ้าในวัน  
นั้น 17 พระเยโฮวาทตรัสว่า แต่เราจะช่วยเจ้าให้พ้นในวัน  
นั้น และเขาจะไม่มอบเจ้าไว้ในมือของคนที่เจ้ากลัว 18 เพราะ  
เราจะช่วยเจ้าให้พ้นเป็นแน่ และเจ้าจะไม่ล้มลงด้วยดาบ  
แต่เจ้าจะมีชีวิตเป็นบำเหน็จแห่ง การ สงคราม เพราะเจ้า  
ได้ไว้วางใจในเรา พระเยโฮวาทตรัสตั้งนี้แหละ”

## 40

เยเรมีย์พยากรณ์ท่ามกลางประชาชน ซึ่งเหลืออยู่ใน ยูดาห์

<sup>1</sup> พระวอนนะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ หลังจาก ที่เนบูซาระดาน ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้ปล่อย ให้ท่านไปจากรามัทห์ ครั้นเมื่อเขาจับท่านติตรวนมาพร้อมกับ บรรดา เชลย พวก กรุง เยรูซาเล็ม และ ยูดาห์ ผู้ที่ถูกกวาด ไป เป็น เชลย ยัง บา บิโลน <sup>2</sup> ผู้บัญชาการ ทหาร รักษา พระองค์ได้นำเยเรมีย์มาแล้วพูดกับท่านว่า “พระเยโฮวาห์ พระเจ้า ของ ท่าน ทรง ประกาศ ความ ร้าย นี้ ต่อ สถานที่นี้ <sup>3</sup> พระเยโฮวาห์ ทรง กระทำให้ เป็น ไป และทรง กระทำ ตาม ที่พระองค์ตรัสไว้ เพราะท่านทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระ เยโฮวาห์ และ ไม่ เชื่อ ฟัง พระสุรเสียงของพระองค์ สิ่งนี้จึง ได้เป็นมาเหนือท่าน <sup>4</sup> ดูเถิด วันนี้ข้าพเจ้าปล่อยท่านจากโซ่ ตรวนที่มีมือของท่าน ถ้าท่านเห็นชอบที่จะมายังกรุงบาบิโลน กับข้าพเจ้า ก็จงมาเถิด ข้าพเจ้าจะดูแลท่านให้ดี แต่ถ้าท่าน ไม่เห็นชอบที่จะมายังกรุงบาบิโลนกับข้าพเจ้า ก็อย่ามา ดูซิ แผ่นดินทั้งหมดนี้อยู่ต่อหน้าท่าน ท่านจะไปที่ไหนก็ได้ตาม แต่ท่านเห็นดีเห็นชอบที่จะไป” <sup>5</sup> ขณะเมื่อท่านยังไม่กลับไป เขากล่าวว่า “ท่านจงกลับไปหาเกตาลิยาห์บุตรชายอาหิเศบ ผู้เป็นบุตรชายซาฟาน ผู้ซึ่งกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้แต่งตั้ง ให้เป็น ผู้ว่าราชการ บรรดา หัว เมือง ยูดาห์ และอยู่ กับ เขา ท่ามกลางประชาชน หรือจะไปที่ไหนที่ท่านเห็นชอบจะไปก็ได้ ” ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์จึงส่งอนุมุติเสบียง และ ให้ของขวัญแก่เยเรมีย์ แล้วก็ปล่อยท่านไป <sup>6</sup> เยเรมีย์ก็ไป หาเกตาลิยาห์ บุตรชายอาหิเศบที่มีสพาห์ และอาศัยอยู่กับ เขาท่ามกลางประชาชน ซึ่ง เหลือ อยู่ใน แผ่นดิน นั้น <sup>7</sup> เมื่อ

บรรดาหัวหน้าของกองทหารที่ในทุ่งนา คือ พวกเขา และคนของเขาทั้งหลายได้ยืนยันว่า กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้แต่งตั้งเกดาลิยาห์บุตรชายอาหิคัมให้เป็นผู้ว่าราชการในแผ่นดินนั้น และได้มอบชายหญิงกับเด็ก ผู้ที่เป็นคนจนในแผ่นดิน ซึ่งมีได้ถูกกวาดไป เป็นเชลยยังบาบิโลนไว้ให้ท่านนั้น<sup>8</sup> เขาทั้งหลายก็ไปหาเกดาลิยาห์ที่มีสพาห์ มีอิชมาเอลบุตรชาย เนธานิยาห์ โยฮานัน และโยนาธานบุตรชาย คาเรอาห์ เสโรอาห์บุตรชายทันหุเมท บรรดาบุตรชายของเอฟายชาวเนโทฟาห์ เยซันยาห์บุตรชายชาวมาอาคาห์ ทั้งตัวเขาและคนของเขา<sup>9</sup> เกดาลิยาห์บุตรชายอาหิคัม ผู้เป็นบุตรชายซาฟาน ก็ได้ปฏิญาณให้แก่เขา และคนของเขา กล่าวว่ “อย่ากลัวในการที่จะปรนนิบัติคนเคลเดีย จงอาศัยอยู่ในแผ่นดินและปรนนิบัติกษัตริย์แห่งบาบิโลน แล้วท่านทั้งหลายก็จะอยู่เย็นเป็นสุข<sup>10</sup> ส่วนตัวข้าพเจ้า ดุเถิด ข้าพเจ้าจะอาศัยอยู่ที่มีสพาห์ เพื่อจะปรนนิบัติคนเคลเดีย ผู้ซึ่งจะมาหาเรา แต่ฝ่ายท่านจงเก็บน้ำองุ่น ผลไม้ฤดูร้อน และน้ำมัน และเก็บไว้ในภาชนะ และจงอยู่ในหัวเมืองซึ่งท่านยึดได้นั้น”<sup>11</sup> ในทำนองเดียวกัน เมื่อพวกเขยทั้งหลาย ซึ่งอยู่ที่โมอับ และท่ามกลาง คน อัม โมน และใน เอโดม และใน แผ่นดินอื่นๆ ทั้งสิ้น ได้ยืนยันว่ากษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ตั้งคนให้ เหลือไว้ ส่วนหนึ่ง ใน ยูดาห์ และได้แต่งตั้ง ให้ เกดาลิยาห์บุตรชายอาหิคัม ผู้เป็นบุตรชายซาฟาน ให้เป็นผู้ว่าราชการเหนือเขาทั้งหลาย<sup>12</sup> แล้วพวกเขยทั้งหลายก็ได้กลับมาจากทุกที่ซึ่งเขาถูกขับไล่ให้ไปอยู่นั้น และมายังแผ่นดินยูดาห์มาหาเกดาลิยาห์ที่มีสพาห์ และเขาทั้งหลายได้เก็บน้ำองุ่นและผลไม้ในฤดูร้อนได้เป็นอันมาก

### อิชมาเอลวางแผนร้ายฆ่าเกดาลิยาห์

13 ฝ่าย โย ฮา นั้น บุตร ชาย ของ คา เรอَاه์ และ บรรดา ประมุขของกองทหารที่ในทุ่งนาได้มาหาเกดาลิยาห์ที่มีส ปาห์ 14 และกล่าวแก่ท่านว่า “ท่านทราบหรือไม่ว่า บา อาลิสกษัตริย์ของ คนอัม โมน ได้ส่งให้อิชมาเอลบุตรชาย เนธานียาห์มาเอาชีวิตของท่าน” ฝ่ายเกดาลิยาห์บุตรชา ยอาหิคัมไม่เชื่อเขาทั้งหลาย 15 แล้วโยฮานันบุตรชายคา เรอَاه์ได้พูดกับเกดาลิยาห์เป็นการลับที่มีสปาห์ว่า “จงให้ ข้าพเจ้าไปฆ่าอิชมาเอลบุตรชายเนธานียาห์เสีย และจะ ไม่มีใครทราบเรื่อง ทำไมจะให้เขาเอาชีวิตของท่าน แล้ว พวกยิวทั้งหลายซึ่งมารวบรวมอยู่กับท่านจะกระจัดกระจาย กันไป และคนยูดาห์ที่เหลืออยู่นี้ก็จะมีพิณาค” 16 แต่เกดาลิ ยาห์บุตรชายอาหิคัมพูดกับโยฮานันบุตรชายคาเรอَاه์ว่า “ท่านอย่าทำสิ่งนี้เลย เพราะที่ท่านพูดถึงอิชมาเอลนั้นเป็น ความเท็จ”

## 41

### อิชมาเอลฆ่าเกดาลิยาห์

1 ต่อ มา ใน เดือนที่เจ็ดอิชมาเอลบุตรชายเนธานียาห์ ผู้เป็นบุตรชายเอลิชามาเชื้อพระวงศ์ พร้อมกับเจ้านายสิบ คนของกษัตริย์ ได้มาหาเกดาลิยาห์บุตรชายอาหิคัมที่มีส ปาห์ แล้วพวกเขารับประทานอาหารอยู่ด้วยกันที่มีสปาห์ 2 แล้วอิชมาเอลบุตรชายเนธานียาห์กับคนทั้งสิบที่อยู่กับ เขาก็ได้ลุกขึ้นฆ่าเกดาลิยาห์บุตรชายอาหิคัม ผู้เป็นบุตร ชายชาวฟาน ผู้ที่กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้แต่งตั้งให้เป็นผู้ว่า ราชการที่แผ่นดินนั้นเสียด้วยดาบจนตาย 3 อิชมาเอลได้ ฆ่าพวกยิวทั้งหลายที่อยู่กับเกดาลิยาห์ที่มีสปาห์ และคน

เคลเดียซึ่งได้พบอยู่ที่นั่นพร้อมกับพวกทหารด้วย 4 ต่อมาอีกสองวันหลังจากวันที่เกดาลิยาห์ถูกฆ่าก่อนที่ใครๆจะรู้เรื่อง 5 มีชายแปดสิบคนมาจากเมืองเซเคมและเมืองซีโลห์และเมืองสะมาเรีย มีหวาดเคราโกนเสียวและเสื้อผ้าขาด และกรีดตัวเอง นำเครื่องธัญญาบูชาและกำยานมาถวายที่พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 6 และอิชมาเอลบุตรชายเนธานียาห์มาจากมิสปาทพบเขาเหล่านั้นเข้า อิชมาเอลเดินมาพลางร้องให้พลาง และต่อมาเมื่อเขาพบคนเหล่านั้นจึงพูดกับเขาทั้งหลายว่า “เชิญเข้ามาหาเกดาลิยาห์บุตรชายอาหิคัมเถิด” 7 เมื่อเขาทั้งหลายเข้ามาในเมือง อิชมาเอลบุตรชายเนธานียาห์และคนที่อยู่กับท่านก็ฆ่าเขาทั้งหลายเสีย และโยนเขาลงไปในที่ขังน้ำ 8 แต่ในพวกนั้นมีอยู่สิบคนด้วยกันที่พูดกับอิชมาเอลว่า “ขออย่าฆ่าเราเสียเลย เพราะเรามีของมีค่า คือข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ น้ำมัน และน้ำผึ้งซ่อนไว้ในทุ่งนา” ดังนั้น เขาจึงงดไม่ฆ่าเขาทั้งหลายกับพี่น้องเสีย 9 ที่ขังน้ำซึ่งอิชมาเอลโยนศพทิ้ง ปวงของผู้ที่เขาฆ่าตายลงไปเพราะเหตุเกดาลิยาห์นั้น เป็นที่ซึ่งกษัตริย์อาสาสร้างไว้เพื่อป้องกันบาอาซากษัตริย์แห่งอิสราเอล อิชมาเอลบุตรชายเนธานียาห์ก็ใส่คนที่ถูกฆ่าไว้จนเต็ม 10 แล้วอิชมาเอลก็จับคนทั้งหมดที่เหลืออยู่ในมิสปาทไปเป็นเชลย คือพวกราชธิดาและประชาชนทั้งปวงที่เหลืออยู่ที่มิสปาท ผู้ที่เนบูนซาร์ระดาน ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้มอบหมายให้แก่เกดาลิยาห์บุตรชายอาหิคัม อิชมาเอลบุตรชายเนธานียาห์ได้จับเขาเป็นเชลย และออกเดินข้ามฟากไปหาคนอัมโมน

โยฮานันช่วยพวกเชลยให้รอดพ้น



11 แต่เมื่อโยฮานันบุตรชายคาเรอาห์และบรรดาหัวหน้าของกองทหารซึ่งอยู่กับเขา ได้ยินเรื่องความชั่วร้ายทั้งหลายซึ่งอิชมาเอลบุตรชายเนธานียาห์ได้กระทำแล้วนั้น 12 เขาก็จัดเอาคนทั้งหมดของเขาไปต่อสู้กับอิชมาเอลบุตรชายเนธานียาห์ เขาทั้งหลายปะทะเขาที่สระใหญ่ซึ่งอยู่ที่เมืองกิเบโอน 13 และต่อมาเมื่อประชาชนทั้งปวงผู้ซึ่งอยู่กับอิชมาเอลเห็นโยฮานันบุตรชายคาเรอาห์และบรรดาหัวหน้ากองทหารที่อยู่กับเขา เขาทั้งหลายก็เปรมปรีดี 14 ประชาชนทั้งปวงซึ่งอิชมาเอลจับเป็นเชลยมาจากมิสปาห์จึงหันหลังและกลับไป เขาไปหาโยฮานันบุตรชายคาเรอาห์ 15 แต่อิชมาเอลบุตรชายเนธานียาห์ได้หนีรอดจากโยฮานันพร้อมกับชายแปดคนไปหาคนอัมโมน 16 แล้วโยฮานันบุตรชายคาเรอาห์และบรรดาหัวหน้าของกองทหารซึ่งอยู่กับท่าน ได้นำประชาชนที่เหลืออยู่ทั้งหมด ซึ่งเอากลับคืนมาจากอิชมาเอลบุตรชายเนธานียาห์ซึ่งมาจากมิสปาห์หลังจากที่ได้ฆ่าเกดาลิยาห์บุตรชายอาหิคัมแล้วนั้น คือทหาร ผู้หญิง เด็ก และชนที่ ผู้ซึ่งโยฮานันนำกลับมายังกิเบโอน 17 และเขาทั้งหลายก็ไปอยู่ที่ที่อาศัยของคิมฮาม ไกล์เบธเลเฮม ตั้งใจจะไปยังอียิปต์ 18 เนื่องด้วยคนเคลเดีย เพราะเขากลัว เพราะว่ามีอิชมาเอลบุตรชายเนธานียาห์ได้ฆ่าเกดาลิยาห์บุตรชายอาหิคัม ผู้ซึ่งกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการเหนือแผ่นดินนั้นเสีย

## 42

คน ยู ดาห์ที่เหลือ อยู่ขอ คำ แนะนำ จาก เยเร มีย์ แต่ได้ปฏิเสธคำนั้นเสีย

<sup>1</sup> บรรดาหัวหน้าของกองทหารและโยฮานันบุตรชายคาเรอาห์ และเยซันยาห์บุตรชายโฮชายาห์ และประชาชนทั้งปวง จาก ผู้ น้อย ที่สุด ถึง ผู้ใหญ่ที่สุด ได้เข้า มา ไกล <sup>2</sup> และพูดกับเยเร มีย์ผู้พยากรณ์ว่า “ขอ ให้คำ อ้อนวอน ของข้าพเจ้า ทั้ง หลาย เป็นที่ ยอมรับ ต่อ หน้า ท่าน และขอ ท่าน อธิษฐานต่อพระเยโฮวาท้พระเจ้าของท่านเพื่อเราทั้งหลาย เพื่อ คนที่ เหลือ อยู่ นี้ ทั้ง สิ้น (เพราะเรามี เหลือ น้อย จาก คน มาก ตาม ที่ท่าน เห็น อยู่ กับ ตา แล้ว) <sup>3</sup> ขอ พระเย โฮวาท้พระเจ้าของท่านสำแดงหนทางแก่เราว่า เราควรจะทำไปทางไหน และขอสำแดงสิ่งที่เราควรจะทำ” <sup>4</sup> เยเร มีย์ผู้พยากรณ์กล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า “ข้าพเจ้าได้ยินท่านแล้ว คุณเถิด ข้าพเจ้าจะอธิษฐาน ต่อ พระเยโฮวาท้พระเจ้า ของท่านตามคำขอร้องของท่านทั้งหลาย และต่อมาพระเยโฮวาท้จะทรงตอบท่านประการใด ข้าพเจ้าจะบอกแก่ท่าน ข้าพเจ้าจะไม่ปิดบังสิ่งใดไว้จากท่านเลย” <sup>5</sup> แล้วเขาทั้งหลายพูดกับเยเรมีย์ว่า “ขอพระเยโฮวาท้จงเป็นพยานที่สัตย์จริง และ สัตย์ ชื่อ ใน ระหว่าง ข้าพเจ้า ทั้ง หลาย ถ้า ข้าพเจ้า ทั้ง หลาย มิได้กระทำ ตาม บรรดา พระวณะ ของ พระเยโฮวาท้พระเจ้าของท่านผู้ทรงใช้ท่าน <sup>6</sup> ไม่ว่าจะดีหรือร้าย ข้าพเจ้า ทั้ง หลาย จะเชื่อ ฟัง พระสุรเสียง ของ พระเยโฮวาท้พระเจ้า ของเรา ผู้ซึ่งข้าพเจ้า ทั้ง หลาย ส่งท่าน ให้ไปหา นั้น เพื่อเรา จะอยู่เย็นเป็นสุข เมื่อเราเชื่อฟังพระสุรเสียงแห่งพระเยโฮวาท้พระเจ้าของเรา” <sup>7</sup> ต่อมา ครั้น สิ้น สิบ วัน แล้วพระวณะ ของ พระเยโฮวาท้มายังเยเร มีย์ <sup>8</sup> แล้วท่าน จึง ให้ ตาม ตัว โยฮานันบุตรชายคาเรอาห์ และบรรดาผู้หัวหน้าของกองทหาร ผู้อยู่กับท่าน และ ประชาชน ทั้ง ปวง ตั้งแต่คนเล็ก ที่สุด ถึง คน ใหญ่ ที่สุด <sup>9</sup> และบอก เขา ทั้ง หลาย ว่า “พระเย

โฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ซึ่งท่านได้ใช้ให้ข้าพเจ้านำเอาคำอ้อนวอนของท่านไปเสนอต่อพระפקตร์พระองค์นั้น ได้ตรัสตั้งนี้ว่า <sup>10</sup> ถ้าเจ้าทั้งหลายจะอยู่ต่อไปในแผ่นดินนี้ เราจะสร้างเจ้าทั้งหลายขึ้นและไม่ทำลายลง เราจะปลูกเจ้าไว้และไม่ถอนเจ้าเสีย เพราะเราได้กลับใจจากเหตุร้ายซึ่งเราได้กระทำไปแล้ว <sup>11</sup> อย่ากลัวกษัตริย์แห่งบาบิโลนผู้ซึ่งเจ้ากลัวอยู่นั้น พระเยโฮวาห์ตรัสว่า อย่ากลัวเขาเลย เพราะเราอยู่กับเจ้าทั้งหลายเพื่อช่วยเจ้าให้รอด และช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของเขา <sup>12</sup> เราจะให้ความกรุณาแก่เจ้าเพื่อเขาจะได้กรุณาเจ้า และยอมให้เจ้ากลับไปอยู่ในแผ่นดินของเจ้าเอง <sup>13</sup> แต่ถ้าเจ้าทั้งหลายพูดว่า 'เราจะไม่อยู่ในแผ่นดินนี้' โดยไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า <sup>14</sup> และกล่าวว่า 'ไม่เอา เราจะเข้าไปในแผ่นดินอียิปต์ ที่ซึ่งเราจะไม่เห็นสงคราม จะไม่ได้ยินเสียงแตร จะไม่หิวขนมปัง และเราทั้งหลายจะอาศัยอยู่ที่นั่น' <sup>15</sup> เพราะฉะนั้น บัดนี้ คนยูดาห์ที่เหลืออยู่เอ๋ย ขอฟังพระวจาของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าของอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า ถ้าเจ้ามุ่งหน้าจะเข้าอียิปต์และไปอาศัยที่นั่น <sup>16</sup> แล้วต่อมาดาบซึ่งเจ้ากลัวอยู่นั้นจะตามทันเจ้าที่นั่นในแผ่นดินอียิปต์ และการกัณดารอาหารซึ่งเจ้ากลัวอยู่นั้นจะติดตามเจ้าไปถึงอียิปต์ และเจ้าจะตายที่นั่น <sup>17</sup> ทุกคนซึ่งมุ่งหน้าไปยังอียิปต์ เพื่อจะอยู่ที่นั่นจะตายเสียด้วยดาบ ด้วยการกัณดารอาหาร ด้วยโรคระบาด เขาจะไม่มีคนที่เหลืออยู่หรือที่รอดตายจากเหตุร้ายซึ่งเรานำมาเหนือเขา <sup>18</sup> เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า เราเทความกริ้วของเราและความพิโรธของเราลงเหนือชาวเยรูซาเล็มอย่างไร เรา

จะเท ความ กริ้ว ของ เรา เห็นอ เจ้า ทั้ง หลาย เมื่อ เจ้า จะ เข้า ไปยังอียิปต์อย่างนั้น เจ้าจะเป็นคำสาป เป็นที่น่าตกตะลึง เป็นคำแข่ง และเป็นทีนินทา เจ้าจะไม่เห็นที่นี้อีก <sup>19</sup> โอ คน ยูดาห์ที่ยังเหลืออยู่เอ๋ย พระเยโฮวาห์ได้ตรัสเกี่ยวกับท่านแล้วว่า ‘อย่า ไปยังอียิปต์’ จงรู้เป็นแน่ว่า ในวันนี้ ข้าพเจ้า ได้ ตัก เตือน ท่าน <sup>20</sup> ว่า ท่าน ทั้ง หลาย ได้ หลง เงิน ไป ใน ใจ ของ ท่านเอง เพราะท่านได้ใช้ข้าพเจ้า ไปหาพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่านว่า ‘ขออธิษฐานเพื่อเราต่อพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเรา และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจะตรัส ประการใด ขอบอกแก่เรา และเราจะกระทำตาม’ <sup>21</sup> และในวันนี้ข้าพเจ้าได้ประกาศพระวอนะนั้นแก่ท่านทั้งหลายแล้ว แต่ท่านมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้า ของท่านในสิ่งใดๆซึ่งพระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้า มาบอกท่าน <sup>22</sup> เพราะฉะนั้นบัดนี้ จงทราบ เป็นแน่ว่า ท่าน ทั้ง หลาย จะ ตายด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหาร และด้วยโรคระบาด ในสถานที่ซึ่งท่านทั้งหลายปรารถนาจะไปอาศัยอยู่”

## 43

### เยเรมีย์ไปยังอียิปต์พร้อมกับพวกที่เหลืออยู่

<sup>1</sup> ต่อมาเมื่อเยเรมีย์จบการพูดต่อประชาชนทั้งปวงถึงพระวอนะเหล่านี้ ทั้งสิ้น ของ พระ เย โฮ วาห์ พระเจ้า ของ เขา ทั้ง หลาย ซึ่ง พระ เย โฮ วาห์ พระเจ้า ของ เขา ได้ ทรง ใช้ ท่าน ให้ ไป พุด พระ วอนะ ทั้ง สิ้น นี้ กับ เขา ทั้ง หลาย นั้น แล้ว <sup>2</sup> อาชาเรียนาห์บุตรชายโฮชายาห์และโยฮานันบุตรชายคาเรอาห์ และบรรดาผู้ชายที่โอหังได้พูดกับเยเรมีย์ว่า “ท่าน พุดมูสา พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรามิได้ใช้ท่านให้มาพูดว่า ‘อย่าไปอียิปต์ที่จะอาศัยอยู่ที่นั่น’ <sup>3</sup> แต่บารุกบุตรชายเนรียาห์ได้ยุทนต์ให้ต่อสู้กับเรา เพื่อจะมอบเราไว้ในมือของ

คนเคลเดีย เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ฆ่าเรา หรือกวาดเราไป เป็นเชลยในบาบิโลน”<sup>4</sup> โยฮานันบุตรชายคาเรอาห์ และบรรดาหัวหน้าของกองทหาร และประชาชนทั้งสิ้น ไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ที่จะอาศัยอยู่ในแผ่นดินยูดาห์<sup>5</sup> แต่โยฮานันบุตรชายคาเรอาห์และบรรดาผู้หัวหน้าของกองทหารได้พาคนยูดาห์ทุกคนที่เหลืออยู่ไป คือผู้ซึ่งกลับมาอยู่ในแผ่นดินยูดาห์ จากบรรดาประชาชาติที่เขาถูกขับไล่ให้ไปอยู่นั้น<sup>6</sup> คือพวกผู้ชาย ผู้หญิง เด็ก บรรดาธิดา และทุกคนซึ่งเนบูกาเดเนซาร์กษัตริย์บาบิโลน พระองค์ได้เหลือไว้ให้แก่เกดาลิยาห์บุตรชายอาหิเศบ ผู้เป็นบุตรชายซาฟาน ทั้งเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ และบารุกบุตรชายเนริยาห์<sup>7</sup> และเขาทั้งหลายได้มายังแผ่นดินอียิปต์ เพราะเขาทั้งหลายไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ และเขาก็มาถึงนครทาปานเฮส<sup>8</sup> แล้วพระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ในนครทาปานเฮสว่า<sup>9</sup> “จงถือก้อนหินใหญ่ๆไว้ จงซ่อนไว้ที่ในปูนสอในเตาเผาอิฐ ซึ่งอยู่ที่ทางเข้าไปสู่พระราชวังของฟาโรห์ในนครทาปานเฮสท่ามกลางสายตาของคนยูดาห์<sup>10</sup> และจงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะใช้และนำเนบูกัดเนซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน ผู้รับใช้ของเรา และท่านจะตั้งพระที่นั่งของท่านเหนือหินเหล่านี้ ซึ่งเราได้ซ่อนไว้ และท่านจะกางพลับพลาหลวงของท่านเหนือหินเหล่านี้<sup>11</sup> เมื่อท่านมาถึง ท่านจะโจมตีแผ่นดินอียิปต์ มอบผู้ที่กำหนดให้ถึงความตายจะไปหาความตาย ผู้ถูกกำหนดให้เป็นเชลยแก่การเป็นเชลย และผู้ที่ถูกกำหนดให้ถูกดาบให้แก่ดาบ<sup>12</sup> และเราจะก่อไฟในวิหารของพระแห่งอียิปต์ และท่าน

จะเผาเสีย และเก็บไป เป็น เชลย และท่านจะ ปกคลุม ตัว  
 เอง ด้วย แผ่นดินอียิปต์ เหมือนผู้เลี้ยงแกะ ปกคลุม ตัว เอง  
 ด้วย เสื้อคลุม และท่านจะไป เสียจาก ที่นั้น ด้วย สันติภาพ  
 13 ท่าน จะ หัก เสาศักดิ์สิทธิ์แห่ง เมือง เบธเซ เมช ซึ่ง อยู่ใน  
 แผ่นดินอียิปต์เสีย และท่าน จะ เอา ไฟ เผา วิหาร ของ พระ  
 แห่งอียิปต์เสีย”

## 44

### พระวอนะของพระเจ้าเกี่ยวกับพวกยิวในอียิปต์

1 พระวอนะที่มายังเยเรมีย์เกี่ยวกับบรรดาอียิวที่อาศัยอยู่  
 ในแผ่นดินอียิปต์ที่มีกมล ที่ทาปานเทศ ที่โนฟ และในแผ่นดิน  
 ดินปัทมโรส ว่า 2 “พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสรา  
 เอล ตรัสดังนี้ว่า เจ้าทั้งหลายได้เห็นบรรดาเหตุร้ายที่เรา  
 นำมาเหนือกรุงเยรูซาเล็ม และเหนือหัวเมืองยูดาห์ทั้งสิ้น  
 ดูเถิด ทุกวันนี้เมืองเหล่านั้นก็เป็นที่รกร้าง ไม่มีผู้ใดอาศัย  
 อยู่ในนั้น 3 เพราะ ความชั่ว ซึ่ง เขา ทั้ง หลาย ได้ กระทำ ได้  
 ยั่วเย้าเรา ให้มีความ โกรธ ด้วย การ ที่ เขา ทั้ง หลาย ไป เผา  
 เครื่องหอม และปรนนิบัติพระอื่น ซึ่ง เขา ไม่รู้จัก ไม่ว่า เขา  
 เอง หรือเจ้าทั้งหลาย หรือบรรพบุรุษของเจ้า 4 อย่างไรก็ตาม  
 ก็ เรา ได้ ใช้บรรดาผู้รับใช้ของเราคือผู้พยากรณ์ไปหาเจ้าโดย  
 ได้ลุกขึ้นแต่เนิ่นๆ และใช้เขาไปกล่าวว่า ‘โอ อย่ากระทำการ  
 ที่น่าสะอิดสะเอียนนี้ ซึ่งเราเกลียดชัง’ 5 แต่เขาไม่ฟังหรือ  
 เจียหุฟัง เพื่อจะหันกลับจากความชั่วร้ายของเขา และไม่  
 เผาเครื่องหอมแก่พระอื่น 6 เพราะฉะนั้น เราจึงได้เทความ  
 เตือดดาลและความโกรธของเราออกให้พลุ่งขึ้นในหัวเมือง  
 ยูดาห์ และในถนนหนทางของกรุงเยรูซาเล็ม และเมือง  
 เหล่านั้นก็ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและรกร้างไป อย่างทุกวันนี้

7 เพราะฉะนั้นบัดนี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล จึงตรัสตั้งนี้ว่า ทำไมเจ้าทั้งหลายจึงทำความชั่วร้ายยิ่งใหญ่นี้แก่จิตใจเจ้าเอง และตัดเอาผู้ชายผู้หญิง ทั้งเด็กและเด็กที่ยังดูดนมเสียจากเจ้า เสียจากท่ามกลางยูดาห์ ไม่มีชนที่เหลืออยู่ไว้แก่เจ้าเลย 8 ทำไมเจ้าทั้งหลายจึง ยั่วเย้า เรา ให้ โกรธ ด้วย การ ที่ มือ ของ เจ้า กระทำ ด้วยการ เผา เครื่อง หอม ให้แก่พระอื่น ใน แผ่นดินอียิปต์ที่ที่เจ้า มา อยู่ นั้น เพื่อ เจ้า จะ ต้อง ถูก ตัด ออก และ เป็น ที่ สาป แข่ง และเป็น ที่ นินทา ท่ามกลางบรรดาประชาชาติแห่งแผ่นดินโลก 9 เจ้า ได้ ลืม ความ ชั่ว ของ บรรพบุรุษ ของ เจ้า ความ ชั่ว ของ บรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ บรรดาความชั่วของนางสนม และมเหสีของเจ้าทั้งหลาย ความชั่วของเจ้าเอง และความชั่วของภรรยาของเจ้า ซึ่งเจ้าทั้งหลายได้ กระทำ ใน แผ่นดินยูดาห์ และในถนนหนทางของกรุงเยรูซาเล็มเสียแล้ว หรือ 10 แม้กระทั่งวันนี้แล้วเจ้าทั้งหลายก็ยังมิได้ถ่อมตัวลง หรือเกรงกลัว หรือดำเนินตามราชบัญญัติหรือตามกฎเกณฑ์ของเรา ซึ่งเราให้มีไว้หน้าเจ้าทั้งหลายและหน้าบรรพบุรุษของเจ้า 11 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล จึงตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะมุ่งหน้าของเราต่อสู่เจ้าให้เกิดการร้าย และจะตัดยูดาห์ออกเสียให้สิ้น 12 เรา จะ เอา ชน ยู ดาห์ ที่ เหลือ อยู่ ผู้ซึ่งมุ่ง หน้า มา ที่ แผ่นดินอียิปต์ เพื่อ จะ อาศัย อยู่ นั้น และ เขา ทั้ง หลาย จะ ถูก ผลาญ เสีย หหมด เขา จะ ล้ม ลง ใน แผ่นดินอียิปต์ เขา จะ ถูก ผลาญ ด้วย ดาบ และ ด้วยการ กั น ดาร อาหาร ตั้งแต่คนเล็ก น้อย ที่ สุด จนถึง คน ใหญ่ โดด ที่ สุด เขา ทั้ง หลาย จะ ตาย ด้วย ดาบ และ ด้วยการ กั น ดาร อาหาร และ เขา จะ กลาย เป็น คำ สาป เป็น ที่ นินทา ก ตะ ลิ่ง เป็น คำ แข่ง และ เป็น ที่ นินทา 13 เรา จะ ต้อง ลง โทษ คน เหล่า นั้น ผู้อาศัย อยู่ ใน แผ่นดินอียิปต์

ตั้งที่เราลงโทษกรุงเยรูซาเล็มด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหาร และด้วยโรคระบาด <sup>14</sup> จนคนยูดาห์ที่เหลืออยู่ผู้ซึ่งมาอาศัยในแผ่นดินอียิปต์นั้นจะไม่รอดพ้นหรือเหลือกลับไปยังแผ่นดินยูดาห์ ที่ซึ่งเขาปรารถนาจะกลับไปอาศัยอยู่ เพราะว่าเขาจะไม่ได้กลับไป นอกจากผู้หนีพ้นบางคน” <sup>15</sup> แล้วบรรดาผู้ชายผู้รู้ว่าภรรยาของตัวได้ถวายเครื่องหอมแก่พระอื่น และบรรดาผู้หญิงที่ยืนอยู่ใกล้เป็นที่ชุมนุมใหญ่ คือ บรรดาประชาชน ผู้อาศัยในปัทโรส ในแผ่นดินอียิปต์ ได้ตอบเยเรมีย์ว่า <sup>16</sup> “สำหรับถ้อยคำซึ่งท่านได้บอกแก่เราในพระนามของพระเยโฮวาห์นั้น เราจะไม่ฟังท่าน <sup>17</sup> แต่เราจะกระทำทุกสิ่งที่เราได้พูดไว้ คือเผาเครื่องหอมถวายเจ้าแม่แห่งฟ้าสวรรค์ และเทเครื่องดื่มถวายแก่พระนางเจ้าตั้งที่เราได้กระทำ ทั้งพวกเรา และบรรพบุรุษของเรา บรรดาภักษัตริย์ และเจ้านายของเรา ในหัวเมืองยูดาห์และในถนนหนทางกรุงเยรูซาเล็ม ทำอย่างนั้นแล้ว เราจึงมีอาหารบริบูรณ์และอยู่เย็นเป็นสุข และไม่เห็นเหตุร้ายอย่างใด <sup>18</sup> ตั้งแต่เรางดการเผาเครื่องหอมถวายเจ้าแม่แห่งฟ้าสวรรค์ และเทเครื่องดื่มถวายแก่พระนางเจ้า เราก็ขัดสนทุกอย่าง และถูกผลาญด้วยดาบและด้วยการกันดารอาหาร <sup>19</sup> เมื่อเราเผาเครื่องหอมถวายเจ้าแม่แห่งฟ้าสวรรค์ และเทเครื่องดื่มถวายแก่พระนางเจ้า ที่เราได้ทำขนมถวายเพื่อนมัสการพระนางเจ้า และที่ได้เทเครื่องดื่มถวายแก่พระนางเจ้านั้น เรากระทำนอกเหนือความเห็นชอบของสามีของเราหรือ” <sup>20</sup> แล้วเยเรมีย์ได้ตอบบรรดาประชาชนทั้งพวกผู้ชายและผู้หญิง คือประชาชนทั้งปวงผู้ให้คำตอบแก่ท่านว่า <sup>21</sup> “สำหรับเครื่องหอมที่ท่านได้เผาถวายในหัวเมืองยูดาห์ และในถนนหนทางกรุงเยรูซาเล็ม ทั้งตัวท่าน บรรพบุรุษของท่าน บรรดาภักษัตริย์ และเจ้านายของท่าน



และประชาชน แห่ง แผ่น ดิน พระเยโฮวาห์มิได้ทรงจดจำไว้ดอกหรือ พระองค์ไม่ได้ทรงนึกถึงหรือ <sup>22</sup> จนพระเยโฮวาห์จะทรงทนต่อไปอีกไม่ไหวแล้ว เพราะเหตุจากการกระทำ อันชั่วร้าย ของท่าน และเพราะเหตุจากการอันน่าสะอิดสะเอียน ซึ่งท่าน ได้ กระทำ นั้น เพราะฉะนั้น แผ่นดิน ของท่าน จึง ได้ กลายเป็นที่ร้างเปล่า และเป็นที่น่าตกตะลึง และเป็นที่น่าพิศวง ปราศจากคนอาศัยตั้งทุกวันนี้ <sup>23</sup> เพราะ ว่าท่าน ได้ เฝาคีรีทองหอม และเพราะว่าท่าน ได้ กระทำบาป ต่อ พระเยโฮวาห์ และ ไม่ เชื่อฟัง พระสุรเสียง ของ พระเยโฮวาห์ หรือ ดำเนินตาม พระราชบัญญัติ ของ พระองค์ ตาม กฎ เกณฑ์ ของ พระองค์ และ ตาม พระโอวาท ของ พระองค์ ความร้ายนี้จึงได้ตกแก่ท่าน ตั้งทุกวันนี้” <sup>24</sup> เยเรมีย์ ได้ กล่าว แก่ ประชาชน ทั้ง สิ้น และ แก่ พวก ผู้หญิง ทั้ง สิ้นว่า “บรรดา ท่านทั้งหลาย แห่ง ยูดาห์ ผู้ที่อยู่ใน แผ่นดินอียิปต์ จงฟัง พระวचนะ ของ พระเยโฮวาห์ <sup>25</sup> พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้า แห่ง อิสราเอล ตรัสตั้ง นี้ว่า ตัวเจ้า และ ภรรยา ของ เจ้า ได้ ยืนยัน ด้วย ปาก ของ เจ้า ทั้ง หลาย เอง และได้ กระทำ ด้วย มือ ของ เจ้า ทั้ง หลาย ให้ สำเร็จ กล่าว ว่า ‘เราจะทำ ตาม การ ปฏิญาณ ของ เรา ซึ่ง เรา ได้ ปฏิญาณ ไว้ แน่นนอน คือ เฝาคีรีทองหอม ถวาย เจ้า แม่แห่งฟ้า สวรรค์ และ เท เครื่องดื่ม ถวาย แก่ พระนาง เจ้า’ แล้ว ก็ ดำรง การ ปฏิญาณ ของ เจ้า และ ทำ ตาม การ ปฏิญาณ ของ เจ้า แน่นนอน <sup>26</sup> เพราะ ฉะนั้น บรรดา เจ้าทั้งหลาย แห่ง ยูดาห์ ผู้ที่อยู่ใน แผ่นดินอียิปต์ จงฟัง พระวचนะ ของ พระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด เรา ได้ ปฏิญาณ โดย ชื่อใหญ่ ยิ่ง ของ เราว่า ปาก ของ คนใด แห่ง ยูดาห์ ตลอด ทั่ว แผ่นดินอียิปต์ จะ ไม่ ออกนาม ของ เรา โดย กล่าว ว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ ทรานใด’ <sup>27</sup> ดูเถิด เรา คอย ดู อยู่ เพื่อ ให้ เกิด ความร้าย มิใช่ ความดี

ชนยูดาห์ทั้งสิ้นผู้อยู่ในแผ่นดินอียิปต์จะถูกผลาญเสียด้วยดาบ และด้วยการกันดารอาหาร จนกว่าจะถึงที่สุดของเขา<sup>28</sup> และบรรดาผู้ที่หนีพ้นดาบจะกลับจาก แผ่นดินอียิปต์ไปยังแผ่นดินยูดาห์ มีจำนวนน้อย และคนยูดาห์ที่เหลืออยู่ทั้งสิ้น ซึ่งมาอาศัยอยู่ที่แผ่นดินอียิปต์ จะทราบว่ค่าของใครจะยั่งยืน เป็นค่าของเราหรือค่าของเขาทั้งหลาย<sup>29</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า นี่จะเป็นหมายสำคัญแก่เจ้า คือเราจะลงโทษเจ้าในที่นี้ เพื่อเจ้าจะได้ทราบว่า ค่าของเราจะตั้งมั่นคงอยู่ต่อเจ้าให้เกิดความร้ายเป็นแน่<sup>30</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะมอบฟาโรห์โฮฟรากษัตริย์แห่งอียิปต์ไว้ในมือศัตรูของเขา และในมือของคนเหล่านั้นที่แสวงหาชีวิตของเขา ดังที่เราได้ มอบเศเตคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ไว้ในมือของเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน ผู้ซึ่งเป็นศัตรูของเขา และแสวงหาชีวิตของเขา”

## 45

### พระเจ้าทรงปลอบโยนบารุค

<sup>1</sup> ถ้อยคำ ซึ่ง เยเรมีย์ผู้พยากรณ์บอก แก่ บารุคบุตรชาย เนริยาห์เมื่อเขาเขียนถ้อยคำเหล่านี้ลงในหนังสือตามคำบอกของเยเรมีย์ ในปีทีสี่แห่งรัชกาลเยโฮยาคิม ราชบุตรของ โย ลี ยาห์ กษัตริย์แห่ง ยู ดาห์ว่า <sup>2</sup> “โอ บารุค เอ๋ย พระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสแก่ท่าน ดังนี้ว่า <sup>3</sup> เจ้าว่า ‘บัดนี้ วิบัติแก่ข้า เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเพิ่มความทุกข์เข้าที่ความเศร้าโศกของข้า ข้าก็เหน็ดเหนื่อยด้วยการคร่ำครวญของข้า ข้าไม่ประสบความสำเร็จเลย’ <sup>4</sup> เจ้าจงบอกเขาว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด สิ่งใดที่เราก่อสร้างขึ้น เราจะทำลายลง และสิ่งใดที่เราได้ปลูก เราจะถอนขึ้น

คือแผ่นดินนี้ทั้งหมด<sup>5</sup> และเจ้าจะหาสิ่งใหญ่โตเพื่อตัวเอง หรือ อย่าหามันเลย เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด เรา จะนำเหตุร้ายมาเหนือเหนือหนึ่งทั้งสิ้น แต่เราจะให้ชีวิตของ เจ้าแก่เจ้าเป็นบำเหน็จแห่งการสงครามในทุกสถานที่ที่เจ้า จะไป”

## 46

### คำพยากรณ์เรื่องอียิปต์

<sup>1</sup> พระ วณะ ของ พระ เย โฮ วาห์ ซึ่ง มา ยัง เยเร มีย์ผู้พยากรณ์เกี่ยวด้วย เรื่อง บรรดา ประชาชาติ <sup>2</sup> เรื่อง อียิปต์ เกี่ยวตัว ยก อง ทัพ ของ ฟาโรห์ เน โค กษัตริย์แห่งอียิปต์ ซึ่งอยู่ที่ริม แม่น้ำ ยูเฟรติส ที่เมือง คาร์เคมิช และ ซึ่ง เนบู คัด เนส ซาร์ กษัตริย์แห่งบา บิโลน ได้โจมตีแตกในปีที่สี่แห่งรัชกาลเยโฮยาคิมราชาบุตรของ โยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า <sup>3</sup> “จงเตรียมตั้งและโล่ และ ประชิดเข้าสงคราม <sup>4</sup> จงผูกอานม้า พลม้าเอี้ย จงขึ้นม้า เถิด จงสวมหมวกเหล็กของเจ้า เข้าประจำที่ จงขัด หอก ของเจ้า จงสวมเสื้อเกราะของเจ้าไว้ <sup>5</sup> ทำไมเราเห็นเขา ทั้ง หลาย ครั้นคร้าม และ หัน หลัง กลับ นักรบ ของ เขา ทั้ง หลาย ถูก ตี ล้ม ลง และ ได้ เร่งหนีไป เขา ทั้ง หลาย ไม่ เหลียว กลับ ความ สยดสยอง อยู่ทุกด้าน พระ เย โฮ วาห์ตรัสตั้ง นี้แหละ <sup>6</sup> คน เร็วก็นหนีไป ไม่ได้ นักรบ ก็หนีไป ไม่รอด เขา ทั้ง หลาย จะ สะดุด และ ล้ม ลง ใน แดน เหนือ ข้าง แม่น้ำ ยูเฟ รติ ส <sup>7</sup> นี้ใครนะ โผล่ขึ้น มา ตั้ง น้ำท่วม เหมือน แม่น้ำ ซึ่ง น้ำของ มัน ชัด ขึ้น <sup>8</sup> อียิปต์โผล่ขึ้น มาอย่าง น้ำท่วม เหมือน แม่น้ำของ มัน ชัด ขึ้น เขาว่า ‘ข้าจะขึ้น ข้าจะคลุมโลก ข้า จะทำลายหัวเมืองและชาวเมืองนั้นเสีย’ <sup>9</sup> ม้าทั้งหลายเอี้ย

รุดหน้าไปเกิด ทรบทั้งหลายเอ๋ย เตือดดาลเข้าเกิด จงให้  
 นักรบออกไป คือคนเอธิโอเปียและคนพุด ผู้ถือโล่ คนลุติม  
 นักถือ และโค้ง ธนู <sup>10</sup> วันนี้เป็นวัน แห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า  
 พระเจ้า จอมโยธา เป็นวัน แห่ง การ แก่ แค้นที่ จะ แก่ แค้น  
 ศัตรูของพระองค์ ดาบจะกินจนอิม และตีมโลหิตของเขา  
 จนเต็ม คราบ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธา  
 ทำการ บูชาใน แดน เหนือ ข้าง แม่น้ำ ยูเฟรติส <sup>11</sup> โอ ธิดา  
 พรหมจารีแห่งอียิปต์เอ๋ย จง ขึ้น ไป ที่ ก็ เลือด และ ไป เอา  
 พิมเสน เจ้าได้ใช้ยา เป็นอัน มาก แล้ว และ ก็ ไร้ ผล สำหรับ  
 เจ้า นั้น รักษา ไม่หาย <sup>12</sup> บุรุษดาประจำชาติ ได้ ยืน ถึง ความ อาย  
 ของ เจ้า และ แผ่นดิน ก็ เต็ม ด้วย เสียง ร้อง ของ เจ้า เพราะ  
 ว่า นักรบ สะดุด กัน เขา ทั้ง หลาย ได้ ล้ม ลง ด้วย กัน <sup>13</sup> พระ  
 วณะ ซึ่ง พระ เยโฮวาทร์ส กับ เยเรมีย์ผู้พยากรณ์ เรื่อง  
 การ มา ของ เนบูคัด เนส ซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน เพื่อ จะ  
 โจมตีแผ่นดินอียิปต์ ว่า <sup>14</sup> “จงประกาศในอียิปต์ และป่าว  
 ร้องในมิกดล จงป่าวร้องในโนฟและทาบานเฮส จงกล่าว  
 ว่า ยืนให้พร้อมไว้และเตรียมตัวพร้อม เพราะว่าดาบจะกิน  
 อยู่รอบตัวเจ้า <sup>15</sup> ทำไมชายที่กล้าหาญของเจ้าจึงหนีเสีย  
 เล่า พวกเขาไม่ยืนมั่นอยู่ เพราะว่า พระเยโฮวาทร์สได้ทรง  
 ผลักเขา ล้มลง <sup>16</sup> พระองค์ทรงทำให้คน เป็นอัน มาก สะดุด  
 เออ เขา ล้มลง กัน และ กัน และ เขา ทั้ง หลาย พุด ว่า ‘ลุกขึ้น  
 เถอะ ให้เรา กลับ ไป ยัง ชนชาติ ของ เรา ไป ยัง แผ่นดิน ที่ เรา  
 ถือ กำเนิด เพราะ เรื่อง ดาบ ของ ผู้บีบบังคับ’ <sup>17</sup> พวกเขา ได้  
 เรียก ชื่อ ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ว่า ‘ผู้ถือ ทิถ ผู้ ปล่อย ให้  
 โอกาส ผ่าน ไป’ <sup>18</sup> เพราะ บรม มหา กษัตริย์ ผู้ ซึ่ง พระนาม  
 ของ พระองค์ คือ พระเยโฮวาทร์ส จอมโยธา ตรัสว่า เรามีชีวิต  
 ต่อยุ่ตราบใด เขาทาโบร้ออยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย และภู

เขา कारเมลอยู่ข้างทะเลฉันได จะมีผู้หนึ่งมาฉันนั้น 19 โอธิดาผู้อาศัยในอียิปต์เอ๋ย จงเตรียมข้าวของสำหรับตัวเจ้าเพื่อการถูกกวาดไปเป็นเชลย เพราะว่าเมืองโนฟจะถูกทิ้งไว้เสียเปล่าๆ และรกร้าง ปราศจากคนอาศัย 20 อียิปต์เป็นเหมือนวัวสาวตัวงาม แต่การทำลายจากทิศเหนือมาจับเธอ 21 ทหารรับจ้างที่อยู่ท่ามกลางเธอ ก็เหมือนลูกวัวที่ได้ขุนไว้ให้อ้วน เธอ ด้วยเขาทั้งหลายหันกลับและหนีไปด้วยกัน เขาทั้งหลายไม่ยอมยืนหยัด เพราะวันแห่งหายนะของเขา ได้มาเหนือเขาทั้งหลาย และเป็นเวลาแห่งการลงโทษเขา 22 เธอทำเสียงเหมือนงูที่กำลังเลื้อยออกไป เพราะศัตรูของเธอจะเดิน กระบวน เข้ามาด้วยกำลังทัพ และมาสู้กับเธอ ด้วยขวาน เหมือนอย่างคนเหล่านั้นที่โค่นต้นไม้ 23 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เขาทั้งหลายจะโค่นป่าของเธอลง แม้ว่าป่านั้นใครจะเข้าไป ค้นหาไม่ได้ เพราะว่าพวกเขาทั้งหลายมีจำนวนมากกว่า ตึกเตน นับไม่ถ้วน 24 ธิดาของอียิปต์จะถูกกระทำให้ได้อาย เธอจะถูกมอบไว้ในมือของชนชาติหนึ่งจากทิศเหนือ” 25 พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสว่า “ดูเถิด เราจะนำการลงโทษมาเหนือเหล่าฝูงชนของ โน และฟาโรห์ และอียิปต์ และบรรดาพระและกษัตริย์ ทั้ง ปวง ของ เมือง นั้น ลงเหนือ ฟาโรห์ และ คน ทั้ง หลาย ที่วางใจในท่าน 26 เราจะมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของบรรดาผู้ที่แสวงหาชีวิตของเขา ในมือของเนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลน และในมือข้าราชการของ ท่าน พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ภายหลังจากอียิปต์ จึงจะมี คนอาศัยอยู่ อย่าง สมัยก่อน 27 โอ ยาโคบ ผู้รับใช้ของเราเอ๋ย อย่ากลัวเลย โอ อิสราเอลเอ๋ย อย่าครั่นคร้ามเลย เพราะดูเถิด เรา จะช่วยเจ้าให้รอด ได้ จาก ที่ ไกล และช่วย เชื้อสาย ของ เจ้า จาก แผ่นดิน ที่ เขา เป็น เชลย ยาโคบ จะ กลับ มา และ มีความ

สงบและความสบาย และไม่มีผู้ใดกระทำให้เขากลับ 28 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า โอ ยาโคบ ผู้รับใช้ของเรา เอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า เราจะกระทำให้บรรดาประชาชาติทั้งสิ้นมาถึงซึ่งอวสาน คือประชาชาติที่เราได้ขับเจ้าให้ไปอยู่นั้น แต่ส่วนเจ้าเราจะไม่กระทำให้ถึงอวสานทีเดียว เราจะทำตามขนาด เราจะปล่อยให้เจ้าไม่ถูกทำโทษเป็นอันขาด”

## 47

### คำพยากรณ์เรื่องชาวฟิลิสเตียและเมืองไทรอะ

1 พระวจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งมายังเยเรมีย์ผู้พยากรณ์เกี่ยวกับเรื่องฟิลิสเตียก่อนที่ฟาโรห์โงมตีเมืองกาซา 2 “พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด น้ำทั้งหลายกำลังขึ้นมาจากทิศเหนือ และจะกลายเป็นกระแสน้ำท่วม มันจะท่วมแผ่นดินและสารพัดซึ่งอยู่ในนั้น ทั้งเมืองและผู้ที่อยู่อาศัยในเมือง คนจะร้องรำไร และชาวแผ่นดินนั้นทุกคนจะคร่ำครวญ 3 เมื่อได้ยินเสียงกบฏม้าตัวแข็งแรงของเขากระทืบ และเสียงรถรบของเขากรูกันมา และเสียงล้อรถดังกึกก้อง พวกพ่อก็จะมิได้เห็นกลับมาดูลูกทั้งหลายของตน เพราะมือของเขาอ่อนเปลี้ยเต็มทีแล้ว 4 เพราะวันที่จะมาถึงซึ่งจะทำลายฟิลิสเตียทั้งสิ้น และจะตัดผู้อุปถัมภ์ทุกคนที่เหลืออยู่ออกจากเมืองไทรอะและเมืองไซดอน เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงทำลายคนฟิลิสเตีย คือคนที่เหลืออยู่ในแถบคัฟโธร์นั้น 5 เมืองกาซาก็ถล่มถลาย และเมืองอัสเคโลนก็ถูกตัดออกพร้อมด้วยคนที่เหลืออยู่ในหุบเขาของเขา เจ้าจะเซียดเนื้อเถื่อนหนังของเจ้าอีกนานเท่าใด 6 โอ ดาบแห่งพระเยโฮวาห์ เจ้าข้า อีกนานเท่าไร

ท่านจึงจะสงบ จงสอดตัวเข้าไว้ในฝักเสียวเถิด จงหยุดพัก และอยู่นิ่งๆเสียวที 7 เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงกำชับ มันจะสงบ ได้อย่างไรเล่า พระองค์ทรงบัญชาและแต่งตั้งให้ดาบนั้นต่อสู้ชเคโลนและต่อสู้ชายทะเล”

## 48

### โมอับจะถูกทำลาย

1 เกี่ยวกับเรื่องโมอับ พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า “วิบัติแก่เนโบ เพราะเป็นที่ถูกทิ้งร้าง ศิริยาธาอิมได้อาย มันถูกยึดแล้ว มิสกาบก็ได้อาย และคร้ามกลัว 2 จะไม่มีการสรรเสริญโมอับอีกต่อไป ในเมืองเฮชบอนคนเหล่านั้นได้วางแผนปองร้ายต่อโมอับว่า ‘มาเถอะ ให้เราตัดมันออกเสียจากการเป็นประชาชาติ’ โอเมืองมัดเมน เอัย เจ้าจะถูกตัดลงมาเหมือนกิน ดาบจะไล่ตามเจ้าไป 3 จะมีเสียงร้องมาแต่โฮโรนาอิมว่า ‘การร้างเปล่าและการทำลายอย่างใหญ่หลวง’ 4 เมืองโมอับถูกทำลายเสียแล้ว ได้ยินเสียงร้องไห้จากพวกเด็กเล็กๆของเธอ 5 เพราะเขาทั้งหลายจะขึ้นไปร้องไห้ที่ทางขึ้นเมืองลูอิท เพราะพวกศัตรูได้ยินเสียงร้องไห้เพราะการทำลาย ที่ทางลงจากเมืองโฮโรนาอิม 6 หนีเถิด เอาตัวรอดเถิด จงเป็นเหมือนพุ่มไม้ที่ในถิ่นทุรกันดาร 7 เพราะว่า เจ้า ได้วางใจในผลงาน และในทรัพย์สมบัติของเจ้า เจ้าจะต้อง ถูกยึดด้วย และพระเคโมชจะต้อง ถูกกวาดไปเป็นเชลย พร้อมกับบุโรหิตและเจ้านายของเขา 8 ผู้ทำลายจะมาเหนือเมืองทุกเมือง และไม่มีเมืองใดจะรอดพ้นไปได้ หุบเขาจะต้อง พินาศและที่ราบจะต้อง ถูกทำลาย ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงลั่นพระวาจาไว้ 9 จงให้ปีกแก่โมอับ เพื่อว่ามันจะหนีรอดไป

ได้ เพราะหัวเมืองของมันจะกลายเป็นที่รกร้าง ปราศจาก  
 สิ่งใดอาศัยอยู่ในนั้น <sup>10</sup> ผู้ใดกระทำงานของพระเยโฮวาห์  
 อย่างไม่ซื่อ ผู้นั้นก็ถูกสาป ผู้ที่กั้นไม่ให้ดาบของตนกระทำ  
 โลหิตตก ผู้นั้นจะถูกสาป <sup>11</sup> โมอับสบายตั้งแต่หนุ่มๆมา และ  
 ได้ตกตะกอน มันไม่ได้ถูกถ่ายออกจากภาชนะนี้ไปภาชนะ  
 นั้น หรือต้องถูกกวาดไปเป็นเฉลย ดังนั้น รสจึงยังอยู่ในนั้น  
 และกลิ่นก็ไม่เปลี่ยนแปลง” <sup>12</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เพราะ  
 ฉะนั้น ดูก่อน วันเวลาจะมาถึง เมื่อเราจะส่งนิกทองเทีย  
 มาให้เขาเพื่อทำให้เขาทองเทียวไป และเทภาชนะของเขา  
 ให้เกลี้ยง และทูปไหของเขาให้แตกเป็นชิ้นๆ <sup>13</sup> แล้วโมอับก็  
 จะได้อายเพราะพระเคโมช อย่างที่วงศ์วานอิสราเอลได้  
 อายเพราะเบธเอล อันเป็นที่วางใจของเขา <sup>14</sup> เจ้าว่าอย่างไร  
 ได้ว่า ‘เราเป็นพวกวีรชนและทแกล้วทหารสำหรับสงคราม’  
<sup>15</sup> เมืองโมอับถูกทำลายและขึ้นไปจากหัวเมืองของมันแล้ว  
 และคนหนุ่มๆที่คัดเลือกแล้วของเมืองก็ลงไปสู่การถูกฆ่า  
 พระบรมมหาภคินีผู้ทรงพระนามว่า พระเยโฮวาห์จอม  
 โยธา ตรัสดังนี้แหละ <sup>16</sup> ภัยพิบัติของโมอับอยู่ใกล้แค่คืบแล้ว  
 และความทุกข์ใจของเขาก็เร่งก้าวเข้ามา <sup>17</sup> บรรดาท่าน  
 ที่อยู่รอบเขา จงเสียใจด้วยเขาเถิด และบรรดาท่านที่รู้จัก  
 ชื่อเขาด้วย จงกล่าวว่า ‘ไม้อารพระกรอันทรงฤทธิ์หักเสีย  
 แล้ว คือคทาอันรุ่งโรจน์นั้น’ <sup>18</sup> ธิดาผู้อาศัยเมืองดีบอนเอ๋ย  
 จงลงมาจากสง่าราศีของเจ้า และนั่งด้วยความกระหาย  
 เพราะผู้ทำลายโมอับจะมาสู้กับเจ้า เขาจะทำลายที่กำบัง  
 เข้มแข็งของเจ้า <sup>19</sup> โอ ชาวเมืองฮาโรเออร์เอ๋ย จงยืนเฝ้า  
 อยู่ข้างทาง จงถามชายที่หนีมาและผู้หญิงที่รอดพ้นมาว่า  
 ‘เกิดเรื่องอะไรขึ้น’ <sup>20</sup> โมอับถูกกระทำให้ได้อาย เพราะมัน  
 แตกเสียแล้ว คร่ำครวญและร้องรำไรอยู่ จงบอกแถวแม่



น้ำอาร์โน่นว่า 'โมอับถูกทำลายเสียแล้ว' <sup>21</sup> การพิพากษาได้ตกเหนือที่ราบ เหนือโฮโลน และยาฮาส และเมฟาอาท <sup>22</sup> และติโบน และเนโบ และเบธดิบลาธาอิม <sup>23</sup> และคีรียาธาอิม และเบธกามูล และเบธเมโอน <sup>24</sup> และเครีโอท และโบสร่าห์ และหัวเมืองทั้งสิ้นของแผ่นดินโมอับ ทั้งไกลและใกล้ <sup>25</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เขาของโมอับถูกตัดออกแล้ว และแขนของมันก็หักไป <sup>26</sup> จึงทำให้เขามึนเมา เพราะว่าเขาได้พองตัวขึ้นต่อพระเยโฮวาห์ เพราะฉะนั้นโมอับจะต้องกลิ้งเกลือกอยู่ในอาเจียนของตัว และเขาจะถูกเยาะเย้ยด้วย <sup>27</sup> อิสราเอลไม่ถูกเจ้าเยาะเย้ยหรือ ไปพบเขาท่ามกลางโจรหรือ เมื่อเจ้าพูดถึงเขา เจ้าจึงกระโดดขึ้นด้วยความปีติยินดี <sup>28</sup> โอ ชาวเมืองโมอับเอ๋ย จงออกเสียจากหัวเมืองไปอาศัยอยู่ในหิน จงเป็นเหมือนนกเขาซึ่งทำรังอยู่ที่ข้างปากชอก <sup>29</sup> เราได้ยินถึงความเห่อเหิมของโมอับ (เขาเห่อเหิมมาก) ได้ยินถึงความมโหฬาร ความจงหองของเขา และความเห่อเหิมของเขา และถึงความยกตนข่มท่านในใจของเขา <sup>30</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราสู้ความโกรธของเขา แต่มันจะไม่สำเร็จ ความเท็จทั้งหลายของเขาจะไม่ถึงความสำเร็จ <sup>31</sup> เพราะฉะนั้น เราจะคร่ำครวญเพื่อโมอับ เราจะร้องรำไรเพื่อโมอับทั้งหมด ใจของเราจะโอดครวญเพื่อคนของคิรีเฮเรส <sup>32</sup> โอ ถาอูงแห่งสิบมาห์เอ๋ย เราจะร้องไห้เพื่อเจ้ามากกว่าเพื่อยาเซอร์ กิ่งทั้งหลายของเจ้ายื่นข้ามทะเลจนถึงทะเลของยาเซอร์ ผู้ทำลายได้โจมตีผลไม้ฤดูร้อนและการเก็บอูงของเจ้า <sup>33</sup> ความยินดีและความชื่นบานได้ถูกกวาดออกไปเสียจากเรือกสวนไร่นาและแผ่นดินของโมอับ เราได้กระทำให้เหล่าอูงหยุดไหลจากบ่ออูง ไม่มีคนย่ำด้วยเสียงโห่ร้อง เสียงโห่ร้องนั้นไม่ใช่เสียงโห่ร้องเลย <sup>34</sup> เมืองเฮชโบนและเมืองเอเลอาเลห์ได้ร้องรำให้ เขาทั้งหลายส่ง

เสียงร้องไกลถึงเมืองยาฮาส จากโคอาร์ถึงโฮโรนาอิม ดัง  
วัวตัวเมียอายุสามปี เพราะสายน้ำทั้งหลายแห่งนิมริมก็จะ  
ร้างเปล่าด้วย <sup>35</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะนำอูสวนมา  
สู่ผู้ที่ถวายเป็นเครื่องบูชาในปุชนียสถานสูงและเผาเครื่องหอม  
ถวายพระของเขาในโมอับ <sup>36</sup> เพราะฉะนั้นใจของเราจะโอด  
ครวญเพื่อโมอับเหมือนอย่างปี และใจของเราจะโอดครวญ  
เหมือนปี เพื่อ คน เมือง คีร์ เฮ เรส เพราะทรัพย์สมบัติที่เขา  
ได้มาก็ได้พินาศ <sup>37</sup> ทุกศิระจะถูกลอก และทุกเคราจะถูก  
ตัด บนมือทั้งปวงจะมีรอยเชือดเนียน และจะมีผ้ากระสอบ  
ที่บนเอว <sup>38</sup> บนหลังคาเรือนทั้งสี่ของโมอับและตามถนน  
ทั้งหลายในเมืองนั้น จะมีแต่เสียง โอด ครวญทั่วไป เพราะ  
เราทูปโมอับเหมือนเราทูปภาษาขณะที่เราไม่พอใจ พระเยโฮ  
วาห์ตรัสดังนี้แหละ <sup>39</sup> เขาทั้งหลายจะคร่ำครวญว่า 'โมอับ  
แตก แล้ว หนอ โมอับ หน หลัง กลับด้วย ความ อับอาย แล้ว  
หนอ' ดังนั้นแหละโมอับได้กลายเป็นที่เยาะเย้ย และเป็น  
ที่หวาดเสียวแก่บรรดาผู้ที่อยู่ล้อมรอบเขา" <sup>40</sup> เพราะพระเย  
โฮวาห์ตรัสว่า "ดูเถิด ผู้หนึ่งจะโฉบลงเหมือนนกอินทรี และ  
กางปีกออกสู่โมอับ <sup>41</sup> เครือทถูกจับไป และที่กำบังเข้ม  
แข็งถูกยึด จิตใจของบรรดานักรบแห่งโมอับในวันนั้นจะ  
เหมือนจิตใจของผู้หญิงซึ่งกำลังเจ็บครรภ์คลอดบุตร <sup>42</sup> โม  
อับจะถูกทำลายและไม่เป็นชนชาติหนึ่งอีกต่อไป เพราะว่า  
เขาพองตัวขึ้นต่อพระเยโฮวาห์ <sup>43</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า โอ  
ชาวเมืองโมอับเอ๋ย ความสยดสยอง หลุมพรางและกบดัก  
จะอยู่เหนือเจ้า <sup>44</sup> ผู้ใดที่หนีจากความสยดสยองจะตกหลุม  
พราง และผู้ที่ปีนออกมาจากหลุมพรางก็จะติดกับ เพราะ  
เราจะนำสิ่งเหล่านี้มาเหนือโมอับ ในปีแห่งการลงโทษเขา  
พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ <sup>45</sup> ผู้ลี้ภัยได้ไปยืนอยู่อย่างหมด

แรงที่ในเงาเมืองเฮชโบน เพราะว่าไฟจะออกมาจากเฮชโบน เปลวไฟจะออกมาจากท่ามกลางสิโหน มันจะทำลายดินแดนของโมอับและกระหม่อมของบรรดาคนแห่งความอลเวง <sup>46</sup> โอ โมอับ เอ๋ย วิบัติแก่เจ้า ประชาชาติแห่งพระเคโมชกำลังวอดวายอยู่แล้ว เพราะบรรดาบุตรชายของเจ้าถูกจับไป เป็นเชลย และบุตรสาวของเจ้าก็เข้าในความเป็นเชลย <sup>47</sup> แต่เรายังจะให้โมอับกลับสู่สภาพเดิมในกาลต่อไป พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ” เท่านั้นเป็นข้อพิพากษาโมอับ

## 49

### คำพยากรณ์เรื่องคนอัมโมน

<sup>1</sup> เกี่ยวด้วย เรื่อง คน อัม โมน พระ เย โฮ วาห์ตรัสว่า “อิสราเอลไม่มีบุตรชายหรือ เขาไม่มีทายาทหรือ แล้วทำไมกษัตริย์ของพวก เขา จึงรับ กาด เป็น มรดก และประชาชนของท่านอาศัยอยู่ในหัวเมืองของท่าน <sup>2</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะ ฉะนั้น ดูเถิด วัน เวลา จะ มา ถึง เมื่อ เรา จะ กระทำ ให้ได้ยิน เสียง สัญญาณ สงคราม ในนครรับบาค์ของ คนอัมโมน มันจะกลายเป็นกองซากปรักหักพัง และธิดาทั้งหลายของเมืองนั้น จะถูก เผา เสีย ด้วย ไฟ แล้วอิสราเอลจะเป็น ทายาทของ คน เหล่านั้นที่ เคย เป็น ทายาท ของ เขา อีก พระ เย โฮ วาห์ตรัสดังนี้แหละ <sup>3</sup> โอ เฮชโบน เอ๋ย จง คร่ำครวญ เพราะเมืองอัยถูกทำลาย บุตรสาวแห่งนครรับบาค์เอ๋ย จง ร้อง ร่ำไร จง เอา ผ้า กระสอบ คาด เอว ไว้ จง โอด ครวญ รุ่ง ไป รุ่ง มา อยู่ ท่ามกลาง รั้ว ต้นไม้ เพราะกษัตริย์ของพวก เขา จะต้องถูกกวาดไปเป็นเชลย พร้อมกับบุโรหิตและเจ้านายของมัน <sup>4</sup> โอ บุตรสาวผู้กลับสัตย์เอ๋ย ทำไมเจ้าอื้อวอดบรรดา หุบเขา หุบเขาของเจ้ามีน้ำไหล ผู้วางใจในสมบัติของตนว่า ‘ใครจะมาสู้ฉันนะ’ <sup>5</sup> องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธา

ตรัสว่า ดูเถิด เราจะนำความสยดสยองมาเหนือเจ้า จากทุกคนที่อยู่รอบตัวเจ้า และเจ้าจะถูกขับไล่ออกไป ชายทุกคนตรงหน้าเขาออกไป และจะไม่มีใครรวบรวมคนลี้ภัยได้<sup>6</sup> แต่ภายหลังเราจะให้คนอัมโมนกลับสู่สภาพเดิม” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

### คำพยากรณ์เรื่องเมืองเอโดม

<sup>7</sup> เกี่ยวกับ เรื่อง เมือง เอโดม พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า “สติปัญญา ไม่มีใน เทมาน อีก แล้ว หรือ คำปรึกษาพิณาศ ไป จาก ผู้เฉลียวฉลาด แล้ว หรือ สติปัญญาของเขาหายสูญไปเสียแล้วหรือ<sup>8</sup> โอ ชาวเมืองเดดานเอ๋ย จงหนี จงหันกลับ จงอาศัยในที่ลี้ก เพราะว่าเราจะนำภัยพิบัติของ เอซาว มาเหนือ เขา เวลา เมื่อ เรา จะ ลงโทษ เขา<sup>9</sup> ถ้าคนเก็บองุ่นมาหาเจ้า เขาจะไม่ทิ้งองุ่นตกค้างไว้บ้าง หรือ ถ้าขโมยมา เวลา กลาง คิน เขาจะไม่ทำลายเพียงพอกแก่ตัวเขาเท่านั้นหรือ<sup>10</sup> แต่เราได้เปลือยเอซาวให้เปลือยเลย เราได้เปิดที่ซ่อนของเขา และเขาไม่สามารถซ่อนตัวได้ เชื้อสายของเขา ถูกทำลาย และพี่น้องของเขา และเพื่อนบ้านของเขา ไม่มีเขาอีกแล้ว<sup>11</sup> จงทิ้งเด็กกำพร้าพ่อของเจ้าไว้เถิด เราจะให้เขามีชีวิตอยู่ และให้แม่ม่ายของเจ้าวางใจในเราเถิด”<sup>12</sup> เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “ดูเถิด ถ้าคนที่ยังไม่สมควรจะตีมาจากถ้วยนั้นยังต้องตี เจ้าจะพ้นโทษไปได้หรือ เจ้าจะพ้นโทษไปไม่ได้ เจ้าจะต้องตี<sup>13</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราได้ปฏิญาณต่อตัวของเราเองว่า โบ สราห์ จะต้องกลายเป็นที่รกร้าง เป็นที่ดำหนิดเตียน เป็นที่ที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่า และเป็นคำสาปแช่ง และหัวเมืองทั้งสี่ของเขาจะเป็นที่ที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าอยู่เนืองนิตย์”<sup>14</sup> ข้าพเจ้าได้ยินข่าวลือจากพระเยโฮวาห์ หูดคนหนึ่ง

ถูกส่งไปท่ามกลางบรรดาประชาชาติ บอกว่า “จงรวบรวม  
เจ้าทั้งหลาย เข้า และมา ต่อสู้ เมือง นั้น และลุกขึ้น เพื่อ  
กระทำสงครามเกิด <sup>15</sup> เพราะว่า ดูเถิด เราจะกระทำเจ้าให้  
เล็กท่ามกลางบรรดาประชาชาติ ให้เป็นที่ดูหมิ่นท่ามกลาง  
มนุษย์ <sup>16</sup> เพราะความหวาดเสียวของเจ้าได้หลอกลวงเจ้า  
ทั้งความเห่อเหิมแห่งใจของเจ้า โอ เจ้าผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในชอก  
หิน ผู้ยึดยอดภูเขาไว้เอ๋ย แม้เจ้าทำรังของเจ้าสูงเหมือน  
อย่างรังนกอินทรี เราจะจุดเจ้าลงมาจากที่นั่น พระเยโฮ  
วาห์ตรัสดังนี้แหละ <sup>17</sup> เอโดมจะกลายเป็นที่รกร้าง ทุกคน  
ที่ผ่าน เอโดมจะตกตะลึง และจะเหยียหย้นในภัยพิบัติทั้ง  
สิ้นของมัน <sup>18</sup> อย่างเมื่อเมืองโสโดม และเมืองโกโมราห์  
และหัวเมืองใกล้เคียงของมัน ถูกทำลายล้าง พระเยโฮ  
วาห์ตรัสว่า ไม่มีใครจะพำนักอยู่ที่นั่น ไม่มีบุตรของมนุษย์  
คนใดจะอาศัยในเมืองนั้น <sup>19</sup> ดูเถิด เขาจะขึ้นมาอย่างสิงโต  
จากคลื่นของลุ่มแม่น้ำจอร์แดน โจน เข้าใส่ คอกของ แกะ  
ที่แข็งแรง แต่เราจะกระทำให้เขาริงหนีเธอไปอย่างฉับพลัน  
และใครเป็นผู้ที่เลือกสรรไว้ ที่เราจะแต่งตั้งไว้เหนือเธอ ใคร  
เป็นอย่างเราเล่า ใครจะนัดเราเล่า ผู้เลี้ยงแกะคนใดจะ  
ทนยืนอยู่ต่อหน้าเราได้ <sup>20</sup> เพราะฉะนั้นจงฟัง คำปรึกษา  
ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเตรียมไว้ต่อสู้เมือง เอโดม และพระ  
ประสงค์ทั้งหลายซึ่งพระองค์ได้ดำริไว้ต่อสู้ชาวเมืองเทมาน  
แน่ละ ถึงตัวเล็กที่สุดในฝูงก็ต้องถูกลากเอาไป แน่ละ  
พระองค์จะทรงกระทำให้อาศัยของเขาร้างเปล่าไปพร้อม  
กับเขาด้วย <sup>21</sup> แผ่นดินโลกสิ้นสะเทือนเพราะเสียงที่มันลุ่ม  
เสียงคร่ำครวญของเขาได้ยินถึงทะเลแดง <sup>22</sup> ดูเถิด ผู้หนึ่ง  
จะเหาะขึ้นและโฉบลงเหมือนนกอินทรี และกางปีกของมัน

ออกสู้โบสราห์ และจิตใจของนักรบแห่งเอโดมในวันนั้นจะเป็นเหมือนจิตใจของหญิงปวดท้องคลอดบุตร

### คำพยากรณ์เรื่องเมืองดามัสกัส

<sup>23</sup> เกี่ยวด้วยเรื่องเมืองดามัสกัส เมืองฮามัทและเมืองอารปิดได้ขายหน้า เพราะเขาทั้งหลายได้ยืมข้าวร้าย เขาก็กลัวลาน ทะเลก็ทุรนทุราย มันสงบลงไม่ได้ <sup>24</sup> เมืองดามัสกัสก็อ่อนเพลียแล้ว เธอหันหนีและความกลัวจนตัวสั่นจับเธอไว้ ความแสนระทมและความเศร้ายึดเธอไว้อย่างผู้หญิงกำลังคลอดบุตร <sup>25</sup> เมืองแห่งการสรรเสริญนั้นถูกทอดทิ้งแล้วหนอ คือเมืองที่เต็มด้วยความชื่นบานนั้นนะ <sup>26</sup> เพราะฉะนั้นคนหนุ่มๆของเมืองนั้นจะล้มลงตามถนนทั้งหลายในเมืองนั้น และบรรดาทหารของเมืองนั้นจะถูกตัดออกในวันนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ <sup>27</sup> และเราจะก่อไฟขึ้นในกำแพงเมืองดามัสกัส และไฟนั้นจะกินพระราชวังของเบนฮาดัดเสีย

### คำพยากรณ์เรื่องเมืองเคดาร์

<sup>28</sup> เกี่ยวด้วยเรื่อง คนเคดาร์ และราชอาณาจักรฮาโซร์ซึ่งเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนจะโจมตี พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า จงลุกขึ้น รุดเข้าไปสู้คนเคดาร์ จงทำลายประชาชนแห่งตะวันออกเสีย <sup>29</sup> เต็นท์และฝูงแพะแกะของเขาจะถูกริบเสีย ทั้งม่านและภาชนะทั้งสิ้นของเขา อุฐขของเขาจะถูกนำเอาไปจากเขา และคนจะร้องแก่เขาว่า ‘ความสยดสยองทุกด้าน’ <sup>30</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า โอ ชาวเมืองฮาโซร์เอ๋ย หนีเถิด จงสัญจรไปไกล ไปอาศัยในที่ลึก เพราะเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้ดำริแผนงานต่อผู้เจ้าและก่อตั้งความประสงค์ไว้กับผู้เจ้า <sup>31</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า จงลุกขึ้น รุดหน้าไปสู้ประชาชาติหนึ่งที่มั่งมี ซึ่งอาศัยอยู่อย่าง

มันคง ไม่มีประตูเมืองและไม่มีดालประตู อยู่แต่ลำพัง <sup>32</sup> อูฐของเขาทั้งหลายจะกลายเป็นของที่ปล้นมาได้ และฝูงวัวอันมากมายของเขาจะเป็นของที่ริบมา พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะกระจายเขาไปทุกทิศลม คือคนที่อยู่ในมุมที่ไกลที่สุด และเราจะนำภัยพิบัติมาจากทุกด้านของเขา <sup>33</sup> เมืองฮาไซร์จะเป็นที่อาศัยของมังกร เป็นที่ที่ถูกทิ้งไว้ให้รกร้างอยู่เป็นนิตย์ ไม่มีใครจะพำนักที่นั่น ไม่มีบุตรของ มนุษย์คนใดจะอาศัยในเมืองนั้น”

### คำพยากรณ์เรื่องเมืองเอลาม

<sup>34</sup> พระ วณะ ของ พระ เย โฮ วาห์ ซึ่ง มา ยัง เยเรมีย์ผู้พยากรณ์เกี่ยวกับเรื่อง เมือง เอลาม ใน ตอน ต้นรัชกาลเศเศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า <sup>35</sup> “พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า ดูก่อน เราจะหักคันธนูของเอลาม ซึ่งเป็นหัวใจแห่งกำลังของเขาทั้งหลาย <sup>36</sup> และเราจะนำลมทั้งสี่ทิศจากฟ้าทั้งสิ้นส่วนมาสู่เอลาม และเราจะกระจายเขาไปตามลมเหล่านั้นทั้งหมด จะไม่มีประชาชาติใดซึ่งผู้ถูกขับไล่ออกไปจากเอลามจะมาไม่ถึง <sup>37</sup> ด้วยว่าเราจะกระทำให้อเอลามสยดสยองต่อหน้า ศัตรูของเขาทั้งหลาย และต่อหน้าผู้ที่แสวงหาชีวิตของเขา พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะนำเหตุร้ายมาถึงเขาทั้งหลาย คือความพิโรธอันแรงกล้า เราจะใช้ให้ดาบไล่ตามเขาทั้งหลาย จนกว่าเราจะได้เผาผลาญเขาเสีย <sup>38</sup> และเราจะตั้งพระที่นั่งของเราในเอลาม และจะทำลายกษัตริย์และบรรดาเจ้านายของเขาทั้งหลาย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ <sup>39</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า แต่ในกาลต่อไปเราจะให้เอลามกลับสู่สภาพเดิม”

## 50

## คำพยากรณ์เรื่องกรุงบาบิโลนและชาวเคลเดีย

<sup>1</sup> พระ วจนะ ซึ่ง พระ เย โห วาห์ ทรง กล่าว ด้วย เรื่อง บา บิโลน เกี่ยวด้วย เรื่อง แผ่น ดิน ของ ชาว เคล เดีย โดย เยเร มีย์ผู้พยากรณ์ ว่า <sup>2</sup> “จง ประกาศ ทามกลาง บรรดา ประชาชาติและป่าวร้อง จงตั้งธงขึ้นและป่าวร้อง อย่าปิดบัง ไว้เลย และว่า ‘บาบิโลนถูกยึดแล้ว พระเบลก็ได้ตาย พระเม รोटัคก็ถูกทุบแหลกเป็นชิ้นๆ รูปเคารพทั้งหลายของเมือง นั้นถูกกระทำให้ได้อาย และรูปปั้นทั้งหลายก็ถูกทุบแหลก เป็นชิ้นๆ’ <sup>3</sup> เพราะว่ามีประชาชาติหนึ่งออกจากทิศเหนือมา ต่อสู้เมืองนั้น ซึ่งจะกระทำให้แผ่นดินของเธอเป็นที่รกร้าง และจะไม่มีสิ่งใดอาศัยในนั้นเลย ทั้งมนุษย์และสัตว์จะย้าย ออกไปและจะออกไปเสีย <sup>4</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในวันเหล่านั้นและในเวลานั้น ประชาชนอิสราเอลและประชาชนยูดาห์ จะมารวมกัน มาพลากร้างให้พลาง และเขาทั้งหลายจะไป แสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา <sup>5</sup> เขาทั้งหลายจะถามหาทางไปศิโยนโดยหันหน้าตรงไปเมืองนั้น กล่าวว่า ‘มาเถิด ให้พวกเรามาติดสนิทกับพระเยโฮวาห์โดยทำพันธสัญญา เนื่อง นิตย์ ซึ่ง จะ ไม่ ลืม เลย’ <sup>6</sup> ประชาชน ของ เรา เป็น แกะ ที่หลง บรรดาผู้เลี้ยงของเขาทั้งหลายได้พาเขาหลงไป หัน เขาทั้งหลายไปเสียบนภูเขา เขาทั้งหลายได้เดินจากภูเขาไป หาเนินเขา เขาลืมคอกของเขาเสียแล้ว <sup>7</sup> บรรดาผู้ที่พบเข้าก็ กินเขา และศัตรูของเขาได้กล่าวว่า ‘เราไม่มีความผิด เพราะ เขาทั้งหลายได้ กระทำบาป ต่อ พระเยโฮวาห์ผู้เป็นที่อยู่อัน เทียงธรรมของเขาทั้งหลาย คือพระเยโฮวาห์อันเป็นความหวังของบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย’ <sup>8</sup> จงหนีจากท่ามกลาง บาบิโลน จงออกไปเสียจากแผ่นดินของชาวเคลเดีย และ



เป็นเหมือนแพะตัวผู้นำหน้าฝูง <sup>9</sup> เพราะ ดูเถิด เราจะเจ้า และนำบรรดาประชาชาติใหญ่หมู่หนึ่งจากประเทศเหนือมา ต่อสู้บาบิโลน และเขาทั้งหลายจะเรียงรายพวกเขามาต่อสู้ กับเธอ ตรงนั้นแหละเธอจะถูกยึด ลูกธนูของเขาทั้งหลาย ก็เหมือนนักรบที่มีฝีมือ ไม่มีคนใดจะกลับมือเปล่า <sup>10</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ประเทศเคลเดียจะถูกปล้น บรรดาผู้ที่ปล้น เธอจะอ้อมหน้า <sup>11</sup> โอ บรรดาผู้ปล้นมรดกของเราเอ๋ย แม้ว่า เจ้าเปรมปรีดี แม้ว่าเจ้าลึงโลด แม้เจ้าอ้วนพ้ออย่างวัวสาว อยู่ที่หญ้า และร้องอย่างวัวตัวผู้ <sup>12</sup> มารดาของเจ้าจะละอาย อย่างอดสู และนางที่คลอดเจ้าจะต้องอับอาย ดูเถิด ที่รัง ทำยแห่งบรรดาประชาชาติจะเป็นถิ่นทุรกันดาร ที่แห้งแล้ง และทะเลทราย <sup>13</sup> เมืองนั้นจะไม่มีคนอาศัยเพราะพระพิโรธ ของพระเยโฮวาห์ แต่จะเป็นที่รกร้างทั้งหมด ทุกคนที่ผ่าน เมืองบาบิโลนไปจะตกตะลึง และจะเขยยหันในภัยพิบัติทั้งสิ้นของเมืองนั้น <sup>14</sup> จงเรียงรายตัวของเจ้าทั้งหลายเข้ามาสู้ บาบิโลนให้รอบข้าง บรรดาเจ้าที่โกง คั่นธนูจงยิงเธอ อย่า เสียดายลูกธนู เพราะเธอได้กระทำบาป ต่อพระเยโฮวาห์ <sup>15</sup> จงเปล่งเสียงโห่ร้องสู้ เธอให้รอบข้าง เธอยอมแพ้แล้ว รากฐานของเธอ ล้มลง แล้ว กำแพงของเธอ ถูกพังลง มา แล้ว เพราะนี่เป็นการแก้แค้นของพระเยโฮวาห์ จงทำการแก้แค้นเธอ ทำกับเธออย่างที่ได้กระทำมาแล้ว <sup>16</sup> จง ตัดผู้หว่านเสียจากบาบิโลน และตัดผู้ที่ถือเคียวในฤดูเกี่ยว เหตุเพราะดาบของผู้บีบบังคับทุกคน จึงหันเข้าหาชนชาติ ของตน และทุกคนจะหนีไปยังแผ่นดินของตน <sup>17</sup> อิสราเอล เป็นเหมือนแกะที่ถูกกระจัดกระจายไปแล้ว พวกสิงโตได้ขับ ล่าเขาไป ทีแรกกษัตริย์อัสซีเรียกินเขา ในที่สุดนี้เบนุดเนล

ซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้หักกระดูกของเขา <sup>18</sup> เพราะฉะนั้นพระเยโฮว้าห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนินว่า ดูเถิด เราจะลงโทษกษัตริย์แห่งบาบิโลนและแผ่นดินของท่าน ดังที่เราได้ลงโทษกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย <sup>19</sup> เราจะให้อิสราเอลกลับสู่ลานหญ้าของเขา และเขาจะกินอยู่บนคารเมลและในบาซาน และเขาจะอึ้งใจบนเนินเขาเอเฟราอิมและในกิเลอาด <sup>20</sup> พระเยโฮว้าห์ตรัสว่า ในวันที่เหล่านั้นและในเวลานั้น จะหาความชั่วช้าในอิสราเอลและจะหาไม่ได้เลย จะหาบาปในยูดาห์ก็หาไม่ได้เลย เพราะเราจะให้ภัยแก่ชนเหล่านั้นผู้ที่เราเหลือไว้ให้ <sup>21</sup> พระเยโฮว้าห์ตรัสว่า จงขึ้นไปสู่แผ่นดินเมธาธาอิม และต่อสู้ชาวเมืองเปโซด จงฆ่าเขาและตามทำลายเสียให้สิ้นเชิง และจงกระทำทุกอย่างตามที่เราได้บัญชาเอาไว้ <sup>22</sup> เสียงสงครามอยู่ในแผ่นดิน และเสียงการทำลายอย่างใหญ่หลวงก็อยู่ในนั้น <sup>23</sup> ค้อนทุบของแผ่นดินโลกทั้งหมดได้ถูกตัดลงและถูกหักเสียแล้วหนอ บาบิโลนได้กลายเป็นที่รกร้างท่ามกลางบรรดาประชาชาติแล้วหนอ <sup>24</sup> โอ บาบิโลนเอ๋ย เราวางบ่วงดักเจ้าและเจ้าก็ติดบ่วงนั้น และเจ้าไม่รู้เรื่อง เขามาพบเจ้าและจับเจ้า เพราะเจ้าได้ชนสู้กับพระเยโฮว้าห์ <sup>25</sup> พระเยโฮว้าห์ได้ทรงเปิดคลังอาวุธของพระองค์ และทรงให้อาวุธแห่งพระพิโรธของพระองค์ออกมา เพราะนี่แหละเป็นพระราชกิจแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าจอมโยธา ใน แผ่นดิน แห่งชาวเคลเดีย <sup>26</sup> จงมาต่อสู้กับเธอจากทุกเสี้ยวโลก จงเปิดบรรดาฉางของเธอ จงกองเธอไว้เหมือนอย่างกองข้าวและทำลายเสียจนสิ้นเชิง อย่าให้เธอเหลืออยู่เลย <sup>27</sup> จงฆ่าวัวผู้ของเธอให้หมด ให้มันทั้งหลายลงไปยังการฆ่า วิบัติแก่มันทั้งหลาย เพราะวันเวลาของมันมาถึงแล้ว คือเวลาแห่งการลงโทษมัน <sup>28</sup> เสียงของเขาทั้งหลายที่ได้หนีและรอดพ้นจาก

แผ่นดินบาบิโลน ไปประกาศการแก้แค้นของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเราในศิโยน คือการแก้แค้นแทนพระวิหารของพระองค์<sup>29</sup> จงเรียกนักธนูมาต่อสู้กับบาบิโลน คือบรรดาคนที่โง่ธนู จงตั้งค่ายไว้รอบมัน อย่าให้ผู้ใดหนีรอดพ้นไปได้ จงกระทำกับเธอตามการกระทำของเธอ จงกระทำแก่เธออย่างที่ได้กระทำแล้ว เพราะเธอจงหองลงดีกับพระเยโฮวาห์ พระองค์ผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล<sup>30</sup> เพราะฉะนั้นคนหนุ่มๆของเธอจะล้มลงตามถนนทั้งหลาย และทหารของเธอทั้งสิ้นจะถูกตัดออกในวันนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้<sup>31</sup> องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า โอ ผู้จงหองเอ๋ย ดูเถิด เราต่อสู้กับเจ้า เพราะว่าวันเวลาของเจ้ามาถึงแล้ว คือเวลาที่เราจะลงโทษเจ้า<sup>32</sup> ผู้จงหองจะสะดุดและล้มลง จะไม่มีผู้ใดพยุงเขาขึ้นได้ และเราจะก่อไฟในบรรดาหัวเมืองของเขา และไฟจะกินบรรดาที่อยู่รอบเขา เสียสิ้น<sup>33</sup> พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสตั้งนี้ว่า ประชาชนอิสราเอลและประชาชนยูดาห์ถูกบีบบังคับด้วยกัน บรรดาผู้ที่จับเขาทั้งหลายไปเป็นเชลยได้ยึดเขาไว้มั่น เขาทั้งหลายปฏิเสธ ไม่ยอมให้เขาไป<sup>34</sup> พระผู้ไถ่ของเขาทั้งหลายนั้นเข้มแข็ง พระนามของพระองค์คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระองค์จะทรงแก้คดีของเขาโดยตลอด เพื่อพระองค์จะประทานความสงบแก่แผ่นดิน แต่ประทานความไม่สงบแก่ชาวเมืองบาบิโลน<sup>35</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ให้ดาบอยู่เหนือชาวเคลเดีย และเหนือชาวเมืองบาบิโลน และเหนือเจ้านายและนักปราชญ์ของเธอ<sup>36</sup> ให้ดาบอยู่เหนือผู้มูสา เพื่อเขาจะกลายเป็นคนโง่ไป ให้ดาบอยู่เหนือบรรดานักบวชของเธอ เพื่อเขาทั้งหลายจะครั่นคร้าม<sup>37</sup> ให้ดาบอยู่เหนือม้าทั้งหลายของเขา และรถรบของเขา และอยู่เหนือบรรดาชน

ที่ปะปนกันท่ามกลางเขา เพื่อเขาทั้งหลายจะกลายเป็นผู้  
หญิงไป ให้ดาบอยู่เหนือทรัพย์สมบัติทั้งสิ้นของเขา เพื่อว่า  
ทรัพย์สมบัตินั้นจะถูกปล้นเสีย<sup>38</sup> ให้ความแห้งแล้งอยู่เหนือ  
น้ำทั้งหลายของเธอ เพื่อน้ำทั้งหลายนั้นจะได้แห้งไป เพราะ  
เป็นแผ่นดินแห้งรูปเคราฟสลัก และเขาทั้งหลายก็บ้ำรูปนั้น<sup>39</sup>  
เพราะฉะนั้น สัตว์ป่าทั้งหลายและบรรดาหมาจิ้งจอกจะ  
อาศัยในบาบิโลน และนกเค้าแมวจะอาศัยอยู่ในนั้น เมือง  
นั้นจะไม่มีประชาชนอยู่อีกต่อไปเป็นนิตย์ คือไม่มีชาวเมือง  
อาศัยอยู่ตลอดชั่วอายุ<sup>40</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เมื่อพระเจ้า  
ได้ทรงคว่ำ เมือง โสโดม และเมือง โกโมราห์ และหัว เมือง  
ใกล้เคียง ดังนั้นจะไม่มีคนพำนักอยู่ที่นั่น และไม่มีบุตรของ  
มนุษย์คนใดอาศัยอยู่ในเมืองนั้น<sup>41</sup> ดูเถิด ประชาชาติหนึ่งจะมา  
จากทิศเหนือ ประชาชาติอันเข้มแข็งชาติหนึ่ง และกษัตริย์  
หลายองค์จะถูกเร้าให้มาจากที่ไกลที่สุดของแผ่นดินโลก<sup>42</sup>  
เขาทั้งหลายจะจับ คันธนู และ หอก เขาทั้งหลายดุร้าย  
และจะไม่มี ความกรุณา เสียงของเขาทั้งหลายจะเหมือน  
เสียงทะเล คะนอง เขาทั้งหลายจะขี่ม้า เรียงรายกัน เป็น  
คนเข้าสู่สงครามกับเจ้านะ โอ บุตรสาวแห่งบาบิโลนเอ๋ย<sup>43</sup>  
กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ยินข่าวเรื่องนั้น และพระหัตถ์ของ  
พระองค์ก็อ่อนลง ความแสร้งระทมจับหัวใจเขา เจ็บปวด  
อย่างผู้หญิงกำลังคลอดบุตร<sup>44</sup> ดูเถิด เขาจะขึ้นมาอย่าง  
สิงโตจาก คลื่นของ ลุ่มแม่น้ำจอร์แดน โจนเข้าใส่คอกของ  
แกะที่แข็งแรง แต่เราจะกระทำให้เขาวิ่งหนีเธอไปอย่างฉับ  
พลัน และใครเป็นผู้ที่เลือกสรรไว้ ที่เราจะแต่งตั้งไว้เหนือ  
เธอ ใครเป็นอย่างเราเล่า ใครจะนัดเราเล่า ผู้เลี้ยงแกะคน  
ใดจะทนยืนอยู่ต่อหน้าเราได้<sup>45</sup> เพราะฉะนั้นจงฟังแผนงาน

ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำไว้ต่อผู้บาบิโลน และบรรดาพระประสงค์ซึ่งพระองค์ได้ดำริขึ้นต่อผู้กับแผ่นดินของชาวเคลเดีย แต่ละตัวเล็กที่สุดที่อยู่ในฝูงก็ต้องถูกลากเอาไป แต่ละคอกของเขานั้น จะรกร้างไป <sup>46</sup> แผ่นดินโลกสิ้น สะเทือน เพราะเสียงของการที่บาบิโลนถูกจับเป็นเชลย และเสียงคร่ำครวญดังไปท่ามกลางบรรดาประชาชาติ”

## 51

### พระเจ้าจะทรงพิพากษากรุงบาบิโลน

<sup>1</sup> พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “ดูเถิด เราจะปลุก กระแสลม แห่ง การ ทำลาย ต่อผู้กับ บา บิโลน และ ต่อผู้กับ คน ที่อาศัยท่ามกลางพวกที่ลุกขึ้นสู้กับเรา <sup>2</sup> เราจะส่งผู้ผิดไปยังบาบิโลนและเขาทั้งหลายจะผิดเธอ และเขาทั้งหลายจะทำให้แผ่นดินของเธอว่างเปล่า เมื่อเขาทั้งหลายมาล้อมเธอไว้ทุกด้าน ในวันแห่งความยากลำบาก <sup>3</sup> อย่าให้นักธนูโค้งคันธนูได้ อย่าให้เขาสวมเสื้อเกราะลุกขึ้นได้ อย่าไว้ชีวิตคนหนุ่มๆของเธอเลย จงทำลายพลโยธาของเธอทั้งหมด <sup>4</sup> ดังนั้นเขาทั้งหลายจะถูกฆ่าล้มลงในแผ่นดินของชาวเคลเดีย และจะถูกแทงทะลุที่ถนนเมืองนั้น <sup>5</sup> เพราะว่าอิสราเอลและยูดาห์มิได้ถูกทอดทิ้งโดยพระเจ้าของเขาทั้งหลายพระเยโฮวาห์จอมโยธา ถึงแม้แผ่นดินของเขาเต็มด้วยความผิดบาปต่อ องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล <sup>6</sup> จงหนีเสียจากท่ามกลางบาบิโลน ให้ทุกคนเอาชีวิตของตนให้รอดพ้นเถิด เจ้าอย่าถูกตัดออกด้วยความชั่วช้าของเธอเลย เพราะนี่เป็นเวลาแห่งการ แก่ แค้น ของ พระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรงตอบสนองต่อเธอสักครั้ง <sup>7</sup> บาบิโลนได้เคยเป็นถ้วยทองคำในพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ กระทำให้แผ่นดินโลกทั้งสิ้นมิน

เมามาไป บรรดาประชาชาติได้ดื่ม เหล้าองุ่น ของเธอ เพราะฉะนั้นประชาชาติต่างจึงบ้าไป 8 บาบิโลนได้ล้มลงและแตกไปอย่างฉับพลัน จงคร่ำครวญเพื่อเธอเถิด จงเอาพิณเสนา มาให้เธอบรรเทาปวด ชะรอยจะรักษาเธอให้หายได้กระมัง 9 เราทั้งหลายอยากจะรักษาบาบิโลนให้หาย แต่เธอไม่หายละทั้ง เธอ เสียเถิด และให้เรา ไป ต่าง ไป ยัง ประเทศ ของตน เพราะว่า การพิพากษาเธอได้ขึ้นไป ถึงฟ้าสวรรค์ และได้ถูกยกขึ้นถึงฟากฟ้า 10 พระเยโฮวาห์ทรงนำความชอบธรรมออกมาให้เรา มาเถิด ให้เราประกาศพระราชากิจของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราที่ในศิโยน 11 จงฝนลูกธนู จงหยิบโล่ขึ้นมา พระเยโฮวาห์ทรงเร้าใจบรรดาภคินีคนมีเตี้ย เพราะว่าพระประสงค์ของพระองค์เกี่ยวข้องกับเรื่องบาบิโลน ก็คือการทำลายมันเสีย เพราะนั้นแหละเป็นการแก้แค้นของพระเยโฮวาห์ คือการแก้แค้นแทนพระวิหารของพระองค์ 12 จงปัดธงชิดบรรดากำแพงของบาบิโลน จงทำคนเฝ้าให้เข้มแข็ง จงตั้งคนยามขึ้น จงเตรียมกองขุมไว้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงวางแผนงาน และทั้งทรงกระทำเสร็จตามที่พระองค์ทรงสั่งพระวาจาเกี่ยวกับชาวเมืองบาบิโลน 13 โอ เจ้าผู้อาศัยตามน้ำมากหลาย ผู้มีสมบัติมากมาย เอ๋ย อวสานของเจ้ามาถึงแล้ว เส้นความโลภของเจ้าได้ถูกตัดขาดเสียแล้ว 14 พระเยโฮวาห์จอมโยธาได้ทรงปฏิญาณต่อพระองค์เองว่า แนละ เราจะให้เจ้ามี คนเต็ม เมืองให้มากอย่าง ตึกเตน และเขาทั้งหลายจะเปล่งเสียง โห่ร้อง มีชัยเหนือเจ้า 15 พระองค์ทรงสร้างโลกด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์ พระองค์ทรงสถาปนาพิภพไว้ด้วยพระสติปัญญาของพระองค์ และทรงคลี่ท้องฟ้าออกด้วยความเข้าใจของพระองค์ 16 เมื่อพระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียงก็มีเสียงน้ำคะนอง ในท้องฟ้า และทรงกระทำ ให้หมอก ลอยขึ้น จากปลายพิภพ ทรงกระทำฟ้าแลบเพื่อฝน และทรงนำลมมา

จากพระคลังของพระองค์ 17 มนุษย์ทุกคนโน้ดในทางความ  
รู้ของตน ช่างทองทุกคนจะได้ขายเพราะรูปเคารพสลักของ  
ตน เพราะรูปเคารพหล่อของเขาเป็นของเท็จ และไม่มีลม  
หายใจในรูปเคารพนั้น 18 มัน เป็นของ ไร้ค่า และเป็น ผล  
งานแห่งความผิดพลาด มันจะต้องพินาศเมื่อถึงเวลาการ  
ลงโทษ 19 พระองค์ผู้ทรงเป็นส่วนของยาโคบไม่เหมือนสิ่ง  
เหล่านี้ เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ก่อร่างทุกสิ่งขึ้น และ  
อิสราเอล เป็นตระกูลที่เป็น มรดกของ พระองค์ พระเยโฮ  
วาห์จอมโยธา เป็น พระนาม ของ พระองค์ 20 เจ้า เป็น ค้อน  
และยุทโธปกรณ์ของเรา เราจะทุบบรรดาประชาชาติเป็น  
ชิ้นๆด้วยเจ้า เราจะทำลายราชอาณาจักรทั้งหลายด้วยเจ้า  
21 เราจะทุบม้าและคนขี่เป็นชิ้นๆด้วยเจ้า เราจะทุบบรรดา  
รถรบ และคน ขับ ให้ เป็น ชิ้นๆ ด้วยเจ้า 22 เราจะทุบ ผู้ขาย  
และผู้หญิงเป็นชิ้นๆด้วยเจ้า เราจะทุบคนแก่และคนหนุ่ม  
เป็น ชิ้นๆ ด้วยเจ้า เราจะทุบ คนหนุ่ม และ หญิง พรหมจารี  
เป็น ชิ้นๆด้วยเจ้า 23 เราจะทุบผู้เลี้ยงแกะและฝูงแกะเป็น  
ชิ้นๆด้วยเจ้า เราจะทุบ ขาวนา และวัว คู่ แอก ของ เขา เป็น  
ชิ้นๆด้วยเจ้า เราจะทุบ เจ้า เมือง และ ปลัด เมือง เป็น ชิ้นๆ  
ด้วยเจ้า 24 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะสนองบาบิโลนและ  
บรรดาชาว ประเทศเคลเดียท่ามกลางสายตาของเจ้า ซึ่ง  
บรรดาความชั่วร้ายอันเขาได้กระทำในศิโยน 25 พระเยโฮ  
วาห์ตรัสว่า โอ ภูเขาซึ่งทำลายเอ๋ย ดูเถิด เราต่อสู้เจ้า เจ้า  
ผู้ทำลายแผ่นดินโลกทั้งสิ้น เราจะเหยียดมือของเราออก  
ต่อสู้เจ้า และกลิ้งเจ้าลงมาจากหน้าผา และจะกระทำให้เจ้า  
เป็นภูเขาที่ถูกไหม้ 26 เขาจะไม่เอาหินจากเจ้าไปทำศิลาถม  
เอก และไม่เอาหินไปทำรากฐาน แต่เจ้าจะถูกทิ้งร้างเป็น

นิตยั พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้<sup>27</sup> จงตั้งธงไว้บนแผ่นดิน จงเป่า  
 แตรท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย จงเตรียมประชาชาติทั้ง  
 หลายไว้ทำสงครามกับเธอ จงเรียกราชอาณาจักรต่อไปนี้  
 มาสู้กับเธอ อารารัต มินินิ และอิชเคนีส จงตั้งจอมทัพ  
 ไว้ต่อสู้เธอ จงทำม้าขึ้น เหมือน บั๋ง คัน ระ เกะ ระกะ<sup>28</sup> จง  
 เตรียมบรรดาประชาชาติมาทำสงครามกับเธอ คือเตรียม  
 บรรดากษัตริย์แห่งมีเดีย พร้อมทั้งเจ้าเมืองและปลัดเมือง  
 ทั้งหมด และทุกแผ่นดินที่ขึ้นแก่มีเดีย<sup>29</sup> แผ่นดินนั้นจะ  
 สะเทือน สะท้าน และโศกเศร้า เพราะบรรดาพระประสงค์  
 ของ พระ เย โฮวาห์ จะ เกิด ขึ้น เพื่อ ต่อสู้ บา บิโลน เพื่อ จะ  
 กระทำให้แผ่นดินบาบิโลนเป็นที่รกร้างปราศจากคนอาศัย  
<sup>30</sup> นักรบแห่งบาบิโลนหยุดรบแล้ว เขาทั้งหลายค้างอยู่ใน  
 ที่กำบังเข้มแข็งของเขา กำลังของเขาถอยเสียแล้ว เขาทั้ง  
 หลายกลายเป็นเหมือนผู้หญิง เขาได้เผาที่อาศัยของเธอ  
 แล้ว และดาลประตูของเธอก็หัก<sup>31</sup> นักวิ่งคนหนึ่งวิ่งไปพบ  
 นักวิ่งอีกคนหนึ่ง ทูตคนหนึ่งวิ่งไปพบทูตอีกคนหนึ่ง เพื่อทูล  
 กษัตริย์แห่งบาบิโลนว่า เมืองของพระองค์ถูกยึดไว้ทุกด้าน  
 แล้ว<sup>32</sup> ทำลุยข้ามก็ถูกยึดแล้ว ที่เป็นบึงเป็นหนองก็ถูกไฟ  
 ไหม้และบรรดาทหารก็ระส่ำระสาย<sup>33</sup> เพราะพระเยโฮวาห์  
 จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า บุตรสาวแห่ง  
 บาบิโลนก็เหมือนลานนวดข้าว ณ เวลาที่เธอถูกเหยียบย่ำ  
 อีกสักประเดี๋ยว เวลาเกี่ยวก็จะมาถึงแล้ว”<sup>34</sup> ให้ชาวเมือง  
 คิโยนพูดว่า “เบนุคัต เนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้กิน  
 ข้าวเจ้าเสียแล้ว ท่านได้ขย้ำข้าวเจ้า ท่านได้ทำให้ข้าวเจ้า  
 เป็นภาชนะว่างเปล่า ท่านได้กินข้าวเจ้าตั้งมัจฉ ท่านได้  
 อิ่มท้องด้วยของอร่อยของข้าวเจ้า แล้วท่านก็คายข้าวเจ้า  
 ทิ้งเสีย<sup>35</sup> ความทารุณที่ได้กระทำแก่ข้าวเจ้า และแก่เนื้อ  
 หนังของข้าวเจ้าจงตกเหนือบาบิโลน” ให้เยรูซาเล็มกล่าว



ว่า “ให้ความรับผิดชอบสำหรับเลือดตกของเราอยู่แก่ชาวประเทศเคลเดีย” <sup>36</sup> เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนิวา “ดูเถิด เราจะแก้คดีของเจ้า และกระทำการแก้แค้นเพื่อเจ้า เราจะทำทะเลของเธอนำน้ำของเธอให้แห้ง และกระทำแหล่งน้ำของเธอให้เหือด <sup>37</sup> และบาบิโลนจะกลายเป็นกองซากปรักหักพัง เป็นที่อยู่อาศัยของมังกร เป็นที่นาตกตะลึง และเป็นที่ย่ำเหยียบ ปราศจากคนอาศัย <sup>38</sup> เขาทั้งหลายจะคำรามด้วยกันอย่างสิงโต เขาทั้งหลายจะคำรามอย่างลูกสิงโต <sup>39</sup> ขณะที่เขาทั้งหลายผ่าวร้อน เราจะเตรียมการเลี้ยงให้และกระทำให้เขาทั้งหลายมีนมเพื่อเขาทั้งหลายจะปลาบปล้ำยินดี จนเขาทั้งหลายจะนอนหลับอยู่ชั่วกาลนานไม่ตื่นเลย พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ <sup>40</sup> เราจะนำเขาทั้งหลายลงมาดุจลูกแกะไปยังการฆ่า เหมือนแกะผู้และแพะผู้ <sup>41</sup> เขชักรุกยึดแล้วหนอ ซึ่งเป็นที่สรรเสริญของทั่วแผ่นดินโลกถูกจับแล้วเล่า บาบิโลนได้กลายเป็นที่นาตกตะลึงท่ามกลางบรรดาประชาชาติ เสียแล้วหนอ <sup>42</sup> ทะเลขึ้นมาเหนือบาบิโลน คลื่นอย่างมากมายคลุมเธอไว้ <sup>43</sup> หัวเมืองของเธอกลายเป็นที่รกร้าง เป็นแผ่นดินที่แห้งแล้งและเป็นถิ่นทุรกันดาร เป็นแผ่นดินที่ไม่มีผู้ใดอาศัยอยู่และไม่มีบุตรของมนุษย์คนใดเข้าไป <sup>44</sup> และเราจะลงโทษพระเบลในบาบิโลน ท่านกลืนอะไรเข้าไปแล้ว เราจะเอาออกจากปากท่าน เสีย บรรดาประชาชาติจะไม่ไหลไปหาท่านอีก เออ กำแพงแห่งบาบิโลนจะล้มลง <sup>45</sup> ประชาชนของเราเอ๋ย จงออกไปเสียจากท่ามกลางเธอ ให้ทุกคนเอาชีวิตของตนรอดจากความพิโรธอันร้อนแรงของพระเยโฮวาห์เกิด <sup>46</sup> อย่าให้ใจของเจ้าวิตก และอย่าให้กลัวต่อข่าวลือซึ่งได้ยินในแผ่นดินนั้น จะมีข่าวลือเรื่องหนึ่งมาในปีหนึ่ง และหลังจากนั้นอีกปีหนึ่งก็มีข่าวลือเรื่องหนึ่งมา และความทารุณ

ก็มีอยู่ในแผ่นดินและผู้ครอบครองก็ต่อสู้กับผู้ครอบครอง  
47 เพราะฉะนั้น ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง เมื่อเราจะลงโทษ  
รูปเคารพสลักแห่งบาบิโลน แผ่นดินทั้งสิ้นของเธอจะ  
ต้องได้อาย และบรรดาชาวบาบิโลน ซึ่งถูกฆ่าจะล้มลง  
ที่ทำมกลางเธอ 48 แล้วฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและ  
สรรพสิ่งที่มือยู่ในนั้น จะร้องเพลงเหนือบาบิโลน เพราะว่าผู้  
ทำลายจะมาจากทิศเหนือต่อสู้กับเธอ พระเยโฮวาห์ตรัสตั้ง  
นี้ 49 บาบิโลนทำให้คนอิสราเอลที่ถูกฆ่าล้มลงฉันใด คนที่ถูก  
ฆ่าแห่งแผ่นดินโลกทั้งมวลจะต้องล้มลงที่บาบิโลนฉัน  
นั้น 50 เจ้าทั้งหลายผู้ที่รอดพ้นไปจากดาบหนีไปเกิด อยา  
ยืนนิ่งอยู่ จงระลึกถึงพระเยโฮวาห์จากที่ไกล และให้กรุง  
เยรูซาเล็มเข้ามาในจิตใจของเจ้า 51 เราได้อาย เพราะเรา  
ได้ยินคำเยาะเย้ย ความอัปยศคลุมหน้าเราไว้ เพราะคน  
ต่างชาติได้เข้าในสถานบริสุทธิ์แห่งพระนิเวศของพระเยโฮ  
วาห์” 52 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เพราะฉะนั้น ดูเถิด วันเวลา  
จะมาถึง เมื่อเราจะลงโทษรูปเคารพสลักของเธอ และคนที่  
บาดเจ็บจะคร่ำครวญอยู่ทั่วแผ่นดินทั้งสิ้นของเธอ 53 พระ  
เยโฮวาห์ตรัสว่า ถึงแม้บาบิโลนจะขึ้นไปบนสวรรค์ และถึง  
แม้เธอจะสร้างป้อมกันที่สูงอันเข้มแข็งของเธอไว้ บรรดา  
ผู้ทำลายก็ยังคงมาจากเราเหนือเธอ 54 มีเสียงร้องมาจาก  
บาบิโลน และเสียงการทำลายอย่างใหญ่หลวงจากแผ่นดิน  
ของคนเคลเดีย 55 เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำ  
ให้บาบิโลนเป็นที่ทิ้งร้าง และกระทำเสียงที่ใหญ่โตของเธอ  
ให้เงียบ เมื่อคลื่นของเธอคะนองเหมือนสายน้ำอันยิ่งใหญ่  
เสียงอึกทิกของเขาก็เปล่งออกมา 56 เพราะว่าผู้ทำลายได้มา  
เหนือเธอ มาเหนือบาบิโลน บรรดานักรบของเธอถูกยึดแล้ว

คันธนูของเขาทั้งหลายถูกหักเป็นชิ้นๆ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งการตอบแทน พระองค์จะทรงสนองเป็นแน่ <sup>57</sup> เราจะกระทำให้เจ้านายของเธอและนักปราชญ์ของเธอ เจ้าเมืองของเธอ ผู้บังคับบัญชาของเธอ และนักรบของเธอมีนเมา จนเขาทั้งหลายจะนอนหลับอยู่ชั่วกาลนาน ไม่ตื่นเลย พระบรมมหาราชวังผู้ทรงพระนามว่าพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ <sup>58</sup> พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า กำแพงอันกว้างขวางของบาบิโลนจะถูกปราบลงให้เรียบเสมอพื้นดิน และประตูเมืองสูงของเธอจะถูกเผาด้วยไฟ บรรดาประชาชนจะทำงานอย่างไรผล และชนชาติทั้งหลายจะเหน็ดเหนื่อยก็เพื่อเผาไฟเสียเท่านั้น” <sup>59</sup> ถ้อยคำซึ่งเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ได้บัญชาแก่เสโรอาห์บุตรชายเนริยาห์ผู้เป็นบุตรชายมาอาเสอาห์ เมื่อเขาไปยังบาบิโลนกับเศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ ในปีทีสี่แห่งรัชกาลของท่านนั้น เสโรอาห์เป็นหัวหน้าจัดที่พัก <sup>60</sup> เยเรมีย์ได้เขียนบรรดาความร้ายทั้งสิ้นซึ่งจะมาถึงบาบิโลนนั้นไว้ในหนังสือ บรรดาถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำที่เขียนไว้เกี่ยวกับเรื่องบาบิโลน <sup>61</sup> และเยเรมีย์พูดกับเสโรอาห์ว่า “เมื่อท่านมาถึงบาบิโลนแล้ว ท่านจะเห็นและท่านจงอ่านถ้อยคำเหล่านี้ทั้งหมดนะ <sup>62</sup> และท่านจงกล่าวว่า ‘โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ได้ตรัสต่อผู้กับสถานที่นี้ว่า จะทรงตัดออกเสีย เพื่อว่าจะไม่มีอะไรเหลืออยู่ในนั้นเลย ไม่ว่ามนุษย์หรือสัตว์ แต่จะเป็นที่รกร้างเป็นนิตย์’” <sup>63</sup> ต่อมาเมื่อท่านอ่านหนังสือนี้จบแล้ว จงเอาหินก้อนหนึ่งมัดติดมันไว้ และโยนมันทิ้งไปกลางแม่น้ำยูเฟรติส <sup>64</sup> และจงกล่าวว่า ‘บาบิโลนจะจมลงอย่างนี้แหละ จะไม่ลอยขึ้นอีกเลยเนื่องด้วยความร้ายซึ่งเราจะนำมาเหนือเธอ และพวกเขาจะเหน็ดเหนื่อย’” ถ้อยคำของเยเรมีย์มีเพียงนี้

## 52

## รัชสมัยของเศเดคียาห์

<sup>1</sup> เศเด คียาห์มีพระชนมายุยี่สิบ เอ็ด พรรษา เมื่อท่านขึ้นเสวยราชย์ และท่านครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระมารดาของท่านมีชื่อว่าฮามูทาล เป็นบุตรสาวของเยเรมีย์แห่งลิบนาห์ <sup>2</sup> และท่านได้กระทำให้ชู้ร้ายในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์ ตามการทุกอย่างที่เยโฮยาคิมได้กระทำนั้น <sup>3</sup> เป็นเพราะพระพิโรธของพระเยโฮวาห์เป็นแน่ สิ่งต่างๆ ได้เป็นไปถึงเพียงนี้ในกรุงเยรูซาเล็มและยูดาห์ จนพระองค์ทรงเหวี่ยง เขา ทั้ง หลาย ออก ไป เสีย จาก พระ พักตร์ ของ พระองค์ และเศเดคียาห์ได้กบฏต่อกษัตริย์แห่งบาบิโลน

## การล่มสลายของกรุงเยรูซาเล็ม

<sup>4</sup> และต่อมาในปีที่เก้าแห่งรัชกาลของท่าน ในวันที่สิบของเดือนที่สิบ เนบูคัด เนสซาร์กษัตริย์แห่ง เมือง บาบิโลน พร้อ ม กับ กองทัพ ทั้ง สิ้น ของ ท่าน ได้ มา ต่อ สู้ กับ กรุง เยรูซาเล็ม และ ล้อม เมือง ไว้ และ สร้าง เครื่อง ล้อม วั้รอบ <sup>5</sup> กรุง นั้น จึง ถูก ล้อม อยู่ จน ปี ที่ สิบ เอ็ด แห่ง กษัตริย์ เศเด คียาห์ <sup>6</sup> เมื่อ วันที่ เก้า ของ เดือน ที่ สิบ การ กัน ดาร อาหาร ใน กรุง นั้น ร้ายกาจ มาก จน ไม่มี อาหาร เลย สำหรับ ประชาชน แห่ง แผ่น ดิน <sup>7</sup> แล้ว กรุง นั้น ก็ แดก และ ทหาร ทั้งหมด ก็ หนี ออก ไป จาก กรุง ใน กลาง คืน ไป ตาม ทาง ประตู เมือง ระหว่าง กำแพง ทั้ง สอง ไป ตาม ทาง ราช อุทยาน (ฝ่าย คน เคลเดียก็ ล้อม อยู่ รอบ กรุง) และ เขา ทั้ง หลาย ไป ทาง ที่ราบ <sup>8</sup> แต่ กองทัพ ของ คน เคลเดีย ได้ไล่ติดตามกษัตริย์ไป และไปทันเศเดคียาห์ใน ที่ราบ เมือง เยรีโค และ กองทัพ ทั้ง สิ้น ของ ท่าน ก็ กระจัด กระจาย ไป จาก ท่าน <sup>9</sup> และ เขาก็ จับ กษัตริย์ นำ ขึ้น

มาถวายแก่กษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ตำบลริบลาค์ในแผ่นดิน ฮามัท และกษัตริย์ก็ได้พิพากษาโทษท่าน<sup>10</sup> กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ประหารบุตรชายทั้งหลายของเศเดคียาห์ต่อหน้าต่อตาท่าน และได้ประหารเจ้านายทั้งสิ้นแห่งยูดาห์เสียที่ตำบลริบลาค์<sup>11</sup> ท่านทำตาของเศเดคียาห์ให้บอดไป และกษัตริย์แห่งบาบิโลนตีตรวนไว้และนำท่านไปยังบาบิโลน และขังท่านไว้ในคุกจนวันที่ท่านสิ้นชีวิต

### คนยูดาห์ถูกนำไปเป็นเชลย

<sup>12</sup> เมื่อวันที่สิบในเดือนที่ห้า ซึ่งเป็นปีที่สิบเก้าของรัชกาลเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน เนบูซาระดานผู้บังคับบัญชา ทหาร รักษา พระองค์ ผู้ปรนนิบัติกษัตริย์บาบิโลนได้เข้าไป ใน กรุง เยรูซาเล็ม<sup>13</sup> และ เขา ได้ เผา พระ นิเวศ ของ พระ เยโฮวาคิม และ พระราชวัง และ บรรดา เรือน ทั้ง สิ้น ของ กรุง เยรูซาเล็ม เสีย ท่านเผาบ้านของผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย เสียหมด ทุก หลัง<sup>14</sup> และ กองทัพ ทั้ง สิ้น ของ คน เคลเดีย ผู้อยู่กับ ผู้บังคับบัญชา ทหาร รักษา พระองค์ ได้ทลาย กำแพง ทั้งหมด ที่อยู่รอบ กรุง เยรูซาเล็ม ลง<sup>15</sup> และ เนบูซาระดานผู้บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์ ได้จับประชาชนบางคน ที่ ยากจน และ ประชาชน ที่ เหลือ อยู่ ผู้ซึ่ง เหลือ อยู่ ใน กรุง และ ผู้ที่ หลบหนี ผู้หนีไป หาก ษัตริย์แห่งบาบิโลน พร้อม กับ ผู้ง คน ที่ เหลือ อยู่ไป เป็น เชลย<sup>16</sup> แต่ เนบูซาระดานผู้บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์ ได้ละคนจนในแผ่นดินไว้บ้าง ให้เป็น คน ทำ สวน ทุ่งน และ เป็น คน ทำ ไร่ ไถนา<sup>17</sup> บรรดาเสาทองสัมฤทธิ์ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาคิม และเชิงและชั้นเสาครทองสัมฤทธิ์ ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาคิมนั้น คนเคลเดียได้ทุบเสียเป็นชิ้นๆ และ

ขนเอาทองสัมฤทธิ์ทั้งหมดไปยังบาบิโลน<sup>18</sup> และเขาได้ขน  
 เอาหม้อขนาดใหญ่ด้วย อีกทั้งพลั่ว ตะไกรตัดไส้ตะเกียง  
 และชามและช้อน และภาชนะทองสัมฤทธิ์ทั้งสิ้น ซึ่งใช้ใน  
 การป้อนนิบัตินี้<sup>19</sup> ทั้งอ่าง ถาดรองไฟ และชาม และหม้อ  
 ขนาดใหญ่ และเชิงเทียน และช้อน และอ่างน้ำ อะไรที่  
 ทำด้วยทองคำ ผู้บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์ก็เอาไป  
 เป็นทองคำ อะไรที่ทำด้วยเงินก็เอาไปเป็นเงิน<sup>20</sup> ส่วนเสาสอง  
 เสายาว และขันสาครหนึ่งลูก กับวัวทองสัมฤทธิ์สิบสอง  
 ตัว ซึ่งอยู่ใต้เชิงทั้งหลาย ซึ่งกษัตริย์ซาโลมอนได้สร้างไว้  
 สำหรับพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ทองสัมฤทธิ์ของสิ่งของ  
 เหล่านี้ทั้งสิ้นก็ชั่งกันไม่ไหว<sup>21</sup> ส่วนเสานั้น เสาต้นหนึ่งสูง  
 สิบแปดศอก วัตรอบสิบสองศอก และความหนาของมัน  
 เป็นสี่นิ้ว กลางกลวง<sup>22</sup> บนเสานี้มีบัวคว่ำยอดทองสัมฤทธิ์  
 บัวคว่ำ ยอด อันหนึ่ง สูง ห้า ศอก มีดาข่าย และ ลูก ทับทิม  
 ทั้งหมดทำด้วยทองสัมฤทธิ์อยู่รอบบัวคว่ำยอด และเสาที่  
 สองก็มีเหมือนกัน ทั้ง ลูก ทับทิมด้วย<sup>23</sup> ข้างๆ มี ลูก ทับทิม  
 เก้าสิบหก ลูก บนดาข่าย โดยรอบนั้นมี ลูก ทับทิมทั้งหมด  
 หนึ่งร้อยลูก<sup>24</sup> และผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้จับ  
 เสโรอาห์บุโรหิตใหญ่ และเศฟันยาห์บุโรหิตที่สอง และผู้เฝ้า  
 ธรณีประตูอีกสามคน<sup>25</sup> และจากกรุงนั้นท่านจับขันทีคน  
 หนึ่ง ผู้บังคับทหาร และที่ปรึกษาของกษัตริย์เจ็ดคน ซึ่งพบ  
 อยู่ในกรุงนั้น และเลขานุการของผู้บังคับบัญชาของกองทัพ  
 ผู้ซึ่งเกณฑ์ประชาชนแห่งแผ่นดิน และประชาชนแห่ง  
 แผ่นดินอีกหกสิบคนซึ่งพบอยู่ท่ามกลางกรุงนั้น<sup>26</sup> และเนบูนู  
 ชาระดานผู้บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์ได้จับคนเหล่านี้  
 ให้นำไปถวายกษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ตำบลริบลาห์<sup>27</sup> และ

กษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงตีเขา และประหารเขาเสียที่ตำบล  
 ริมลาห์ในแผ่นดินฮามัท ดังนั้นแหละ ยูดาห์ก็ได้ถูกนำไป  
 เป็นเชลยออกไปจากแผ่นดินของตน <sup>28</sup> ต่อไปนี้เป็นจำนวน  
 ประชาชนซึ่งเนบูคัดเนสซาร์จับไปเป็นเชลย ในปีที่เจ็ด พวก  
 ยิวสามพันยี่สิบสามคน <sup>29</sup> ในปีที่ยี่สิบแปดแห่งรัชกาลเนบูคัด  
 เนสซาร์ ท่านชนเชลยจากกรุงเยรูซาเล็มแปดร้อยสามสิบ  
 สองคน <sup>30</sup> ในปีที่ยี่สิบสามแห่งรัชกาลเนบูคัดเนสซาร์ เนบู  
 ซา ระ ดาน ผู้ บังคับ บัญชา ทหาร รักษา พระองค์ จับ ยิว เป็น  
 เชลยเจ็ดร้อยยี่สิบห้าคน รวมคนทั้งหมดเป็นสี่พันกับหก  
 ร้อยคน

### เยโฮยาคินออกจากคุกในบาบิโลน (2 พกษ 25:27-30)

<sup>31</sup> และ ต่อ มา ในปีที่สามสิบ เจ็ด แห่ง การ เป็น เชลย ของ  
 เยโฮยาคินกษัตริย์แห่งยูดาห์นั้น เมื่อวันที่ยี่สิบห้าในเดือน  
 ที่สิบสอง เอวิล เมโรดักกษัตริย์แห่งบาบิโลน ในปีที่ท่านขึ้น  
 เสวยราชย์ ท่านได้ยก ศิระชะ ของเยโฮยาคินกษัตริย์แห่งยู  
 ดาห์ขึ้น และได้นำท่านออกมาจากคุก <sup>32</sup> พระองค์ตรัสอย่าง  
 เมตตาต่อท่าน และให้นั่งบนที่นั่งเหนือกว่าบรรดากษัตริย์  
 ทั้งหลายที่อยู่ในบาบิโลน <sup>33</sup> ดังนั้นเยโฮยาคินจึงถอดเครื่อง  
 แต่งกายนักโทษออกเสีย และท่านได้รับประทานที่โต๊ะเสวย  
 ต่อพระพักตร์กษัตริย์ทุกวันตลอดชีวิต <sup>34</sup> ส่วนงบประมาณ  
 ที่ให้ นั้น ท่าน ก็ได้รับ พระราชทาน จาก กษัตริย์ แห่ง บา บิโลน  
 ตามความต้องการรายวันอยู่เสมอ ตลอดเมื่อท่านมีชีวิตอยู่  
 อยู่จนวันตายของท่าน

**พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV**  
**The Holy Bible in Thai, translated from the English King James**  
**Version**

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

---

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a